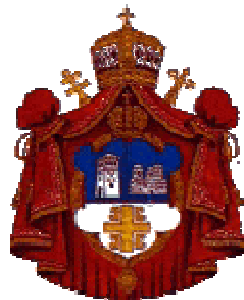

LLIBRE DE LES PARÈMIES

CONFORME AL QUE ÉS LLEGIT A LES ESGLÉSIES

Patriarcat de Sèrbia. Església ortodoxa espanyola. Protecció de la Mare de Déu. C/Aragó 181 08011 BARCELONA. 2002

AQUEST LLIBRE DE LES

PARÈMIES

CONFORME AL

QUE ES LLEGEIX A LES ESGLÉSIES

I PUBLICAT PER LA PARRÒQUIA

DE LA PROTECCIÓ DE LA MARE DE DÉU

S'IMPRIMEIX AMB LA BENEDICCIÓ

DE SA EMINÈNCIA

LUCA,

BISBE DE LA DIÒCESI DE

EUROPA OCCIDENTAL

DEL PATRIARCAT DE SÈRBIA

INTRODUCCIÓ

La present edició del Llibre de les Parèmies, segueix l'estructura i l'ordre del llibre - en francès- "Les Parèmies" de l'Arxidiaca Denis, Edicions Diaconie Apostolique. Els textos bíblics han sigut presos de l'edició de la Bíblia feta pels Monjos de Montserrat, sisena edició, ed. Casal i Vall, SA, any 1992.

Les Parèmies són, originalment, els "Proverbis", dels que la litúrgia bizantina proposa la lectura en el curs de la Gran Quaresma, a Vespres, cinc vegades per setmana, de dilluns a divendres. Les perícopes dels Proverbis segueixen a les de la Gènesi (durant els dies sants es continua amb l'Èxode i el llibre de Job), i cinc vegades per setmana es llegeix igualment, a l'hora de Sexta, passatges extrets dels profetes (Isaïes, Ezequiel), però ha estat el terme "parèmia" el que ha prevalgut, a l'ús eslau, per designar les lectures bíbliques en general, les que es fan a la vigília de les festes, perícopes extretes sobre tot de l'Antic Testament (Levític, Nombres, Deuteronomi, Josuè, Jutges, Reis, Saviesa, Jeremies, Baruc, Daniel, Joel, Jonàs, Miquees, Sofonies, Zacaries, Malaquies), alguna vegada del Nou, com les epístoles catòliques de Pere, Jaume, Joan i Judes.

El recull eslau de aquestes lectures es anomenat "Paremejnik" o "Paremijnik", en català "Parèmia". A l'ús grec, perpetuat pels Melquites, ha prevalgut el record de les profecies, de manera que el recull de lectures bíbliques fetes als oficis, fora de la Litúrgia eucarística, és nomenat "Profetologi".

Totes aquestes lectures es troben incloses, actualment, als llibres litúrgics, tals com el Tríode de Quaresma, el Pentecostari, el Menologi i el gran Eucologi. Es pot doncs, proclamar-les a partir d'aquests llibres. Tanmateix, en el curs de les celebracions dels oficis, s'estila que el lector es situï al bell mig de la nau, per fer aquestes lectures en les millors condicions d'il·luminació, (sota el lustre) i d'acústica (sota la cúpula), o bé simplement per donar més relleu a la Paraula de Déu, proclamada i escoltada. Un llibre especial, amb una enquadernació particular i envoltat de més respecte a causa del seu contingut, convé llavors a la celebració de la Paraula.

Així, el lector, en tenir el seu propi recull, no haurà d'emportar-se el llibre que s'està utilitzant al cor, abans i després de la lectura, cosa que podria destorbar al cor, quan es canten els prokímenons o els troparis (fora de que, evidentment, es tinguin de tots aquest llibres exemplars dobles). I és en aquest mateix ordre d'idees, és a dir, en consideració a l'aspecte pràctic d'aquest llibre, que hem afegit les lectures del llibre dels Apòstols, quan segueixen immediatament a les lectures de l'Antic Testament, sense la interrupció d'una petita ectènia i del trisagi, o en el cas en que el mateix lector s'encarrega de proclamar-los.

Un altre avantatge de aquest recull, és oferir al curiós de la litúrgia una visió de conjunt sobre el “Leccionari bizantí”, sobre l’elecció i repartició de les perícopes, millor que no ho faria una àrida taula de referències, sobre tot en el cas dels centons, aquestes lectures compostes, fetes de versets dispersos, perquè els versets no sempre estan complerts, sinó que son representats a vegades per una sola paraula, i aquesta no pot evidenciar la referència numèrica.

A més, gràcies a la presentació tipogràfica, es podrà sempre fer la separació entre el que pertany a l’ús universal, grec originalment, i el que pertoca a l’ús eslau o a un ús grec més modern. Les parèmies universals i les seves rúbriques estan impreses en caràcters normals y marges normals. Les parèmies esclaves, tenen uns marges més amplis i, per tant un ample de text més estret, a més de ser un format de lletra un punt més petita.

L’extraordinària proliferació de les parèmies en els Menologis eslaus no implica l’Església universal: son vàlides en el context d’un culte local. Hem de ser conscients que, per la major part dels sants eslaus, l’ofici del Menologi preveu la solemnitat màxima, la que és habitual per la dedicació d’una església que té aquest patronatge o sobre el lloc on són conservades les relíquies. Molt freqüentment, les lectures ens remeten al comú dels sants. A vegades, imiten un ús grec antecedent, com és el cas de sant Vladimir, que es remet Constantí. Algunes rares vegades, innoven tot utilitzant parèmies més apropiades, per exemple per la icona de Nostra Senyora dels Ibers o per sant Nikita l’Estilita. Finalment, mentre que els Menologis grecs no tenen lectures més que pels apòstols Pere i Pau, Joan i Andreu, els Menologis eslaus hi preveuen també per la resta dels Dotze, utilitzen les epístoles “catòliques”, de preferència a les que es troben ja en el llibre del mes: és així que a Felip i Mateu se’ls atribueix, el 14 i 16 de novembre, les parèmies que s’han escollit, el 30 de novembre per Andreu, germà de Pere (com que són una mica llargues, les hem abreujat i diversificat, per evitar la monotonia, amb dos dies d’interval).

TRÍODE DE QUARESMA

SETMANA DE LA TIROFÀGIA

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 27, 9 i 1*): Salveu el vostre poble, i beneïu el vostre heretatge.

Verset: A Vós clamo, Senyor Déu meu, no guardeu silenci per a mi.

Lectura de la profecia de Joel

(2, 12 - 26)

Així parla el Senyor: torneu a mi de tot cor, en el dejuni, el plor i els senyals de dol. Esquinceu-vos el cor, i no pas el vestit; torneu al Senyor, el vostre Déu, ja que és clement i misericordiós, pacient, estima molt, i es desdiu de fer mal. Qui sap si no s'hi repensarà i se'n desdirà, i deixarà darrera d'ell una benedicció, oblacions i libacions per al Senyor, el vostre Déu!

Toqueu el corn a Sió, prescriviu un dejuni, convoqueu un aplec; reuniu el poble, santifiqueu la comunitat, aplegueu els vells; reuniu els infants i els qui encara mamen. Que surtin, el joveçà de la seva cambra i la núvia de la seva alcova! Que entre el vestíbul i l'altar plorin els sacerdots, els ministres del Senyor, i diguin: "Pietat, Senyor, per al vostre poble! No lliureu el vostre heretatge a l'oprobri, als sarcasmes dels pagans! ¿Per què han de dir entre els pobles: On és el seu Déu?"

I el Senyor, encès de gelosia pel seu país, es compadí del seu poble. El Senyor va respondre i va dir al seu poble: Us enviaré el blat, el most, l'oli fresc. En tindreu tant com voldreu, i mai més no faré de vosaltres l'oprobri dels pagans. I al qui ve del nord, l'allunyaré de casa vostra, l'empenyeré cap a una terra àrida i desolada; la seva avantguarda, cap al mar oriental; la seva reraguarda, cap al mar occidental, de manera que en pujarà la pudor. Terra, no tinguis por, fes festa i alegra't, ja que el Senyor fa grans coses. No tingueu por, bèsties salvatges! Els pastius del desert reverdeixen, els arbres produeixen els seus fruits, la figuera i el cep donen la seva riquesa. Fills de Sió, feu festa i alegreu-vos en el Senyor, el vostre Déu! Ja que us ha donat les provisions amb generositat, ha fet caure per a vosaltres la pluja, pluja de tardor i de primavera, com de primer. Les eres s'ompliran de blat, les tines sobreixiran de most i d'oli fresc. I jo us faré recuperar les anyades que s'han menjat la llagosta, el saltamartí, la saltarel·la i el llagost, el meu gran exèrcit que havia enviat contra vosaltres. Tindreu tant de menjar com voldreu, i lloareu el nom del Senyor, el vostre Déu, que haurà fet meravelles amb vosaltres. I el meu poble no es veurà mai més confós.

Prokímenon to 7 (*Salm 28, 11 i 1*): El Senyor donarà la força al seu poble, el Senyor beneirà el seu poble i li donarà la pau.

Verset: Doneu al Senyor, oh fills de Déu, doneu al Senyor glòria i honor.

Dimecres. Vespres

Prokímenon, to 5 (*Salm 53, 3 i 4*): Oh Déu, en el vostre Nom, salveu-me, i pel vostre poder, feu-me justícia.

Verset: Oh Déu, escolteu la meva pregària, pareu l'orella a les paraules de la meva boca.

Lectura de la profecia de Joel

(4, 12 - 21)

Així parla el Senyor: Que els pagans es posin en moviment i que pugin a la vall de Josafat! Perquè hi seuré per jutjar tots els pagans dels voltants. Bon cop de falç: les messes són madures; veniu, trepitgeu: el cup és ple; les tines sobreïxen, tant és de gran la seva dolenteria! Gernacions i més gernacions a la vall de la Decisió! Ja que és a prop el dia del Senyor, a la vall de la Decisió! El sol i la lluna s'eclipsen, els estels perden l'esclat. El Senyor rugirà de Sió, i de Jerusalem farà sentir el seu crit; el cel i la terra es commouran, però el Senyor farà d'empara al seu poble, de refugi als fills d'Israel! Sabreu aleshores que jo sóc el Senyor, el vostre Déu, que resideixo a Sió, la meva muntanya santa! Jerusalem serà un lloc d'asil, els estrangers no hi passaran més. Aquell dia, les muntanyes regalaran de most, els puigs traspuaran llet, i totes les torrenteres de Judà portaran aigua. Sortirà del temple del Senyor una font, que regarà la vall de les Acàcies. L'Egipte es convertirà en un desert desolat, per culpa de les violències comeses contra els fills de Judà, ja que han escampat sang innocent al seu país. Però Judà serà habitat per sempre, i Jerusalem, per tots els temps. Venjaré la seva sang que no he venjat, i el Senyor residirà a Sió.

Prokímenon to 6 (*Salm 130, 3 i 1*): Que Israel esperi en el Senyor, des d'ara i per sempre.

Verset: Senyor, el meu cor no s'ha inflat d'orgull, i els meus ulls no s'han aixecat.

Divendres. Sexta

Prokímenon to 1 (*Salm 32, 22 i 1*): Que la vostra misericòrdia, Senyor, vingui damunt nostre, com hem posat la nostra esperança en Vós.

Verset: Justos, alegreu-vos en el Senyor; als homes rectes convé la lloança.

Lectura de la profecia de Zacaries

(8, 7 - 17)

Així parla el Senyor totpoderós: Jo socorreré el meu poble de la terra del levant i de la terra del ponent del sol. Els faré venir perquè habitin enmig de Jerusalem. Seran el meu poble, i jo seré el seu Déu, en fidelitat i en justícia.

Així parla el Senyor totpoderós: Que se us enforteixin les mans, vosaltres que sentiu aquests dies aquestes paraules de la boca dels profetes, és a dir, d'ençà del dia que foren posats els fonaments del temple del Senyor totpoderós per a reconstruir-lo. Perquè, abans d'aquells dies, el salari de l'home no existia i el salari de la bèstia era nul; el qui es lliurava a les seves ocupacions, el seu adversari no el deixava en pau; jo havia aviat tots els homes els uns contra els altres. Però ara, jo ja no sóc com als dies passats per a la resta d'aquest poble, oracle del Senyor totpoderós. Ja que vull sembrar la pau: el cep donarà el seu fruit, la terra donarà els seus productes i el cel donarà la seva rosada. I jo donaré tot això en herència a la resta d'aquest poble. I així com heu estat una maledicció entre els pagans, casa de Judà i casa d'Israel, així us socorreré perquè sigueu una benedicció: no tingueu por, que se us enforteixin les mans!

Perquè així parla el Senyor totpoderós: Així com havia resolt de fer-vos mal, quan els vostres pares m'havien irritat, diu el Senyor totpoderós, i no me'n vaig desdir, ara, repensant-m'hi, em proposo aquests dies de fer bé a Jerusalem i a la casa de Judà: no tingueu por! Aquestes són les coses que heu de fer: digueu-vos la veritat l'un a l'altre; als tribunals, pronuncieu sentències que portin a la pau; no mediteu en el vostre cor el mal l'un contra l'altre; no sigueu amants del jurament fals. Ja que és tot això que jo odio, oracle del Senyor.

Prokímenon to 3 (*Salm 46, 7 i 2*): Canteu un salm al nostre Déu, canteu-li un salm, canteu un salm al nostre Rei, canteu-li un salm.

Verset: Piqueu de mans, totes les nacions, aclameu Déu amb crits de joia.

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 7 (*Salm 58, 10 i 2*): Perquè Vós sou, oh Déu, el meu defensor. La vostra misericòrdia em previndrà.

Verset: Deslliureu-me dels meus enemics, oh Déu, i rescateu-me dels qui s'aixequen contra meu.

Lectura de la profecia de Zacaries

(8, 19 - 23)

Així parla el Senyor totpoderós: El dejuni del mes quart, el dejuni del cinquè, el dejuni del setè i el dejuni del desè es convertiran per a la casa de Judà en dies de goig, d'alegria i de festa. Però sigueu amants de la veritat i de la pau! Així parla el Senyor totpoderós: Encara vindran pobles i habitants de les grans ciutats; sí, aniran els habitants de l'una a l'altra, dient: "Anem, anem a fer-nos el Senyor propici i a cercar el Senyor totpoderós; també jo hi vull ser!" I pobles rics i uns pagans de consideració vindran a cercar el Senyor i a fer-se propici el Senyor.

Així parla el Senyor totpoderós: Aquells dies, deu homes de totes les llengües de les nacions s'arraparan al faldó del mantell d'un jueu, dient: "Volem anar amb vosaltres, perquè hem sentit dir que Déu és amb vosaltres".

Prokímenon to 6 (*Salm 130, 3 i 1*): Que Israel esperi en el Senyor, des d'ara i per sempre.

Verset: Senyor, el meu cor no s'ha inflat d'orgull, i els meus ulls no s'han aixecat.

PRIMERA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon to 1 (*Salm 1, 6 i 1*): Car el Senyor coneix el camí dels justos, però el dels impius duu a la perdició

Verset: Benaventurat l'home que no se n'ha anat al consell dels impius.

Lectura de la profecia de Isaïes

(1, 1 - 20)

Visió d'Isaïes, fill d'Amós que va percebre sobre Judà i Jerusalem, el temps d'Ozies, de Joatam, d'Acáz i d'Ezequies, reis de Judà. Sentiu, cels; escolta, terra, que el Senyor parla "He engendrat fills i els he enaltits, però ells m'han estat infidels! Un bou coneix el qui el té, l'ase la menjadora del seu amo; és Israel que no coneix, és el meu poble que no entén res".

Ah gent pecadora, poble carregat de culpa, malvats de mena, banda de facinerosos! Han abandonat el Senyor, han renegat el Sant d'Israel, ¿On us podran pegar encara, quan torneu a desobeir? Tot el cap està malalt, i tot el cor, defallit. De la planta dels peus fins al cap, no té una part sana; no hi ha sinó contusió i bonys i lesió acabada de fer! No els han curats ni embenats, ni l'han amorosida amb oli ! El vostre país és un desert, les vostres ciutats són incendiades; les vostres terres, davant vostre us les devoren estrangers!

La filla de Sió ha quedat com una borja a la vinya, com un rafal en el camp de cogombres, com una torre de guàrdia. Si el Senyor Sabaot no ens hagués deixat cap supervivent, hauríem acabat com Sodoma, seríem igual que Gomorra.

Sentiu la paraula de Senyor, prohoms de Sodoma; escolta la llei del nostre Déu, poble de Gomorra: "Què m'importen els vostres molts sacrificis?, diu el Senyor. Estic tip d'holocaustos de moltons i de greix de bons vedells; la sang dels bous joves, dels anyells i dels bocs no em diu res.

Quan veniu a veure la meva cara, qui exigeix això de la vostra mà? No ho féssiu més, de posar els peus als meus atris, ni de presentar ofrenes; cosa vana és de cremar perfums, una abominació per a mi! Llunes noves i dissabtes i convocar aplecs... No puc suportar dejuni i repòs del treball. Les vostres llunes noves i els

vostres aplecs, els odia la meva ànima; se m'han tornat una càrrega, estic cansat de portar-la.

Quan esteneu les vostres mans, em tapo els ulls per no veure-us! I ni que multipliqueu les pregàries, tampoc no us escolto. Teniu les mans plenes de sang; renteu-vos, purifiqueu-vos! Traieu-me de davant dels ulls la dolenteria de les vostres mans. Deixeu de fer el mal, apreneu a fer el bé, cerqueu el dret, socorreu l'oprimit. Feu justícia a l'orfe, defenseu la viuda.

Veniu, doncs, i discutim-ho, diu el Senyor. Si els vostres pecats són com l'escarlata, seran blancs com la neu; si vermellegen com la porpra, seran com la llana. Si voleu i escolteu, menjareu els béns de la terra; però, si no voleu i feu el rebec, tastareu l'espasa, que la boca del Senyor ha parlat”.

Prokímenon to 7 (*Salm 2, 11 i 1*): Serviu el Senyor en el temor, i alegreu-vos en ell amb tremolor.

Verset: Perquè les nacions s'han estremit, i perquè aquestes vanes meditacions dels pobles.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon to 6 (*Salm 3, 9 i 2*): La salvació pertany al Senyor: i sobre el vostre poble és la vostra benedicció.

Verset: Senyor, per què s'han multiplicat, aquells que m'infligeixen la tribulació? Són nombrosos els qui s'aixequen en contra meu.

Lectura de la Gènesi

(1, 1 - 13)

Al principi, Déu creà el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'oceà i l'esperit de Déu batia les ales sobre l'aigua. Déu digué: “Que hi hagi llum”. I hi hagué llum. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu anomenà la llum dia, i les tenebres, nit. Hi hagué un vespre i un matí i fou el dia primer.

Déu digué “Que hi hagi un firmament entremig de les aigües, per separar unes aigües de les altres”. I fou així. Déu va fer, doncs, el firmament, que separa l'aigua de sota el firmament i la de dalt del firmament, i Déu veié que estava bé. Déu anomenà el firmament cel. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia segon.

Déu digué: “Que les aigües de sota el cel s'apleguin en un sol indret i que aparegui el continent. I fou així. Déu anomenà el continent terra, i les aigües reunides, mars. I Déu veié que estava bé.

Déu digué: “Que la terra produeixi la vegetació: herba que doni llavors i arbres fruiters de tota mena, que facin fruit i llavor a la terra”. I fou així. La terra produí la vegetació: herba que dona llavor de tota mena, i arbres de tota mena que fan fruit i llavor. I Déu veié que estava bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia tercer.

Prokímenon to 4 (*Salm 4, 4 i 2*): El Senyor m'escoltarà quan cap a Ell cridaré.

Verset: Quan us he invocat, m'heu escoltat, Déu de la meva justícia!

Lectura dels Proverbis

(1, 1 - 20)

Proverbis de Salomó, fill de David, rei d'Israel, per a conèixer saviesa i disciplina, per a entendre les dites intel·ligents; per a rebre una disciplina saludable, stícia, equitat i rectitud; per a donar astúcia als inexperts, al noi, coneixement i cautela - que escolti el savi i augmenti el seu saber, i l'entès adquireixi l'art de governar -; per a entendre proverbis i al·legories, paraules dels savis i els seus enigmes. El temor del Senyor és principi de ciència; els ximples desdenyen la saviesa i la disciplina.

Escolta, fill, la disciplina del teu pare i no desatenguis la llei de la teva mare! Perquè són una corona de distinció per al teu cap i una cadena d'or al voltant del teu coll. Fill, si uns pecadors et volen seduir, no hi consentis pas! Si et criden dient: "Vine amb nosaltres, posem-nos en secret a l'aguait, amaguem-nos dissimulats per a l'innocent; engolim-los vius, com el país dels morts, sencers com els qui baixen a la fossa. Ens farem amb tota mena de riqueses, omplirem de botí les nostres cases; has de tirar la teva sort entre nosaltres, hem de tenir un destí comú", tu no els segueixis per on ells van, retén el peu fora de les seves sendes; perquè paren dissimuladament el filat, sense que ho vegi cap criatura alada; es posen a l'aguait secretament, s'amaguen per a la seva pròpia vida. Així són els camins de tot el qui trafica en guany il·lícit: aquest lleva la vida als qui hi treballen. La Saviesa crida fort pels carrers, eleva la veu per les places.

Dimarts. Sexta

Prokímenon to 4 (*Salm 5, 3 i 2*): Estigueu atent a la veu de la meva súplica, oh Rei meu i Déu meu.

Verset: Presteu l'orella a les meves paraules, Senyor, acolliu el meu clam.

Lectura de la profecia de Isaïes

(1, 19 - 2, 3)

Així parla el Senyor totpoderós: Si voleu i escolteu, menjareu els béns de la terra; però, si no voleu i feu el rebec, tastareu l'espasa, que la boca del Senyor ha parlat".

Ah, com s'ha tornat una prostituta la ciutat fidel, Sió, que estava plena del dret, la justícia s'hi allotjava! La teva plata s'ha tornat escòries, el teu vi està rebaixat. Els teus prínceps són uns rebels, companys de lladres. Tots són partidaris dels suborns i corren darrera les propines. A l'orfe, no li fan justícia, la causa de la viuda no arriba fins a ells. Per això, oracle del Senyor, Senyor totpoderós, el Fort d'Israel: "Ai,

em consolaré dels meus adversaris, em venjaré dels meus enemics! Giraré la mà contra tu, purificaré al foc les teves escòries i separaré tot el teu plom. Tornaré els teus governants com de primer, els teus consellers com al principi. Llavors et diran “Ciutat-de-la-Justícia, La-Vila-fidel”.

Sió serà redimida pel dret, i els seus convertits, per la justícia. En canvi, els infidels i pecadors seran estavellats alhora, i desapareixeran els qui abandonen el Senyor.

Sí, us avergonyireu dels terebints que havíeu apreciat, i us ruboritzareu dels jardins que havíeu preferit. Sí, sereu com un terebint de fulla pansida, i com un jardí que no veu més l'aigua. El fort es convertirà en esca, i la seva obra, en guspira; s'encendran tots dos alhora, i no hi haurà qui ho apagui.

La paraula que va percebre Isaïes, fill d'Arnós, sobre Judà i Jerusalem. I s'esdevindrà als darrers temps: La muntanya de Senyor, amb el temple del nostre Déu, serà ferma al cap de les muntanyes, i s'elevàrà més alta que els puigs. Totes les nacions afluiran cap a ella, hi aniran tants de pobles, tot dient: Som-hi, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, perquè ens instrueixi en els seus camins, i seguim les seves rutes.

Prokímenon to 4 (*Salm 6, 2 i 3*): Senyor, no em reprengueu en la vostra còlera, i no em castigueu en la vostra irritació.

Verset: Tingueu pietat de mi, Senyor, perquè no tinc força; guariu-me, Senyor, perquè els meus ossos estan torbats.

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon to 6 (*Salm 7, 2*): Senyor, Déu meu, en Vós he posat la meva esperança: salveu-me.

Verset: Dels meus perseguïdors, deslliureu-me.

Lectura de la Gènesi

(1, 14 – 23)

Déu digué: “Que hi hagi llums al firmament del cel per a separar el dia i la nit, que assenyalin les festivitats, els dies i els anys, i des del firmament del cel il·luminin la terra”. I fou així. Déu va fer, doncs, els dos grans focus de llum: un de més gran, que fos sobirà del dia, un de més petit, que fos sobirà de la nit, i les estrelles. Déu els col·locà al firmament del cel perquè il·luminessin la terra, perquè fossin sobirans del dia i de la nit, i separessin la llum i les tenebres. I Déu veié que estava bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia quart.

Déu digué: “Que les aigües produeixin animals que hi nedin i es belluguin, i que els animals voladors s'aixequin enlaire sobre la terra ran del firmament del cel”. I fou així. Déu creà els grans monstres marins, els animals de tota mena que neden i es belluguen a les aigües, i totes les menes de bèsties alades. I Déu veié que estava bé. Déu els beneí, dient-los: “Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu l'aigua dels mars, i que les bèsties que volen es multipliquin a la terra”. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia cinquè.

Prokímenon to 5 (*Salm 8, 2*): Senyor, nostre Senyor, admirable és el vostre Nom, per tota la terra.!

Verset: Doncs la vostra magnificència es elevada al damunt dels cels.

Lectura dels Proverbis

(1, 20 - 33)

La Saviesa crida fort pels carrers, eleva la veu per les places; del cim de les muralles proclama, a les entrades de les portes, a la ciutat predica un dels seus sermons: “¿Fins quan, inexperts, heu d’estimar la inexperiència, els descreguts trobaran gust en la mofa i els folls odiaran la ciència? Si feu cas de la meva advertència, us infondré el meu esperit, us faré conèixer les meves paraules. Ja que he cridat, i heu dit que no, he estès la mà, i ningú no es dóna per entès, heu deixat estar tot consell meu, i no heu volgut saber res de la meva repremsió; també jo em riuré del vostre infortuni, en faré escarni quan vindrà el vostre terror; quan vindrà, com un temporal, el vostre terror i arribarà el vostre infortuni, com un terbolí, quan vindran sobre vosaltres l’aflicció i l’angoixa. Aleshores em cridaran, i no respondré, em buscaran i no em trobaran. Com que han odiat la ciència i no han optat pel temor del Senyor, que no han volgut saber res del meu consell, i han menyspreat totes les meves repremsions, hauran de menjar el fruit de la seva conducta i atipar-se amb els propis consells.

Que als senzills, els mata la seva inèrcia, i als folls, els perd la seva incúria, però el qui m’escolta a mi viu en pau, tranquil, lliure del terror de la desgràcia.

Dimecres. Sexta

Prokímenon to 4 (*Salm 9, 2 i 3*): Us confessaré, Senyor, de tot cor, explicaré totes les vostres meravelles.

Verset: M’alegraré i exultaré en Vós, cantaré un salm per al vostre Nom, Altíssim.

Lectura de la profecia de Isaïes

(2, 3 - 11)

Així parla el Senyor totpoderós: De Sió surt instrucció, de Jerusalem surt la paraula del Senyor. Ell farà de jutge entre les nacions i d’àrbitre per a tants de pobles. Amb les seves espases forjaran relles, i falçs amb les seves llances. Les nacions no alçaran l’espasa l’una contra l’altra, ni aprendran més a fer la guerra. Casa de Jacob, caminem a la llum de Senyor!

Sí, has repudiat el teu poble, la casa de Jacob, perquè són plens d’endevins de l’Orient, fan el fetiller com els filisteus i tenen fills de fora en abundància. Tenen la terra plena de plata i d’or, els seus tresors són sense fi; tenen la terra plena de cavalls, els seus carros són sense fi; tenen la terra plena d’ídols, ...es prosternen davant l’obra de les seves mans, davant el que han fet els seus dits. El mortal s’ha humiliat i l’home s’ha abaixat, però tu no els has de perdonar! Fiqueu-vos dins les

roques, amagueu-vos a la pols davant el terror del Senyor i l'esclat de la seva majestat, quan s'aixeca per fer tremolar la terra. Llavors s'humilia l'altivesa del mortal, llavors s'abaixa l'orgull de l'home; i d'excels, n'és el Senyor sol, aquell dia.

Prokímenon to 6 (*Salm 10, 7 i 1*): Perquè el Senyor és just, estima els fets de justícia.

Verset: He posat la meva confiança en el Senyor.

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 5 (*Salm, 11, 8 i 2*): Sou Vós, Senyor, qui ens protegireu, i ens preservareu d'aquesta generació per l'eternitat.

Verset: Socors, Senyor, que ja no hi ha res de sant, les veritats han minvat entre els fills dels homes.

Lectura de la Gènesi

(1, 24 – 2, 3)

Déu digué: “Que la terra produeixi tota mena d'animals: cuques i tota mena d'animals domèstics i salvatges.” I fou així. Déu va fer, doncs, tota mena d'animals salvatges i domèstics, i els cucs i les cuques de la terra de tota mena. I Déu veié que estava bé.

Déu digué: “Fem l'home a la nostra imatge, semblant a nosaltres, i que sotmeti els peixos, els ocells, els animals domèstics i els salvatges i totes les cuques que s'arrossequen per terra”. Déu creà, doncs, l'home a la seva imatge, el creà a la imatge de Déu; creà l'home i la dona. Déu els beneí i els digué: “Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, pobleu la terra i domineu-la, sotmeteu els peixos, els ocells, les bèsties i totes les cuques que s'arrossequen per terra”. Déu digué: “Us dono totes les herbes que fan llavor per tota la terra, i tots els arbres fruiters i els que fan llavor: que us serveixin d'aliment. I a tots els animals salvatges, a tots els ocells i a totes les cuques que s'arrossequen per terra, a tot el que viu, els dono tota l'herba verda per aliment”. I fou així. Déu veié tot el que havia fet, i estava molt bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia sisè.

I quedaren acabats el cel i la terra, amb tots els estols que s'hi mouen. Déu acabà la seva obra al dia sisè i, el dia setè, reposà de tota l'obra que havia fet. Déu beneí el dia setè i el santificà, perquè aquell dia reposà de tota l'obra que havia creat i havia fet.

Prokímenon, to 6 (*Salm 12, 4 i 2*): Mireu, escolteu-me, Senyor, Déu meu.

Verset: Fins quan, Senyor, m'oblidareu sense fi? Fins quan apartareu de mi el rostre?

Lectura dels Proverbis

(2, 1 - 22)

Fill, si aculls les meves paraules i guardes dintre teu els meus preceptes, i poses atenta l'orella a la saviesa, si acostes el teu cor a la intel·ligència, si fas un crit a l'enteniment, si eleves la veu a la intel·ligència, si la recerques com es recerca la plata, si la busques com un tresor amagat, aleshores comprendràs el temor del Senyor i trobaràs la ciència de Déu. Perquè és el Senyor que dóna la saviesa, de la seva boca vénen la ciència i la intel·ligència! Reserva tanmateix l'èxit als rectes, fa bé als qui porten una vida íntegra; fa la guàrdia a les vies de l'home just i vetlla pel camí dels seus fidels.

Aleshores tu comprens la justícia, l'equitat, la rectitud; tot això és rodera bona, perquè ve la saviesa dins el teu cor, la ciència fa les delícies de la teva ànima. És la cautela que vetlla per tu, la intel·ligència que et fa la guàrdia. Sí, et deslliura del camí dolent, de l'home que parla coses perverses; i dels qui abandonen les vies rectes per anar per camins de tenebra; dels qui s'alegren de fer una cosa dolenta, exulten en perversitats malvades, les vies dels quals són tortuoses, que es desencaminen en les seves roderes. Sí, et deslliura de la dona estrangera, la bàrbara de paraula que encisa, la qual abandona el seu amic de jove i oblida l'aliança del seu Déu; perquè la seva casa s'enfonsa cap a la Mort, les seves roderes cap a les Ombres; tots els qui hi entren, no en tornen, no arriben mai més als camins de la vida. Així, que has d'anar pel camí dels bons i has de servir les vies dels justos; perquè els rectes habitaran el país, els íntegres hi tindran de sobra, però els impius seran suprimits del país, els apòstates en seran arrencats.

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 13, 7 i 1*): Quan el Senyor farà retornar els captius del seu poble, Jacob s'omplirà de joia, i Israel s'alegrarà..

Verset: L'insensat ha dit en el seu cor: "No hi ha Déu!".

Lectura de la profecia de Isaïes

(2, 11 - 21)

D'excels, n'és el Senyor sol, aquell dia. Perquè hi ha un dia per al Senyor totpoderós contra tot el que és soberg i elevat, contra tot el que s'alça i s'empina; contra tots els cedres del Líban i contra totes les alzines de Basan; contra totes les muntanyes elevades i contra tots els puigs que s'alcen; contra totes les torres altes i contra tota muralla escarpada; contra totes les naus de Tarsís i contra totes les barques preades. Llavors s'humilia l'altivesa del mortal, llavors s'abaixa l'orgull de l'home; i d'excels, n'és el Senyor sol, aquell dia. Però els ídols són com la nit que passa... Es fiquen dins les balmes de les roques i als forats de la pols, davant el terror del Senyor i l'esclat de la seva majestat, quan s'aixeca per fer tremolar la terra. Aquell dia, l'home llençarà els seus ídols de plata i els seus ídols

d'or, que s'havia fet per adorar-los, als talps i als muriacs, per ficar-se a les clivelles de les roques, a les esquerdes de les penyes, davant el terror del Senyor i l'esclat de la seva majestat, quan s'aixeca per fer tremolar la terra.

Prokímenon, to 4 (*Salm 14, 1 i 2*): Senyor, qui habitarà al vostre tabernacle, i qui reposarà sobre la vostra muntanya santa?

Verset: Aquell que marxa en la innocència, que fa obres de justícia.

Dijous vespre. Vespre

Prokímenon, to 4 (*Salm 15, 7 i 1*): Beneiré el Senyor que m'ha donat la intel·ligència.

Verset: Guardeu-me, Senyor, perquè he posat la meva esperança en Vós.

Lectura de la Gènesi

(2, 4 - 19)

Així van ser els orígens del cel i de la terra quan foren creats. Quan el Senyor Déu va fer la terra i el cel, no hi havia encara cap arbust ni havia brotat cap herba, ja que el Senyor Déu no havia fet ploure damunt la terra ni hi havia ningú per a conrear els camps. Llavors un riu brollà de la terra i regà tota la superfície dels camps.

Aleshores el Senyor Déu formà l'home amb la pols del camp, bufant li va fer entrar en el nas un alè de vida, i l'home esdevingué un ésser viu. Després el Senyor Déu plantà un jardí a Edèn, cap a l'orient, i va posar-hi l'home que havia format. El Senyor Déu va fer brotar de la terra fèrtil tota mena d'arbres, agradables a la vista i bons per a menjar, com també l'arbre de la vida, al mig del jardí, i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

Un riu sortia d'Edèn per regar el jardí, i d'allà es destriava en quatre braços. El primer s'anomena Fison, que va per tot el país d'Hevilà, on hi ha l'or, i l'or d'aquell país és molt bo; s'hi troba també el bdellí i pedra d'ònix. El segon riu s'anomena Guihon, que va per tot el país de Cus. El tercer riu s'anomena Tigris, a l'est d'Assur. El quart és l'Eufrat. El Senyor Déu prengué l'home i el posà al jardí d'Edèn perquè el conreés i el guardés. Llavors el Senyor Déu va donar a l'home aquest manament: "Pots menjar de tots els arbres del jardí, però de l'arbre del coneixement del bé i del mal, no en mengis; si un dia en menges, no t'escaparàs pas de la mort".

Després el Senyor Déu digué: "No està bé que l'home estigui sol: li faré qui li faci costat per ajudar-lo". El Senyor Déu formà de la terra tots els animals salvatges i tots els ocells, i els emmenà a l'home per veure quin nom els donaria: el nom que l'home donés a cada un dels animals, havia de ser el seu nom.

Prokímenon, to 4 (*Salm 16, 8 i 1*): Contra els qui s'oposen a la vostra dreta, guardeu-me com la nina de l'ull.

Verset: Escolteu, Senyor, la meva justícia, estigueu atent a la meva súplica.

Lectura dels Proverbis

(3, 1 - 18)

No et tinguis tu mateix per savi, tem el Senyor i aparta't del mal! Guarició serà per a la teva carn i refrigeri per als teus ossos. Honora el Senyor amb una part dels teus béns, amb les primícies de tota la collita, i s'ompliran de blat els teus graners, els teus cups sobreeixiran de most. Fill, no menyspreïs la correcció del Senyor, ni et disgustis per la seva repremsió, perquè el Senyor reprèn el qui estima i fa mal a un fill al qual porta voluntat. Feliç el mortal que troba la saviesa, l'home que obté la intel·ligència! Perquè adquirir-la val més que adquirir plata, i més que no pas l'or, guanyar-la. És més de preu que qualsevol perla, i cap dels joiells no la iguala. Llarga vida hi ha a la seva dreta; a la seva esquerra, riquesa i honor. Els seus camins són camins de delícies i totes les seves sendes són de pau. És l'arbre de vida per als qui s'hi arrapen, i el cedre, per als qui l'agafen fort.

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 1 (*Salm 17, 2 - 3*): Us estimaré, Senyor, força meva. El Senyor és el meu recolzament, el meu refugi i el meu alliberador.

Verset: El meu Déu és el meu socors, esperaré en Ell.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(3, 1 - 14)

Perquè, vet aquí, que el Senyor Sabaot retirarà de Jerusalem i de Judà tota mena de puntals: paladí i home de guerra, jutge i profeta, endeví i vell, capità de cinquanta i notable, conseller, savi i entès en encanteris. Aleshores els donaré minyons com a prínceps, i les berganteries predominaran entre ells. El poble es veurà molestat, un home per un altre home, i cada un pel seu company. Es desvergonyiran el minyó amb el vell i el plebeu amb el noble. Quan s'arrapi l'un al seu germà a casa del seu pare: "Tu tens mantell! Has de ser-nos el qui mani, pren a les mans aquesta ruïna!"; li farà ell, aquell dia: "No sóc cap metge! I a casa meva no hi ha pa ni hi ha mantell. No em poseu a manar el poble!" Sí, Jerusalem ensopega, Judà cau, perquè la seva llengua i els seus actes estan contra el Senyor, provoquen els ulls de la seva glòria. La seva parcialitat testimonia contra ells, deixen veure el seu pecat, no dissimulen. Ai de la seva ànima, ja que han ordit un mal pla contra ells mateixos, dient: "Lliguem el just, perquè ens és carregós". Per això, menjaran el fruit de les seves obres. Ai de l'impíu, malament la passarà, d'acord amb les obres de les seves mans.

Poble meu, els teus exactors t'espolien, et dominen els usurers. Poble meu, els teus guies et fan perdre, embrollen la senda dels teus peus. El Senyor ja està a punt per al procés, es posa dret per jutjar el seu poble; el Senyor entra en judici amb els ancians i els prínceps del seu poble.

Prokímenon, to 6 (*Salm 18, 15 i 2*): La meditació del meu cor hi serà sense parar davant Vós, Senyor, la meva ajuda i el meu redemptor!

Verset: Els cels contenen la glòria de Déu, i el firmament anuncia l'obra de les seves mans.

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 5 (*Salm 19, 2 i 3*): Que el Senyor t'escolti en el dia de la tribulació, que el Nom del Déu de Jacob et protegeixi!

Verset: Que des del seu santuari t'envii el seu ajut, i des de Sió t'aporti el seu socors.

Lectura de la Gènesi

(2, 20 – 3, 20)

Adam donà noms a tots els ocells i a tots els animals domèstics i salvatges. Però per a ell no hi havia qui li fes costat per ajudar-lo. Llavors el Senyor Déu infongué un son profund a l'home, i s'adormí. Prengué una de les seves costelles i clogué la carn al seu lloc. Després, de la costella que havia pres a l'home, el Senyor Déu va fer-ne una dona, i l'emmenà a l'home. L'home digué: “Ara sí; aquesta és os dels meus ossos i carn de la meva carn. Aquesta s'anomenarà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs. Per això, l'espòs deixarà el pare i la mare i s'ajuntarà a la seva esposa, i seran una sola carn”. I tots dos, l'home i la dona, anaven nus, però no tenien vergonya l'un de l'altre.

La serp era el més astut de tots els animals salvatges que el Senyor Déu havia fet. Digué a la dona: “Així Déu ha dit que no mengueu de cap dels arbres del jardí?” La dona li respongué: “Podem menjar fruits de tots els arbres del jardí, però del fruit de l'arbre que hi ha al mig del jardí, Déu ha dit que no en mengem ni el toquem, perquè moriríem”. La serp replicà a la dona: “I ca! No morireu pas. Déu sap prou que el dia que en mengueu se us obriran els ulls i sereu com els àngels, que coneixen el bé i el mal”. La dona, veient que l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de mirar-se'l i era temptador per a adquirir el coneixement, prengué del seu fruit i en va menjar. En donà també al seu home, i en van menjar tots dos; i a tots dos se'ls obriren els ulls. Llavors conegueren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per cobrir-se a la cintura.

Sentiren després els passos del Senyor Déu, que es passejava pel jardí a l'aire fresc del dia, i l'home i la seva dona s'amagaren entremig dels arbres del jardí perquè el Senyor Déu no els veiés. Però el Senyor Déu va cridar l'home: “On ets?” Ell va respondre: “ He sentit els vostres passos al jardí, he tingut por i m'he amagat perquè vaig nu”. Li replicà: “¿I qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿Que potser has menjat de l'arbre, de què t'havia manat que no mengessis?” L'home respongué: “La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit de l'arbre, i n'he menjat”. El Senyor Déu digué a la dona: “Què has fet?” La dona va respondre: “La serp m'ha convençut que en mengés”.

El Senyor Déu digué a la serp: “Perquè has fet això, seràs maleïda entre totes les bèsties i tots els animals salvatges. T’arrossegaràs damunt del ventre i menjaràs pols tot el temps de la teva vida. Posaré una enemistat entre tu i la dona, i entre el teu llinatge i el seu. Ell t’atacarà al cap, i tu l’atacaràs al taló”. A la dona, li digué: “Et multiplicaré els dolors i els embarassos; tindràs els fills amb dolor. El teu desig t’impulsarà cap al teu home, i ell et voldrà sotmetre”. I a l’home, li digué: “Perquè has escoltat el que et deia la dona i has menjat de l’arbre sobre el qual t’havia manat que no en mengessis, la terra serà maleïda per culpa teva. Tota la vida passaràs penes per poder menjar d’ella; et produirà espines i cards, i menjaràs verdures; menjaràs el pa amb la suor del teu front, fins que tornis a la terra, que és d’on has estat tret: perquè ets pols, i a la pols tornaràs”. L’home posà a la seva dona el nom de Vida, perquè era la mare de tothom qui viu.

Prokímenon, to 6 (*Salm 20, 14 i 2*): Sigueu exaltat, Senyor, en el vostre poder, cantarem i tocarem salms per les vostres grans obres.

Verset: Senyor, en la vostra força el rei s’alegra, i per la vostra salvació exulta enormement.

Lectura dels Proverbis

(3, 19 - 34)

El Senyor amb la seva saviesa va fundar la terra, va afermar els cels amb la seva traça. Amb el seu saber es van obrir els abismes, i els núvols destil·len la rosada.

Fill, no ho perdís mai d’ull: sigues reservat i caut, i et serà vida per a l’ànima i una distinció per al teu coll. Aleshores faràs en seguretat el teu camí, i el teu peu no ensopegarà. Si t’asseus, no t’alçaràs sobresaltat; si t’ajeus, el teu son serà agradable. No tinguis por del terror improvís, del daltabaix dels impius, quan vingui; perquè el Senyor estarà al teu costat, i preservarà el teu peu del parany. No retinguis la paga als qui treballen per ella, quan Déu et dóna de poder obrar. No diguis al proïsme, quan tu ho tens: “Vés, torna, demà t’ho donaré”. No maquinis dolenteries contra el teu proïsme, quan ell viu confiadament amb tu. No disputis amb ningú sense motiu, si no t’havia fet cap mal. No vulguis rivalitzar amb l’home violent ni segueixis cap del seus camins; el pervers és l’abominació del Senyor, mentre que els honrats són els seus íntims.

A la casa de l’impiu hi ha la maledicció del Senyor; ell, en canvi, beneeix la mansió dels justos. Déu resisteix als superbs, però dóna gràcia als humils.

SEGONA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 21, 24 i 2*): Els qui temeu el Senyor, lloeu-lo, tota la raça de Jacob, glorifiqueu-lo

Verset: Oh Déu, el meu Déu, mireu cap a mi; per què m'heu abandonat?

Lectura de la profecia de Isaïes

(4, 2 – 5, 7)

Així parla el Senyor: en aquell dia, allò que el Senyor farà germinar serà per a l'esplendor i la glòria, i el fruit de la terra serà per a l'orgull i la magnificència dels supervivents d'Israel. I al qui quedarà a Sió i al qui serà deixat a Jerusalem, li diran sant; a tot el qui estarà inscrit per fruit de la vida a Jerusalem, quan el Senyor haurà rentat la brutícia de les filles de Sió i haurà esbaldit la sang de Jerusalem d'enmig d'ella, amb l'alenada del judici i l'alenada de l'escombrada. El Senyor crearà sobre tota la muntanya de Sió i sobre les seves assemblees un núvol, de dia, i fum i la brillantor del foc que flameja, de nit; ja que sobre tota glòria hi ha un dosser. Serà una tenda per a fer ombra contra la calor, i per a servir de refugi i de recer contra la gropada i la pluja.

Vull cantar per al meu amat un cant del meu amic sobre la seva vinya. L'amat tenia una vinya en un fèrtil coster. La cavà i en tragué les pedres, hi plantà ceps escollits. Enmig hi edificà una torre, i hi va cavar també un cup. I esperava que fes raïms, però féu agrassots. Ara, doncs, habitant de Jerusalem i home de Judà, sigueu jutges, us ho demano, entre jo i la meva vinya! ¿Què podia fer per la meva vinya, que no hagi fet? ¿Per què n'esperava raïms, i ha fet agrassots? Doncs, ara us ensenyaré què faré amb la meva vinya: treure-li la tanca, perquè el bestiar se la mengi; tirar-li a terra la paret, perquè el bestiar la trepitgi. La deixaré llesta per al saqueig, prou de podar-la o magencar-la ; hi creixeran esbarzers i cards! I donaré ordres als núvols que no ploquin sobre ella! Sí, la vinya del Senyor totpoderós és la casa d'Israel, i l'home de Judà n'és el plançó preferit!

Prokímenon, to 6 (*Salm 22, 4 i 1*): El vostre ceptre i el vostre gaiato, son els qui em consolen.

Verset: El Senyor és el pastor que em condueix, no em mancarà res.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon, to 1 (*Salm 23, 8 i 1*): Qui és aquest Rei de glòria? El Senyor fort i poderós, el Senyor poderós en el combat.

Verset: Per al Senyor és la terra i la seva plenitud, l'univers i tots els qui l'habiten.

Lectura de la Gènesi

(3, 21 – 4, 7)

El Senyor Déu va fer a l'home i a la seva dona túniques de pell i els va vestir. Llavors el Senyor Déu digué: “L'home s'ha fet com un de nosaltres, pel coneixement del bé i el mal. Si la seva mà pren també de l'arbre de la vida i en menja, viurà per sempre”. I el Senyor Déu el va treure del jardí d'Edèn, per conrear la terra fèrtil d'on havia estat tret. Expulsà, doncs, l'home i va posar davant del jardí d'Edèn els querubins i la flama de l'espasa fulgurant per guardar el camí de l'arbre de la vida.

L'home s'uní amb Eva, la seva dona, que va infantar Caín, digué: “He infantat un home gràcies al Senyor”. Després infantà el seu germà Abel. Abel era pastor d'ovelles, i Caín cultivava la terra. Després d'un cert temps, Caín va presentar al Senyor fruits de la terra, i Abel, per la seva banda, oferí les primícies del seu ramat amb el seu greix. Però el Senyor acceptà Abel i la seva ofrena, mentre que no acceptà Caín i la seva. Caín se'n va indignar molt i anava amb el cap cot. El Senyor digué a Caín: “Per què estàs indignat i vas amb el cap cot? Si obres bé, no t'alçaràs? Però, si no obres bé, a la porta hi ha el pecat a l'aguait: el seu desig l'impulsa cap a tu, però tu l'has de sotmetre”.

Prókímenon, to 6 (*Salm 24, 16 i 1*): Mireu cap a mi, tingueu pietat de mi.

Verset: Cap a Vós, Senyor, elevo la meva ànima, Déu meu.

Lectura dels Proverbis

(3, 34 – 4, 22)

El Senyor resisteix als superbs, però dóna gràcia als humils. Els savis tenen la glòria per herència, però els folls acumulen deshonor.

Escolteu, fills, la disciplina del pare, feu atenció per a conèixer la intel·ligència. Perquè és bona doctrina la que us dono: no abandoneu la meva llei! Perquè vaig ser un fill per al meu pare, tendre i únic davant la meva mare. Em va ensenyar i em digué: “Que el teu cor retengui les meves paraules; observa els meus preceptes, no els oblidis, no t'apartis del que diu la meva boca. Si no l'abandones, et farà la guàrdia; si l'estimes, vetllarà per tu. Si l'estrenys, ella t'elevàrà; farà la teva glòria, si l'abrace. Et posarà al cap una garlanda de gràcia, et farà do d'una corona de glòria”.

Escolta, fill, acull el que et dic, i es multiplicaran els anys de la teva vida. En el camí de la saviesa t'institueixo, t'encamino per roderes rectes. Quan caminis, el teu pas no serà curt, i, si corres, no ensopegaràs. Arrapa't a la disciplina, no afluixis, guarda-la, perquè t'és vida! No entris a la via dels impius ni avancis pel camí dels dolents; deixa'l estar, no hi passis, fes una marrada, passa de llarg. Perquè no poden dormir sinó quan fan el mal, no haver fet la traveta els roba el son, perquè mengen el pa d'impietat i beuen el vi de violència. Si la via dels justos és com la

llum de l'alba, llum que va creixent fins al ple dia, el camí dels impius és com el foscant, no saben on ensopeguen.

Fill, escolta amb atenció les meves paraules, decanta l'orella al que et dic! Que mai no les perdís d'ull, guarda-les al fons del cor, perquè són vida per als qui les troben i guarició per a tothom.

Dimarts. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 25, 8 i 1*): He estimat, Senyor, la bellesa de la vostra casa.

Verset: Feu-me justícia, Senyor, perquè he caminat en la meva innocència.

Lectura de la profecia de Isaïes

(5, 7 – 16)

Així parla el Senyor: La vinya del Senyor totpoderós és la casa d'Israel, i l'home de Judà n'és el plançó preferit! N'esperava el dret, i no es veu més que abusos; n'esperava justícia, i no es veu més que injustícies! Ai dels qui fan tocar casa amb casa, que acosten camp a camp, fins que ja no quedi espai, i habitin sols enmig del país! He sentit amb les meves orelles al Senyor totpoderós: "Moltes cases, ho juro, seran assolades; les grans i bones no tindran qui les habiti! Ja que deu jovades de vinya faran una sola bóta, i un sac de llavor farà una mesura". Ai dels qui, levant-se de bon matí, corren darrera la beguda; que, atardant-se de part de vespre, el vi els posa encesos! Se'n va en cítara i arpa, timbal i flauta i vi, el seu banquet; i no reparen què fa el Senyor, no veuen l'obra de les seves mans! Per això, el meu poble va a l'exili per falta de ciència; la seva noblesa, morta de fam, i la seva massa, seca de set! Per això el país dels morts eixampla la gola i bada una boca desmesurada, perquè hi baixi la seva esplendor i el seu tumult, la seva bullícia i el qui hi fa festa. El mortal s'ha humiliat, l'home s'ha abaixat, i els ulls dels superbs s'abaixaran. El Senyor totpoderós s'exalça amb el judici, el Déu sant es revela tal amb la justícia.

Prokímenon, to 3 (*Salm, 26, 1*): El Senyor es la meva llum i la meva salvació, de qui tindrè por?

Verset: El Senyor és el protector de la meva vida, davant qui tremolaré?

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon, to 6: (*Salm 27, 9 i 1*) Salveu el vostre poble, i beneïu la vostra heretat.

Verset: A Vós clamo, Senyor Déu meu, no guardeu silenci per a mi.

Lectura de la Gènesi

(4, 8 – 15)

Caín digué al seu germà Abel: “Anem al camp”. I, mentre es trobaven al camp, Caín es llançà sobre el seu germà Abel i el va matar. Aleshores el Senyor digué a Caín: “¿On és el teu germà Abel?” Ell respongué: “No ho sé. Que potser sóc el guardià del meu germà?” Ell li digué: “Què has fet! El crit de la sang del teu germà em clama des de terra. Ara, doncs, seràs maleït de la terra, que ha obert la boca per recollir de les teves mans la sang del teu germà. Quan cultivaràs la terra fèrtil, no et donarà més el seu fruit. Viuràs fugitiu i errant per la terra”. Llavors Caín digué al Senyor: “El meu crim és massa gran perquè ningú el pugui suportar. Em bandegeu avui de la terra fèrtil, i jo m’hauré d’amagar de la vostra mirada; viuré fugitiu i errant per la terra, i qualsevol qui em trobi em matarà”. El Senyor li va respondre: “Això no! Si algú mata Caín, serà venjat set vegades”. Aleshores el Senyor posà un senyal a Caín, perquè no el mati qualsevol qui el trobi.

Prokímenon to 7 (*Salm 28, 11 i 1*): El Senyor donarà la força al seu poble, el Senyor beneirà el seu poble i li donarà la pau.

Verset: Doneu al Senyor, fills de Déu, doneu al Senyor glòria i honor.

Lectura dels Proverbis

(5, 1 - 15)

Fill, escolta amb atenció la meva saviesa, acosta l’orella a la meva intel·ligència. Fent cas de la discreció i la ciència, els teus llavis es veuran salvaguardats. Perquè els llavis de l’estrangera destil·len mel; i el seu parlar és més untuós que l’oli; però la fi n’és amarga com el donzell, afilada com una espasa de dos talls. Els seus peus van avall cap a la mort, els seus passos arriben al país dels morts; perquè no reconeguis el camí de la vida, fa insegures les seves roderes, i no te n’adones! I ara, fill, escolta’m i no t’apartis del que diu la meva boca! Fes passar lluny d’ella el teu camí, no t’atansis a l’entrada de casa seva, perquè no donis a d’altres la teva esplendor i els teus anys a un de cruel; perquè uns estrangers no s’atipin amb els teus béns, i el fruit dels teus afanys no vagi a casa d’un bàrbar, de manera que acabis gemegant, quan tens consumits cos i carn, i hakis de dir: “Ah, com he odiat la disciplina, i el meu cor ha menyspreat la reprensió; no he escoltat la veu dels mestres ni he acostat l’orella als meus preceptors. Sí, de poc ha anat que no estigués en tot mal al mig de l’assemblea i la comunitat!” Beu l’aigua de la teva cisterna i la que surt al mig del teu pou.

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 5 (*Salm 29, 9 i 2*): Cap a Vós, Senyor, crido; cap al meu Déu suplico.

Verset: Us exaltaré, Senyor, doncs m’heu pres amb Vós, i no heu alegrat els meus enemics a causa meva.

Lectura de la profecia de Isaïes

(5, 16 – 25)

El Senyor totpoderós s'exalça amb el judici, el Déu sant es revela tal amb la justícia. Els anyells pasturaran com al seu pasturatge en els castells d'ella; les ruïnes dels exterminats, se les menjaran els cabrits. Ai dels qui estiren la falta amb cordes llargues, i, com amb tirants de carro, el pecat! Els qui diuen: "Que cuiti, que faci aviat la seva obra, que la puguem veure! Que s'acosti, que vingui el consell del Sant d'Israel, que el volem conèixer!" Ai dels qui diuen del mal bé i del bé mal, que canvien les tenebres en llum i la llum en tenebres, que canvien en dolç el que és amarg i en amarg el que és dolç! Ai dels qui es creuen ser uns savis i es tenen per intel·ligents! Ai dels valents per a beure vi, dels asos per a mesclar begudes, que, per suborns, absolen el culpable i neguen la raó a qui la té! Per això, com la llengua de foc devora la palla i el fenc desapareix en la flama, l'arrel d'ells serà com la podridura, i el seu tany pujarà com la pols; perquè han rebutjat la llei del Senyor totpoderós, han menyspreat la paraula del Sant d'Israel.

Per això, el Senyor s'inflamà d'ira contra el seu poble i estengué la mà contra ell; li pegà, que s'estremiren les muntanyes, els cossos jeien com escombraries pel mig dels carrers. Amb tot això, no es calmà la seva ira, la seva mà encara quedava estesa.

Prokímenon, to 6 (*Salm 30, 2*): En Vós, Senyor, he posat la meva esperança, que no sigui confós per l'eternitat! *Verset*: En la vostra justícia, salveu-me i allibereu-me.

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 8 (*Salm 31, 11 i 1*): Alegreu-vos en el Senyor i exulteu, justos, gloriifiqueu-vos en ell.

Verset: Benaürats els que les seves iniquitats han sigut perdonades, i dels que els pecats han sigut coberts.

Lectura de la Gènesi

(4, 16 – 26)

Caín s'allunyà de la presència del Senyor i habità al país de Nod, enfront d'Edèn. Caín s'uní amb la seva dona, que va infantar Henoc. Aquest fou el primer que construï una ciutat, i li posà el nom del seu fill, Henoc. A Henoc, li va néixer Irad. Irad engendrà Mahujael; Mahujael engendrà Matusael, i Matusael engendrà Làmec. Làmec va prendre dues dones: la primera es deia Adà, i la segona, Sel·là. Adà va infantar Jabel: fou el pare dels qui viuen en tendes i amb els ramats. El seu germà es deia Jubal: fou el pare dels qui toquen la cítara i el flabiol. Per la seva banda, Sel·là va infantar Tubal-Caín, forjador de tota mena d'eines d'aram i de ferro. La germana de Tubal-Caín era Naamà.

Làmec digué a les seves dones: "Adà i Sel·là, escolteu això que us dic; dones de Làmec, estigueu atentes al meu cant: He matat homes a cops de punyal, i nois, a garrotades. Perquè Caín serà venjat set cops, però Làmec, setanta-set".

Adam s'uní encara amb la seva dona, que va tenir un fill i li posà Set: "Déu, va dir ella, m'ha concedit encara descendència en lloc d'Abel, ja que Caïn el va matar". A Set, també li va néixer un fill, i li posà Enós. És ell qui començà a invocar el nom del Senyor.

Prokímenon to 1 (*Salm 32, 22 i 1*): Que la vostra misericòrdia, Senyor, vingui damunt nostre, com hem posat la nostra esperança en Vós.

Verset: Justos, alegreu-vos en el Senyor; als homes rectes convé la lloança.

Lectura dels Proverbis

(5, 15 – 6, 3)

Fill meu: Beu l'aigua de la teva cisterna i la que surt al mig del teu pou: vessaran fora les teves fonts, per les places, els recs d'aigua! Seran teves, de tu tot sol, i no d'estrangers alhora. Alegra't de la dona que has tingut de jove, cérvola amable, graciós isard; que els seus pits t'embriaguin en tot temps, que sempre facis esses pel seu amor. No sigui que, seduït pel bell dir de l'estrangera, abraçis el si de la bàrbara. Perquè els camins de l'home són patents al Senyor, que observa totes les seves roderes. Les pròpies culpes agafen l'impíu, queda pres a les cordes del seu pecat. És ell que mor per manca de disciplina, que es perd per massa follia.

Fill meu, si has sortit fiador del teu proïsme, lliures a l'enemic la teva pròpia mà. Els llavis són per a l'home una parany poderós, es deixa agafar pel compromís de la seva boca. Fill meu, fes el que et prescriu, i seràs salvat.

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 33,5 i 2*): He buscat el Senyor, ell m'ha escoltat, m'ha deslliurat de totes les meves tribulacions.

Verset: Beneiré el Senyor en tot temps, la seva lloança no cessarà a la meva boca.

Lectura de la profecia de Isaïes

(6, 1 - 12)

L'any que morí el rei Ozies, vaig veure el Senyor assegut en un tron elevat i excels, amb el ròssec del seu mantell que omplia el santuari. Uns serafins que estaven davant d'ell tenien cadascun sis ales; dues per a cobrir-se la cara, dues per a cobrir-se els peus i dues per a volar. I es cridaven l'un a l'altre aquestes paraules: "Sant, sant, sant és el Senyor totpoderós, és la seva glòria que omple tota la terra". Aleshores els muntants de les llindes oscil·laren per la veu del qui cridava, i el temple s'omplí de fum. I vaig dir: "Ai de mi, perquè haig de callar, perquè sóc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs; perquè els meus ulls han vist el Rei, el Senyor totpoderós!"

Aleshores volà cap a mi un dels serafins, tenint a la mà una brasa que havia pres amb uns molls de sobre l'altar. Em tocà la boca i digué: “Quan això toca els teus llavis, la teva culpa és esborrada i el teu pecat queda expiat”. Llavors vaig sentir la veu del Senyor que deia: “¿Qui hi enviaré, qui ens hi anirà?” Jo vaig dir: “Aquí em teniu, envieu-m'hi a mi!” Digué: “Vés, digues a aquest poble: “Escolteu bé, però sense entendre; mireu bé, però sense conèixer”. Fes insensible el cor d'aquest poble, torna'l dur d'orella i tapa-li els ulls, perquè no hi vegi amb els ulls, no hi senti amb les orelles, que el seu cor no compregui, que no es converteixi i es curi!”

I vaig dir: “¿Fins quan, Senyor?” Respongué: “Fins que estigui tot desert: les ciutats, sense habitants, les cases, sense cap home, les terres, fetes un erm; fins que el Senyor hagi portat lluny els homes, i quedi un gran buit al país!”

Prokímenon, to 6 (*Salm 34, 23 i 1*): Desvetlleu-vos, Senyor, i sigueu atent a fer-me justícia; Déu meu i Senyor meu, defeneu la meva causa!

Verset: Feu justícia, Senyor, dels qui em tracten injustament; combaten els qui em combaten.

Dijous vespre. Vespre

Prokímenon, to 4 (*Salm 35, 6 i 7*): Senyor, la vostra misericòrdia hi és al cel, i la vostra veritat arriba als núvols.

Verset: La vostra justícia iguala la muntanya de Déu, els vostres judicis son profunds com el gran abisme.

Lectura de la Gènesi

(5, 1 - 24)

Genealogia dels descendents d'Adam: El dia que Déu va crear Adam, el va fer semblant a Déu. Els va crear home i dona, els va beneir i els posà el nom d'Adam, que vol dir “Home”, el dia que foren creats. Quan Adam tenia cent anys, engendrà un fill semblant a ell, a la seva imatge, i li posà Set. El temps que visqué Adam, després d'engendrar Set, fou de vuit-cents anys, i engendrà fills i filles. Adam visqué en total nou-cents trenta anys; i va morir.

Quan Set tenia cent cinc anys, engendrà Enós. Després d'engendrar Enós, Set visqué vuit cents set anys, i engendrà fills i filles. Set visqué en total nou-cents dotze anys; i va morir.

Quan Enós tenia noranta anys, engendrà Cainan. Després d'engendrar Cainan Enós visqué vuit-cents quinze anys, i engendrà fills i filles. Enós visqué en total nou-cents cinc anys; i va morir.

Quan Cainan tenia setanta anys, engendrà Mahalaleel. Després d'engendrar Mahalaleel, Cainan visqué vuit-cents quaranta anys, i engendrà fills i filles. Cainan visqué en total nou-cents deu anys ; i va morir.

Quan Mahalaleel tenia seixanta-cinc anys, engendrà Jàred. Després d'engendrar Jàred, Mahalaleel visqué vuit-cents trenta anys, i engendrà fills i filles. Mahalaleel visqué en total vuit-cents noranta-cinc anys; i va morir.

Quan Jàred tenia cent seixanta-dos anys, engendrà Henoc. Després d'engendrar Henoc, Jàred visqué vuit-cents anys, i engendrà fills i filles. Jàred visqué en total nou-cents seixanta-dos anys; i va morir.

Quan Henoc tenia seixanta-cinc anys, engendrà Matusala. Henoc vivia amb Déu. Després d'engendrar Matusala, Henoc visqué tres-cents anys, i engendrà fills i filles. Henoc visqué en total tres-cents seixanta-cinc anys. Henoc vivia amb Déu, i desaparegué, perquè Déu se'l va endur.

Prokímenon, to 6 (*Salm 36, 34 i 1*): Espera el Senyor i vetlla a seguir el seu camí; t'aixecarà fins a posseir la terra en heretat.

Verset: No siguis gelós dels dolents, no envegis els que cometen la iniquitat.

Lectura dels Proverbis

(6, 3 - 20)

Fill meu, fes el que et prescriu, i seràs salvat. Quan t'hagis lliurat a les mans del teu proïme, vés, corre a importunar el teu proïme; no deixis que se t'acluquin els ulls, ni se t'adormin les parpelles; salva't, com una gasela, del filat, com un ocell, del parany.

Vés a veure la formiga, peresós, fixa't com treballa, i torna't savi! La que no té magistrat, sobrestant ni senyor, prepara, a l'estiu, el seu pa, recull, a la sega, el seu aliment. Fins quan, peresós, has de jeure, quan et llevaràs del teu son? “Un xic d'aclucar els ulls, un xic d'adormir-se, un xic de creuar els braços estirant-se”, i et ve la pobresa com un vagabund, la indigència, com un captaire.

Mortal indigne, home malèfic, que va amb falsia de boca, que fa l'ullet, indica amb els peus, fa signes amb els dits; amb la traïdoria dins el cor, que maquina sempre dolenteries, suscita litigis. Per això, d'improvís, li ve la desgràcia; de sobte és esclafat, sense remei.

Hi ha sis coses que odia el Senyor, i set que abomina amb tota l'ànima: ulls altius, llengua mentidera i mans que escampen sang innocent; un cor que rumia designis malèfics, peus que cuiten corrents al mal, un fals testimoni que declara mentides, i el que suscita litigis entre germans. Guarda, fill, el precepte del teu pare, no rebutgis la llei de la teva mare!

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 37, 2 i 3*): Senyor, no em reprengueu en la vostra còlera, no em castigueu en el vostre furor.

Verset: M'heu traspassat amb les vostres fletxes, i m'heu descarregat damunt meu la vostra mà.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(7, 1 - 14)

En temps d'Acáz, fill de Joatam, fill d'Ozies, rei de Judà, Rasín, rei d'Aram, pujà amb Faqué, fill de Romelies, rei d'Israel, contra Jerusalem per assetjar-la; però no la va poder prendre. Comunicaren a la casa de David aquesta notícia: "Aram s'ha aliat amb Efraïm". I el cor del rei i el cor del poble s'agitaren com s'agiten els arbres del bosc per la ventada. Aleshores el Senyor digué a Isaïes: "Vés a trobar Acáz, tu i el teu fill Saar-Jassub, al capdavall del canal de la piscina superior, sobre el camp del Bataner, i li diràs: "Calma't, estigues tranquil! No tinguis por! Que el teu cor no defalleixi per culpa d'aquestes dues cues de tíó que treuen fum per la ira ardent de Rasín, d'Aram i del fill de Romelies, veient que Aram s'ha proposat de fer-te mal, i diu: Pugem contra Judà i desunim-lo, obrim-nos-hi una bretxa i posem-hi per rei el fill de Tabel!" Així parla el Senyor Déu: "No durarà ni continuarà que la capital d'Aram sigui Damasc, i el cap de Damasc, Rasín (d'aquí a seixanta-cinc anys Efraïm, esclafat, deixarà de ser un poble); que la capital d'Efraïm sigui Samaria, i el cap de Samaria, el fill de Romelies. Si no teniu fe, no us tindreu ferm!" El Senyor digué de nou a Acáz: "Demana al Senyor, el teu Déu, un prodigi per senyal; tria-te'l tan avall com vulguis, fins al país dels morts, o tan amunt com vulguis, fins dalt del cel". Acáz va respondre: "No en vull demanar cap, no vull temptar el Senyor". Aleshores digué: "Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes, que fins us feu pesats al meu Déu? Per això, el Senyor mateix us donarà un senyal.

Prokímenon, to 6 (*Salm 38, 13 i 1*): Escolteu la meva pregària i la meva súplica, Senyor; presteu l'orella a les meves llàgrimes.

Verset: He dit: estaré alerta sobre els meus camins, per no pecar amb la llengua.

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 39, 12 i 2*): Que la vostra misericòrdia i la vostra veritat em socorrin constantment.

Verset: He esperat ferventment el Senyor, i m'ha prestat atenció, ha escoltat la meva pregària.

Lectura de la Gènesi

(5, 32 - 6, 8)

Quan Noè tenia cinc-cents anys, engendrà Sem, Cam i Jàfet. Quan els homes començaren a multiplicar-se a la terra i els nasqueren filles, els de raça divina trobaren que les filles dels homes eren agradables i prengueren per mullers totes

les que van voler. El Senyor digué: “El meu esperit no restarà per sempre en l’home, que és carn; la seva vida serà de cent vint anys “. Hi havia gegants a la terra, aquells dies, i també després, perquè quan els de raça divina s’unien amb les filles dels homes, elles els donaven fills; que són els valents d’altre temps, homes famosos.

El Senyor va veure que era gran la malícia de l’home a la terra i que contínuament els pensaments del seu cor no s’inclinaven sinó al mal. El Senyor es penedí d’haver fet l’home a la terra, i s’entristí. I va dir: “Exterminaré de la terra els homes que vaig crear, dels homes fins a les bèsties, els rèptils i els ocells; em penedeixo d’haver-los fets”. Però Noè obtingué el favor del Senyor.

Prokímenon, to 6 (*Salm 40, 5 i 2*): He dit: Senyor, tingueu pietat de mi, guariu la meva ànima, perquè he pecat contra Vós.

Verset: Benaurat el que comprèn el pobre i l’indigent; en el dia de la desgràcia, el Senyor el deslliurarà.

Lectura dels Proverbis

(6, 20 – 7, 1 bis)

Guarda, fill, el precepte del teu pare, no rebutgis la llei de la teva mare! Porta’ls sempre lligats sobre el cor, nua-te’ls al voltant del coll! Quan caminis, que et faci de guia, quan jeguis, que vetlli per tu. Perquè el precepte és un gresol, i la llei, la reprensió i la disciplina, un camí de per a preservar-te de la dona estrangera, de la llengua untuosa de la bàrbara. No cobegis la seva bellesa en el teu cor, no et deixis ullprendre amb les seves parpelles. Perquè la prostituta cobra una fogassa de pa, però la dona de marit va a la caça d’ànimes de preu. ¿Pot un home dur foc a la pitrera, sense socarrar-se els vestits? ¿O pot un home caminar sobre brases, sense cremar-se els peus?

Així, el qui s’entén amb la dona del proïsme: no queda impune ningú que la toqui! ¿No menyspreen el lladre, quan roba, per omplir l’estómac, quan té fam? I si l’atrapen, ho ha de pagar set vegades, que ha de donar tot el que té a casa seva. Qui comet adulteri amb la dona és curt; només el qui vol la pròpia perdició abusa d’ella. Fa arreplega de cops i de deshonor, i el seu oprobi no s’esborrarà. Perquè la còlera de l’home és gelosia; no perdona, el dia de la venjança, no fa cas de cap indemnitat ni s’hi avé, per més presents que li facis. Fill, fes cabal de les meves paraules i desa els meus preceptes dintre teu. Honra el Senyor i seràs puixant, no temis cap altre que ell.

TERCERA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 41, 12 i 2*): Espera en Déu, perquè encara el confessaré, és la salvació del meu rostre, i el meu Déu.

Verset: Com el cérvol es deleix per les aigües vives, així la meva ànima us desitja, oh Déu!

Lectura de la profecia de Isaïes

(8, 13 – 9, 6)

El Senyor totpoderós, a ell heu de tenir per sant, ell ha de ser la vostra por i el vostre espant! Si et confies en ell, serà el teu santuari, i no pedra d'escàndol i roc que fa ensopegar per a les dues cases d'Israel, filat i parany per als habitants de Jerusalem. I molts d'entre ells ensopegaran, cauran i es trencaran, s'agafaran al parany, i els capturaran.

Enrotllo el testimoniatge, segello l'ensenyament amb els meus deixebles i estaré a l'expectativa del Senyor que amaga la seva cara a la casa de Jacob, i esperaré en ell. Mira, jo i els fills que el Senyor m'ha donat som, a Israel, senyals i presagis de la part del Senyor totpoderós que resideix a la muntanya de Sió.

I quan us diguin “Consulteu els esperits i els endevins, els qui fan xiu-xiu o barbotegen! - no consulta cada poble els seus déus, pels vius els morts?” Per la llei i el testimoniatge! Si un no ho diu així, no tindrà pas aurora! Passarà, segons ells, aclaparat i famolenc. I quan tindrà fam, s'enfurismarà i maleirà el seu rei i el seu Déu i es girarà cap a dalt i mirarà a terra. I no hi haurà sinó angoixa i tenebres, fosca, la tribulació i la nit profunda del qui ha estat expulsat. Sí, no quedarà a les fosques la terra que està oprimida. Així com en el passat el Senyor deshonrà la plana de Saron i les muntanyes de Galaad, el país de Zabuló i el país de Neftalí, temps a venir honrarà la ruta del mar, l'altra banda del Jordà, el districte dels pagans.

El poble que va a les fosques veu una gran llum; sobre els habitants del país a l'ombra la llum resplendeix. Heu multiplicat la gent, sí, heu fet gran l'alegria; s'alegren a la vostra presència com s'alegren a la sega, tot igual com fan festa quan es parteixen el botí. Perquè el jou que portava a sobre, els tellols de la seva espatlla i l'agullada del qui l'arriava, els trenqueu com al dia de Madian. Perquè tota bota que pica amb retruc i tot mantell y rebolcat en la sang seran cremats, devorats pel foc: “Perquè ens és nat un infant, un fill ens ha estat donat, que porta la insígnia de príncep sobre l'espatlla. I li ha posat aquests noms: Conseller-prodigios, Heroi-diví, Pare-per-sempre, Príncep-de-la-pau...” El principat serà potent, i la pau no tindrà fi per al tron de David i els seus altres reis; sí, l'establirà i el mantindrà amb el dret i la justícia, des d'ara i per sempre. El zel del Senyor totpoderós farà tot això.

Prokímenon, to 4 (*Salm 42, 5 i 1*): Espera en Déu, perquè encara el confessaré, és la salvació del meu rostre, i el meu Déu.

Verset: Feu-me justícia, oh Déu, i defenseu la meva causa contra una nació que no és santa.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 43, 9 i 2*): Tenim en Déu el nostre orgull tot el dia, i confessarem eternament el vostre Nom.

Verset: Oh Déu, ho hem sentit amb les nostres orelles, i els nostres pares ens han contat l'obra que vau fer en el seu temps, en els dies d'antuvi.

Lectura de la Gènesi

(6, 9 - 22)

Noè era un home just, honrat entre els seus contemporanis. Noè vivia amb Déu. Engendrà tres fills: Sem, Cam i Jàfet. La terra s'havia corromput davant de Déu, i era plena de violències. Déu contemplà la terra i la veié ben corrompuda; tothom a la terra havia corromput la seva conducta.

Déu digué a Noè: “He decidit la fi de tot allò que respira; la terra és plena de violències per culpa d’ells, i vull exterminar-los de la terra. Fes-te una arca de fusta de xiprer. Fes compartiments a l’arca i recobreix-la de pega per dintre i per fora. Has de fer-la així: tres-centes colzades de llargada, cinquanta d’amplada i trenta d’alçada.

Fes un sostre a l’arca; acaba-la per dalt a una colzada. Posa la porta de l’arca al seu costat, i fes-hi un pis inferior, un segon i un tercer. Jo faré venir el diluvi d’aigua a la terra per exterminar de sota el cel tot allò que té un alè de vida. Tot el que respira a la terra s’ofegarà. Però jo establiré amb tu la meva aliança. Entra a l’arca amb els teus fills, la teva muller i les mullers dels teus fills. De tot allò que viu, de tot el que respira, en faràs entrar a l’arca dos de cada espècie, per conservar-los la vida amb tu; que siguin mascle i femella. De cada espècie d’ocells, de cada espècie de bèsties, de cada espècie de cuques, n’entraran dos per conservar-los la vida. Tu procura’t tota mena de menjar i fes-ne provisió: perquè serveixi d’aliment per a tu i per a ells”. Noè ho va fer. Tot ho va fer d’acord amb allò que Déu li havia manat.

Pròkimenon, to 6 (*Salm 44, 18 i 2*): Em recordaré del vostre Nom de generació en generació.

Verset: El meu cor ha proferit un verb excel·lent; jo dic les meves obres al rei.

Lectura dels Proverbis

(8, 1 - 21)

La Saviesa crida, la Intel·ligència eleva la veu! Des del cim de l’acròpolis, vora el camí, a l’encreuament de les sendes es té dreta; prop de les portes crida ben alt, a l’entrada dels portals proclama fort: “A vosaltres, homes, va la meva crida, la meva veu als fills de mortal. Apreneu, inexperts, a ser astuts; els folls, torneu-vos judiciosos. Escolteu, perquè parlo de coses importants, i el que diuen els meus llavis és sincer, perquè el meu paladar repeteix la veritat, i la impietat és una abominació per als meus llavis. Totes les paraules de la meva boca són justes, en elles no hi ha res de tortuós ni de fals. Totes són franques per al qui és intel·ligent, i rectes per als qui han assolit la ciència. Accepteu la meva instrucció en lloc de la plata, la ciència de mi primer que l’or escollit; perquè val més la saviesa que els corals, i cap dels joiells no la iguala”.

Jo, la Saviesa, sóc la veïna de la prudència i resulto l’amiga de la discreció. Són meus el consell i el bon èxit, jo sóc la intel·ligència, és meva la potència. Per mi els reis fan de rei i els sobirans decreten el dret; per mi governen els prínceps, i els nobles són tots regents legítims. Jo estimo aquells qui m’estimen, i els qui em

cerquen sol·lícits em troben. Són amb mi la riquesa i la glòria, la fortuna que dura i la justícia. El meu fruit val més que l'or i l'or fi, i el meu producte, més que la plata. Camino per les vies de la justícia, pel mig de les sendes del dret, procuro tot de béns als qui m'estimen i faig que s'omplin els seus tresors.

Dimarts. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 45, 12 i 2*): El Senyor de les Potències és amb nosaltres, és el nostre sosteniment, el Déu de Jacob.

Verset: El nostre Déu és refugi i força, el nostre socors en les tribulacions que ens han assaltat violentament.

Lectura de la profecia de Isaïes

(9, 8 – 10, 4)

Així parla el Senyor: En tingué coneixença tot el poble, Efraïm i els habitants de Samaria; però digueren amb orgull i amb arrogància de cor: “Si cauen maons, edificarem amb carreus; si tallen els sicòmors, els substituïrem amb cedres”. El Senyor, doncs, féu la lleva dels seus adversaris, agullonà els seus enemics: Aram a l'est i els filisteus a l'oest, que van devorar Israel a boca plena. Amb tot això, no es calmà la seva ira, la seva mà encara quedava estesa! Però el poble no tornà al qui li donava els cops, no buscà el Senyor totpoderós. Aleshores el Senyor tallà d'Israel cap i cua, palma i jonc en un dia! L'ancià i el notable eren el cap; el profeta, mestre de mentida, era la cua. Els guies d'aquest poble el van esgarriar, i els qui eren guiats es van perdre. Per això, no va plànyer els seus joves, ni tingué pietat dels seus orfes i les seves viudes, perquè tots, uns pagans, feien el mal, i tota boca parlava d'una manera inconvenient. Amb tot això, no es calmà la seva ira, la seva mà encara quedava estesa.

Sí, la impietat cremava com un foc que devora els esbarzers i els cards, que incendia la malesa del bosc, d'on puja en remolins la columna de fum. Per la còlera del Senyor totpoderós es corbà el país, el poble es tornà com si fos de caníbals. Un tallava a dreta i es quedava amb fam, menjava a esquerra i no s'atipava; cadascun es menjava la carn del seu proïme, ningú no s'apiadava del seu germà: Manasés a Efraïm i Efraïm a Manasés, tots dos a l'una contra Judà! Amb tot això, no es calmà la seva ira, la seva mà encara quedava estesa!

Ai dels legisladors de legislacions iníquies, dels escrivans de rescriptes tirànics, amb què aparten del judici els humils i roben els drets dels pobres del meu poble. Sí, les viudes són la seva presa, i fan dels orfes el seu botí! Però, ¿què fareu el dia del càstig, en la tronada que ve de lluny? ¿Cap a qui fugireu perquè us socorri, on abandonareu les vostres riqueses? Es corba Beltis, Osiris és abatut, cauen entre els morts! Amb tot això, no es calmà la seva ira, la seva mà encara quedava estesa!

Prokímenon, to 3: (*Salm 46, 7 i 2*) Canteu un salm al nostre Déu, canteu-li un salm, canteu un salm al nostre Rei, canteu-li un salm.

Verset: Piqueu de mans, tots els pobles, aclameu Déu amb crits de joia.

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon, to 3 (*Salm 47, 2 i 3*): Gran és el Senyor i molt digne de ser lloat, a la ciutat del nostre Déu, sobre la seva santa muntanya.

Verset: El mont Sió, del costat de l'Aquiló, és la ciutat del gran Rei.

Lectura de la Gènesi

(7, 1 – 5)

El Senyor va dir a Noè: “Entra a l'arca amb tota la teva família; veig que ets just enmig d'aquesta generació. De tots els animals purs, procura-te'n set parelles, cada mascle amb la femella; dels animals que no són purs, dos, el mascle amb la femella. Semblantment, dels ocells, set parelles, cada mascle amb la femella; així deixaran descendència per tota la terra. Perquè d'aquí a set dies faré ploure damunt la terra durant quaranta dies i quaranta nits, i faré desaparèixer tot el que he fet a la terra”. Noè va complir tot allò que el Senyor li havia manat.

Prokímenon, to 4 (*Salm 48, 4 i 1*): La meva boca va a fer entendre la saviesa, i el meu cor medita pensaments prudents.

Verset: Escolteu això, totes les nacions, pareu l'orella, tots els habitants de l'univers.

Lectura dels Proverbis

(8, 32 – 9, 11)

Fill, escolta'm: Feliç l'home que m'escolta i el qui guarda els meus camins, vetllant a les meves portes un dia i l'altre, guardant els muntants de les meves entrades! Perquè de les meves sortides en surt la vida i s'hi prepara favor de la part del Senyor. Però el qui m'ofèn, es perjudica a si mateix; tots els qui m'odien volen la mort.

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: “Qui és simple? Que trenqui cap aquí!” Al curt de gambals ella ha dit: “Veniu, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximpleta i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència”.

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impiu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odii; reprèn el savi, i t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 49, 14 i 1*): Immola per a Déu un sacrifici de lloança, i compleix el teus vots cap al Altíssim.

Verset: El Déu dels déus, el Senyor, ha parlat, ha convocat la terra, d'Orient a Occident.

Lectura de la profecia de Isaïes

(10, 12 – 20)

Quan el Senyor haurà enllestit tota la seva obra a la muntanya de Sió i a Jerusalem, castigarà el fruit del cor orgullós del rei d'Assur i l'arrogant altivesa dels seus ulls. Ja que ha dit: "Amb la força de la meva mà ho he fet i amb la meva saviesa: sí, sóc intel·ligent! He fet recular les fronteres dels pobles; i he saquejat els seus tresors; he enderrocat, com un campió, els qui seien al tron. La meva mà ha abastat, com un niu, les riqueses dels pobles i, com qui arreplega ous abandonats, he arreplegat tota la terra. Ningú no hi ha hagut que batés les ales, que obrís el bec i piulés".

¿Fanfarroneja la destrat contra el qui hi talla, o s'estarrufa la serra contra el qui la maneja? Com si el bastó dirigís el qui l'eleva! Com si la vara elevés una cosa que no és fusta!

Per això, el Senyor Sabaot enviarà contra els seus grassos la magresa; i sota la seva glòria s'arborarà un incendi, com s'arbora un foc. La llum d'Israel es tornarà un foc, i el seu Sant, una flama que cremarà i devorarà els seus esbarzers i els seus cards en un sol dia.

I la glòria del seu bosc i del seu jardí, la farà tornar escanyolida des del coll fins a la cintura; serà com la consumpció d'un tísic. Els arbres que quedaran del seu bosc seran tan fàcils de comptar, que un noi en podrà portar la nota.

Aquell dia, la resta d'Israel i els escàpols de la casa de Jacob pararan de recolzar sobre el qui els pegava; recolzaran sobre el Senyor, el Sant d'Israel, amb fidelitat.

Prokímenon, to 6 (*Salm 50, 3 i 12*): Tingueu pietat de mi, oh Déu, segons la vostra gran misericòrdia.

Verset: Creeu en mi un cor pur, oh Déu, i renoveu dins el meu pit un esperit recte.

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 51, 10 i 11*): He posat la meva esperança en la misericòrdia de Déu, per a l'eternitat, i per tots els segles dels se gles.

Verset: Us confessaré eternament pel que heu fet.

Lectura de la Gènesi

(7, 6 – 9)

Noè tenia sis-cents anys quan el diluvi cobrí la terra. Noè es refugià a l'arca amb els seus fills, la seva muller i les mullers dels seus fills, quan vingué l'aigua del diluvi. Els animals purs i els animals que no són purs, els ocells i totes les cuques que s'arrosseguen per terra, entraren amb Noè a l'arca, de dos en dos, un mascle i una femella, tal com Déu li havia ordenat.

Prokímenon, to 4 (*Salm 52, 7 i 2*): Quan el Senyor farà retornar els captius del seu poble, Jacob s'omplirà de joia, i Israel s'alegrarà.

Verset: L'insensat ha dit en el seu cor: "No hi ha Déu!"

Lectura dels Proverbis

(9, 12 - 18)

Fill, si ets savi, ho ets en profit teu; si ets descregut, te la carregues tu sol. Dona Follia és eixebrada, és ximpleta i no coneix la vergonya. S'asseu, doncs, a la porta de casa seva, al tron de l'acròpolis de la ciutat, per invitar els qui passen pel camí, els qui van de dret per les seves sendes: "Qui és simple? Que trenqui cap aquí!" Al curt de gambals ella ha dit: "Les aigües robades són les dolces, i el pa del misteri, el que té gust". I poc sap ell que les Ombres són allà, que els seus invitats són a les valls del país dels morts!

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 5 (*Salm 53, 3 i 4*): Oh Déu, en el vostre Nom, salveu-me, i pel vostre poder, feu-me justícia.

Verset: Oh Déu, escolteu la meva pregària, pareu l'orella a les paraules de la meva boca.

Lectura de la profecia de Isaïes

(11, 10 – 12, 2)

Així parla el Senyor: Aquell dia, els pagans vindran a consultar l'arrel de Jesè, que estarà dreta com a senyal per a convocar als pobles; i el lloc on descansarà serà una glòria.

Aquell dia, el Senyor alçarà de nou la mà per rescatar la resta del seu poble, que haurà quedat d'Assur, d'Egipte, de Patrós, de Cus, d'Elam, de Senaar, d'Hemat i de les illes del mar. Alçarà bandera per a les nacions, i reunirà els expulsats d'Israel i recollirà les disperses de Judà, dels quatre cantons de la terra. Aleshores cedirà la gelosia d'Efraïm, i els adversaris de Judà seran suprimits; Efraïm no tindrà gelosia de Judà, i Judà no serà hostil a Efraïm. Volaran per sobre l'espalla dels filisteus cap al mar, plegats saquejaran els fills de l'orient; estendran el seu domini sobre Edom i Moab, i els fills d'Ammon estaran sota la seva obediència. Aleshores el Senyor assecarà el golf del mar d'Egipte, agitarà la mà contra el Riu i el dividirà en set

braços, de manera que s'hi podrà caminar amb sandàlies. Aleshores hi haurà una ruta per a la resta del seu poble, que haurà quedat d'Assur, com n'hi va haver una per a Israel, el dia que va pujar del país d'Egipte.

Aquell dia diràs: “Us dono gràcies, Senyor, perquè, estant irritat contra mi, s'ha aplacat la vostra ira i m'heu consolat. Mira, en Déu hi ha la meva salvació, confio, no m'espanto; perquè el Senyor és la meva força i el meu cant, ell m'ha estat la salvació”.

Prokímenon, to 7 (*Salm 54, 2 i 3*): Pareu l'orella a la meva pregària, oh Déu, i no menyspreu la meva súplica.

Verset: Estigueu atent, escolteu-me.

Dijous vespre. Vespre

Prokímenon, to 8 (*Salm 55, 2 i 3*): Tingueu pietat de mi, oh Déu, perquè l'home em trepitja tot el dia, em fa la guerra i m'oprimeix.

Verset: Els meus enemics em trepitgen tot el dia.

Lectura de la Gènesi

(7, 11 – 8, 3)

L'any sis-cents de la vida de Noè, el segon mes, el dia disset del mes, exactament aquell dia s'esbotzaren totes les fonts del gran oceà i s'obriren les rescloses del cel. Durant quaranta dies i quaranta nits caigué un aiguat a la terra. Aquell mateix dia, Noè i els seus fills, Sem, Cam i Jàfet, amb la seva muller i les tres mullers dels seus fills, havien entrat a l'arca, així com els animals de tota espècie, les bèsties de tota mena i les cuques de tota mena, que s'arrosseguen per terra, les aus de tota mena, tot allò que té ales i vola. Amb Noè entraren a l'arca una parella de tot el que respira, i els qui entraven eren un mascle i una femella, tal com Déu li havia ordenat. Acabat, el Senyor tancà la porta, un cop va ser dins.

El diluvi durà quaranta dies. A mesura que les aigües augmentaven, van alçar l'arca de la terra. Les aigües anaven creixent i augmentant molt, i l'arca surava a la superfície de l'aigua. Les aigües van créixer tant, que cobriren totes les muntanyes més altes de sota el cel i, un cop cobertes les muntanyes, van créixer encara quinze colzades més enlaire. Aleshores es van ofegar tots els animals que es mouen i respiren a la terra: els que volen o caminen, totes les cuques que es belluguen per terra i tots els homes. Tots els animals que viuen respirant, tots els que viuen en terra ferma, tots van morir. Tots els que es trobaven a la terra, des dels homes fins a les bèsties, les cuques, i els ocells, van desaparèixer de la terra, i tan sols hi van restar Noè i els qui eren amb ell a l'arca. La crescuda de les aigües damunt la terra va durar cent cinquanta dies.

Després Déu es va recordar de Noè i de tots els animals domèstics i salvatges que eren amb ell a l'arca. Déu va fer passar un vent per la terra, i les aigües començaren de minvar. Les fonts de l'oceà i les rescloses del cel es van cloure, s'acabà la pluja que queia del cel, les aigües es retiraren de mica en mica de la terra i minvaren al cap de cent cinquanta dies.

Prokímenon, to 7 (*Salm 56, 2*): Tingueu pietat de mi, oh Déu, tingueu pietat de mi, perquè la meva ànima ha posat la seva confiança en Vós.

Verset: A l'ombra de les teves ales guardaré l'esperança.

Lectura dels Proverbis

(10, 1 - 22)

Un fill savi és l'alegria del seu pare, i un de foll, la tristesa de la seva mare. Tresors mal adquirits no fan profit, però la justícia allibera de la mort. El Senyor no deixa insatisfeta la gana del just, però estimula les ànsies dels impius. Mà indolent empobreix, mà diligent enriqueix. Qui recull a l'estiu és un home avisat, qui dorm a la sega és un poca-pena. Hi ha benediccions sobre el cap del just, però la violència cobreix els impius.

La memòria del just és beneïda, però el nom dels impius desapareix. El de cor sensat accepta els preceptes, qui parla inconsideradament sucumbeix. Qui va amb rectitud va segur; però qui fa fer tortes als seus camins, ho ha de suar. Qui mira de cua d'ull dóna turment, qui reprèn a la cara procura la pau. Una font de vida és la boca del just, però la boca dels impius descobreix la violència. L'odi encén les baralles, però l'amor encobreix totes les faltes. La saviesa es troba als llavis del compresiu... i el bastó és fet per a l'esquena del curt de gambals.

Els savis posen en reserva el coneixement, però la boca del foll és una ruïna immediata. La fortuna del ric és la seva plaça forta; és ruïna dels humils, la pròpia pobresa. El guardó del just és realment la vida; el fruit de l'impiu és realment la mort. És camí de la vida, el qui guarda la disciplina, però el qui desatén la reprensió, desencamina. Qui deixa veure l'odi té llavis falsos, qui propaga una calúmnia és un insensat. El molt parlar no va sense falta; qui refrena els seus llavis és sensat. Argent pur és la llengua del just, el cor dels impius és com xavalla. Els llavis del just s'alimenten opíparament, però els ximpls moren per falta de seny. La benedicció del Senyor és la que fa ric, no hi afegeix res l'esforç que l'acompanya.

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 57, 12 i 2*): I se'l dirà: Sí, hi ha un fruit per al just, sí, hi ha un Déu que jutja sobre la terra.

Verset: ¿Feu justícia segons la veritat? ¿Jutgeu segons el dret, fills dels homes?

Lectura de la profecia d'Isaïes

(13, 2 - 13)

Així parla el Senyor: Sobre una muntanya nua alceu bandera, llanceu un crit en la seva direcció, agiteu la mà perquè vinguin a les portes dels nobles. “Sóc jo que he donat ordres, per la meua ira, als meus sants guerrers; he fet un crit fort als meus paladins, als meus arrogants triomfadors”. Escolta: un tumult sobre les muntanyes, com d'una gentada immensa. Escolta: un renou de reialmes, de nacions aliades: és el Senyor totpoderós que passa revista a l'exèrcit per a la batalla. Vénen d'un país llunyà, de l'extrem del cel, el Senyor i els instruments de la seva còlera, per assolir tota la terra. Lamenteu-vos, perquè és a prop el dia del Senyor, ve com una devastació de Saddai! Per això, totes les mans penjaran làngüides i tot cor d'home es fondrà, s'esglaiaran. Els agafaran espasmes i dolors, es retorceran com la qui va de part, es miraran de fit a fit l'un a l'altre, les galtes se'ls posaran enceses. El dia del Senyor ve, implacable, furor, ira ardent, per fer de la terra un desert i exterminar-ne els pecadors. Ja que el cel i els seus Orions no faran resplendir la seva llum; el sol s'enfosquirà, així que surti, la lluna no farà brillar la seva llum. “Castigaré el món per la seva dolenteria i els impius per la seva maldat; posaré fi a l'orgull dels presumptuosos i humiliaré l'arrogància dels tirans. Tornaré els homes més rars que l'or fi, i els mortals, més rars que l'or d'Ofir”. Per això, el cel s'estremirà, la terra es mourà del seu lloc per la còlera del Senyor totpoderós, el dia de la seva ira ardent.

Prokímenon, to 7 (*Salm 58, 10-11 i 2*): Perquè Vós sou, oh Déu, el meu defensor. Oh Déu, la vostra misericòrdia em previndrà.

Verset: Deslliureu-me dels meus enemics, oh Déu, i rescateu-me dels qui s'aixequen contra meu.

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 59, 13 i 3*): Porteu-nos auxili en la tribulació, perquè la salvació que ve de l'home és vanitat.

Verset: Oh Déu, ens heu rebutjat i destruït; us heu irritat, però heu tingut compassió de nosaltres.

Lectura de la Gènesi

(8, 4 - 21)

El mes setè, el disset del mes, l'arca va reposar sobre les muntanyes d'Ararat. Les aigües anaven abaixant-se a poc a poc fins al mes desè, i al mes desè, el primer del mes, aparegueren els cims de les muntanyes.

Al cap de quaranta dies, Noè va obrir la finestra que havia fet a l'arca i avià el corb, que se'n va anar i va tornar, esperant que s'eixugués l'aigua a la terra. Aleshores Noè avià el colom per veure si havia minvat l'aigua a la terra. Però el colom no va trobar cap indret on posar les potetes, i se'n tornà a l'arca, perquè l'aigua cobria encara la terra. Ell allargà la mà, el prengué i l'acollí amb ell a l'arca. Va esperar

encara set dies més, i avià una altra vegada el colom fora de l'arca. Cap al tard, el colom li tornà duent al bec una fulla tendra d'olivera. Aleshores Noè va comprendre que l'aigua havia minvat a la terra. Va esperar encara set dies més, i avià el colom, que ja no va tornar.

L'any sis-cents de la vida de Noè, el primer mes, el primer dia del mes, s'eixugà l'aigua a la terra. Noè va aixecar la coberta de l'arca, va guaitar, i va veure que la terra era seca. El segon mes, el dia vint-i-set del mes, la terra ja era seca.

Llavors Déu va dir a Noè: “Surt de l'arca, amb la teva muller, els teus fills i les mullers dels teus fills. Fes sortir amb tu tots els animals de tota mena que són amb tu: els que volen o caminen i totes les cuques que s'arrosseguen per terra. Que corrin per la terra, que siguin fecunds i s'hi multipliquin. Noè, doncs, va sortir amb els seus fills, la seva muller i les mullers dels seus fills. Els animals de tota mena que caminen o que volen i totes les cuques que s'arrosseguen per terra sortiren de l'arca.

Noè va dedicar un altar al Senyor, va prendre de totes les bèsties pures i de tots els ocells purs i va oferir holocaustos a l'altar. El Senyor en va sentir l'olor que l'apaivaga i digué parlant amb si mateix: “No tornaré mai més a maleir la terra per culpa de l'home, perquè els designis del seu cor són dolents des de la seva joventut; mai més no tornaré a castigar tots els éssers vivents com he fet.

Prokímenon, to 6 (*Salm 60, 2 i 9*): Escolteu, Senyor, la meva súplica, estigueu atent a la meva pregària.

Verset: Així cantaré eternament salms pel vostre Nom.

Lectura dels Proverbis

(10, 31 – 11, 12)

La boca del just enuncia saviesa, però la llengua maliciosa és tallada. Els llavis del just traspuen benvolença, però la boca dels impius, malícia.

Balances falses, el Senyor les detesta, un pes just gaudeix del seu favor. Si ve la insolència, vindrà la ignomínia, la saviesa és amb els modestos. L'honradesa condueix els rectes, la falsia dels pèrfids és la seva ruïna. La fortuna no serveix el dia de la còlera, però la justícia deslliura de la mort. La justícia de l'íntegre li esplana el camí, però l'impiu cau per la seva impietat. La seva justícia salva els homes rectes, els pèrfids cauen en la trampa per cobdícia. El just s'escapa del perill, i en lloc d'ell hi cau l'impiu. Mirant el profà, el seu amic cau al clot; però amb ciència els justos se salven.

Quan la cosa va bé als justos, la ciutat ho celebra; hi ha crits de festa, si els impius estan perduts. La benedicció dels rectes aixeca la ciutat, la boca dels impius la tira a terra. Qui menysprea el proïsme és curt de gambals; un home intel·ligent calla.

QUARTA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 61, 8 i 2*): En Déu hi és la meva salvació i la meva glòria, Déu és el meu ajut, i la meva esperança és en Déu.

Verset: ¿No es sotmetrà la meva ànima a Déu? Doncs és d'ell que ve la meva salvació.

Lectura de la profecia de Isaïes

(14, 24 - 32)

Així parla el Senyor totpoderós: “Cert! El que he pensat serà un fet, el que he decidit es realitzarà: trencar Assur en el meu país, esclafar-lo sobre les meves muntanyes. El seu jou els lliscarà del coll, el seu feix els lliscarà de l'espatlla”. Aquesta és la decisió presa contra tota la terra, la mà estesa contra totes les nacions. Si el Senyor totpoderós ho ha determinat, qui ho desbaratarà? Si estén la mà, qui l'obligarà a retirar-la?

L'any de la mort del rei Acaz, hi hagué aquest oracle: No t'alegris, Filistea tota sencera, que s'hagi trencat el bastó que et pegava; perquè de la soca de la serp sortirà un basilisc, i el seu fruit serà un drac volador. Però els humils pasturaran als seus prats i els pobres hi descansaran en seguretat, mentre que faré morir de fam el teu llinatge i mataré el que de tu queda. Lamenta't, porta! Crida, ciutat! Tremola, Filistea tota sencera! Perquè del nord ve una fumera i ningú no deserta en els seus batallons. I ¿què ha de respondre el meu poble als missatgers del pagà quan vindran? “Que el Senyor ha fundat Sió, i que els desvalguts del seu poble s'hi refugien”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 62, 5 i 1*): Per això us beneiré tota la meva vida; i enlairaré les meves mans invocant el vostre Nom.

Verset: Déu, Déu meu, per Vós jo vetllo des de l'aurora.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon, to 7 (*Salm 63, 11 i 2*): El just s'alegrarà en el Senyor i posarà en ell la seva confiança.

Verset: Escolteu la meva pregària, Senyor, quant us suplico.

Lectura de la Gènesi

(8, 21 - 9, 7)

El Senyor Déu es va dir, parlant amb si mateix: “No tornaré mai més a maleir la terra per culpa de l'home, perquè els designis del seu cor són dolents des de la seva joventut; mai més no tornaré a castigar tots els éssers vivents com he fet.

Mentre duri la terra, sembres i collites, fred i calor, estiu i hivern, dia i nit no cessaran”.

Déu va beneir Noè i els seus fills i els digué: “Sigueu fecunds, multipliqueu-vos i ompliu la terra. Sigueu el temor i l’espant de tots els animals i de tots els ocells, com de totes les cuques que es belluguen per terra i de tots els peixos del mar: estan a les vostres mans. Tot allò que es mou i té vida us servirà d’aliment, així com tota verdura: tot això, us ho dono. Tan sols no menjareu la carn amb allò que li dóna vida, és a dir, la seva sang. Demanaré compte de la sang de cada un de vosaltres: en demanaré compte a tots els animals, a l’home; demanaré compte de la vida de l’home a qualsevol germà seu. Qui vessi la sang de l’home, per l’home serà vessada la seva sang; ja que a imatge de Déu ha fet Déu l’home. Sigueu, doncs, fecunds, multipliqueu-vos, pul·luleu a la terra i domineu-la”.

Prokímenon, to 8 (*Salm 64, 6 i 2*): Escolteu-nos, Déu Salvador nostre, esperança de les extremitats de la terra i dels que són lluny, a la mar.

Verset: És bo cantar-vos un himne, oh Déu, a Sió.

Lectura dels Proverbis

(11, 19 – 12, 6)

El premi de la virtut és realment la vida, el de qui corre darrera el mal és la pròpia mort. Els de cor fals, el Senyor els detesta; els de conducta irrepreensible gaudeixen del seu favor. De segur, el dolent no quedarà sense càstig; en canvi, se n’escaparà, la descendència dels justos. Un anell d’or al nas d’un porc: és la dona bella, però sense discreció. L’anhel dels justos acaba en la pura felicitat; l’esperança dels impius, en la còlera. Hi ha qui dóna sense comptar, i rep més encara; hi ha qui estalvia més del que cal, només per passar fretura. L’ànima generosa es veurà enriquida, i el qui dóna força de beure, li’n donaran també força. El qui acapara el blat, la gent el maleeix: és beneït el cap del qui el ven!

Qui cerca el bé, cerca el favor, però al qui busca el mal, li ve. Qui confia en la pròpia riquesa es panseix, però els justos floreixen com fulles verdes. Qui deixa la casa en desordre, hereta el vent, i el ximple es fa esclau del qui és sensat. La recompensa del just és l’arbre de la vida, i el savi assoleix una vida eterna. Si el just rep la paga al món de sota terra, molt més encara l’impiu i el pecador! El qui estima la disciplina estima el coneixement, però el qui odia la reprensió és un estúpid. El qui es bo obté el favor del Senyor, que condemna l’home de males intencions. No s’aferma un mortal amb la impietat; l’arrel dels justos, en canvi, no trontolla.

Una dona com cal és la corona del seu marit, però la descarada és com la càries als seus ossos. Els pensaments dels justos són equitatius, els designis dels impius són enganyosos. Les paraules dels impius són capcioses, però els justos s’alliberen replicant.

Dimarts. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 65, 2 i 8*): Aclameu el Senyor tota la terra, canteu un salm al seu Nom.

Verset: Nacions, beneïu el nostre Déu, i feu sentir el so de la seva lloança.

Lectura de la profecia de Isaïes

(25, 1 – 9)

Senyor, vós sou el meu Deu, us glorifico i celebro el vostre nom; perquè heu executat designis meravellosos, formats de molt de temps, fidels, exactes; perquè heu fet de la fortalesa un munt de pedres; de la ciutat fortificada, una ruïna. La ciutadella dels insolents ja no és cap ciutat, no serà mai mes reconstruïda. Per això, us glorifica un poble bàrbar, la ciutat dels pagans; els tirans us tenen por. Vos heu estat un refugi per a l'humil, un refugi per al pobre en l'infortuni, un aixopluc contra la pluja, una ombra contra la calor. Perquè el buf dels tirans es com la pluja d'hivern, com la calor sobre una terra seca. Sufoqueu l'avalot dels insolents, com es calma la calor a l'ombra d'un núvol; humilieu els cants triomfals dels tirans.

El Senyor totpoderós prepararà per a tots els pobles, sobre aquesta muntanya, un festí de carns amb greix, un festí de vins rancis, de carns amb greix i sucoses, de vins rancis filtrats. Farà desaparèixer sobre aquesta muntanya el vel de dol que tapa tots els pobles i el sudari que embolcalla totes les nacions; farà desaparèixer per sempre la Mort! El Senyor Déu eixugarà les llàgrimes de cada cara; traurà l'oprobri del seu poble de damunt de tota la terra, perquè el Senyor ha parlat.

Aquell dia diran: “Vet aquí el nostre Déu, aquell de qui esperàvem que ens salvés, aquest és el Senyor, en qui esperàvem. Celebrem-ho, alegrem-nos que ens hagi salvat”.

Prokímenon, to 6 (*Salm 66, 8 i 2*): Que Déu ens beneeixi, i que tots els confins de la terra el temin.

Verset: Que Déu tingui pietat de nosaltres i ens beneeixi, que faci resplendir sobre nosaltres el seu rostre, i que tingui pietat de nosaltres.

DIMECRES DE LA MITJA QUARESMA

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 67, 5*): Canteu a Déu, celebren amb salms el seu Nom.

Verset: El Senyor és el seu Nom, alegreu-vos davant d'ell.

Lectura de la Gènesi

(9, 8 – 17)

Déu va dir a Noè i als seus fills: “Jo estableixo la meva aliança amb vosaltres i amb els vostres descendents, i amb tots els éssers animats que són amb

vosaltres: ocells, bèsties, tots els animals salvatges que són amb vosaltres, amb tot allò que ha sortit de l'arca, tots els animals de la terra. Estableixo la meva aliança amb vosaltres: cap criatura no serà mai més exterminada per les aigües del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi per a devastar la terra”.

Déu digué encara: “Aquest és el signe de l'aliança que jo estableixo entre jo i vosaltres i tots els éssers vivents que són amb vosaltres, per totes les generacions: poso el meu arc en els núvols, i esdevindrà un senyal d'aliança entre jo i la terra. Quan aplegaré els núvols damunt la terra, i l'arc apareixerà en els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats, tota criatura, a fi que les aigües no esdevinguin mai més un diluvi per a devastar tota criatura. L'arc serà en els núvols, jo el veuré i em recordaré de l'aliança eterna que hi ha entre Déu i tot ésser animat, tota criatura que hi ha a la terra”. I Déu digué a Noè: “Aquest és el signe de l'aliança que estableixo entre jo i tota criatura que hi ha a la terra”.

Prokímenon, to 6 (*Salm 68, 30-31 i 33*): Que la vostra salvació, vingui a socórrer-me. Lloaré el Nom de Déu per un càntic.

Verset: Que els pobres ho vegin i se n'alegrin; busqueu Déu, i la vostra ànima viurà.

Lectura dels Proverbis

(12, 8 - 22)

Un home és lloat segons l'enteniment que té, el menyspreu toca a l'esperit desballestat. Més val l'home ordinari que té per a servir-se, que el qui es vol fer veure i no té un mos de pa.

El just té compte de la gana de les seves bèsties, però les entranyes de l'impíu són cruels. Qui treballa la seva terra va tip de pa, però el qui persegueix les quimeres passa fretura. Les fortificacions dels impius són devastades, però l'arrel dels justos es manté ferma.

El dolent s'entrapa amb el crim dels llavis, però el just surt bé de la desgràcia. L'home se sacia amb el fruit de la boca, i l'acció de les mans del mortal recau sobre ell. El camí del ximple és recte al seu entendre, però el qui escolta els consells és un savi. El ximple a l'instant manifesta el seu disgust, però el qui dissimula l'ultratge, és un viu. Qui diu la veritat declara el que és just, però el fals testimoni enganya.

Hi ha qui parla inconsideradament, com estocades d'espasa, però la llengua dels savis guareix. El llavi verídic es manté ferm per sempre; la llengua falsa, només per un moment. Engany hi ha al cor dels qui maquinen el mal, però els qui aconsellen la pau tenen alegria. El just no pot tenir cap fracàs, però els impius són plenament malaurats. El Senyor detesta els llavis falsos, però qui es comporta fidelment gaudeix del seu favor.

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 69, 5 i 2*): Que exultin d'alegria en Vós tots els qui us busquen, oh Déu.

Verset: Oh Déu, estigueu atent a socórrer-me, Senyor, veniu de pressa a ajudar-me.

Lectura de la profecia de Isaïes

(26, 21 – 27, 9)

Perquè vet aquí que el Senyor sortirà del seu lloc per castigar pels seus crims els habitants de la terra. La terra deixarà veure la sang que havia begut i no cobrirà més els cossos dels qui havien estat matats.

Aquell dia, el Senyor castigarà amb la seva espasa dura, gran i forta, Leviatan, la serp fugissera, Leviatan, la serp tortuosa, i matarà el drac que hi ha al mar. Aquell dia: La vinya deliciosa, canteu-la! Jo, el Senyor, sóc el qui la guardo, a cada instant la rego de por que no li caiguin les fulles; nit i dia la guardo, no tinc cap recer. Oh, si hi hagués espines, cards en una terra de sal, que m'hi llançaria sobre, els cremaria tots, si no s'acollien a la meva protecció i no feien les paus amb mi; la pau, l'han de fer amb mi! Dies a venir, Jacob posarà arrels, Israel traurà flors i rebrots i omplirà de fruits la superfície del món. ¿Li ha pegat com ha pegat als qui li pegaven, o l'ha matat com ha matat el qui el matava? Empenyent-lo, expulsant-lo, l'ha combatut, traient-lo fora amb el seu buf, el dia de vent de llevant. Així és com fou expiada la falta de Jacob, i aquest és tot el fruit d'haver-li tret el pecat: tractar totes les pedres d'altar com les pedres calcàries que un redueix a pols! Els troncs sagrats i les esteles del sol no han de quedar drets!

Prokímenon, to 6 (*Salm 70, 1 i 2*): En vós, Senyor, he posat la meva esperança, que no sigui confós per la eternitat.

Verset: En la vostra justícia, salveu-me, allibereu-me, inclineu la vostra orella cap a mi i salveu-me.

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 71, 18 i 1*): Beneït sigui el Senyor, el Déu d'Israel, l'únic que fa meravelles.

Verset: Oh Déu, doneu al rei el vostre judici, i la vostra justícia al fill del Rei.

Lectura de la Gènesi

(9, 18 – 10, 1)

Els fills de Noè que sortiren de l'arca eren Sem, Cam i Jàfet. Cam és el pare de Canaan. Aquests tres eren els fills de Noè, i a partir d'ells fou poblada la terra.

Noè, agricultor, fou el primer a plantar una vinya. Va beure vi, es va embriagar i es va despullar dins la seva tenda. Cam, el pare de Canaan, va veure la nuesa del seu pare i ho féu saber als seus dos germans a fora. Però Sem i Jàfet prengueren un mantell, se'l posaren tots dos a les espatlles i, caminant a reculons, van cobrir la

nuesa del seu pare. Com que tenien la cara girada enrera, no van veure la nuesa del seu pare. Quan Noè es va despertar de la seva embriaguesa i va saber el que li havia fet el seu fill petit, digué: “Maleït sia Canaan! Que sigui per als seus germans l’esclau dels esclaus!” Digué encara: “Beneït sia el Senyor, el Déu de Sem, i que Canaan sigui el seu esclau! Que Déu dilati Jàfet, que habiti a les tendes de Sem, que Canaan sigui l’esclau d’ells !”

Després del diluvi, Noè va viure tres-cents cinquanta anys. Noè visqué en total nou-cents cinquanta anys; i va morir. Heus aquí la descendència dels fills de Noè, Sem, Cam i Jàfet, als quals nasqueren fills després del diluvi.

Prokímenon, to 4 (*Salm 72, 28 i 1*): Per a mi, la meva felicitat és estar prop de Déu, posar la meva esperança en el Senyor.

Verset: Que n’és de bo Déu per Israel, per als que tenen el cor recte!

Lectura dels Proverbis

(12, 23 – 13, 9)

Home discret és el qui dissimula el saber, però el cor dels folls fa cridar de ximpleria. La mà diligent senyoreja: a la indolent, li toca de servir. L’ansietat en un cor d’home posa febrós, però una bona paraula posa radiant. El just s’aparta del mal, el camí dels impius fa que es perdin. La indolència no aixeca la caça; bé preciós de l’home és la diligència. Al camí de la justícia hi ha la vida, i el qui petja la seva senda és immortal.

Un fill savi es mostra dòcil al seu pare, però el descregut no escolta la increpació. Del fruit de la seva boca un home menja cosa bona, però l’apetit dels pèrfids s’alimenta de violència. Qui guarda la seva boca conserva la vida; qui parla massa es perd. Es deixi, però en va, l’ànima del peresós; en canvi, l’ànima dels diligent s’engreixa. El just odia el que és fals; l’impiu obra amb vilesa i amb infàmia. La justícia guarda l’home de conducta íntegra, la impietat desbarata el pecador. Hi ha qui fa el ric, i no té res; qui fa el pobre, i té una fortuna. La riquesa salva la vida d’un home, però el pobre no sent dir res de rescat. La llum dels justos brilla clara, però el gresol dels impius s’apaga.

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 73, 12 i 1*): Déu era el nostre Rei des d’abans dels segles, Ell ha acomplert la nostra salvació al mig de la terra.

Verset: Per què, oh Déu, ens heu rebutjat per sempre? Per què la vostra còlera s’ha encès contra les ovelles del vostre ramat?

Lectura de la profecia de Isaïes

(28, 14 - 22)

Així parla el Senyor: escolteu la paraula del Senyor, els qui us ho prenen fent broma, que dominen sobre aquest poble que es troba a Jerusalem! Sí, vosaltres dieu: “Hem clos un pacte amb la Mort, hem fet un conveni amb el món de sota

terra; la gran riuada, quan passi, no ens entrarà a casa, perquè ens hem fet de la mentida un refugi, i de la falsedat, un aixopluc”. Per això, així parla el Senyor Déu: “Mireu, posaré a Sió una pedra, pedra de granit, angular, preciosa, fonamental: Qui té fe no trontolla. Prendré el dret com a llença i la justícia com a nivell. La pedra escombrarà el refugi de la mentida i l’aigua s’emportarà el vostre aixopluc; el vostre pacte amb el món de sota terra no tindrà valor. Quan la gran riuada passarà, li servireu perquè us trepitgi. Cada vegada que passi, se us endurà. Passarà un matí darrera l’altre, el dia i la nit; serà un pur esglai de comprendre audicions. El llit serà massa curt per a estirar-s’hi; la manta, massa estreta per a acotxar-se. Sí, com al mont Farasim, el Senyor s’aixecarà; com a la vall de Gabaon, es posarà en fúria, per acomplir la seva obra, estranya obra! per fer la seva tasca, bàrbara tasca! Ara, doncs, deixeu-vos estar de bromes, de por que s’estrenyin els vostres lligams, ja que he sentit una sentència d’extermini que ve del Senyor, el Senyor totpoderós contra tota la terra.

Prokímenon, to 4 (*Salm 74, 10 i 2*): I jo, estaré alegre per l’eternitat, cantaré un salm al Déu de Jacob.

Verset: Us confessarem, oh Déu, us confessarem i invocarem el vostre Nom; explicaré totes les vostres meravelles.

Dijous vespre. Vespre

Prokímenon, to 8: (*Salm 75, 12 i 2*) Feu vots i compliu-los per al Senyor, el nostre Déu.

Verset: Déu és conegut a Judà, gran és el seu nom a Israel.

Lectura de la Gènesi

(10, 32 – 11, 9)

Aquests foren els fills de Noè, segons les seves famílies i les seves llengües, als seus països i a les seves nacions.

Tota la terra se servia d’una mateixa llengua i d’unes mateixes paraules. Quan partiren de l’orient trobaren una plana a la terra de Senaar i s’hi establiren. Aleshores es digueren els uns als altres: “Som-hi, fem maons i coguem-los al foc”. El maó els serví de pedra, i l’asfalt, de morter. Després digueren: “Edifiquem-nos una ciutat i una torre el cim de la qual arribi fins al cel, i fem-nos un nom a fi que no ens dispersem per tota la terra”. Aleshores el Senyor baixà per veure la ciutat i la torre que edificaven els homes. I el Senyor digué: “Tots ells formen un sol poble i parlen una mateixa llengua. Si comencen amb aquesta empresa, cap projecte ja no els serà impossible. Baixem i confonguem-los aquí mateix el llenguatge perquè no s’entenguin entre ells”. El Senyor els va dispersar d’allí per tota l’extensió de la terra, i van cessar d’edificar la ciutat. Per això, fou anomenada Babel, perquè allà el Senyor va confondre el llenguatge de tota la terra i d’allà els va dispersar per tota l’extensió de la terra.

Prokímenon, to 7 (*Salm 76, 2 i 3*): Amb la meua veu he clamat cap el Senyor, amb la meua veu he cridat cap a Déu, i ell m'ha escoltat.

Verset: En el dia de la meua tribulació, he buscat Déu.

Lectura dels Proverbis

(13, 19 – 14, 6)

El desig del perfecte és dolçor per a l'ànima, apartar-se del mal fa horror als insensats. Qui va amb els savis, es torna savi, però el company dels folls es romprà. La malaurena persegueix els pecadors, la bonaurena recompensa els justos. El qui és bo deixa hereus els fills dels fills, però es reserva al just la hisenda del qui peca. Els justos viuen molts d'anys en la riquesa, però els injustos moren de sobte. Qui plany el bastó no estima el seu fill, però el qui l'estima, el corregeix d'hora. El just menja fins que no té més gana, però el ventre dels impius passa fam.

El més savi dels homes edifica la seva casa, però la follia, amb les pròpies mans la tira a terra. El qui tem el Senyor es comporta amb rectitud, però el qui el menysprea segueix camins tortuosos. A la boca de l'insensat hi ha una vara per a la seva esquena, però els llavis del savi el guarden. On no hi ha bous, el graner és buit, però hi ha abundància de productes en la força d'un toro. Un testimoni verídic no menteix, però un fals testimoni declara mentides. El descregut cerca la saviesa, i no la troba, però la ciència és fàcil per a l'entès.

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 77, 38 i 1*): Déu, que és misericordiós, perdonarà els seus pecats i no els aniquilarà.

Verset: Estigues atent a la meua llei, poble meu, para l'orella a les paraules de la meua boca.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(29, 13 - 23)

Així parla el Senyor: "Ja que aquest poble se m'acosta de paraula i m'honra de llavis, però el seu cor es manté lluny de mi, i la religió que amb mi observen és nul·la, són preceptes humans, lliçons apreses, per això, continuaré prodigant-li els meus prodigis extraordinaris. La saviesa dels seus savis s'hi perdrà, la intel·ligència dels seus intel·ligents s'eclipsarà.

Ai dels qui s'amaguen del Senyor per dissimular els seus projectes, que maquinen les seves intrigues a l'ombra i diuen: "¿Qui ens veu? Qui ens coneix?"

Quina perversitat! ¿Tindran el terrissaire per argila, si l'obra diu del qui l'ha feta: "No m'ha fet", i la terrissa diu del seu terrissaire: "No hi entén"? D'aquí a poc, molt poc de temps, ¿no es convertirà el Líban en un jardí, i el jardí serà tingut per un bosc? Aleshores els sords, aquell dia, sentiran les paraules d'un llibre, i els ulls dels cecs, sortits del foscant i de les tenebres, hi veuran. Els desvalguts tindran en el Senyor més i més alegria, els pobres de la terra faran festa en el Sant d'Israel.

Perquè el tirà s'haurà fos, el descregut ja no hi serà i tots els malèfics hauran estat suprimits: els qui amb la seva paraula acusen un home, paren llaços al jutge a la porta i abusivament fan perdre la seva causa al qui té raó. Per això, així parla el Senyor, Déu de la casa de Jacob, el qui va rescatar Abraham: "D'ara endavant, Jacob no es posarà pà·lid ni s'averkonyirà; sinó que quan veuran l'obra de les meves mans enmig d'ells, santificaran el meu nom, santificaran el Sant de Jacob i temeran el Déu d'Israel.

Prokímenon, to 1 (*Salm 78, 9*): Ajudeu-nos, Déu Salvador nostre, per la glòria del vostre Nom.

Verset: Senyor, deslliureu-nos i perdoneu els nostres pecats, a causa del vostre Nom.

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 6 (*Salm 79, 3 i 2*): Senyor, desvetlleu el vostre poder i veniu a salvar-nos.

Verset: Pastor d'Israel, estigueu atent; Vós, que conduïu Josep com una ovella.

Lectura de la Gènesi

(12, 1 – 7)

El Senyor digué a Abram: "Vés-te'n del teu país, de la teva parentela i de la casa del teu pare cap a la terra que et mostraré. Jo faré de tu un gran poble, et beneiré, faré gran el teu nom, i serviràs de benedicció. Beneiré els qui et beneixin i maleiré els qui et maleeixin. Per tu es beneiran totes les nacions de la terra".

Abram se n'anà, doncs, tal com el Senyor li havia dit, i Lot partí amb ell. Abram tenia setanta-cinc anys quan va sortir d'Haran. Abram prengué la seva muller Sarai, el seu nebot Lot, tots els béns que havien aplegat i el personal que havien adquirit a Haran; es posaren en camí cap al país de Canaan, i hi van arribar. Abram travessà el país fins al lloc de Siquem, fins a l'alzina de Morè. Els cananeus es trobaven aleshores al país. El Senyor s'aparegué a Abram i li digué: "És a la teva descendència que donaré aquest país". I allà va construir un altar al Senyor, que se li havia aparegut.

Prokímenon, to 4 (*Salm 80, 2 i 3*): Exulteu per Déu, el nostre socors, aclameu el Déu de Jacob.

Verset: Canteu un salm, piqueu el tamborí, toqueu l'arpa dolça i la cítara.

Lectura dels Proverbis

(14, 15 - 26)

L'inexpert es creu tot el que diuen, però el discret s'hi mira a fer un pas. El savi és caut i s'aparta del mal, però el foll passa endavant sense por. El qui és impacient fa ximpleries, però l'home cautelós és enaltit. Els inexperts reben en herència la ximpleria, però els discrets els coronen de ciència. Els dolents s'hauran d'acotar davant els bons, i els impius, a les portes del just. El pobre és odiós fins al

seu veí, però són molts els qui estimen el ric. Qui menysprea el qui té fam peca, però el qui es bo amb els míser, feliç d'ell! No van errats els qui maquinen el mal? Benvolença fidel als qui mediten el bé! En tot afany hi ha algun profit; el brou de llengua duu a la misèria. La corona dels savis és la seva riquesa; el tron dels folls és la seva ximpleria. El testimoni verídic treu vides del perill, però l'impostor declara mentides. En el temor del Senyor hi ha una fortalesa segura; és un refugi per als seus fills.

CINQUENA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon, to 8 (*Salm 83, 5 i 2*): Benaurets els que habiten a casa vostra, us lloaran pels segles dels segles.

Verset: Que en son d'estimats els vostres tabernacles, Senyor de les Potències!

Lectura de la profecia de Isaïes

(37, 33 – 38, 6)

Així parla el Senyor sobre el rei d'Assur: “No entrarà en aquesta ciutat, no hi tirarà ni una fletxa, no presentarà escut, ni farà cap rampa contra ella. Pel camí que ha vingut, se'n tornarà; no entrarà pas en aquesta ciutat, oracle del Senyor. Protegiré aquesta ciutat i la salvaré a causa de mi i del meu servent David”.

L'àngel del Senyor va sortir i va matar en el campament dels assiris cent vuitanta-cinc mil homes. El matí, a l'hora de llevar-se, no hi havia més que cadàvers. Senaquerib, rei d'Assur, llevà el seu camp i se n'anà, se'n tornà i es quedà a Nínive. Un dia que estava prosternat en el temple de Nesroc, el seu déu, els seus fills Adramèlec i Saràsar li clavarem el punyal i s'escaparen al país d'Ararat. El seu fill Asar-Hadon va ser rei en lloc d'ell.

Per aquells dies, Ezequies agafà una malaltia mortal. El profeta Isaïes, fill d'Arnós, anà a dir-li: “Així parla el Senyor: Posa ordre a casa teva, perquè moriràs, no viuràs més”. Ezequies es girà de cara a la paret i féu aquesta pregària al Senyor: “Ah, Senyor, vulgueu recordar-vos que m'he conduït fidelment i en tota probitat de cor davant vostre, i que he fet el que vós trobeu ben fet”. I va esclatar en un gran plor.

Aleshores la paraula del Senyor es féu sentir a Isaïes: “Torna-hi, digues a Ezequies: Així parla el Senyor, Déu del teu pare David: He escoltat la teva pregària, he vist les teves llàgrimes. Mira: et curaré; dintre de tres dies, pujaràs al temple del Senyor. I afegiré quinze anys a la teva vida. Et deslliuraré a tu i aquesta ciutat de la mà del rei d'Assur, i protegiré aquesta ciutat”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 84, 8 i 2*): Mostreu-nos, Senyor, la vostra misericòrdia, i doneu-nos la vostra salvació.

Verset: Heu sigut benvolent, Senyor, envers la vostra terra, heu fet tornar els captius de Jacob.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon, to 8 (*Salm 85, 11 i 1*): Conduïu-me pel vostre camí, i caminaré en la vostra veritat.

Verset: Inclineu, Senyor, la vostra orella, i escolteu-me.

Lectura de la Gènesi

(13, 12 - 18)

Abram s'establí al país de Canaan, i Lot s'establí a les poblacions de la plana i anà plantant les seves tendes fins a Sodoma. La gent de Sodoma era molt dolenta i pecadora a la presència del Senyor.

El Senyor digué a Abram, després que Lot se n'hagué separat : "Aixeca els ulls i guaita, des del lloc on ets, cap al nord i cap al sud, cap a l'orient i cap a l'occident. Tot el país que veus, te'l donaré a tu i a la teva descendència per sempre. Faré la teva descendència com la pols de la terra: quan algú pugui comptar els grans de pols de la terra, també comptarà els teus descendents. Alça't! Vés recorrent el país en la seva llargària i en la seva amplària, que a tu te'l donaré". Amb la seva tenda, Abram anà a establir-se a l'alzina de Mambré, que és a Hebron, i hi va erigir un altar al Senyor.

Prokímenon, to 4 (*Salm 86, 2 i 1*): El Senyor estima les portes de Sió més que totes les tendes de Jacob.

Verset: Els seus fonaments reposen sobre les santes muntanyes.

Lectura dels Proverbis

(14, 27 - 15, 4)

El temor del Senyor és una font de vida que fa evitar els paranys de la mort. Poble nombrós, glòria del rei; pocs súbdits, ruïna del príncep. L'home pacient és entenimentat, l'impacient està ple de ximpleria. Un cor plàcid és vida del cos, l'enveja és càries dels ossos. Qui oprimeix l'humil ultratja el qui el va fer; l'honora, el qui és bo amb el pobre. L'impíu és abatut per la pròpia dolenteria, el just troba un refugi en la seva integritat. La saviesa reposa al cor del comprensiu; a l'interior dels insensats, la ximpleria. La justícia exalta una nació, el pecat és la decadència dels pobles. El favor del rei és per al servidor intel·ligent, objecte de la seva còlera és el qui fa quedar malament.

Una dolça resposta aplaca el furor; la paraula aspra excita la ira. La llengua dels savis degota ciència, però la boca dels folls vessa ximpleria. A tot arreu són els ulls del Senyor, que observen els dolents i els bons. Llengua sana és un arbre de vida, el seu trastorn, un desastre per a l'esperit.

Dimarts. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 87, 14 i 2*): I jo he clamat cap a Vós, Senyor, al matí la meva pregària anirà davant vostre.

Verset: Senyor, Déu de la meva salvació, dia i nit he clamat davant Vós.

Lectura de la profecia de Isaïes

(40, 18 – 31)

Així parla el Senyor: ¿Com qui us voldríeu imaginar Déu i quina imatge us en podríeu formar? Un artesà fon l'estàtua, un orfebre la recobreix d'or. L'un ajuda l'altre i diu al seu company : “Coratge!” L'artesà anima l'orfebre, l'afinador de martell, el qui pica amb mall; diu de la soldadura: “Està bé!”, i la reforça amb claus perquè no bellugui. El qui erigeix una figura, tria fusta que no es corqui, busca un artesà hàbil per a instal·lar una estàtua que no bellugui.

¿Que no ho sabeu, que no ho sentiu? ¿No us fou revelat des del principi? ¿Que no ho heu comprès des de la fundació de la terra ? El qui seu sobre el cercle de la terra, des d'on els qui l'habiten semblen llagostes, el qui estén els cels com una vela, que els desplega com una tenda per habitar-hi! El qui redueix els prínceps a no res, que anorrea els governants de la terra, a penes són plantats, a penes són sembrats, a penes el seu tronc ha posat arrels a la terra, que bufa sobre ells, i s'assequen, i la tempesta se'ls emporta com palla.

¿Com qui em podríeu imaginar i jo li seria igual, diu el Sant? Alceu els ulls enlaire i vegeu: Qui els ha creats, aquells? El qui fa sortir el seu ben comptat exèrcit, tots els crida pel seu nom; el ric en vigor i de força intensa; ni un no li ha fet mai falla. ¿Per què has de dir, Jacob, per què has d'afirmar, Israel: “El meu destí és amagat al Senyor, el meu dret passa desapercebut al meu Déu?” I ara, ¿que no ho saps tu, o que no ho has sentit dir mai? El Senyor és el Déu etern que crea la terra d'un cap a l'altre! Ell no es fatiga ni es cansa i la seva intel·ligència és insondable. Dóna la força al qui està fatigat, reconforta el qui defalleix. Els nois poden fatigar-se i cansar-se, els joves poden ensopegar i caure; però els qui esperen en el Senyor renoven les seves forces.

Prókímenon, to 6 (*Salm 88, 6 i 2*): Els cels confessen les vostres meravelles.

Verset: Les vostres misericòrdies, Senyor, eternament les cantaré.

Dimarts tarda. Vespres

Prókímenon, to 4 (*Salm 89, 17 i 1*): Que l'esplendor del Senyor Déu nostre sigui damunt nostre; dirigiu des de dalt les obres de les nostres mans.

Verset: Senyor, heu estat per a nosaltres un refugi de generació en generació.

Lectura de la Gènesi

(15, 1 – 15)

La paraula del Senyor fou adreçada a Abram en una visió: “No temis, Abram: jo sóc per a tu un escut; la teva recompensa serà molt gran”. Abram respongué: “Senyor meu, Senyor, què em voleu donar? Estic per anar-me'n sense fills, i l'hereu de la meva casa és Elièzer de Damasc”. Abram afegí: “No m'heu donat descendència, i un esclau serà el meu hereu.” Aleshores li fou adreçada aquesta

paraula del Senyor “No serà aquest el teu hereu, sinó el qui sortirà de les teves entranyes: aquest serà el teu hereu”. Llavors el féu sortir fora i digué: “Mira al cel i compta les estrelles, si és que pots comptar-les. Doncs, així serà la teva descendència”. Abram va creure el Senyor, i aquest li ho va comptar per a justícia.

Encara li digué: “Jo sóc el Senyor, que t’he fet sortir d’Ur dels caldeus per donar-te aquest país en possessió”. Abram replicà: “Senyor meu, Senyor, com sabré que el posseiré?”. Ell li va dir: “Porta’m una vedella de tres anys, una cabra de tres anys, un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí”. Li portà tots els animals, els partí pel mig i col·locà cada meitat al davant de l’altra; però els ocells, no els va partir. Les aus de rapinya es van abatre damunt dels cadàvers, però Abram les va fer fora.

Quan el sol estava a punt de pondre’s, Abram va caure en un son profund, i un terror, una gran foscor, se’n van apoderar. Aleshores digué a Abram: “Sàpigues bé que els teus descendents seran estrangers en un país que no serà el seu. Els esclavitzaran i els oprimiran durant quatre-cents anys. Però jo també jutjaré la nació que hauran servit, i després en sortiran amb molts de béns.

Quant a tu, te n’aniràs en pau a reunir-te amb els teus pares i seràs sepultat després d’una bona vellesa.

Prokímenon, to 5 (*Salm 90, 2 i 1*): Sou el meu suport i el meu refugi. És el meu Déu, i poso en Ell la meva esperança.

Verset: El qui viu sota la protecció de l’Altíssim, reposarà a l’abric del Déu del cel.

Lectura dels Proverbis

(15, 7 - 19)

De llavis del savi flueix la ciència, però la ment dels folls és inestable. El Senyor detesta el sacrifici dels impius, però la pregària dels rectes gaudeix del seu favor. El Senyor detesta el camí de l’impiu, però estima aquell qui corre darrera la justícia. Càstig dur per al qui abandona la via ! Qui odia la reprensió morirà. El país dels morts i l’Abaddon estan davant el Senyor; molt més encara, doncs, els cors dels homes. No li agrada al descregut que el reprenguin, no vol anar amb els savis. Cor alegre fa bona cara; cor en pena té l’esperit abatut. La ment de l’home intel·ligent cerca la ciència, però l’apetit dels folls s’alimenta de ximpleria. Tots els dies de l’afligit són dolents, però el trempat està sempre de festa. Més val poc amb el temor del Senyor, que no un gran tresor i inquietud alhora. Més val un plat de llegums, amb afecte, que un bou gras i rancúnia alhora. L’home de mal geni provoca la querella, però el pacient calma la disputa. El camí del peresós està ericàt d’espines, la via dels diligents està terraplenada.

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 91, 1 i 2*): És bo confessar el Senyor, i cantar un salm per al vostre Nom, Altíssim.

Verset: Per anunciar al matí la vostra misericòrdia, i la vostra veritat durant la nit.

Lectura de la profecia de Isaïes

(41, 4 – 14)

Així parla el Senyor totpoderós: Jo, el Senyor, que sóc el primer i seré també amb els darrers! Les illes ho veieren i tingueren por, tremolà la terra d'un cap a l'altre. Però tu, Israel, el meu servent, Jacob, el qui jo he elegit, llinatge d'Abraham, el meu amic! Tu, que jo he pres del capdavall de la terra, que he cridat d'un racó del món, i t'he dit: "Ets el meu servent, t'he escollit i no t'he rebutjat". No tinguis por, que jo estic amb tu; no miris amb ànsia, que jo sóc el teu Déu. Jo et dono vigor i t'ajudo, et sostinc amb la meva dreta victoriosa. Sí, es veuran avergonyits i confosos tots els qui treien foc contra tu; seran anorreats i es perdran aquells qui et buscaven raons. Els cercaràs sense trobar-los, els teus adversaris. Seran anorreats, reduïts a no res, els qui et faran la guerra. Perquè jo, el Senyor, el teu Déu, t'agafo fort per la mà dreta, el qui et dic: "No tinguis por", sóc jo que t'ajudo, oracle del Senyor! No tinguis por, Jacob, pobre verm; Israel, miserable cuc. Sóc jo que t'ajudo, oracle del Senyor! El Sant d'Israel és el teu redemptor.

Prokímenon, to 6 (*Salm 92, 1 i 2*): El Senyor ha entrat en el seu regne, vestit de majestat.

Verset: Fixeu l'univers incommovible i el vostre tron és establert des de l'origen.

DINJUS DEL GRAN CÀNON

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 93, 1 i 2*): El Senyor és el Déu de les venjances, el Déu de les venjances actuarà amb valentia.

Verset: Aixequiu-vos, jutge de la terra, doneu als orgullosos el que es mereixen.

Lectura de la Gènesi

(17, 1 – 9)

Quan Abram tenia noranta-nou anys, el Senyor se li va aparèixer i li digué: "Jo sóc El-Saddai. Viu a la meva presència i sigues perfecte. Jo establiré la meva aliança entre jo i tu, i et multiplicaré molt, molt". Abram es va prosternar, i Déu li va parlar així: "La meva aliança és amb tu: arribaràs a ser pare d'una multitud de pobles. Ja no t'anomenaran més Abram, sinó que el teu nom serà Abraham, ja que jo et faig pare d'una multitud de pobles. Et faré molt fecund, molt; de tu, en faré pobles, i de tu sortiran reis. Establiré la meva aliança entre jo i tu, i la teva

descendència després de tu, a través de les generacions: una aliança perpètua a fi que sigui el teu Déu i el de la teva descendència després de tu. Et donaré a tu i a la teva descendència després de tu el país dels teus pelegrinatges, tot el país de Canaan, en possessió perpètua, i seré el vostre Déu”. Déu digué a Abraham: “Però tu observaràs la meva aliança, tu i la teva descendència després de tu a través de les generacions.

Prokímenon to 6 (*Salm 95, 1 i 2*): Canteu al Senyor un càntic nou, canteu al Senyor tota la terra.

Verset: Canteu al Senyor, beneïu el seu Nom.

Lectura dels Proverbis

(15, 20 – 16, 9)

Un fill savi és l'alegria del seu pare, però el qui menysprea la mare és el més bèstia dels homes. La ximpleria diverteix el curt de gambals, però l'home intel·ligent va pel camí dret. Els projectes poc pensats fracassen, però reïxen quan hi ha molts consellers. La resposta de la pròpia boca fa content l'home. Que n'és, de bona, una paraula oportuna. Els pensaments del sensat són camins de la vida, a fi que, allunyant-te del país dels morts, et salvís. El Senyor ensorra la casa dels superbs, però planta ben dreta la fita de la viuda. El Senyor detesta els pensaments del dolent, però el que diuen els purs és tingut en honor. L'àvid de guany destrueix la pròpia casa, però el qui odia els regals corruptors viurà. La ment del just reflexiona per a respondre, però la boca dels impius treu coses dolentes. El Senyor es manté a distància dels impius, però escolta la pregària dels justos. La llum dels ulls alegra el cor; una bona notícia engreixa els ossos. Orella que escolti la reprensió de vida farà estada entremig dels savis. Qui no té en compte la disciplina fa poc cas d'ell mateix, però el qui escolta la reprensió posa seny. El temor del Senyor és el cor de la saviesa, i la humilitat condueix a la glòria.

Les reflexions del cor són pròpies de l'home, però la resposta de la llengua ve del Senyor. Tots els camins de l'home són purs al seu entendre, però és el Senyor qui pesa els esperits. Encomana al Senyor les coses que has d'emprendre, i els teus projectes es realitzaran. El Senyor ho ha fet tot amb vista a un fi, fins l'impiu ha estat fet per al dia de la desgràcia. El Senyor detesta tot cor altiu; segur que no el deixarà sense càstig. Amb benvolença i fidelitat s'expia la culpa, amb el temor del Senyor s'evita el mal. Quan el Senyor mira amb favor els camins d'un home, fins reconcilia amb ell els enemics. Més val poc amb la justícia, que no grans rendes amb la injustícia. La ment de l'home rumia quin camí ha de seguir, però el Senyor dirigeix els seus passos.

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 96, 1 i 7*): El Senyor ha establert el seu regne; que la terra exulti, que s'alegrin les nombroses illes.

Verset: Adoreu-lo, tots els seus àngels.

Lectura de la profecia de Isaïes

(42, 5 - 16)

Així parla Déu, el Senyor que ha creat el cel i l'ha estès, que ha consolidat la terra i l'omple amb la seva vegetació, que dóna l'alè al poble que l'habita i l'esperit als qui hi caminen: “Jo, el Senyor, t'he cridat per a la deslliurança, t'he agafat fort per la mà, t'he format i t'he designat com a aliança del poble, com a llum de les nacions, per obrir els ulls que no hi veuen, per fer sortir de la presó els captius, del calabós els qui viuen en tenebres.

Jo sóc el Senyor, aquest és el meu nom; no cediré la meva glòria a un altre ni el meu honor a cap dels ídols. Els primers anuncis són un fet; ara, doncs, jo en faig altres de nous; abans que apunti, ja us proclamo la cosa”.

Canteu al Senyor un càntic nou, lloeu-lo des de la fi de la terra. Que el celebri el mar amb tot el que conté, les illes i els qui les poblen! Que alcin la veu el desert i les seves ciutats, els campaments on habita Quedar! Que cridin joiosos els habitants de Selà, que aclamin des del cim de les muntanyes!

Que donin glòria al Senyor i publiquin la seva lloança per les illes. El Senyor entrarà en campanya com un paladí, s'enardirà com un home de guerra, farà l'alarit, un gran xiscle, es portarà com un heroi contra els seus enemics.

De fa segles que estava silenciós, que callava, que em contenia. Gemegaré com aquella que infanta, em sufocaré i esbufegaré. Ressecaré muntanyes i puigs, faré que se'n mustigui tota l'herba, convertiré els rius en estepes i eixugaré les llacunes. Faré anar els cecs pel camí, els guiaré per sendes desconegudes, canviaré davant d'ells les tenebres en llum i la garrotxa en una plana. Aquestes són les coses; les faré sense desdirme'n.

Prokímenon, to 6 (*Salm 97, 1 i 4*): Canteu al Senyor un càntic nou, doncs el Senyor ha fet meravelles.

Verset: Aclameu Déu, tota la terra.

Dijous vespre. Vespres

Prokímenon, to 7 (*Salm 98, 5 i 1*): Exalteu el Senyor, el nostre Déu i prosterneu-vos davant l'escambell dels seus peus, perquè es sant.

Verset: El Senyor ha establert el seu regne, que tremolin el pobles.

Lectura de la Gènesi

(18, 20 - 33)

El Senyor, doncs, digué: “El clam contra Sodoma i Gomorra és molt gran! El seu pecat és ben greu! Vull baixar per veure si han obrat en tot segons el clam que, contra ells, ha pujat cap a mi. Si no, ja ho sabré”.

Els homes giraren d'allí i se n'anaren cap a Sodoma, mentre Abraham es quedava dret davant del Senyor. Abraham s'acostà i digué: “¿De debò que exterminareu el

just amb el pecador? Potser hi ha una cinquantena de justos a la població. Tanmateix els voleu exterminar? ¿No perdonaríeu la població en gràcia dels cinquanta justos que hi ha? Lluny de vós, de fer una cosa semblant, de fer morir el just amb el pecador! El just s'equipararia, així, al pecador! Lluny de vós! ¿El qui judica tota la terra no farà justícia?" El Senyor respongué: "Si trobo a Sodoma cinquanta justos a la població, la perdonaré tota en gràcia d'ells". Abraham tornà a dir: "Ja sóc ben atrevit de parlar al meu Senyor, jo que sóc pols i cendra. Però potser n'hi mancaran cinc, als cinquanta justos. ¿Per cinc exterminareu tota la població? Ell respongué: "Si n'hi trobo quaranta-cinc, no l'exterminaré". Abraham hi tornà encara: "Potser n'hi haurà quaranta". Ell respongué: "No ho faré en gràcia del quaranta". Digué encara: "Que el meu Senyor no s'enfadi, si parlo encara: potser n'hi haurà trenta". Respongué: "No ho faré, si n'hi trobo trenta". Continuà dient: "Ja sóc ben atrevit de parlar al meu Senyor: potser n'hi haurà vint". Respongué: "No destruiré en gràcia dels vint". Hi tornà: "Que el meu Senyor no s'enfadi, si parlo encara per darrera vegada: potser n'hi haurà deu". Respongué: "No destruiré en gràcia dels deu". Aleshores, després d'haver parlat amb Abraham, el Senyor se'n anà, i Abraham se'n tornà a casa seva.

Prokímenon, to 6 (*Salm 99, 1 i 2*): Aclameu Déu, tota la terra, serviu el Senyor amb joia.

Verset: Entreu en la seva presència amb alegria.

Lectura dels Proverbis

(16, 17 – 17, 17)

Evitare el mal és el camí dels rectes; guarda la seva vida, el qui vetlla per la pròpia conducta. Al davant de la ruïna, la supèrbia; al davant de la caiguda, l'esperit altiu. Més val de ser humil entre els petits, que no de partir-se el botí amb els superbs.

Qui acata la paraula troba la benaurança, i el qui confia en el Senyor, feliç d'ell! Del de ment sàvia, se'n diu un intel·ligent, i la dolçor dels llavis els fa més persuasius.

Font de vida és el bon sentit per als qui el tenen, però és càstig dels ximplets, la ximpleria. La ment del savi confereix intel·ligència al seu discurs, i l'acció dels seus llavis els fa més persuasius. Una bresca de mel són les paraules amables, dolçor per a l'ànima i refrigeri dels ossos. Camí hi ha que sembla recte a l'home, però acaba a l'un dels racons extrems de la mort. Un home atreballat treballa per a si mateix, i esquiva la pròpia destrucció. Un home depravat bull malaurança, i l'acció del seus llavis és com un foc que abrasa. Un home trapella suscita la discòrdia, i el qui difama engrinya els amics. Un home violent sedueix el proïsme i el fa anar per un camí que no és bo.

Qui fa l'ullet ja ha maquinat una trapelleria, qui es mossega els llavis ha consumat la malifeta. Els cabells blancs són una corona d'honor: al camí de la justícia se la troba. Més val un que tingui paciència que un paladí, i un que es domina que el qui

pren una ciutat. De la bossa, se'n treuen les sorts, però la decisió depèn del Senyor! Més val un mos de pa sec i pau alhora, que una casa de molts banquetes amb baralles.

Un esclau intel·ligent pot prevaler contra el fill degenerat i compartir l'herència amb els altres germans. Amb el gresol es prova la plata, i amb la fornall, l'or, però el qui examina els cors és el Senyor. Un dolent para atenció a paraules malicioses, un fals sospesa el discurs pervers. Qui es riu del pobre ultratja el qui el va fer; qui s'alegra de l'infortuni d'altri no queda sense càstig. La corona dels vells són els fills dels fills, i l'honra dels fills són els seus pares.

No escau al beneït un llavi honrat, com tampoc al just un llavi fals. Talismà són els suborns als ulls de qui en disposa; a tot arreu que es giri, reïx. Qui tira un vel sobre una falta cultiva l'amistat, però el qui repeteix la cosa engrinya els amics. Fa més impressió un reprotxe a l'home de seny, que no pas cent cops a un insensat.

Un rebel, sí que busca de fer mal, però un emissari implacable serà enviat contra ell. Val més topar amb una óssa que li han pres els petits, que no pas amb el foll en el seu deliri. A aquell qui torna mal per bé, el mal no se li'n va de casa seva. Com qui engega l'aigua, comença la baralla. Abans, doncs, que s'armi el plet, desisteix! Qui absol l'impiu i qui condemna el just, el Senyor els detesta, tant l'un com l'altre.

¿A què ve el diner en mà de l'insensat per a comprar la saviesa, quan no hi ha seny? És en tot temps que estima l'amic; un germà ha nascut per a l'adversitat.

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 100, 1 i 2*): Cantaré la vostra misericòrdia i la vostra justícia, Senyor, salmodiaré.

Verset: I en tindrè la intel·ligència al camí perfecte; quan vindreu cap a mi?

Lectura de la profecia d'Isaïes

(45, 11 - 17)

Així parla el Senyor, el Sant d'Israel i el qui l'ha format: "Feu-me encàrrecs sobre les coses que han de passar, doneu-me ordres de com les haig d'executar! Sóc jo que he fet la terra, que he creat els homes que hi habiten. Amb les meves mans he desplegat els cels, dono ordres a tot el seu exèrcit. Sóc jo que l'he suscitat per a la deslliurança, i aplanat tots els seus camins. Ell reconstruirà la meua ciutat i repatriarà els meus deportats, sense rescat ni indemnització, diu el Senyor totpoderós".

Així parla el Senyor totpoderós: "Els agricultors de l'Egipte i els comerciants de Cus, i els sabaïtes, gent de talla, passaran a tu i seran teus, t'aniran al darrera. Davant teu es prosternaran, et suplicaran: "Déu no és més que en tu, i és sense igual, no hi ha cap altre déu! Realment, tens amb tu un Déu amagat, un Déu victoriós! Han estat

confosos, ben humiliats, tots els seus adversaris; tot se'n va en humiliacions per als qui fabriquen els ídols. Gràcies al Senyor, Israel ha estat victoriós, amb una victòria eterna. Vosaltres no sereu confosos ni humiliats en tots els segles que vindran”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 101, 2 i 3*): Senyor, escolteu la meva pregària, i que el meu clam arribi a Vós.

Verset: El dia en què la tribulació em pren, inclineu cap a mi la vostra oïda.

DISSABTE DE L'ACATISTOS

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 102, 8 i 1*): El Senyor és compassiu i misericordiós, lent per la ira i ple de misericòrdia.

Verset: Beneeix el Senyor ànima meva, i que tot allò que hi ha en mi beneeixi el seu sant Nom.

Lectura de la Gènesi

(22, 1 – 18)

Després d'aquests fets, Déu posà a prova Abraham i li digué: “Abraham, Abraham!” Ell respongué: “Aquí em teniu”. Digué: “Pren el teu fill únic que estimes, Isaac, vés al país de Morià i sacrifica'l allà en holocaust dalt d'una muntanya que t'indicaré”. Abraham es llevà de bon matí, va ensellar l'ase i prengué amb ell dos dels seus mossos i el seu fill Isaac. Va estellar la llenya de l'holocaust i es posà en camí cap a l'indret que Déu li havia dit. El tercer dia, Abraham, alçant la vista, veié l'indret de lluny. Abraham digué als seus mossos: “Quedeu-vos aquí amb l'ase, mentre jo i el nen ens arribem fins allà. Adorarem i tornarem cap a vosaltres”. Abraham agafà la llenya de l'holocaust i la posà al damunt del seu fill Isaac, prengué a la mà el foc i el ganivet, i tots dos plegats es posaren a caminar. Isaac digué al seu pare: “Pare!” Respongué: “Sí, fill”. Digué: “Bé, aquí hi ha el foc i la llenya, però on és l'anyell per a l'holocaust?” Abraham contestà: “Déu es proveirà de l'anyell per a l'holocaust, fill meu”. I continuaren caminant plegats.

Un cop arribats a l'indret que Déu li havia indicat, Abraham hi bastí l'altar i hi va estendre la llenya. Després lligà el seu fill Isaac i el posà damunt l'altar, sobre la llenya. Abraham allargà la mà i prengué el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: “Abraham! Abraham!” Respongué: “Aquí em teniu”. Ell digué: “No allarguis la mà contra el minyó, no li facis res! Ara sé que tems Déu: no m'has refusat el teu fill únic”. Abraham alçà la vista i veié un be amb les banyes entortolligades en un matoll. Anà a prendre el be i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. Abraham posà a aquell lloc el nom de Senyor-Iré; per això, avui diuen: “Dalt la muntanya, el Senyor es deixa veure”.

L'àngel del Senyor cridà Abraham des del cel per segona vegada i li digué: “ Juro per mi mateix, paraula del Senyor, que, perquè has fet això i no m'has refusat el teu

fill únic, t'ompliré de benediccions i multiplicaré la teva posteritat com les estrelles del cel i com la sorra de la vora del mar, i la teva posteritat conquerirà la porta dels seus enemics. Per la teva posteritat es beneiran tots els pobles de la terra, perquè has obeït la meva paraula”.

Prokímenon, to 4: (*Sal 103, 24 i 1*) Que en són d'admirables les vostres obres, Senyor, heu fet totes les coses en la vostra saviesa .

Verset: Ànima meva, beneeix el Senyor, Senyor Déu meu, Vós sou infinitament magnificat.

Lectura dels Proverbis

(17, 17 – 18, 5)

Es en tot temps que estima l'amic; un germà ha nascut per a l'adversitat. Home sense seny és el qui avala, que es fa fiador prop del proïsme. Amant de la prevaricació és el qui estima les raons; qui puja de to busca la ruïna. Cor pervers no troba la benaurança, llengua tortuosa cau en la desgràcia.

Qui engendra un foll, quin maldecap el seu! No té alegries el pare d'un beneit. Un cor alegre fa bé al cos, però un esperit abatut desseca els ossos. L'impíu, per sota mà, accepta suborns; per torçar les vies del dret. L'home de seny està de cara a la saviesa, els ulls del foll miren a l'extrem de la terra. Matadura per al seu pare és un fill insensat, i amargor per a la qui el va infantar. Posar una multa al just és realment un crim; pegar als nobles és una injustícia.

Qui estalvia les paraules té coneixement; l'esperit reposat és un home d'intel·ligència. El ximple i tot, si calla, passa per savi; qui clou els llavis passa per raonable. El solitari busca la quietud, diu mal de qualsevol èxit. L'insensat no s'agrada de la intel·ligència, sinó de la bogeria del seu cor. Quan ve la impietat, ve també el menyspreu, i amb la vergonya, ve l'oprobí. Les paraules de la boca d'un home són aigües profundes, rierol que borbolla és que diu la saviesa. No s'hi val, a anar a favor del culpable, a apartar del tribunal el qui té raó.

SISENA SETMANA DE QUARESMA

Dilluns. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 104, 3 i 1*): Glorifiqueu-vos en el seu Nom sant, que s'alegri el cor dels que busquen el Senyor.

Verset: Confesseu el Senyor i invoqueu el seu Nom, anuncieu les seves obres entre les nacions.

Lectura de la profecia de Isaïes

(48, 17 – 49, 4)

Així parla el Senyor, el teu Redemptor, el Sant d'Israel: “Jo, Senyor, el teu Déu, t'ensenyo el que és saludable, et faig caminar pel camí que has de seguir. Ah, si haguessis estat atent als meus manaments! Com un riu hauria estat el teu

benestar, i la teva felicitat, com les ones del mar! Com l'arena seria el teu poble, i com els seus grans, els qui han sortit de tu! El teu nom no hauria estat mai suprimit ni esborrat davant meu!

Sortiu de Babilònia! Fugiu dels caldeus! Amb crits de joia anuncieu i proclameu això, divulgueu-ho fins a la fi de la terra, digueu: "El Senyor ha redimit el seu servent Jacob!" Els ha fets anar pels deserts sense patir set; de la roca, ha fet brollar aigua per al seu poble; ha badat la roca, i l'aigua ha rajat. No hi ha pau per als impius, diu el Senyor.

Escolteu-me, illes, estigueu atents, pobles de lluny! El Senyor m'ha cridat des del si de la mare, des del ventre matern ha pronunciat el meu nom. Ha fet de la meva boca una espasa esmolada, m'ha amagat a l'ombra de la seva mà. Ha fet de mi una fletxa penetrant, em guarda dins el seu buirac. M'ha dit: "Tu ets el meu servent, Israel, en tu jo em glorificaré". I vaig ser honrat als ulls de Senyor, el meu Déu era la meva força. Mentre jo em deia: "Em fatigo en va, es per no res que gasto les meves forces", de fet, tenia la meva vindicació prop del Senyor, la meva recompensa, prop del meu Déu.

Prokímenon, to 6 (*Salm 105, 48 i 1*): Beneït sigui el Senyor, el Déu d'Israel, des de sempre i pels segles.

Verset: Confesseu el Senyor, perquè és bo, perquè la seva misericòrdia és eterna.

Dilluns tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 106, 1 i 2*): Confesseu el Senyor, perquè és bo, perquè la seva misericòrdia és eterna.

Verset: Que ho diguin, els rescatats del Senyor, els que ha rescatat de la mà de l'enemic.

Lectura de la Gènesi

(27, 1 - 41)

Isaac s'havia fet vell, i els ulls se li havien afeblit fins al punt que ja no hi veia. Va cridar el seu fill gran Esaú i li digué: "Fill meu!" Respongué: "Maneu". Continuà: "Mira, ja sóc vell i no sé el dia de la meva mort. Pren, doncs, ara les teves armes, el buirac i l'arc, vés al camp i caça'm una peça. Fes-me'n un plat del meu gust i porta-me'l perquè en mengi i, així, et pugui beneir abans no em mori". Rebeca escoltava mentre Isaac parlava al seu fill Esaú. Aquest se n'anà al camp a caçar una peça per al seu pare.

Rebeca va dir al seu fill Jacob : "Escolta, acabo de sentir el teu pare que deia al teu germà Esaú: "Porta'm un peça i fes-me'n un plat perquè en mengi i et pugui beneir davant del Senyor abans no em mori". Ara, doncs, fill meu, escolta'm i fes el que et mano. Vés al ramat i porta-me'n dos bons cabridets, i en faré un plat per al teu pare del seu gust. Tu el presentaràs al teu pare, i ell en menjarà i, així, et beneirà abans

de morir". Jacob respongué a la seva mare Rebeca: "Mireu que el meu germà Esaú és pelut, i jo, fi. Potser el pare em palparà, i quedaré als seus ulls com un mentider, i m'atrauré al damunt la maledicció en lloc de la benedicció". Però la seva mare li replicà: "Que caigui damunt meu la teva maledicció, fill meu. Tu escolta'm només i vés a buscar-m'ho". Anà a buscar-ho i ho portà a la seva mare, la qual va aparellar un plat del gust del seu pare. Després Rebeca prengué els millors vestits del seu fill gran Esaú, que guardava a casa, i els posà al seu fill petit Jacob. Amb les pells dels cabridets, va cobrir-li les mans i la part fina del coll. Acabat, posà a les mans del seu fill Jacob el menjar i el pa que havia aparellat.

Llavors anà a trobar el seu pare i li digué: "Pare!" Li respongué: "Digues. Qui ets, fill meu?" Jacob digué al seu pare: "Sóc Esaú, el vostre primogènit. He fet tal com m'heu dit. Alceu-vos, si us plau, seieu i mengeu de la meva caça perquè em pugueu beneir". Isaac digué al seu fill: "Que n'has trobat aviat, fill meu!" Respongué: "El Senyor, el vostre Déu, m'ha estat propici". Isaac digué a Jacob: "Acosta't, deixa que et palpi, fill meu, a veure si ets de debò el meu fill Esaú o no". Jacob s'atansà al seu pare Isaac. Aquest el palpà i digué: "La veu és la de Jacob, però les mans són les d'Esaú". No el va reconèixer, perquè les seves mans eren peludes com les del seu germà Esaú, i el va beneir. Li preguntà "De debò ets el meu fill Esaú?" Contestà: "Sí". Li digué: "Serveix-me, deixa'm menjar de la caça, fill meu, i així et beneiré". El va servir, i va menjar. Li presentà vi, i en va beure. Acabat, el seu pare Isaac li digué: "Acosta't, fill meu: besa'm". S'hi va acostar i el va besar. En sentir l'olor dels seus vestits, el va beneir així: "Oh, l'olor del meu fill és com l'olor d'un camp que el Senyor ha beneït. Que Déu et doni la rosada del cel i la ufanor de la terra, abundància de blat i de most. Que els pobles et serveixin i les nacions es prosternin davant teu. Que siguis senyor dels teus germans, i els fills de la teva mare es prosternin davant teu. Maleït sigui el qui et maleeixi, beneït sigui el qui et beneirà!"

Encara Isaac no havia acabat de beneir Jacob, i tot just Jacob havia sortit de davant del seu pare Isaac, que el seu germà Esaú tornà de la cacera. També ell va aparellar un plat i el va presentar al seu pare tot dient-li: "Que el meu pare s'aixequi i mengi de la caça del seu fill, perquè em beneeixi". El seu pare Isaac li preguntà: "Qui ets?" Respongué: "Sóc Esaú, el vostre fill primogènit". Isaac es quedà aleshores terriblement astorat, i preguntà: "Qui és, doncs, aquell qui ha caçat una peça i me l'ha portada? He menjat de tot abans que vinguessis i l'he beneït, i quedarà beneït". Quan Esaú va sentir les paraules del seu pare, deixà anar un gran crit ple d'amarguesa i li digué: "Beneïu-me també a mi, pare!" Ell respongué: "El teu germà ha vingut fraudulentament i t'ha pres la benedicció". Esaú digué: "Amb raó li diuen Jacob: aquesta ja és la segona vegada que em suplanta! M'ha pres el dret de primogenitura, i té: ara em pren la benedicció! Però no m'heu guardat cap benedicció?" Isaac respongué a Esaú: "L'he constituït senyor teu, li he donat per servents tots els seus germans, l'he proveït de blat i de most. Què puc fer encara per tu, fill meu?" Esaú digué al seu pare: "Així, pare, ¿només teniu una sola benedicció? Beneïu-me a mi també, pare!" Isaac callava. Esaú esclatà en sanglots.

Aleshores Isaac, prenent la paraula, li digué: “La teva habitació serà lluny de la ufanor de la terra, lluny de la rosada que cau del cel. Viuràs de la teva espasa i serviràs el teu germà. Però quan voldràs, et trauràs del coll el seu jou”. Esaú avorria Jacob a causa de la benedicció que li havia donat el seu pare.

Prokímenon, to 6 (*Salm 107, 6 i 2*): Sigueu exaltat damunt dels cels, oh Déu, i que sobre tota la terra resplendeixi la vostra glòria.

Verset: El meu cor és prest, oh Déu, el meu cor és prest, vaig a cantar i tocar un salm a glòria meva.

Lectura dels Proverbis

(19, 16 - 25)

Qui guarda el precepte guarda la seva vida, qui menysprea la seva autoritat és mort. Qui fa almoïna al pobre presta al Senyor, el qual li recompensarà la seva bona obra. Castiga el teu fill, mentre hi ha esperança, i no prenguis sobre teu de deixar-lo morir. Un home maliciós ha de ser castigat severament. i, si fa un tort, fins ha de perdre la vida.

Escolta el consell i accepta la disciplina, per tal que siguis savi en les teves vies. Molts de projectes hi ha al cor de l'home, però és el disseny del Senyor que es realitza. La inactivitat d'un mortal és el seu defecte, i val més un pobre que un home informal. El temor del Senyor és verament vida, però el qui dorm tant com vol serà visitat per la desgràcia. El peresós enfonsa la mà a la plata, i no la torna ni tan sols a la boca. Tu claves cops al descregut, i es torna caut el senzill; reprens l'intel·ligent, i et dóna la raó.

Dimarts. Sexta

Prokímenon, to 1 (*Salm 108, 26 i 1*): Socorreu-me, Senyor Déu meu, salveu-me, segons la vostra misericòrdia.

Verset: Oh Déu, no resteu silencios quan us lloo.

Lectura de la profecia de Isaïes

(49, 6 - 10)

Així parla Senyor: Jo faré de tu la llum de les nacions, perquè la meva salvació arribi a la fi de la terra.

Així parla el Senyor, el Redemptor d'Israel, el seu Sant, al menyspreat de cor, que les nacions abominen, a l'esclau dels tirans: Quan ho vegin, els reis s'aixecaran, els prínceps es prosternaran, a causa del Senyor, que és fidel, del Sant d'Israel que t'ha elegit.

Així parla Senyor: Al temps del favor t'escoltaré, t'he format i t'he destinat a ser aliança del poble. El dia de la victòria t'ajudaré a restaurar el país, a repartir propietats devastades, a dir als presoners: “Sortiu!”, i als qui estan a les tenebres: “Mostreu-vos!” A la vora de tots els camins pasturaran, a tots els rasos tindran el pasturatge. No patiran més ni fam ni set, no es veuran exposats al vent càlid ni al

sol, perquè aquell qui se'n compadeix els guiarà i els conduirà cap allà on brolla l'aigua.

Prokímenon, to 4 (*Salm 109, 4 i 1*): Vós sou sacerdot per l'eternitat segons l'ordre de Melquisedec.

Verset: El Senyor ha dit al meu Senyor: Seu a la meva dreta.

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 110, 10 i 1*): El principi de la saviesa és el temor del Senyor.

Verset: Us confessaré, Senyor, de tot cor, al consell dels homes justos i a la seva assemblea.

Lectura de la Gènesi

(31, 3 – 16)

El Senyor digué a Jacob: “Torna-te'n a la terra dels teus pares, a la teva pàtria, que jo seré amb tu”. Aleshores Jacob féu cridar Raquel i Lia al camp, on era el seu ramat, i els digué: “Veig que el vostre pare no em fa la mateixa cara d'abans, però el Déu del meu pare ha estat amb mi. Ja sabeu com he servit el vostre pare amb totes les meves forces. I, en canvi, el vostre pare s'ha burlat de mi i ha canviat deu vegades la meva paga; però Déu no li ha permès que em fes mal. Si ell deia: “Les clapades seran la teva paga”, totes les bèsties en parien de clapades. Si deia: “Les ratllades seran la teva paga”, totes les bèsties en parien de ratllades. Així Déu ha pres el bestiar del vostre pare i me l'ha donat a mi. Al temps que les bèsties entren en calor, vaig alçar els ulls i vaig veure en somni que els boccs que cobrien les bèsties eren ratllats, tacats i clapats. Llavors l'àngel de Déu em va dir en somni: “Jacob”. I jo vaig respondre: “Maneu”. Va dir: “Aixeca els ulls i mira : tots els boccs que cobreixen les bèsties són ratllats, tacats i clapats. Prou que he vist tot el que Laban t'està fent. Jo sóc el Déu de Bet-El, on vas ungir una estela i em vas fer un vot. Aixeca't ara, surt d'aquesta terra i torna-te'n a la terra on vas néixer”.

Raquel i Lia li respongueren: “¿Per ventura tenim encara part i heretatge a la casa del nostre pare? ¿No ens ha considerat com estrangeres, ja que ens ha venut i s'està menjant el nostre preu? Sí, tota la riquesa que Déu ha pres al nostre pare és ben nostra i dels nostres fills. Fes, doncs, ara tot el que Déu t'ha dit”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 111, 4 i 1*): S'alça a les tenebres com una llum per als homes rectes.

Verset: Benaventurat l'home que tem el Senyor, que aplica tota la seva voluntat als seus preceptes.

Lectura dels Proverbis

(21, 3 - 21)

Fill meu, la pràctica de la justícia i del dret, el Senyor la prefereix als sacrificis. Ulls altius i un cor inflat, el llum dels impius és pecat.

Els plans del diligent porten sempre profit, però tot el qui vol córrer massa va a malguany. L'adquisició de tresors per una llengua mentidera és una vanitat fugidora dels qui volen la mort. El bandidatge dels impius se'ls emporta a ròssec, perquè no volen fer el que és just. El camí de l'home criminal és tortuós, però l'acció del pur és recta. Més val habitar a l'angle d'un sostre, que no pas dona reganyosa i casa comuna. L'ànima de l'impiu es deleix pel mal; el proïsme no troba gràcia als seus ulls.

Quan el descregut la paga, el senzill es torna savi, i quan adverteixen el savi, acull la ciència. El just considera la casa del dolent... precipita els impius en la desgràcia. Qui tanca l'orella al clam del pobre, també quan ell crida no li respondran. Un do en secret aplaca la ira, i suborns per sota mà, la còlera violenta. Dóna alegria al just que s'exerceixi el dret, però causa terror als malfactors.

L'home que erra fora del camí de la prudència reposarà en la companyia de les ombres. L'amic del platxeri és candidat a la misèria; l'amic del vi i de l'oli mai no es fa ric. L'impiu és el rescat del just, el pèrfid pren el lloc del recte. Més val habitar en una terra deserta, que no pas dona reganyosa i enrabiades. A la boca del savi hi ha un tresor envejable, però l'insensat l'engoleix. Qui persegueix la justícia i la pietat atrapa vida, felicitat i glòria.

Dimecres. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 112, 2 i 1*): Beneït sigui el Nom del Senyor, des d'ara i per tots els segles.

Verset: Lloeu, infants, el Senyor, lloeu el Nom del Senyor.

Lectura de la profecia de Isaïes

(58, 1 – 11)

Així parla el Senyor: Crida ben fort, sense empatx, eleva la teva veu com el toc de corn. Denuncia al meu poble la seva infidelitat, i els seus pecats a la casa de Jacob. Prou em cerquen dia rera dia i volen conèixer els meus camins, com gent que practiqués la justícia sense negligir el dret del seu Déu. S'informen de mi sobre les lleis justes, troben gust a estar prop de Déu: ¿Per què dejunar, si no ho veieu, i mortificar-nos, si ho ignoreu?" Sí, però el dia de dejuni tracteu de negocis i feu treballar tots els vostres obrers. Sí, passeu el dejuni en disputes i baralles i clavant impiament cops de puny. No són pas dejunis com els d'avui que faran sentir a l'altura la vostra veu.

¿És això un dejuni que sigui del meu gust, un dia en què l'home es mortifica? Vinclar el cap com un jonc, estirar-se sobre el sac i la cendra: ¿és d'això que tu en dius un dejuni, un dia agradable al Senyor? ¿No és aquest el dejuni que voldria, oracle del Senyor Déu: Rompre les cadenes injustes, desfer els lligams del jou, deixar anar lliures els oprimits, trencar qualsevol jou? ¿No ho és, partir el teu pa amb el qui té fam, acollir els pobres que no tenen casa? Si veus algun nu, vesteix-lo, i no fingeixis d'ignorar la teva carn; aleshores el teu sol apuntarà com l'aurora, la

teva ferida es cicatritzarà aviat. La teva justícia anirà al teu davant, i la glòria del Senyor darrera teu. Aleshores, si crides, el Senyor et respondrà; si demanes auxili, dirà: “Aquí em tens!” Si elimines d’enmig teu el jou, l’assenyalar amb el dit i el parlar malèfic; si dones el teu pa al qui té fam, si satisfàs l’ànima afligida, el teu sol brillarà en les tenebres i el teu foscant serà com el migdia. El Senyor et guiarà constantment.

Prokímenon, to 6 (*Salm 113, 23 i 9*): Sigueu beneïts del Senyor, Ell que ha fet el cel i la terra.

Verset: No a nosaltres, Senyor, no a nosaltres, sinó al vostre Nom, doneu la glòria.

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 114, 9 i 1*): Vull plaure al Senyor a la terra dels vius.

Verset: He estimat, perquè el Senyor escolta la veu de la meva pregària.

Lectura de la Gènesi

(43, 26 – 31; 45, 1 - 16)

Quan Josep entrà a casa, els seus germans li donaren l’obsequi que portaven, tot prosternant-se fins a terra. Els demanà com estaven i els preguntà: “Està bo el vostre pare, aquell vell de qui em vau parlar? ¿Encara viu?” Respongueren: “El teu servent, el nostre pare, està bo, encara viu”. I s’inclinaren i feren reverència. Aixecant els ulls, veié Benjamí, el seu germà, el fill de la seva mare, i preguntà: “¿És aquest el vostre germà petit de qui em vau parlar?” I afegí: “Que Déu et sigui propici, fill meu!” I Josep sortí de pressa, perquè el seu cor s’havia commogut pel seu germà i se li negaven els ulls; entrà a la seva cambra i es posà a plorar. Després es rentà la cara, sortí i intentà dominar-se...

Així i tot Josep no pogué contenir-se més davant de tots els qui estaven al seu voltant i va cridar: “Feu sortir tothom del meu davant”. Així, no hi havia ningú amb ell quan es féu conèixer als seus germans. Llavors cridà tot plorant, que ho sentí tot l’Egipte i també la casa del Faraó. Josep digué als seus germans: “Jo sóc Josep. Viu encara el meu pare?” Però els seus germans no li podien respondre res, de tan esglaiats que estaven davant seu. Aleshores Josep digué als seus germans “Acosteu-vos cap a mi”. Un cop s’hagueren acostat, els tornà a dir: “Jo sóc Josep, el vostre germà que venguéreu a l’Egipte. Que no us dolgui ara ni us indigneu contra vosaltres d’haver-me venut aquí; que Déu em va enviar davant vostre per conservar-vos la vida. Ja fa dos anys que hi ha fam al país i durant uns altres cinc anys no hi haurà conreu ni sega.

Déu em va enviar davant vostre per assegurar-vos la supervivència a la terra i salvar-vos la vida d’una manera prodigiosa. No sou, doncs, vosaltres que em vau enviar aquí, sinó que és Déu qui m’ha posat com a pare del Faraó i com a senyor de tota la seva casa i sobirà de tota la terra d’Egipte. Afanyeu-vos, torneu a casa del meu pare i digueu-li: “Això diu el teu fill Josep: Déu m’ha constituït senyor de tot

l'Egipte. Baixa al meu costat, no triguis, que viuràs al país de Guesen i estaràs a prop meu, tu, els teus fills, els teus néts, les teves ovelles, les teves vaques, amb tot el que tens. Allà et mantindré -que encara queden cinc anys de fam- perquè ni tu, ni la teva casa, ni tot allò que et pertany estigueu en la misèria". Ja veieu amb els vostres ulls, vosaltres i el meu germà Benjamí, que us parlo amb la meva pròpia boca. Feu saber també al meu pare tota la meva glòria a l'Egipte i tot el que heu vist. Afanyeu-vos, feu baixar aquí el meu pare". I es llançà al coll del seu germà Benjamí tot plorant. Benjamí es posà a plorar també, abraçat amb ell. Besà tots els seus germans i plorà, abraçat amb ells. Després d'això, els seus germans es posaren a parlar amb ell. Per la casa del Faraó corria la notícia que havien arribat els germans de Josep, i tant el Faraó com els seus ministres ho van veure amb bons ulls.

Prokímenon, to 4 (*Salm 115, 8 i 1*): Us sacrificaré un sacrifici de lloança, i invocaré el Nom del Senyor.

Verset: He cregut, per això he parlat; però he estat humiliat amb excés.

Lectura dels Proverbis

(21, 23 – 22, 4)

Qui guarda la boca i la llengua, s'evita conflictes. L'insolent, presumtuós, es diu "descregut", obra amb un excés d'insolència. La desídia del peresós el duu a la mort, perquè les seves mans no volen fer res. Durant tot el dia ell desitja quietud, però el just dóna i no estalvia. El sacrifici dels impius és una abominació, sobretot quan l'ofereixen amb mala fe.

El fals testimoni serà un vagabund, i l'home escoltador serà perseguit per sempre. L'home impiu pren un aire desvergonyat, però el recte porta una vida arreglada. No hi ha saviesa, ni intel·ligència, ni consell davant del Senyor. Equipen el cavall per al dia del combat, però la victòria depèn del Senyor.

Un bon nom és preferible a grans riqueses; val més la consideració que la plata i l'or. Ric i pobre estan en un mateix nivell; qui els ha fets tots dos, és el Senyor. El prudent veu el perill, i fa marrada, però els simples passen avant, i la paguen. El premi de la humilitat és la benedicció del Senyor, la riquesa, l'honor i la vida.

Dijous. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 117, 28 i 1*): Us lloaré, perquè m'heu escoltat, i us heu fet la meva salvació.

Verset: Confesseu el Senyor perquè és bo, la seva misericòrdia és eterna.

Lectura de la profecia de Isaïes

(65, 8 - 16)

Així parla el Senyor: Quan es troba suc en un raïm, un diu: "No el facis malbé, perquè és una benedicció". Així ho faré jo en consideració als meus servents. No ho destruiré tot. I faré sortir de Jacob una descendència, i de Judà, un hereu de les meves muntanyes. Els meus elegits en prendran possessió, i els meus servents

hi habitaran. El Saron servirà de pasturatge d'ovelles, i la vall d'Acor, de devesa dels bous per al meu poble que m'haurà cercat. Però a vosaltres que heu abandonat el Senyor, que heu oblidat la meva muntanya santa, que pareu una taula per a Gad i ompliu una copa per a Mení, jo us menjo a l'espasa: caureu tots a l'escorxador! Ja que he cridat, i no heu respost, he parlat, i no m'heu escoltat. Heu fet el que jo trobo mal fet, heu escollit allò que no té el meu favor.

Per això, així parla el Senyor Déu: Els meus servents menjaran, i vosaltres patireu set. Els meus servents estaran alegres, i vosaltres estareu moixos. Els meus servents cantaran amb el cor feliç, i vosaltres clamareu amb el cor adolorit i us lamentareu de desesperació. Deixareu el vostre nom als meus elegits, perquè el pronunciïn en maledicció: "Que el Senyor Déu et faci morir!" Però als meus servents, els serà donat un altre nom. El qui es beneirà en el país, es beneirà en el Déu de la fidelitat; i el qui jurarà en el país, jurarà pel Déu de la fidelitat, ja que les angoixes passades seran oblidades i s'hauran amagat als meus ulls.

Prokímenon, to 4 (*Salm 118, 32 i 33*): He corregut pel camí dels vostres judicis, quan heu dilatat el meu cor.

Verset: Prescriviu-me, Senyor, el camí dels vostres judicis, i el recercaré sense parar.

Dijous vespre. Vespre

Prokímenon, to 6 (*Salm 119, 1 i 2*): En la meva tribulació, he clamat al Senyor, i m'ha escoltat.

Verset: Senyor, allibereu la meva ànima dels llavis injustos, i de la llengua enganyosa.

Lectura de la Gènesi

(46, 1 - 7)

Jacob va marxar amb tot el que tenia i arribà a Beer-Sabé, on sacrificà víctimes al Déu del seu pare Isaac. Déu va parlar a Israel en una visió nocturna: "Jacob, Jacob!" Ell respongué: "Aquí em teniu". Li digué: "Jo sóc Déu, el Déu del teu pare. No temis de baixar a l'Egipte, que allà faré de tu una gran nació. Baixaré amb tu a l'Egipte i d'allí et faré també pujar. I Josep et tancarà els ulls". Jacob partí de Beer-Sabé, i els fills d'Israel s'emportaren el seu pare Jacob, la mainada i les dones en els carros que el Faraó havia enviat per portar-lo. Prengueren també el bestiar i tots els béns que havien adquirit al país de Canaan, i Jacob amb tota la seva descendència se n'anà a l'Egipte. Els seus fills i els seus néts, les seves filles i les seves nétes, tota la seva descendència, se'ls endugué amb ell a l'Egipte.

Prokímenon, to 6 (*Salm 120, 2 i 1*): El meu ajut ve del Senyor, que ha fet el cel i la terra.

Verset: Alço els ulls vers les muntanyes: d'on vindrà el meu ajut?

Lectura dels Proverbis

(23, 15 – 24, 5)

Fill, si el teu cor és savi, també el meu cor s'alegrarà, i exultaran els meus ronyons, quan els teus llavis diguin el que és just. El teu cor no ha d'envejar els qui pequen, sinó els qui temen el Senyor en tots temps, perquè, certament, hi ha una altra vida, i la teva esperança no es veurà frustrada. Escolta ara, fill, i sigues savi i fes que el teu cor vagi pel camí dret. No siguis un dels qui trascolen vi, un dels qui s'empapussen de carn, perquè beverri i glotó es tornen pobres, i l'ensonyament fa anar vestit de parracs. Escolta el pare que t'ha engendrat, i no menyspreïs la mare, quan es fa vella. Pot estar joiós el pare d'un just; qui ha engendrat un savi, pot alegrar-se'n. Que el teu pare s'alegri de tu i exulti la qui et va infantar. Fill, dóna'm el teu cor i que els teus ulls observin els meus camins! Perquè l'estrangera és una trampa profunda, la bàrbara és un pou estret. Sí, ella, com un bandoler, es posa a l'aguait i pren els mantells als homes. Per a qui són els "Ai!", per a qui els "Oi! oi!"? Per a qui les baralles? Per a qui les queixes? Per a qui les ferides només perquè sí? Per a qui els ulls tèrbols? Per als qui passen temps davant el vi, que vénen a sondar el vas on el barregen. No et facis cap tip de vi quan és vermell, quan espurneja dins la copa: va coll avall! Que, a la fi, mossega com una serp i pica com un escurçó. Els teus ulls veuen coses estranyes, el teu cor s'expressa de través, i tu ets com un que jeu al cor del mar, i com un que jeu al cim d'una muntanya. "M'ha pegat... no m'ha fet mal, m'ha estomacat... no me'n sento. Quan em despertaré? En demanaré més encara!"

No tinguis enveja dels homes de mal, ni vulguis ser un d'ells, perquè el seu cor rumia la violència i els seus llavis parlen de fer sofrir. Amb la saviesa s'edifica una casa, i es consolida amb la intel·ligència; amb la ciència s'emplenen els rebostos de tot bé preciós i agradable. Un home savi és superior a un de fort, i un home de ciència val més que un de físicament vigorós.

Divendres. Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 121, 1 i 9*): M'he alegrat quan m'han dit: anirem a la casa del Senyor.

Verset: A causa de la casa del Senyor Déu nostre, he buscat per vós abundància de béns.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(66, 10 - 24)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa per ella, tots els qui l'estimeu! Estigueu ben contents amb ella, tots els qui porteu el seu dol! Per tal que sigueu alletats i sadollats per la mamella dels seus consols, per tal que xucleu amb delícies els seus pits opulents.

Perquè així parla el Senyor: Jo decantaré cap a ella el benestar, com un riu, i, com un torrent desbordant, la glòria de les nacions. Els teus nodrissons seran portats al

costat i amanyagats sobre els genolls. Com un fill que la seva mare consola, jo també us consolaré així: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i els vostres ossos renaixeran com l'herba: La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents; i la seva còlera, als seus enemics. Perquè, vet aquí que el Senyor vindrà en el foc; i els seus carros seran com el terbolí, per saldar amb l'incendi la seva ira, i les seves amenaces, amb flames de foc. Ja que el Senyor farà justícia de tota la terra amb el foc, i de tot ésser de carn amb la seva espasa. Seran qui-sap-les les víctimes del Senyor!

Els qui se santifiquen i es purifiquen per als misteris en els jardins, darrera d'un que és al mig del grup; que mengen carn de porc, rèptils i rates; les seves accions i els seus pensaments acabaran simultàniament, oracle del Senyor.

Quant a mi, jo vindré a reunir totes les nacions i llengües. I vindran a veure la meva glòria. Faré entre elles un prodigi, i enviaré alguns dels seus supervivents cap a les nacions de Tarsís, Fut, Lud Mósoc, Ros, Túbal, Javan; les illes llunyanes que no han sentit parlar de mi i no han vist la meva glòria. I anunciaran la meva glòria entre els pagans. I de totes les nacions, en ofrena al Senyor, portaran tots els vostres germans a cavall, en carros, en lliteres, en mules i en dromedaris, sobre la meva muntanya santa, a Jerusalem, diu el Senyor, com els fills d'Israel porten l'ofrena en vasos purs al Temple del Senyor. Fins d'alguns d'ells me'n farà sacerdots i levites, diu el Senyor. Ja que, així com el cel nou i la terra nova que farà subsistir davant meu, oracle del Senyor, així subsistirà el vostre llinatge i el vostre nom.

De lluna nova a lluna nova i de dissabte a dissabte, tot ésser de carn vindrà a prosternar-se davant la meva faç, diu el Senyor. I quan sortiran, veuran els cadàvers dels homes que em foren infidels. El seu cuc no morirà i el seu foc no s'apagarà; seran l'horror de tot ésser de carn.

Prokímenon, to 6 (*Salm 122, 3 i 1*): Tingueu pietat de nosaltres, Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Verset: Cap a Vós alço els ulls, cap a Vós que habiteu en el cel.

DISSABTE DE LLÀTZER

Divendres tarda. Vespres

Prokímenon, to 6 (*Salm 123, 8 i 6*): El nostre socors està en el Nom del Senyor que ha fet el cel i la terra.

Verset: La nostra ànima ha esta alliberada com un moixó de la xarxa dels caçadors.

Lectura de la Gènesi

(49, 33 – 50, 26)

Quan Jacob acabà de fer les recomanacions als seus fills, replegà els peus al llit i expirà. I fou ajuntat als del seu poble.

Aleshores Josep es llançà sobre la cara del seu pare, el cobrí de llàgrimes i el besà. Després, Josep encomanà als metges que estaven al seu servei que embalsamessin el seu pare. I els metges embalsamaren Israel. Hi van esmerçar quaranta dies, que és el temps que requereix l'embalsamament. L'Egipte el va plorar setanta dies. Passats els dies del dol, Josep parlà així a la casa del Faraó: "Si em teniu en consideració, parreu per mi al Faraó i digueu-li: "El meu pare em va fer fer aquest jurament: "Estic a punt de morir; enterra'm al sepulcre que em vaig excavar al país de Canaan. Ara, doncs, voldria anar a enterrar el meu pare; ja tornaré". El Faraó va respondre: "Vés i enterra el teu pare, tal com et va fer jurar".

Josep va pujar a enterrar el seu pare, i amb ell van pujar tots els funcionaris del Faraó, els dignataris de la seva cort i els dignataris del país d'Egipte, així com tota la família de Josep, els seus germans i la família del seu pare. Només la mainada, les ovelles i les vaques es van quedar a la regió de Guesen. Amb ell pujaren també carros i conductors, fins a compondre un seguici molt considerable. Així que arribaren a l'era d'Atad, que és a l'altra banda del Jordà, hi van fer una gran i solemne lamentació, i Josep va celebrar pel seu pare un dol de set dies. Quan els habitants del país, els cananeus, veieren el dol de l'era d'Atad, digueren: "Quin gran dol per l'Egipte!" Per això, anomenen aquell lloc Abel-Misraim, que és a l'altra banda del Jordà. Els seus fills van fer amb ell tal com els havia manat. El portaren al país de Canaan i l'enterraren a la cova del camp de Macpelà, que Abraham havia adquirit d'Efron, l'hitita, com a sepulcre en propietat, enfront de Mambré. Un cop enterrat el seu pare, se'n tornà a l'Egipte amb els seus germans i amb tots els qui havien pujat amb ell per enterrar el seu pare.

Veient que el seu pare havia mort, els germans de Josep es digueren: "Vejam si ara Josep ens perseguirà i ens voldrà fer pagar tot el mal que li vam fer!" Així enviaren a dir a Josep: "El teu pare, abans de morir, ens va manar: Parreu així a Josep: "Per favor, perdona als teus germans el seu crim i el seu pecat, tot el mal que et van fer. Perdona, per favor, el pecat dels servents del Déu del teu pare!" Josep plorava mentre li parlaven. Els seus germans hi anaren i, tirant-se-li als peus, li digueren: "Aquí ens tens com esclaus". Però Josep els contestà: "No tingueu por. És que em puc posar en lloc de Déu? Cert que vosaltres vau maquinat un mal contra mi, però Déu tenia la intenció de convertir-lo en bé, per acomplir el que es realitza avui: salvar la vida a un poble nombrós. No tingueu por, doncs, que jo us mantindré juntament amb la vostra mainada". I els va consolar tot parlant-los amb afecte.

Josep, amb la família del seu pare, va habitar a l'Egipte, i visqué cent deu anys. Josep arribà a veure els néts d'Efraïm, i fins els fills de Maquir, fill de Manasés, van néixer a la falda de Josep. Finalment, Josep digué als seus germans: "Estic a punt de morir. Déu us visitarà i us farà pujar d'aquest país al país que va prometre amb jurament a Abraham, Isaac i Jacob". I féu jurar als fills d'Israel: "Quan Déu us visitarà, us endureu d'aquí els meus ossos". Josep va morir a l'edat de cent anys. L'embalsamaren i el posaren en un sarcòfag a l'Egipte.

Prokímenon, to 4 (*Salm 124, 1*): Els que posen la seva confiança en el Senyor són com la muntanya de Sió.

Verset: serà inamovible per l'eternitat, aquell que habita a Jerusalem.

Lectura dels Proverbis

(31, 8 - 31)

Fill meu, obre la boca a favor del mut, per la causa de tots els desemparats. Obre la boca i dóna sentències justes i fes justícia al desgraciat i al pobre.

De dona ideal, qui en pogués trobar! Val incomparablement més que cap perla. El cor del seu marit confia en ella, i no deixa de treure'n profit. L'hi paga amb el bé i no amb el mal, tots els dies de la seva vida. Busca sol·lícita la llana i el lli, que les seves mans transformen en belles peces. És com un vaixell mercant, de lluny fa venir el seu pa. Es lleva quan encara és de nit i dóna el menjar als de casa. Examina un camp, i el compra; amb el fruit de les seves mans planta una vinya. Se cenyeix els lloms vigorosament i mou els braços amb energia. S'engresca, perquè el seu negoci va bé; de nit, el seu llum no s'apaga. Allarga les mans a la filosa, els seus dits aguanten el fus. Obre la mà al pobre i allarga el braç a l'indigent. No li fa por la neu per a la gent de casa, perquè tota la família porta roba doble. Fa els seus propis cobertors, vesteix de bissus i porpra. El seu marit és considerat a les portes, quan seu entre els ancians de la ciutat. Teixeix teles de lli, que ven, i lliura cenyidors al marxant. Força i dignitat són el seu vestit i es riu del dia de demà. Obre la boca amb saviesa i té a la llengua una doctrina de pietat. Té l'ull sobre el vaivé dels de casa, no menja ociosa el seu pa. Els seus fills s'aixequen per felicitar-la; el seu marit, per fer-ne l'elogi: "Són moltes les dones que han fet proeses, però tu les sobrepasses totes!" La gràcia és enganyosa, i la bellesa és vana; la dona que tem el Senyor, és la que cal lloar. Doneu-li del fruit de les seves mans, i que les seves obres proclamïn a les portes la seva lloança.

DIUMENGE DE RAMS

Dissabte. Vespres

Després de l'entrada, gran prokímenon del dissabte vespre.

Prokímenon, to 6 (*Salm 92, 1, 2 i 5*): El Senyor ha entrat en el seu regne, vestit de majestat.

Verset 1: el Senyor s'ha revestit de poder, ha lligat un cinnyell als seus ronyons.

Verset 2: Fixeu l'univers incommovible i el vostre tron és establert des de l'origen.

Verset 3: A la vostra casa convé la santedat, Senyor, al llarg dels dies.

Lectura de la Gènesi

(49, 1 - 2, 8 - 12)

Jacob cridà els seus fills i els digué: "Aplegueu-vos, que us anunciaré el que us passarà als últims temps. Ajunteu-vos, escolteu, fills de Jacob, escolteu el vostre pare Israel.

Judà, els teus germans et lloaran, la teva mà es posarà al coll del teu contrari, els fills del teu pare s'inclinaran davant teu. Ets un cadell de lleó, Judà; tornes de la caça, fill meu. S'ha ajupit, s'ha ajagut com un lleó, com una lleona; ¿qui el farà aixecar? El ceptre no serà mai pres de Judà, ni la vara de sobirà d'entre els seus peus, fins que vingui aquell de qui és, i al qual és deguda l'obediència dels pobles. Lliga al cep el seu pollí, i a la parra el fill de la seva somera; renta amb vi la seva roba, amb sang de raïm el seu vestit. Té els ulls tèrbols de vi; les dents, blanques de llet.

Lectura de la profecia de Sofonies

(3, 14 – 19)

Així parla el Senyor: Crida de goig, filla de Sió, clama de joia, Jerusalem; alegra't, triomfa de tot cor, filla d'Israel! El Senyor ha allunyat els qui et pegaven, ha fet fugir el teu enemic; el Senyor regna enmig teu, no veuràs cap més desgràcia.

Aquell dia, diran a Jerusalem: “No has de tenir por, Jerusalem: No has de tenir por, Sió, no et deixis caure de braços! El Senyor, el teu Déu, és enmig de tu un paladí que dóna la victòria; s'alegra per tu amb un cant joiós, compon la seva balada d'amor. Exulta per tu cantant fort, com al dia de festa; a favor teu ha posat fi al dia en què havies de portar l'oprobí”.

Tot ho faré jo amb tu per mi, perquè, aquells temps, “salvaré les coixes i aplegaré les esgarriades”, i en faré un motiu de lloança i de renom a tota la terra, quan canviaré la seva sort.

Lectura de la profecia de Zacaries

(9, 9 – 15)

Així parla el Senyor: Entusiasma't fort, filla de Sió; crida de joia, filla de Jerusalem: vet aquí que et ve el teu rei: un deslliurador victoriós, humil i muntat sobre un ase, sobre un pollí, fill de somera. Suprimirà d'Efraïm els carros; de Jerusalem, els cavalls; serà suprimit l'arc de guerra. Dictarà la pau a les nacions, la seva dominació anirà de mar a mar, del riu fins a l'extrem de la terra. Tu també, per la teva sang de l'aliança, jo soltaré els teus presos de la cisterna sense aigua. Torneu, presos que teniu esperances! També hi ha avui qui anuncia: “Us tornaré el doble!” Ja que em posaré Judà tibant, armaré l'arc amb Efraïm i enardiré els teus fills, Sió, contra els teus fills, Javan. En faré com l'espasa d'un paladí, el Senyor apareixerà sobre ells i la seva fletxa sortirà com el llamp. El Senyor Déu anirà tot tocant el corn, en una de les borrasques australs, el Senyor totpoderós els cobrirà amb l'escut.

SETMANA SANTA

DILLUNS SANT

Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 125, 1 i 2*): Quan el Senyor va fer tornar els captius de Sió, hem estat com consolats.

Verset: Llavors la nostra boca es va omplir de joia i la nostra llengua d'exultació.

Lectura de la profecia de Ezequiel

(1, 1 - 21)

L'any trenta, el mes quart, el cinc del mes, quan em trobava entre els exiliats, vora el riu Cobar, el cel s'obrí i vaig tenir una visió divina. El cinc del mes era l'any cinquè de l'exili del rei Joaquín. La paraula del Senyor fou adreçada a Ezequiel, fill de Buzí, el sacerdot al país dels caldeus, vora el riu Cobar, i allà la mà del Senyor fou sobre ell.

Vaig veure que venia del nord un vent de tempesta amb un gros núvol, voltat d'una llueur, un foc fulgurant, i, al centre, com d'una incrustació metàl·lica, al mig del foc. Al centre, discernia una cosa com quatre animals, l'aspecte dels quals era aquest: tenien la mateixa forma, amb quatre cares cada un, i cada un quatre ales. Les seves potes eren dretes i les peülles s'assemblaven a les d'un vedell; centellejaven com bronze polit. Una mà humana els sortia de sota les ales als quatre costats, i les seves cares, de tots quatre, no es giraven quan caminaven; anaven cada un de dret davant seu. Quant a l'aspecte de les seves cares, era: cara d'home al davant de tots quatre, cara de lleó a la dreta de tots quatre, cara de toro a l'esquerra de tots quatre, i cara d'àguila per a tots quatre cap a l'interior. Les seves ales eren desplegades cap amunt; en cada un, dues s'ajuntaven l'una amb l'altra i dues els cobrien el cos. I anaven cada un de dret davant seu; anaven cap allà on l'esperit els empenyia; no es giraven quan caminaven. Entre els animals es veien com uns carbons encesos, semblants a torxes: que anaven i venien entre els animals; el foc tenia una llueur, i del foc sortien com uns llampecs. I els animals anaven i venien, com si fossin un llampec.

Vaig veure encara que hi havia una roda a terra al costat dels animals, de tots quatre. Aquestes rodes lluien com el crisòlit. Totes quatre tenien el mateix aspecte i semblaven fetes com si estiguessin l'una al mig de l'altra. Avançaven en quatre direccions, no es giraven quan caminaven. Totes quatre tenien les llandes plenes d'ulls tot al voltant. I quan els animals avançaven, les rodes avançaven al seu costat, i quan els animals s'aixecaven de terra, s'aixecaven les rodes. Cap allà on l'esperit empenyia, hi anaven les rodes, i s'aixecaven igualment, perquè el mateix esperit era a les rodes.

Prokímenon, to 6 (*Salm 126, 1*): Si el Senyor no construeix la casa, en va es fatiguen els constructors.

Verset: Si el Senyor no guarda la ciutat, en va vetlla el guardià tota la nit.

Dilluns sant. Vespres

Prokímenon, to 6 (*Salm 127, 5 i 1*): Que el Senyor et beneeixi des de Sió, i puguis veure els béns de Jerusalem tots els dies de la teva vida.

Verset: Benaventurats tots els qui temen el Senyor, i caminen pels seus camins.

Lectura de l'Èxode

(1, 1 - 20)

Aquests són els noms dels fills d'Israel que entraren a l'Egipte, cadascun amb la seva família, acompanyant Jacob: Rubèn, Simeó, Leví i Judà, Issacar, Zabuló i Benjamí, Dan i Neftalí, Gad i Aser. El total dels descendents de Jacob fou de setanta. Josep ja era a l'Egipte. Després Josep va morir, així com tots els seus germans i tota aquella generació. Els israelites eren prolífics, pul·lulaven i es multiplicaven, i arribaren a ser tan poderosos, que ompliren el país.

Un nou rei, que no havia conegut Josep, arribà al poder a l'Egipte. Digué al seu poble: "Mireu, el poble israelita és més nombrós i més fort que nosaltres. Anem, doncs, alerta amb ell, que no es multipliqui. Podria ser que, en cas de guerra, s'aliés amb els nostres enemics, i després d'haver combatut contra nosaltres, sortís del país".

Aleshores li imposaren capatassos per fatigar-lo amb tasques dures. Així va construir per al Faraó les ciutats-dipòsit de Pitom i Ramsés. Però, com més fort l'oprimien, més es multiplicava i es propagava, de tal manera que els israelites eren temuts. Per això, els egipcis esclavitzaren asprament els israelites i els amargaren la vida amb treballs durs: preparació de l'argila i de maons i totes les feines del camp; és a dir, amb tots els treballs que els feien executar asprament.

El rei d'Egipte va parlar després a les llevadores hebrees, una de les quals es deia Seforà, i l'altra, Fuà, i els digué: "Quan assistiu les hebrees, observeu bé el part. Si és un noi, mateu-lo; si és una noia, deixeu-la viure." Però les llevadores temien Déu i no van fer com els havia manat el rei d'Egipte, sinó que deixaren viure els petits. Llavors el rei d'Egipte va cridar les llevadores i els digué: "Per què feu això de deixar viure els petits?" Les llevadores respongueren al rei d'Egipte: "Es que les hebrees no són com les egípcies. Són vigoroses; abans que hi arribi la llevadora, ja han deslliurat". Déu va afavorir les llevadores. El poble es multiplicà i es féu poderós.

Prokímenon, to 4 (*Salm 128, 8 i 5*): Us beneïm en el Nom del Senyor.

Verset: Que es ruboritzin i tornin enrera, tots aquells que odien Sió.

Lectura del llibre de Job

(1, 1 - 12)

Hi havia un home a la terra d'Us, que es deia Job. Era íntegre i recte, temia Déu i vivia apartat del mal. Li havien nascut set fills i tres filles. Posseïa set mil ovelles, tres mil camells, cinc-centes parelles de bous, cinc-centes someres i moltíssims esclaus. I aquest home era més gran que cap dels fills de l'Orient.

Els seus fills tenien costum de fer un banquet a casa d'un d'ells, el dia que li tocava, i d'enviar a cridar les tres germanes per menjar i beure amb ells. Un cop acabat el cicle d'aquests banquets, Job els feia venir per purificar-los, i l'endemà, a l'alba, oferia un holocaust per cada un d'ells. Perquè es deia: "Potser els meus fills han pecat maleint Déu dins el seu cor". Així ho feia Job, cada vegada.

Un dia que els fills de Déu van anar a presentar-se davant el Senyor, Satanàs també va anar-hi entremig d'ells. El Senyor va dir aleshores a Satanàs: "D'on vénis?" Aquest va respondre al Senyor: "De córrer per la terra i de rondar-hi". El Senyor li va dir: "T'has adonat del meu servidor Job, que no n'hi ha un altre com ell a la terra: un home íntegre i recte, que tem Déu i s'aparta del mal?" Satanàs li va respondre: "És sense més ni més que Job tem Déu? ¿No has aixecat una tanca davant d'ell, davant la seva casa i davant tot allò que té, tot al voltant? Has beneït les seves empreses, els seus ramats pul·lulen pel país. Però estén la mà, toca els seus béns, i et juro que et maleirà a la cara!" Aleshores el Senyor va dir a Satanàs: "Mira, deixo tots els seus béns a la teva discreció. Evita només d'allargar la mà contra ell". I Satanàs va sortir de la presència del Senyor.

DIMARTS SANT Sexta

Prokímenon, to 6 (*Salm 129, 7 i 1*): Perquè prop del Senyor hi ha la misericòrdia, i prop d'Ell una abundant redempció.

Verset: Des de les profunditats he clamat cap a Vós, Senyor, Senyor, escolteu la meva veu.

Lectura de la profecia de Ezequiel

(1, 21 – 2, 1)

Quan els animals avançaven, les rodes avançaven; quan ells s'aturaven, s'aturaven, i quan ells s'aixecaven de terra, s'aixecaven igualment les rodes, perquè el mateix esperit era a les rodes.

I allò que hi havia sobre els caps dels animals s'assemblava a una volta, límpida com el cristall, estesa al damunt dels seus caps. I sota la volta, les seves ales es tocaven l'una amb l'altra, en cada un, dues els cobrien els cossos. I vaig sentir la remor de les seves ales com una remor de molta aigua, com la veu de Saddai; quan caminaven era una remor tumultuosa com la remor d'un campament, i quan s'aturaven, replegaven les ales. Es produí un soroll dalt de la volta que era sobre el seu cap; quan s'aturaven, replegaven les ales.

Al damunt de la volta de sobre els seus caps, hi havia com una pedra de safir; sobre ella, una forma de tron; i sobre la forma de tron, a dalt, un ésser amb aparença humana. Ho vaig veure així: era com l'esclat d'una incrustació metàl·lica, una cosa com el foc que una casa té al voltant, des d'allò que semblava els seus lloms cap amunt; i des d'allò que semblava els seus lloms cap avall, vaig veure una cosa com foc; i una llur tot al voltant. Era semblant a l'arc que apareix als núvols, el dia de pluja; aquesta llur tot al voltant. Era una cosa que tenia l'aspecte de la glòria del Senyor.

Prokímenon to 6 (*Salm 130, 3 i 1*): Que Israel esperi en el Senyor, des d'ara i per sempre.

Verset: Senyor, el meu cor no s'ha inflat d'orgull, i els meus ulls no s'han aixecat.

Dimarts sant. Vespres

Prokímenon, to 6 (*Salm 131, 8 i 1*): Aixequen-vos, Senyor, per entrar en el vostre repòs, Vós i l'arca de la vostra santedat.

Verset: Recordeu-vos, Senyor, de David i de tota la seva dolcesa.

Lectura de l'Èxode

(2, 5 – 10)

La filla del Faraó va baixar a banyar-se al Nil, mentre les seves cambreses es passejaven per la ribera. S'adonà de la cistella enmig dels joncs i envià tot seguit la seva criada perquè l'agafés. L'obre i veu un nen que plorava. En va sentir compassió i digué: “És un nen hebreu”. La seva germana digué aleshores a la filla del Faraó: “¿Vols que vagi a cridar una dida hebrea que et criï el petit?” La filla del Faraó li respongué: “Vés-hi”. La noia se n'anà a cridar la mare del petit. La filla del Faraó li digué: “Pren aquest petit i cria-me'l, que jo et pagaré el teu sou”. La dona prengué el petit i el va criar. Quan va haver crescut, el dugué a la filla del Faraó, que el va adoptar com a fill i li posà Moisès, perquè es deia: “L'he tret de l'aigua”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 132, 1 i 2*): Mireu, que n'és de bo, que és dolç, viure en germanor tots junts.

Verset: És com l'oli perfumat que des del cap s'escampa.

Lectura del llibre de Job

(1, 13 - 22)

El dia que els fills i les filles de Job menjaven i bevien a casa del germà gran, un missatger va anar a dir a Job: “Mentre els teus bous llauraven i les someres pasturaven al seu tros, de sobte, els sabeus els han atacats per sorpresa i se'ls han enduts. Els teus esclaus, els han passats a fil d'espasa. Només jo m'he salvat per anunciar-t'ho”. Encara aquest parlava, quan un altre arriba i diu: “Ha caigut foc del

cel i ha cremat les teves ovelles i ha devorat també els pastors. Només jo m'he salvat per anunciar-t'ho". Encara aquest parlava, quan un altre arriba i diu: "Els caldeus, dividits en tres bandes, han fet una ràtzia contra els teus camells i se'ls han enduts. Els teus esclaus, els han passats a fil d'espasa. Només jo m'he salvat per anunciar-t'ho". Encara aquest parlava, quan un altre arriba i diu: "Els teus fills i les teves filles estaven menjant i bevent a casa del germà gran, quan un vent violent ha bufat del desert i ha tocat els quatre cantons de la casa, i aquesta ha caigut sobre els teus fills, que han mort. Només jo m'he salvat per anunciar-t'ho".

Aleshores Job es va aixecar, es va esquinçar el vestit i es va rapar el cap. I, caient a terra, es va prosternar i digué: "Vaig sortir nu del ventre de la meva mare, i nu hi tornaré. El Senyor havia donat, el Senyor ha tornat a prendre; que el nom del Senyor sigui beneït". En tot això, Job no va pecar permetent-se impertinències contra Déu.

DIMECRES SANT Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 133, 3 i 1*): El Senyor et beneirà des de Sió, Ell, que ha fet el cel i la terra.

Verset: Ara, beneïu el Senyor, tots vosaltres, els servidors del Senyor.

Lectura de la profecia de Ezequiel

(2, 3 – 3, 3)

El Senyor em digué: Fill d'home; jo t'envio a la casa d'Israel; als rebels que s'han revoltat contra mi; ells i els seus pares m'han estat infidels, fins al dia d'avui. Als fills de cara gruixuda i de cor dur jo t'envio. I els diràs: Així parla el Senyor Déu. Tant si escolten com si no escolten, ja que són una casa tota rebel, sabran tanmateix que tu ets un profeta enmig d'ells. I tu, fill d'home, no tinguis por d'ells; ni t'espantin les seves cares, si et mouen guerra i et menyspreen i has de viure enmig d'escorpins. No tinguis por de les seves paraules ni t'espantin les seves cares, ja que són una casa tota rebel. Els portaràs les meves paraules, tant si escolten com si no escolten, ja que són una casa tota rebel.

I tu, fill d'home, escolta el que et dic, no siguis rebel com la casa tota: Bada la boca i menja el que et dono! I vaig veure com, allargada cap a mi, hi havia una mà, que tenia un volum enrotllat. El desplegà davant meu: estava escrit per davant i per darrera; hi havia escrit lamentacions, gemecs i ais!

I em digué: Fill d'home, menja el que et presenten, menja aquest volum i vés a parlar a la casa d'Israel. M'obrí la boca i em féu menjar el volum i em digué: Fill d'home, nodreix el teu ventre i omple't les entranyes amb aquest volum que et dono. El vaig menjar, i a la boca em fou dolç com la mel.

Prokímenon, to 6 (*Salm 134, 20 i 1*): Els que temeu el Senyor, beneïu el Senyor.

Verset: Lloeu el Nom del Senyor, lloeu-lo, tots els que serviu el Senyor.

Dimecres sant

Vespres

Prokímenon, to 4 (*Salm 135, 26 i 2*): Confesseu el Déu del cel, perquè la seva misericòrdia és eterna.

Verset: Confesseu el Déu dels déus perquè la seva misericòrdia és eterna.

Lectura de l'Èxode

(2, 11 – 22)

En aquells temps, Moisès, que ja s'havia fet gran, va anar a veure els seus germans i s'adonà dels seus treballs. Veié també un egipci que estava pegant a un hebreu, un dels seus germans. Es girà al seu voltant i, veient que no hi havia ningú, matà l'egipci i l'enterrà sota l'arena. Va tornar a sortir l'endemà, i hi havia dos hebreus que es barallaven. Digué al culpable: “¿Per què pegues al teu company?” Li va respondre: “ Qui t’ha fet cap i jutge de nosaltres? Que potser penses matar-me com vas matar aquell egipci?” Moisès va agafar por i es digué: “Així, la cosa és coneguda”.

Faraó s'assabentà d'aquest fet i buscava de matar Moisès. Però aquest va fugir lluny d'ell, se n'anà al país de Madian i s'assequé prop d'un pou. El sacerdot de Madian tenia set filles. Aquestes hi anaven a pouar i omplir els abeuradors per abeurar el ramat del seu pare. Més tard vingueren uns pastors, que les feren fora. Però Moisès s'alçà, les defensà i va donar de beure al ramat. Un cop arribades a casa del seu pare Ragüel, aquest els digué: “Sí, que heu tornat d'hora avui”. Elles respongueren: “És que un egipci ens ha deslliurat de les mans d'uns pastors i fins ha pouat per a nosaltres i ha abeurat el ramat”. Ell va preguntar: “I on és? Com és que heu deixat aquest home? Inviteu-lo a menjar”. A Moisès, li agradà de quedar-se amb aquell home, que li va donar la seva filla Seforà. Aquesta va tenir un fill, i ell li va posar Guersom, perquè es deia: “Sóc un foraster en terra estrangera”. Va concebre de nou, i tingué un segon fill, que Moisès anomenà Elièzer, perquè, va dir, “el Déu del meu pare és el meu ajut i m'alliberà de l'espasa del Faraó”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 137, 8 i 1*): Senyor, la vostra misericòrdia és eterna, no menyspreu les obres de les vostres mans.

Verset: Us confessaré, Senyor, amb tot el meu cor, en presència dels àngels us cantaré un salm.

Lectura del llibre de Job

(2, 1 - 10)

Un dia que els fills de Déu van anar a presentar-se davant el Senyor, Satanàs també va anar-hi entremig d'ells. El Senyor va dir aleshores a Satanàs: “D'on vén ara?” Aquest va respondre al Senyor: “De córrer per la terra i de rondar-hi”. El Senyor li va dir: “T’has adonat del meu servidor Job, que no n’hi ha un altre com ell

a la terra: un home íntegre i recte, que tem Déu i s'aparta del mal? Persevera en la seva integritat i és ben en va que m'has excitat contra ell per arruïnar-lo". Satanàs va respondre al Senyor: "Pell per pell! Tot el que l'home posseeix, ho dóna per salvar la vida! Però estén la mà, toca-li els ossos i la carn, i et juro que et maleirà a la cara!" El Senyor va dir a Satanàs: "Aquí el tens, a la teva discreció; però respecta-li, tanmateix, la vida!"

I Satanàs va sortir de la presència del Senyor; i va afligir Job amb una úlcera maligna, de la planta dels peus fins a la coroneta del cap. Job va agafar un test per gratar-se i s'estava assegut al mig de la cendra. Aleshores la seva dona li va dir: "¿Vols encara perseverar en la teva integritat? Maleeix Déu i mor!" Però ell la va mirar i li digué: " Com parlaria una ximpleta, has de parlar també tu? Vam acceptar el bé com un do de Déu, i el mal, no l'acceptaríem?" En tot això, Job no va pecar de paraula.

DINJUS SANT Prima

Prokímenon, to 1 (*Salm 82, 19 i 2*): Que sàpiguen que el vostre Nom és: el Senyor, Vós, l'únic Altíssim sobre tota la terra..

Verset: Oh Déu, qui serà semblant a Vós?

Lectura de la profecia de Jeremies

(11, 18 – 23; 12, 1 – 5, 9 – 11, 14 - 15)

El Senyor em va advertir, i jo vaig estar alerta; aleshores em féreu veure, Senyor, les seves maniobres. I jo, com una anyell manyac que duen a immolar, no sabia que contra mi tramaven un complot: "Destruïm l'arbre en ple vigor i arrabassem-lo, que no es recordin més del seu nom a la terra dels vius! Oh Senyor totpoderós, jutge just, que examineu el cor i la ment: veuré la venjança que preneu d'ells, perquè a les vostres mans ho deixo! Per això, així ha parlat el Senyor sobre els homes d'Anatot que atempten contra la teva vida, dient: "No profetitzis en nom del Senyor, si no vols morir de mà nostra!" Per això, així ha parlat el Senyor totpoderós: Vet aquí que passaré comptes amb ells: els joves moriran per l'espasa, els seus fills i les seves filles moriran de fam. I no els quedarà ningú; perquè faré venir un mal sobre els homes d'Anatot, l'any que hi passaré comptes.

Teniu massa raó, Senyor, perquè us recrimini res, només voldria debatre amb vós un punt de justícia: ¿Per què l'empresa dels impius és un èxit i se la campen tots els qui van de mala fe? Els heu plantats, han arrelat, van bé, lleven fruit i tot; vós sou a prop de la seva boca, però lluny del seu cor! Vós, Senyor, prou em coneixeu, em veieu, heu provat que el meu cor està amb vós: arrossegueu-los com ovelles per a escorxar i separeu-los per al dia de la matança! ¿Fins quan la terra ha de portar dol i s'ha d'assecar tota l'herba del camp? Per la dolenteria dels qui hi viuen, han

fet fonedissos bèsties i ocells! Perquè han dit: “El Senyor no veurà el nostre camí, els nostres peus corren i ens fan escapar!”

Som-hi, aplegueu totes les bèsties del camp, feu-les arribar al menjar! Molts de pastors arranen la meva vinya, aixafen, trepitjant-lo, el meu tros; redueixen el meu tros preciós a un desert desolat. El deixen fet una desolació, està de dol, desolat davant meu; tot el país està desolat, i ningú no en fa cas.

Així ha parlat el Senyor sobre tots els meus mals veïns que han tocat l’heretatge que vaig donar al meu poble, a Israel: Vet aquí que els arrencaré de la seva terra, i arrencaré la casa de Judà d’enmig d’ells. Però després d’haver-los arrencats, me’n tornaré a compadir i els faré tornar cadascun al seu heretatge i cadascun al seu país.

Prokímenon, to 8: (*Salm 75, 12 i 2*) Feu vots i compliu-los per al Senyor, el nostre Déu.

Verset: Déu és conegut a Judà, gran és el seu nom a Israel.

Dijous sant. Vespres

Prokímenon, to 7 (*Salm 139, 2 i 3*): Allibereu-me Senyor, de l’home dolent, allibereu-me de l’home injust.

Verset: Que rumien la iniquitat en el seu cor, que tot el dia susciten combats.

Lectura de l’Èxode

(19, 10 - 19)

El Senyor va dir a Moisès: “Vés a trobar el poble i fes que avui i demà se santifiquin i es rentin els vestits. Que estiguin preparats per al tercer dia, perquè el tercer dia el Senyor baixarà sobre la muntanya del Sinaí a la vista de tot el poble. A més, a més, marca al poble un terme al voltant i adverteix-los: “Guardeu-vos de pujar a la muntanya i de tocar-ne el peu. Qui toqui la muntanya morirà”. Però cap mà no el tocarà; serà apedregat o travessat amb fletxes. Sigui bèstia o bé home, no podrà viure. Quan soni el corn llargament, que pugin a la muntanya”. Quan Moisès va baixar de la muntanya, féu santificar el poble, i es rentaren els vestits. Digué, a més, al poble: “Estigueu preparats per al tercer dia. Absteniu-vos de la dona”.

El tercer dia, a la matinada, hi hagué damunt la muntanya trons i llamps i un núvol espès, acompanyats d’un fort retronny de trompeta. A campament, tot el poble tremolava. Moisès féu sortir el poble del campament a l’encontre de Déu, i es pararen al peu de la muntanya. La muntanya del Sinaí fumejava tota ella, perquè el Senyor hi havia baixat amb foc al damunt. El fum anava pujant com el d’un forn i tota la muntanya tremolava. El so de la trompeta anava retronnyint més fort. Moisès parlava i Déu li responia amb un tro.

Prokímenon, to 7 (*Salm 58, 2 i 3*): Deslliureu-me dels meus enemics, oh Déu, i rescateu-me dels qui s'aixequen contra meu.

Verset: Deslliureu-me dels qui cometen la iniquitat, i salveu-me dels homes sanguinaris.

Lectura del llibre de Job

(38, 1 - 23; 42, 1 - 5)

El Senyor va respondre a Job des de la tempesta i va dir: “¿Qui és aquest que ofusca el consell amb mots sense gens de ciència? Au, ceneix-te els llocs com un home, que et vull fer preguntes, i m’instruiràs! ¿On eres tu, quan jo fundava la terra? Indica-ho, si saps la veritat! ¿Qui va fixar la seva massa, que tu sàpigues, o qui va tibar damunt d’ella la llença? ¿Sobre què van ser enfonsades les seves bases, o qui va posar la seva pedra angular, mentre els estels del matí, en cor, cridaven de joia, i l’aclamaven tots els fills de Déu?

¿I qui va tancar el mar amb dos batents, quan s’estufava i sortia del si, quan vaig fer dels núvols el seu vestit i de la fosca nuvolada els seus bolquers? Quan vaig retallar vora d’ell el seu límit, vaig posar barrot i dos batents, i vaig dir: “Fins aquí, i no passaràs, i prou d’estufar les teves onades”.

¿Del teu vivent has donat mai ordres al matí, has assignat a l’aurora el seu lloc, perquè s’agafi a la vora de la terra, que pren un to d’argila segellada? ¿Com s’hi va on resideix la llum? ¿En quin punt habiten, les tenebres, perquè puguis fer-les tornar al seu domini i dur-les als camins de casa seva? ¿Has penetrat fins a les deus del mar i has circulat pel fons de l’oceà? ¿Has visitat les portes de la Mort i t’han fet por els porters de l’Ombra? ¿Tens idea de com és de vast el món de sota terra? Digues clar si el coneixes ben bé tot. L’has de conèixer, ja que havies nascut aleshores i comptes tants de dies de vida!

Job va respondre al Senyor i va dir: Reconec que ets superior i res no és massa alt per a tu; per això, he parlat sense intel·ligència de meravelles que em sobrepassen i no sabia. Et coneixia només pel que sentia dir, però ara t’han vist els meus ulls!

Lectura de la profecia d’Isaïes

(50, 4 - 11)

El Senyor m’ha donat la llengua d’un deixeble, perquè sàpiga reconfortar el cansat amb la paraula. El Senyor Déu m’ha obert l’orella, desperta matí per matí; em desperta l’orella, perquè escolti com un deixeble. I jo no m’he resistit, no m’he fet enrera. He parat l’esquena als qui em pegaven, i la galta als qui m’arrencaven la barba; no he sostret la cara als qui m’insultaven i m’escopien. Però el Senyor Déu m’ajuda, per això, no em sento dels ultratges. Per això, m’he endurit la cara com un roc i sé que no seré confós. És a prop el meu vindicador, qui gosa intentar-me un procés? Si és així, posem-nos tots drets! Qui és el meu adversari al judici? Que se m’acosti! Si el Senyor Déu m’ajuda, qui és que em vol condemnar? Tots es desfan com un vestit, l’arna se’ls menja!

Qui de vosaltres tem el Senyor, que escolti la veu del seu servent. El qui camina en les tenebres sense que li aparegui cap claror, que confiï en el nom del Senyor i es recolzi en el seu Déu. Però tots vosaltres que enceneu foc, que prepareu projectils inflamats, aneu a les flames del vostre foc i entre els projectils que heu abrandat! És la meva mà que us tractarà així: us ajaureu en els turments!

DIVENDRES SANT HORES REIALS DEL GRAN DIVENDRES Prima

Prokímenon, to 4 (*Salm 40, 8 i 2*): Tramen designis perversos contra mi, tenen contra mi propòsits dolents.

Verset: Benaurat el que comprèn el pobre i l'indigent; en el dia de la desgràcia, el Senyor el deslliurarà.

Lectura de la profecia de Zacaries

(11, 10 – 13)

Així parla el Senyor: agafaré la meva gaiata “Benvolença”, la trencaré, per rompre el pacte que jo havia conclòs amb tots els pobles; serà trencada en aquest dia, i els cananeus examinaran les ovelles que guardava, paraula del Senyor. Els diré: “Si us sembla bé, porteu el meu salari, o deixeu-ho!” I van pagar pel meu salari trenta sicles de plata. Però el Senyor em va dir: “Tira'l al tresor, el preu en què ells m'han avaluat!” Vaig agafar els trenta sicles de plata i els vaig tirar dins la caixa al temple del Senyor, cap al tresor, com el Senyor m'ho havia ordenat.

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Gàlates

(6, 14 - 18)

Germans, que a mi no m'arribi pas de gloriar-me sinó en la creu de nostre Senyor Jesús Crist, per qui el món està crucificat per a mi i jo per al món. Perquè ni la circumcisió no és res, ni el prepuci, sinó la nova creació. I a tots els qui caminin segons aquesta regla, pau sobre d'ells i misericòrdia, i sobre l'Israel de Déu. En endavant, que ningú no em molesti, perquè jo porto en el meu cos els senyals de Jesús. La gràcia de nostre Senyor Jesús Crist sigui amb el vostre esperit, germans. Amén.

Divendres sant. Tèrcia

Prokímenon, to 4 (*Salm 37, 18 i 2*): Sóc prest a rebre els cops, i el meu sofriment està sense parar davant meu.

Verset: Senyor, no em repregueu en la vostra còlera, no em castigueu en el vostre furor.

Lectura de la profecia de Isaïes

(50, 4 - 11)

El Senyor m'ha donat la llengua d'un deixeble, perquè sàpiga reconfortar el cansat amb la paraula. El Senyor Déu m'ha obert l'orella, desperta matí per matí; em desperta l'orella, perquè escolti com un deixeble. I jo no m'he resistit, no m'he fet enrera. He parat l'esquena als qui em pegaven, i la galta als qui m'arrencaven la barba; no he sostret la cara als qui m'insultaven i m'escopien. Però el Senyor Déu m'ajuda, per això, no em sento dels ultratges. Per això, m'he endurit la cara com un roc i sé que no seré confós. És a prop el meu vindicador, qui gosa intentar-me un procés? Si és així, posem-nos tots drets! Qui és el meu adversari al judici? Que se m'acosti! Si el Senyor Déu m'ajuda, qui és que em vol condemnar? Tots es desfan com un vestit, l'arna se'ls menja!

Qui de vosaltres tem el Senyor, que escolti la veu del seu servent. El qui camina en les tenebres sense que li aparegui cap claror, que confiï en el nom del Senyor i es recolzi en el seu Déu. Però tots vosaltres que enceneu foc, que prepareu projectils inflamats, aneu a les flames del vostre foc i entre els projectils que heu abrandat! És la meva mà que us tractarà així: us ajaureu en els turments!

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Romans

(5, 6 - 11)

Germans, mentre nosaltres no érem capaços de fer res de bo, quan va arribar l'hora, Crist va morir pels dolents. En realitat, pocs en trobareu disposats a morir pels bons. I això que sempre és més fàcil d'arribar a donar la vida per un home honrat. Doncs bé, en això ha demostrat Déu que ens estima: que, quan encara érem pecadors, Crist va morir per nosaltres. Per tant, si ara ens ha fet justos amb sang de les seves venes, no té res d'estrany que acabi salvant-nos de la ira. I si d'enemics com érem de Déu hem estat fets amics per la mort del seu Fill, amb molta més raó ara, que hem fet les paus, serem salvats i viurem de la seva vida. Dic més: si podem descansar tranquils en Déu és gràcies a nostre Senyor Jesús Crist, a qui devem també la represa de la nostra amistat amb Déu.

Divendres sant. Sexta

Prokímenon to 4 (*Salm 8, 2*): Senyor, nostre Senyor, admirable és el vostre Nom, per tota la terra!

Verset: Doncs la vostra magnificència es elevada al damunt dels cels.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(52, 13 - 54, 1)

Així parla el Senyor: Mira, el meu Servent prosperarà, s'eleva, serà exaltat, posat molt alt. Així com molts quedaren esbalaïts en veure'l perquè, de tan desfigurat que estava, ja no tenia ni aspecte d'home, ni era humana la seva forma;

així nacions riques en quedaran admirades, els reis es taparan la boca davant d'ell, ja que veuran el que no els havia estat contat i observaran una cosa inaudita.

Qui ho pot creure, allò que hem sentit! I el braç de Senyor, a qui ha estat revelat! Davant d'ell havia crescut com un rebrot i com l'arrel en una terra àrida. No tenia forma ni encants perquè ens fes enveja, ni aspecte perquè el poguéssim apreciar. El més menyspreable i estúpid dels homes, un home de dolors i fet a la malaltia; i com un davant de qui amaguen la cara, el teníem per un no res menyspreable. Tanmateix eren les nostres malalties, que suportava; els nostres dolors, que s'havia carregat. I nosaltres que el preniem per un castigat, per un que Déu toca i humilia! Però, com que fou traspasat per les nostres infidelitats, capolat per les nostres culpes, el càstig que ens torna la pau queia sobre ell, i és gràcies a les seves nafres que som curats.

Tots anàvem errants, com ovelles, cadascú seguia el seu camí, mentre el Senyor feia recaure sobre ell la pena de totes les nostres faltes. Maltractat, ell s'humiliava, no obria la boca, com un anyell conduït a l'escorxador, com una ovella muda davant els esquiladors. Per coerció i amb judici ha estat arrabassat, i qui es preocupa del seu destí? Ja que ha estat tallat de la terra dels vivents, pel crim del seu poble fou ferit per nosaltres. Li han posat el sepulcre entre impius i el túmul entre malfactors, tot i que no havia fet cap tort, ni deia mentides la seva boca.

Però el Senyor ha volgut capolar-lo amb la sofrença. Si ofereix la seva vida en expiació, veurà una descendència, que viurà molts anys, i el disseny del Senyor reeixirà a les seves mans. Després de les proves de la seva ànima, veurà la llum, se sadollarà amb la seva ciència. Just, el meu Servent en justificarà molts, i portarà les seves culpes. Per això, tindrà la seva part entre els grans i amb els poderosos es partirà el botí. Per tal com ell mateix s'ha lliurat a la mort i ha estat comptat entre els infidels, mentre que ell portava els pecats de molts i intercedia pels infidels.

Crida d'alegria, estèril, que no infantaves; esclata en crits de joia, tu que no paries! Ja que són més els fills de la qui viu sola, que els fills de la maridada, diu el Senyor.

Immediatament després de la lectura de la profecia:

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Hebreus

(2, 11 – 18)

Germans, el santificador i els santificats procedeixen tots d'un sol Déu. Per això no s'avergonyeix d'anomenar-los "germans" quan diu: "Anunciaré el teu nom als meus germans, enmig de l'assemblea et cantaré lloances." I encara: "Posaré en ell la meva confiança," i tot seguit: "Aquí estic jo i els infants que Déu m'ha donat." Però, com que "els infants" compartien una existència mortal, també ell en participà, a fi de destruir mitjançant la mort a qui tenia el poder sobre la mort, és a dir, el diable, i d'alliberar aquells qui per por de la mort es passaven tota la vida en la condició d'esclaus. Efectivament, no ha vingut pas a tenir cura d'àngels, sinó a tenir cura de la posteritat d'Abraham. Per això calgué que s'identifiqués plenament amb els germans, per tal d'esdevenir un sacerdot misericordiós i fidel en allò que

pertoca a Déu, per expiar els pecats del poble. Precisament perquè ha estat posat a prova pels sofriments, pot prestar auxili als qui són provats.

Divendres sant. Nona

Prokímenon, to 6 (*Salm 13, 1 i 3*): L'insensat ha dit en el seu cor: "No hi ha Déu!"

Verset: No n'hi ha cap que actuï amb bondat, no n'hi ha ni un de sol.

Lectura de la profecia de Jeremies

(11, 18 – 23; 12, 1 – 5, 9 – 11, 14 - 15)

El Senyor em va advertir, i jo vaig estar alerta; aleshores em féreu veure, Senyor, les seves maniobres. I jo, com una anyell manyac que duen a immolar, no sabia que contra mi tramaven un complot: "Destruïm l'arbre en ple vigor i arrabassem-lo, que no es recordin més del seu nom a la terra dels vius! Oh Senyor totpoderós, jutge just, que examineu el cor i la ment: veuré la venjança que preneu d'ells, perquè a les vostres mans ho deixo! Per això, així ha parlat el Senyor sobre els homes d'Anatot que atempten contra la teva vida, dient: "No profetitzis en nom del Senyor, si no vols morir de mà nostra!" Per això, així ha parlat el Senyor totpoderós: Vet aquí que passaré comptes amb ells: els joves moriran per l'espasa, els seus fills i les seves filles moriran de fam. I no els quedarà ningú; perquè faré venir un mal sobre els homes d'Anatot, l'any que hi passaré comptes.

Teniu massa raó, Senyor, perquè us recrimini res, només voldria debatre amb vós un punt de justícia: ¿Per què l'empresa dels impius és un èxit i se la campen tots els qui van de mala fe? Els heu plantats, han arrelat, van bé, lleven fruit i tot; vós sou a prop de la seva boca, però lluny del seu cor! Vós, Senyor, prou em coneixeu, em veieu, heu provat que el meu cor està amb vós: arrossegueu-los com ovelles per a escorxar i separeu-los per al dia de la matança! ¿Fins quan la terra ha de portar dol i s'ha d'assecar tota l'herba del camp? Per la dolenteria dels qui hi viuen, han fet fonedissos bèsties i ocells! Perquè han dit: "El Senyor no veurà el nostre camí, els nostres peus corren i ens fan escapar!"

Som-hi, aplegueu totes les bèsties del camp, feu-les arribar al menjar! Molts de pastors arranen la meva vinya, aixafen, trepitjant-lo, el meu tros; redueixen el meu tros preciós a un desert desolat. El deixen fet una desolació, està de dol, desolat davant meu; tot el país està desolat, i ningú no en fa cas.

Així ha parlat el Senyor sobre tots els meus mals veïns que han tocat l'heretatge que vaig donar al meu poble, a Israel: Vet aquí que els arrencaré de la seva terra, i arrencaré la casa de Judà d'enmig d'ells. Però després d'haver-los arrencats, me'n tornaré a compadir i els faré tornar cadascun al seu heretatge i cadascun al seu país.

Immediatament després de la lectura de la profecia:

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Hebreus

(10, 19 – 31)

Germans, ja que amb la Sang de Jesús tenim entrada franca al Santuari interior per l'itinerari nou i vivent que ell inaugurarà per nosaltres a través del vel, es a dir, a través de la seva carn, i ja que tenim “un gran sacerdot constituït sobre la casa de Déu”, acostem-nos amb cor sincer i plenitud de fe, purificats interiorment de tota mala consciència i amb el cos rentat exteriorment amb l'aigua pura del baptisme; mantinguem ferma la confessió de la nostra esperança, ja que és fidel aquell qui va fer la promesa, i mirem d'estimular-nos mútuament a la caritat i a les bones obres, sense deixar d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns s'han pres per costum, sinó consolant-nos els uns als altres. I més ara que ja veieu que el Dia s'atansa.

Perquè si pequem voluntàriament nosaltres, els qui hem rebut el coneixement ple de la veritat, ja no ens queda cap més sacrifici d'expiació i, sí, una espantosa expectació del judici i “un foc ardent que devorarà els adversaris” de Déu. En efecte, si un ha violat greument la Llei de Moisès, “és condemnat a mort” sense pietat, “sota la deposició de dos o tres testimonis”. ¿Creieu, doncs, que no es farà mereixedor d'un càstig molt pitjor aquell qui ha trepitjat el Fill de Déu i ha profanat sacrílegament la Sang de l'Aliança, amb la qual precisament fou santificat, i ha ultratjat el mateix Esperit de la gràcia? Prou sabem qui és el qui ha dit: “A mi em pertoca el càstig, jo donaré la paga merescuda”; com també: “El Senyor jutjarà el seu poble.” Que ho és, d'espantós, de caure en mans del Déu vivent!

VESPRES DE L'ENTERRAMENT

Prokímenon, to 4 (*Salm 21, 19 i 2*): S'han repartit els meus vestits, es fan a la sort la meva túnica.

Verset: Oh Déu, el meu Déu, mireu cap a mi; per què m'heu abandonat?

Lectura de l'Èxode

(33, 11 – 23)

El Senyor parlava amb Moisès cara a cara, com un parla amb el seu amic. Acabat, se'n tornava al campament; però el seu ministre Josuè, fill de Nun, un home jove, no es movia d'enmig de la tenda.

Moisès va dir al Senyor: “Mireu, vós em dieu: “Fes pujar aquest poble”, i no m'heu fet saber qui enviareu amb mi. Amb tot, m'heu dit: “Jo et conec pel teu nom, i has merescut el meu favor”. Doncs, si he merescut el vostre favor, us prego que em reveleu els vostres camins, perquè us conegui i mereixi el vostre favor. Considereu també que aquesta nació és el vostre poble”. El Senyor va respondre: “Jo mateix hi aniré, i, així, et donaré repòs”. Moisès li digué: “Si no veniu vós mateix, no ens tragueu d'aquí.” I, ¿com coneixeran que he merescut el vostre favor, jo i el vostre

poble? ¿No és venint vós amb nosaltres? Així ens distingirem, jo i el vostre poble, de tots els pobles de la terra”. El Senyor respongué a Moisès: “També faré això que has dit, perquè has merescut el meu favor i et conec pel teu nom”.

Moisès li digué : “Mostreu-me, si us plau, la vostra glòria”. El Senyor va respondre: “Jo faré passar tota la meva bondat davant teu i pronunciaré davant teu el nom del Senyor. Concediré gràcia a qui la concediré, i m’apiadaré de qui m’apiadaré”. I afegí: “No em podràs veure la cara, perquè l’home no em pot veure i seguir vivint”. El Senyor continuà dient: “Mira aquí un lloc prop meu. Posa’t dalt de la roca, i quan passi la meva glòria, et ficaré dins l’esquerda de la roca i et cobriré amb la palma de la mà fins que hagi passat. Després retiraré la mà perquè em vegis d’esquena, ja que no és possible de veure la meva cara”.

Prokímenon, to 4 (*Salm 34, 1 i 2*): Feu justícia, Senyor, dels qui em tracten injustament; combaten els qui em combaten.

Verset: Preneu les vostres armes i el vostre escut; i aixequen-vos per ajudar-me.

Lectura del llibre de Job

(42, 12 - 17)

El Senyor va beneir la nova condició de Job, més que no pas l’antiga. Va posseir catorze mil ovelles, sis mil camells, mil parelles de bous i mil someres. Va tenir set fills i tres filles. A la primera, li va posar el nom de “Tortoreta”; a la segona, “Cinamom”, i a la tercera, “Banya d’alcofol”. En tota la terra no hi havia unes dones tan belles com les filles de Job; i el seu pare els va donar una part d’herència en companyia dels seus germans. Job va viure, després d’això, cent quaranta anys i veié els seus fills i els fills dels seus fills, quatre generacions. I Job va morir vell, satisfet d’una llarga vida.

Lectura de la profecia de Isaïes

(52, 13 - 54, 1)

Així parla el Senyor: Mira, el meu servent prosperarà, s’elevàrà, serà exaltat, posat molt alt. Així com molts quedaren esbalaïts en veure’l perquè, de tan desfigurat que estava, ja no tenia ni aspecte d’home, ni era humana la seva forma; així nacions riques en quedaran admirades, els reis es taparan la boca davant d’ell, ja que veuran el que no els havia estat contat i observaran una cosa inaudita.

Qui ho pot creure, allò que hem sentit! I el braç de Senyor, a qui ha estat revelat! Davant d’ell havia crescut com un rebrot i com l’arrel en una terra àrida. No tenia forma ni encants perquè ens fes enveja, ni aspecte perquè el poguéssim apreciar. El més menyspreable i estúpid dels homes, un home de dolors i fet a la malaltia; i com un davant de qui amaguen la cara, el teníem per un no res menyspreable. Tanmateix eren les nostres malalties, que suportava; els nostres dolors, que s’havia carregat. I nosaltres que el preniem per un castigat, per un que Déu toca i humilia! Però, com que fou traspasat per les nostres infidelitats, capolat per les nostres

culpes, el càstig que ens torna la pau queia sobre ell, i és gràcies a les seves nafres que som curats.

Tots anàvem errants, com ovelles, cadascú seguia el seu camí, mentre el Senyor feia recaure sobre ell la pena de totes les nostres faltes. Maltractat, ell s'humiliava, no obria la boca, com un anyell conduït a l'escorxador, com una ovella muda davant els esquiladors. Per coerció i amb judici ha estat arrabassat, i qui es preocupa del seu destí?

Ja que ha estat tallat de la terra dels vivents, pel crim del seu poble fou ferit per nosaltres. Li han posat el sepulcre entre impius i el túmul entre malfactors, tot i que no havia fet cap tort, ni deia mentides la seva boca.

Però el Senyor ha volgut capolar-lo amb la sofrença. Si ofereix la seva vida en expiació, veurà una descendència, que viurà molts anys, i el disegni del Senyor reeixirà a les seves mans.

Després de les proves de la seva ànima, veurà la llum, se sadollarà amb la seva ciència. Just, el meu Servent en justificarà molts, i portarà les seves culpes. Per això, tindrà la seva part entre els grans i amb els poderosos es partirà el botí. Per tal com ell mateix s'ha lliurat a la mort i ha estat comptat entre els infidels, mentre que ell portava els pecats de molts i intercedia pels infidels.

Crida d'alegria, estèril, que no infantaves; esclata en crits de joia, tu que no paries! Ja que són més els fills de la qui viu sola, que els fills de la maridada, diu el Senyor.

Prokímenon, to 6 (*Salm 87, 7 i 2*): M'han ficat en el més pregon de la fossa, dins la tenebra i l'ombra de la mort.

Verset: Senyor, Déu de la meva salvació, dia i nit he clamat davant Vós.

Lectura de la primera epístola del sant apòstol Pau als Corintis

(1, 18 – 31; 2, 1 – 2)

Germans, la paraula de la creu és ben bé una ximpleria per als qui estan al caire de la perdició; però per als qui estan al caire de la salvació -per a nosaltres- és una força de Déu. Diu l'Escriptura: "Destruiré la saviesa dels savis, i la llestesa dels llestos malmetré. On para el savi? On el rabi?" On el sofista dels temps actuals? Que no és Déu mateix qui ha fet palesa la ximpleria de la saviesa del món? I com que el món, movent-se en la saviesa de Déu, no se serví d'aquesta saviesa per a reconèixer Déu, Déu es complagué a servir-se de la ximpleria de la predicació per tal de salvar els creients. D'una banda, aquí teniu els jueus exigint senyals, i, d'una altra, els grecs buscant saviesa. Nosaltres, en canvi, prediquem el Crist crucificat: escàndol per als jueus, ximpleria per als grecs; però, per als qui han estat convocats -tant jueus com grecs -: el Crist, força de Déu i saviesa de Déu. I és que la ximpleria de Déu és més sàvia que no la saviesa dels homes; i la feblesa de Déu és més poderosa que no el poder dels homes.

Altrament, germans, fixeu-vos en la vostra comunitat de convocats: no s'hi troben pas gaires savis segons la carn, ni gaires poderosos, ni gaires aristòcrates; ben al

contrari: just allò que per al món és ximple, és el que Déu ha escollit per avergonyir els savis; i allò que per al món és feble, Déu també ho ha escollit per avergonyir el poder. Més encara: ha escollit les capes baixes de la societat, allò que és menyspreable, que no compta, per avergonyir allò que compta: així, no hi ha manera que l'orgull humà estigui davant Déu. És iniciativa de Déu la vostra existència en Crist Jesús, el qual -també per iniciativa de Déu -ha esdevingut la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santificació i la nostra redempció. Així, com diu l'Escriptura, qui s'enorgulleix, que ho faci en el Senyor. El que és jo, germans, en venir a vosaltres, no hi vaig pas venir anunciant-vos el testimoniatge de Déu amb el prestigi de la paraula o de la saviesa. Com sigui que em vaig proposar, estant enmig vostre, de no saber res més fora de Jesús Crist i encara, aquest, crucificat.

Al·leluia, to 5 (*Salm 68, 2, 22 i 24*): Salveu-me, oh Déu, perquè les aigües m'han entrat fins l'ànima.

Verset 1: I ells m'han donat fel per aliment, per apagar la set, m'han abeurat amb vinagre.

Verset 2: Que s'entenebreixin els seus ulls, que no vegin més.

GRAN I SANT DISSABTE

MATINES. (OFICI DE LES MIRRÒFORES) DESPRÈS DE LA PROCESSION.

Prokímenon, to 4 (*Salm 43, 27 i 2*): Alceu-vos, Senyor, veniu a ajudar-nos i rescateu-nos, a causa del vostre Nom.

Verset: Oh Déu, ho hem sentit amb les nostres orelles, i els nostres pares ens han contat l'obra que vau fer en el seu temps, en els dies d'antuvi.

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(37, 1 – 14)

La mà del Senyor fou sobre mi, em féu sortir amb l'esperit del Senyor i em deposà al mig de la plana, una plana plena d'ossos humans. M'hi va fer passar a tocar, tot al voltant; eren molt nombrosos a la superfície de la plana, i tots molt secs. Em digué: Fill d'home, reviuran aquests ossos? Jo vaig dir: Senyor Déu, sou vós que ho sabeu. Em digué: Fill d'home, profetitza sobre aquests ossos. Digue'ls: Ossos secs, escolteu la paraula del Senyor. Així parla el Senyor Déu a aquests ossos: Jo faré venir a vosaltres esperit; perquè visqueu, estiraré sobre vosaltres nervis, faré créixer carn sobre vosaltres, estiraré pell sobre vosaltres i us infondrà esperit, i viureu, i sabreu que jo sóc el Senyor. Vaig profetitzar com se'm manava, i es féu un soroll al moment que profetitzava; hi hagué una commoció, i els ossos s'acostaren l'un a l'altre. Vaig veure'ls recoberts de nervis, la carn creixia i la pell s'hi estirava al damunt; però no hi havia esperit en ells. I em digué: Profetitza a l'esperit, profetitza, fill d'home. Digues a l'esperit: Així parla el Senyor Déu: Vine dels quatre vents, esperit, bufa sobre aquests morts, i que visquin: Vaig profetitzar com em manava, i l'esperit vingué en ells, i reprengueren vida i es posaren drets sobre els peus: eren un exèrcit molt, però molt gran!

Aleshores em digué: Fill d'home, aquest ossos són tota la casa d'Israel. Ells diuen: "Els nostres ossos són secs, s'ha perdut la nostra esperança, per a nosaltres ja s'ha acabat tot!" Per això, profetitza. Els diràs: Així parla el Senyor Déu: Jo obriré els vostres sepulcres, i us faré pujar dels vostres sepulcres, i us faré venir a la terra d'Israel. I sabreu que jo sóc el Senyor, quan obriré els vostres sepulcres i us faré pujar dels vostres sepulcres, el meu poble. Us infondré el meu esperit, i viureu, i us instal·laré sobre la vostra terra, i sabreu que jo, el Senyor, ho he dit i ho faig, oracle del Senyor.

Prokímenon to 7 (*Salm 9, 33 i 2*): Aixequiu-vos, Senyor Déu, que la vostra mà s'aixequi, no oblideu els vostres pobres per sempre!

Verset: Us confessaré, Senyor, de tot cor, explicaré totes les vostres meravelles.

Lectura de la primera epístola del sant apòstol Pau als Corintis

(5, 6 – 8; Gàlates 3, 13 – 14)

Germans, ¿Que no ho sabeu, que un pessic de llevat fa pujar tota la pasta? Raspeu bé tot el llevat ja passat, de manera que esdevingueu una pasta nova, ja que sou pans àzims. Perquè ha estat immolada la nostra víctima pasqual: el Crist. Per tant, celebrem la pasqua, no pas amb llevat ja passat, ni amb llevat de corrupció i de maldat, sinó amb àzims de sinceritat i de veritat. El Crist ens ha rescatat de la maledicció de la Llei, esdevingut maledicció per nosaltres, perquè ha estat escrit: “maleït tot aquell qui penja d’un patíbul,” a fi que la benedicció d’Abraham vingués als gentils en el Crist Jesús, de manera que per la fe rebéssim la promesa de l’Esperit.

VESPRES DEL DISSABTE SANT

No n’hi ha prokímenon, però immediatament després de “Joiosa Llum”, el diaca diu: “Saviesa!”, i el lector anuncia el títol de la primera lectura.

1

Lectura de la Gènesi

(1, 1 - 13)

Al principi, Déu creà el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l’oceà i l’esperit de Déu batia les ales sobre l’aigua. Déu digué: “Que hi hagi llum”. I hi hagué llum. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu anomenà la llum dia, i les tenebres, nit. Hi hagué un vespre i un matí i fou el dia primer.

Déu digué “Que hi hagi un firmament entremig de les aigües, per separar unes aigües de les altres”. I fou així. Déu va fer, doncs, el firmament, que separa l’aigua de sota el firmament i la de dalt del firmament, i Déu veié que estava bé. Déu anomenà el firmament, cel. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia segon.

Déu digué: “Que les aigües de sota el cel s’apleguin en un sol indret i que aparegui el continent. I fou així. Déu anomenà el continent terra, i les aigües reunides, mars. I Déu veié que estava bé.

Déu digué: “Que la terra produeixi la vegetació: herba que doni llavors i arbres fruiters de tota mena, que facin fruit i llavor a la terra”. I fou així. La terra produí la vegetació: herba que dona llavor de tota mena, i arbres de tota mena que fan fruit i llavor. I Déu veié que estava bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia tercer.

Lectura de la profecia de Isaïes

(60, 1 - 16)

Resplendeix, resplendeix, Jerusalem, que ve la teva llum, i la glòria del Senyor apunta per a tu! Sí, les tenebres cobreixen la terra, i una fosca nuvolada, les nacions; però al teu damunt apunta el Senyor i la seva glòria apareix sobre teu! Els pagans caminen cap a la teva llum, i els reis, cap a la teva claror naixent. Alça els ulls al voltant i veges: es reuneixen tots i vénen cap a tu! Duen els teus fills de lluny i les teves filles són portades al costat. Quan ho vegis, estaràs radiant, el cor se t'eixamplará d'emoció, ja que els tresors del mar afluiran cap a tu, les riqueses dels pagans aniran a parar a casa teva. Et cobrirà una onada de camells, dromedaris de Madian i d'Efà. Vindran tots des de Sabà, portant aromàtics i encens, i cantant les lloances del Senyor.

Tots els ramats de Quedar s'aplegaran per a tu, els moltons de Nabaiot estaran al teu servei. Pujaran per ser acceptats sobre el meu altar, per donar esclat a la meva casa magnífica.

¿Qui són aquells qui volen com un núvol, com coloms cap als seus nierons? Oh, els vaixells s'apleguen per a mi amb les naus de Tarsís al capdavant, per portar de lluny els teus fills, amb la seva plata i el seu or, al nom de Senyor, el teu Déu, al Sant d'Israel, que t'haurà fet magnífica. Gent de fora construiran les teves muralles, i els seus reis estaran al teu servei. Que en la meva indignació t'havia clavat cops, però en la meva clemència m'he apiadat de tu. I les teves portes seran sempre obertes, no les tancaran ni de dia ni de nit, per fer venir cap a tu les riqueses dels pagans amb els seus reis per a conduir-les. Perquè la gent i el regne que no et servirà deixarà d'existir, i els pagans seran ben arruïnats. La glòria del Líban vindrà cap a tu amb el xiprer, el plàtan i l'ayet; sí, farà magnífic el lloc del meu santuari i honoraré el lloc on s'assenten els meus peus. Cap a tu vindran, acotats, els fills dels teus opressors; se't prostraran als peus tots els qui et menyspreaven i t'anomenaran la Ciutat del Senyor, la Sió del Sant d'Israel. En comptes de ser abandonada, odiada i sense gent que hi passi, jo faré de tu un objecte d'orgull etern, un motiu de goig per als segles. Mamaràs la llet dels pagans, mamaràs els pits dels reis. I sabràs que jo, el Senyor, sóc el teu salvador, que el Fort del Senyor es el teu redemptor.

3**Lectura de l'Èxode**

(12, 1 - 11)

El Senyor parlà així a Moisès i a Aharon al país d'Egipte: "Aquest mes serà per a vosaltres el primer dels mesos, serà el primer entre els mesos de l'any. Parleu així a tota la comunitat d'Israel: El deu d'aquest mes, que cadascú es procuri un cap del bestiar menut per família, un cap per casa. Si una casa fos massa petita per a un cap de bestiar, que el prengui juntament amb el veí més pròxim a casa seva, segons el nombre de persones. Tenint compte del que cadascú pugui menjar, feu les parts

del cap de bestiar. L'animal ha de ser sense cap tara, mascle i d'un any. Podeu escollir-lo entre els moltons i les cabres. El guardareu fins al dia catorze d'aquest mes. Aleshores tot l'aplec de la comunitat d'Israel el degollaran al vespre. Després prendran part de la sang, que passaran pel damunt dels dos brancals i de la llinda de les cases on el menjaran. Aquesta nit menjaran la carn rostida a la brasa, i amb àzims i herbes amargues. No en mengeu gens de crua o bullida, sinó rostida a la brasa, amb el cap, les potes i les entranyes. Tampoc no en deixareu gens per a l'endemà. El que en sobri per a l'endemà, ho cremareu al foc. La menjareu així: amb la cintura cenyida, les sandàlies posades i el bastó a la mà. La menjareu de pressa: és la Pasqua del Senyor.

4

Lectura de la profecia de Jonàs

(1, 1 – 4, 11)

La paraula del Senyor fou adreçada a Jonàs, fill d'Amatí, dient: "Aixeca't, vés a la gran ciutat de Nínive i predica-hi, ja que el clam de la seva dolenteria ha pujat davant meu". Jonàs s'aixecà per fugir cap a Tarsís, lluny del país del Senyor. Baixà a Jafa i trobà una nau que anava a Tarsís, pagà el seu passatge i s'embarcà per anar amb ells a Tarsís, lluny del país del Senyor. Però el Senyor desencadenà sobre el mar una gran ventada, i hi hagué gran tempestat sobre el mar, tant, que la nau cuidava estavellar-se. Els mariners tingueren por; clamaren cadascun al seu déu i, per alleugerir la nau, tiraren la càrrega al mar. Jonàs, que havia baixat al fons de la coberta, s'havia ajagut i dormia profundament. El capità de la tripulació se li acostà i li digué: "Què tens, dormilega? Aixeca't, clama al teu Déu! Potser Déu es donarà manya a favor nostre i no naufragarem". Després, es digueren els uns als altres: "Fem-ho a sorts, per saber qui té la culpa d'aquesta desgràcia". Ho feren a sorts, i la sort tocà a Jonàs. Li digueren aleshores: "Explica'ns quina és la teva professió, d'on vens; quin és el teu país i a quin poble pertany?" Els digué: "Sóc hebreu i venero el Senyor, el Déu del cel, que ha fet el mar i la terra". Els mariners van sentir una gran por i li digueren: "Què has fet!" Sabien, en efecte, que fugia lluny del Senyor; ja que ell els ho havia contat. Li digueren: "Què hem de fer amb tu, perquè el mar se'ns calmi?" Ja que s'encrespava més i més. Els digué: "Agafeu-me, tireu-me al mar, i el mar se us calmarà. Reconec que és per culpa meva, si us ha sobrevingut aquesta tempestat". Així i tot s'esforçaren per recalar a terra, però no en van sortir, perquè el mar s'anava encrespant més i més contra ells. Aleshores imploraren el Senyor i digueren: "Ah, Senyor, no ens feu naufragar per la vida d'aquest home ni ens imputeu una sang innocent; ja que sou vós, Senyor, que heu fet allò que heu volgut!". I agafant Jonàs, el tiraren al mar, i el mar calmà el seu furor. Els homes sentiren una gran por del Senyor, li oferiren un sacrifici i feren promences.

El Senyor féu que hi hagués un gran peix per a engolir Jonàs. I Jonàs estigué dins les entranyes del peix tres dies i tres nits.

Jonàs prega el Senyor, el seu Déu, des de les entranyes del peix. Digué: Des de la tribulació he clamat a ell, al Senyor, i m'ha respost; des del ventre del país dels morts he cridat auxili, vós heu sentit la meva veu! M'havíeu llançat dins el gorg, al cor del mar; m'envoltaren els corrents, tots els vostres romponents i les vostres onades han passat sobre meu. I jo deia: "Estic bandejat de davant els vostres ulls. Ah, no contemplaré mai més el vostre sant temple!". L'aigua m'arribava al coll, l'oceà m'envoltava; les algues se m'entortolligaven al cap com un adorn per sempre. Havia baixat al fons dels corrents, al país dels forrellats; aleshores heu fet pujar de la fossa la meva vida, Senyor, Déu meu. Quan ja em veia perdut, he pensat en el Senyor, i la meva pregària ha vingut cap a vós, cap al vostre sant temple. Els devots dels ídols vans abandonen la pietat. Jo doncs, amb accents de gratitud us oferiré sacrificis; compliré allò que he promès; del Senyor és la victòria!

El Senyor donà una ordre al peix, i aquest vomità Jonàs sobre la platja.

La paraula del Senyor fou adreçada per segona vegada a Jonàs, dient: "Aixeca't, vés a Nínive, la gran ciutat; i anuncia'ls el que jo et diré". Jonàs s'aixecà i anà a Nínive com li havia dit el Senyor. Nínive era immensament gran, d'una caminada de tres dies. Jonàs començà a entrar a la ciutat a la caminada d'un dia, cridà i digué: "Dintre tres dies, Nínive serà destruïda!" La gent de Nínive cregué en Déu; proclamaren un dejuni i es vestiren de sac, des del més gran fins al més petit. La cosa arribà al rei de Nínive; s'aixecà del tron, es tragué el mantell, es cobrí d'un sac i s'assegué sobre la cendra. I féu fer una crida que deia: "A Nínive. Per decret del rei i dels seus grans: Homes i bèsties, bous i ovelles no tastaran res, no pasturaran ni beuran aigua! Homes i bèsties es cobriran de sac, clamaran a Déu amb força, renunciaran cadascú a la seva mala conducta i a la violència que cometen les seves mans. ¿Qui sap si Déu no s'hi repensarà, se'n desdirà, calmarà l'ardor de la seva ira, i no estarem perduts?"

Déu va veure el que feien, que havien renunciat a la seva mala conducta; Déu es va desdir del mal que havia dit que els faria, i no el va fer.

A Jonàs, això li sabé molt greu, i tingué un disgust. Féu una pregària al Senyor i digué: "Ah, Senyor, no ho deia jo quan encara era al meu país? Per això em vaig llevar de bon matí per fugir a Tarsís, ja que sabia que sou un Déu clement i misericordiós, pacient, que estima molt i es desdiu de fer mal. I ara, Senyor, preneu-me la vida, perquè més em val morir que no pas viure!". El Senyor digué a Jonàs: "¿És amb raó que tens un disgust?" I respongué: "És amb raó que tinc un disgust de mort!"

Jonàs sortí de la ciutat i s'assegué a l'est de la ciutat, es feu allí una cabana i s'hi assegué a sota, a l'ombra, fins a veure què passaria a la ciutat. Aleshores el Senyor Déu va fer que creixés un enfiter al damunt de Jonàs, a fi que li fes ombra sobre el cap, per deslliurar-lo del seu mal. Jonàs estigué molt content de l'enfiter. Però a trenc d'alba, l'endemà, Déu va fer que un cuc piqués l'enfiter, i s'assecà. Després,

quan sortí, el sol, Déu va fer venir un vent de llevant xafogós; el sol picava fort sobre el cap de Jonàs, que quedà aplanat. Demanà la mort i digué: “Més em val morir que viure!” Déu digué a Jonàs: “¿És amb raó que tens un disgust per l'enfiter?” Respongué: “Es amb tota raó que tinc un disgust de mort!” El Senyor digué: “A tu et dol l'enfiter que no t'ha costat res ni l'has fet créixer, que en una nit ha sortit i en una nit ha deixat d'existir. I ¿no m'hauria de doldre a mi Nínive, la gran ciutat, on hi ha més de cent vint mil éssers humans que no distingeixen la dreta de l'esquerra, i un bestiar considerable?”

5

Lectura del llibre de Josué, fill de Nun

(5, 10 - 15)

Els israelites van descansar, doncs, a Galgala, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, el dia catorze del mes, al vespre, a l'Arabà de Jericó. Des de l'endemà, aquell mateix dia, van menjar dels productes de la terra: pans sense fermentar i gra torrat. D'ençà d'aquell dia que van menjar dels productes de la terra, va cessar el mannà. Com que no van tenir més mannà, es van alimentar dels fruits de la terra de Canaan, durant aquell any.

Un dia, Josuè, mentre s'estava prop de Jericó, va alçar els ulls i veié un home dret davant d'ell, amb l'espasa desembeinada a la mà. Josuè se li acostà per dir-li: “Ets dels nostres o bé dels enemics?” Ell va respondre: “No, jo sóc el cap de l'exèrcit del Senyor. Acabo d'arribar”. Josuè es va prosternar de capa a terra adorant-lo, i li va dir: “Què mana el meu senyor al seu servent?” El cap de l'exèrcit del Senyor va dir a Josuè: “Descalça't, perquè el lloc on ets és sant”. Josuè va fer-ho així.

6

Lectura de l'Èxode

(13, 20 - 15, 19)

Els fills d'Israel van partir de Socot i acamparen a Etam, tocant al desert. El Senyor anava caminant davant d'ells, de dia en una columna de núvol per mostrar-los el camí, i de nit en una columna de foc que els il·luminés, perquè poguessin caminar dia i nit. Ni la columna de núvol, de dia, ni la columna de foc, de nit, no se separaren mai de davant el poble.

El Senyor parlà així a Moisès: “Digues als israelites que se'n tornin i acampin enfront de Fi-ha-Hirot, entre Magdal i el mar, al davant de Baal-Sefon. Acampareu just al seu davant, arran del mar. Perquè el Faraó pensarà dels israelites: “Van esgarriats pel país, el desert els ha barrat el pas”. Aleshores farà obstinar el Faraó, i els perseguirà. I jo seré glorificat en el Faraó i en tot el seu exèrcit. Així sabran els egipcis que jo sóc el Senyor”. Així ho van fer.

Mentrestant, van assabentar el rei d'Egipte que el poble havia fugit. Aleshores es girà el cor del Faraó i dels seus cortesans contra el poble, i digueren: “ Què hem fet,

de deixar marxar Israel? Ja no ens servirà més?” Féu enganxar tot seguit el seu carro i prengué amb ell el seu poble. Prengué també sis-cents carros triats d'entre tots els carros d'Egipte, amb guerrers escollits al damunt de tots ells. El Senyor va entossudir el Faraó, rei d'Egipte, el qual va perseguir els fills d'Israel que havien sortit amb mà alçada. Els egipcis, doncs, tota la cavalleria, els carros del Faraó amb els seus conductors i el seu exèrcit els perseguiren i els aconseguiren, acampats vora el mar, a Fi-ha-Hirot, al davant de Baal-Sefon.

El Faraó ja s'havia acostat, quan els israelites van mirar i veieren els egipcis que els perseguien. Aleshores agafaren molta por i clamaren al Senyor. Digueren a Moisès: “ Que no hi havia tombes a l'Egipte, que ens has dut a morir al desert? Què has fet amb nosaltres, de fer-nos sortir d'Egipte? ¿No t'ho dèiem a l'Egipte: “No et preocupis de nosaltres, que volem servir els egipcis?” Més ens valia de servir els egipcis que no pas de morir al desert”. Moisès respongué al poble: “No tingueu por, aguanteu fermes, que ja veureu el que el Senyor farà avui per alliberar-vos. Els egipcis que avui veieu, ja no els tornareu a veure mai més! El Senyor lluitarà per vosaltres, vosaltres estareu tranquils”.

El Senyor va dir a Moisès: “ Per què tots aquests crits? Mana als israelites que es posin en camí. I tu, aixeca el bastó, estén la mà damunt el mar, parteix-lo en dos, perquè els israelites hi passin pel mig a peu eixut. Jo faré obstinar els egipcis, i els perseguiran. Així seré glorificat en el Faraó i en tot el seu exèrcit, en els seus carros i en els seus conductors. I els egipcis sabran que jo sóc el Senyor, quan sigui glorificat en el Faraó, en els seus carros i en els seus conductors”.

L'àngel de Déu, que anava al davant de les tropes d'Israel, es posà al seu darrera. També la columna de núvol, que els anava al davant, es col·locà al darrera, de manera que se situà entre el camp dels egipcis i el dels israelites. El núvol era fosc, i la nit s'escolà sense que l'un i l'altre s'acostessin en tota la nit.

Després Moisès estengué la mà sobre el mar, el Senyor enretirà el mar amb un vent de llevant molt fort tota la nit, i deixà el mar eixut, amb les aigües migpartides. Aleshores els israelites entraren al mig del mar, sobre l'eixut, amb les aigües com una muralla a dreta i a esquerra. Els egipcis els perseguiren, i tota la cavalleria del Faraó, carros i conductors, entraren darrera d'ells al mig del mar. A la vetlla del matí, el Senyor, des de la columna de foc i de núvol, contemplà el camp dels egipcis i hi sembrà la torbació. Va encallar-los les rodes dels carros per fer-los avançar molt feixugament. Els egipcis exclamaren aleshores: “Fugim, d'Israel, perquè el Senyor lluita a favor d'ells, contra l'Egipte!”

El Senyor va dir a Moisès: “Estén la mà sobre el mar, que les aigües tornin sobre els egipcis, sobre els seus carros i sobre els seus conductors”. Moisès estengué la mà sobre el mar, i cap al matí, el mar tornà al seu lloc, i les aigües sorprengueren els egipcis que fugien. El Senyor capbussà així els egipcis dins el mar. Les aigües revingueren i colgaren els carros, els qui els muntaven, i tot l'exèrcit del Faraó que els perseguia dins el mar. No en va quedar ni un. En canvi, els israelites havien

passat el mar a peu eixut, i les aigües els emparaven com un mur a dreta i a esquerra.

Així, el Senyor salvà aquell dia Israel de les mans dels egipcis, i veieren els egipcis morts a la riba del mar. En veure Israel la gran gesta que el Senyor havia fet contra els egipcis, el poble va témer el Senyor i va creure en ell i en Moisès, el seu servent.

Aleshores Moisès i els israelites cantaren aquest càntic a el Senyor. Van dir:

El lector o un component del cor entona el càntic. Cada vegada que diu: “Cantem al Senyor”, el cor acaba el verset cantant: “Perquè s’ha cobert de glòria”

Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: Ha tirat al mar cavalls i cavallers. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: El Senyor és el triomf que canto, i ha estat el meu llibertador. Ell és el meu Déu, i vull lloar-lo; el Déu del meu pare, i jo l’exalço. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: El Senyor és un bon guerrer, el seu nom és “Senyor”. Carros i exèrcit del Faraó, els ha tirats al mar, i els millors dels seus escollits s’han enfonsat al mar Roig; els han cobert les aigües, s’han enfonsat com una pedra. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: Senyor, la vostra dreta és gloriosa per la seva força; la vostra dreta, Senyor, ha esclafat l’enemic. Amb la vostra majestat, anorreeu els qui us fan front. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: Hi caleu foc amb la vostra ira, i els devora com rostoll. Pel vostre buf indignat, s’han apilat les aigües; les onades s’han aixecat igual que un mur; s’ha espessit l’aigua al mig del mar, s’agrumollaren els oceans. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: L’adversari havia dit: “Els perseguiré, els atraparé, repartiré el botí, saciaré contra ells el meu odi; desembeinaré l’espasa, la meva mà els farà fugir”. Heu bufat, vós, d’una alenada, i el mar els ha colgats; s’han enfonsat igual que plom dins l’aigua escumejant. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: ¿Qui é com vós i entre els déus, Senyor? Qui és com vós, gloriós en santedat, terrible per les gestes, capaç d’obrar meravelles? Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s’ha cobert de glòria.

L: Heu estès la mà i la terra els ha engolits. Heu conduït bondadós el poble que heu alliberat; l’heu guiat victoriosament al lloc del vostre santuari. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: Els pobles, en sentir-ho, han tremolat; la por s'ha apoderat dels habitants de Filistea. S'han esglaiat llavors els capitans d'Edom; els prínceps de Moab s'han estemordit; no s'aguanten de por els habitants de Canaan. Que caigui damunt d'ells el pànic i el terror. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: Que la grandesa del vostre braç els deixi muts com una pedra, fins que passi, Senyor, el vostre poble; fins que passi el poble que vós heu adquirit. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: El fareu entrar i el plantareu a la muntanya del vostre heretatge, al lloc que us heu preparat, Senyor, per residir-hi; al santuari, Adonai, que han construït les vostres mans. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: El Senyor regnarà per sempre més. Cantem al Senyor.

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: [Quan la cavalleria del Faraó, amb els seus carros i els qui els muntaven, hagueren entrat dins el mar, el Senyor abocà les aigües del mar damunt d'ells, mentre que els israelites caminaven per l'eixut enmig del mar. Cantem al Senyor.]

Cor: Perquè s'ha cobert de glòria.

L: Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant. Cantem al Senyor.

L: Ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

El lector canta una última vegada el verset:

Cantem al Senyor, perquè s'ha cobert de glòria.

7

Lectura de la profecia de Sofonies

(3, 8 - 15)

Oracle del Senyor: Espereu-me, pel dia que m'aixecaré del tron, ja que el meu decret és de reunir nacions, d'aplegar reialmes, per abocar sobre ells la meva còlera, tot l'ardor de la meva ira; perquè tota la terra serà devorada pel foc de la meva gelosia. Aleshores canviaré el llavi del meu poble en un llavi purificat, perquè tots invoquin el Senyor, perquè el serveixin unànimes. De l'altra banda del riu presentaran els meus boccs; els de Patrós portaran les oblacions per a mi.

Aquell dia, no t'hauràs d'avergonyir de cap de les teves accions amb què m'havies estat infidel, perquè aleshores llevaré del teu si els teus triomfants orgullosos. Ja no seràs mai més altiva a la meva muntanya santa, perquè deixaré enmig teu un poble humil i modest. S'empararà en el nom del Senyor la resta d'Israel; no faran

cap injustícia ni diran mentides. No es trobarà a la seva boca la llengua que enganya, perquè podran pasturar i jeure sense que els inquieti ningú.

Crida de goig, filla de Sió, clama de joia, Jerusalem; alegra't, triomfa de tot cor, filla d'Israel! El Senyor ha allunyat els qui et pegaven, ha fet fugir el teu enemic; el Senyor regna enmig teu, no veuràs cap més desgràcia.

8

Lectura del tercer llibre dels Reis

(17, 8 - 24)

La paraula del Senyor se li adreçà a Elies en aquests termes: “Vés a Sarepta de Sidó i queda-t’hi. He manat a una viuda que et mantingui”. Ell se’n va anar a Sarepta. Quan va arribar a la porta de la població, hi havia una viuda que arreplegava llenya. La cridà i li va dir: “Per favor, porta’m un vaset d’aigua per beure”. Quan anava a portar-l’hi, la cridà des del darrera i li digué: “Porta’m també un tros de pa”. Ella respongué: “T’ho juro per la vida del Senyor, el teu Déu: no tinc gens de pa. Només tinc un grapat de farina en un pot i una mica d’oli en una gerra. Estava arreplegant uns quants branquillons, i anava a preparar-ho per a mi i per al meu fill: després de menjar-nos-ho, ens morirem”. Però Elies li digué: “No tinguis por. Vés i fes tal com has dit. Però primer fes-me un panet d’aquesta farina i porta-me’l. Acabat, en faràs per a tu i per al teu fill. Això diu el Senyor, Déu d’Israel: “El pot de farina no es buidarà ni la gerra d’oli disminuirà, fins al dia que el Senyor envii la pluja a la terra”.

Ella se’n va anar i va fer tal com Elies li havia dit, i durant temps en van menjar ell i ella amb tota la seva família. El pot de farina no es va buidar ni la gerra d’oli va disminuir, segons la paraula que el Senyor havia dit per mitjà d’Elies.

Després d’això, el fill d’aquella dona, mestressa de la casa, es posà malalt, i la malaltia era tan greu, que va expirar. Ella digué a Elies: “Per què et fiques amb mi, home de Déu? ¿És que has vingut a casa per recordar a Déu les meves faltes i per fer morir el meu fill?” Ell li digué: “Dóna’m el teu fill”. Ell el va prendre dels seus braços, el pujà a la cambra alta on vivia i el va ajeure al seu llit. Després va invocar el Senyor: “Senyor, Déu meu! ¿Fins aquesta viuda que m’acull heu afligit, fent morir el seu fill?” Aleshores s’estirà tres vegades sobre l’infant i va invocar el Senyor: “Senyor, Déu meu; que torni l’ànima d’aquest infant dintre d’ell!” El Senyor va escoltar el crit d’Elies, i l’ànima de l’infant va tornar dintre d’ell, i va recobrar la vida. Elies prengué l’infant, el va baixar de la cambra a la casa, el donà a la seva mare i li digué: “Mira, el teu fill és viu!” La dona li respongué: “Ara conec que ets un home de Déu i que la paraula del Senyor que anuncia la teva boca és veritat”.

9

Lectura de la profecia d’Isaïes

(61, 10 – 62, 5)

Tindrà un gran goig en el Senyor, la meua ànima farà festa en el meu Déu. Perquè m'haurà posat els vestits de la victòria, m'haurà embolcat amb el mantell de la deslliurança, com un nuvi se ceneix la diadema, com la núvia s'abilla amb els seus joiells. Perquè com la terra fa sortir els seus gèrmens, com un jardí fa germinar les seves llavors, així el Senyor Déu farà germinar la deslliurança i la lloança davant totes les nacions.

Per Sió, no callaré; per Jerusalem, no estaré quiet, fins que la seva deslliurança no aparegui com una claror, i la seva victòria, com una torxa que crema. Les nacions veuran la teua deslliurança, i tots els reis, la teua glòria, i et posaran un nom nou que la boca del Senyor fixarà. Seràs una corona sumptuosa a la mà del Senyor, una tiara reial al palmell del teu Déu.

A tu no et diran més "Abandonada", ni a la teua terra, "Solitària"; sinó que t'anomenaran "El meu delit", i la teua terra "Marinada"; ja que Senyor es delectarà en tu i la teua terra tindrà un marit. Perquè com un jove esposa una donzella, t'esposarà a tu; el qui t'haurà reconstruït; i com el nuvi esta content de la núvia, el teu Déu estarà content de tu.

10

Lectura del llibre de la Gènesi

(22, 1 – 18)

Després d'aquests fets, Déu posà a prova Abraham i li digué: "Abraham, Abraham!" Ell respongué: "Aquí em teniu". Digué: "Pren el teu fill únic que estimes, Isaac, vés al país de Morià i sacrifica'l allà en holocaust dalt d'una muntanya que t'indicaré". Abraham es llevà de bon matí, va ensellar l'ase i prengué amb ell dos dels seus mossos i el seu fill Isaac. Va estellar la llenya de l'holocaust i es posà en camí cap a l'indret que Déu li havia dit. El tercer dia, Abraham, alçant la vista, veié l'indret de lluny. Abraham digué als seus mossos: "Quedeu-vos aquí amb l'ase, mentre jo i el nen ens arribem fins allà. Adorarem i tornarem cap a vosaltres".

Abraham agafà la llenya de l'holocaust i la posà al damunt del seu fill Isaac, prengué a la mà el foc i el ganivet, i tots dos plegats es posaren a caminar. Isaac digué al seu pare: "Pare!" Respongué: "Sí, fill". Digué: "Bé, aquí hi ha el foc i la llenya, però on és l'anyell per a l'holocaust?" Abraham contestà: "Déu es proveirà de l'anyell per a l'holocaust, fill meu". I continuaren caminant plegats. Un cop arribats a l'indret que Déu li havia indicat, Abraham hi bastí l'altar i hi va estendre la llenya. Després lligà el seu fill Isaac i el posà damunt l'altar, sobre la llenya. Abraham allargà la mà i prengué el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: "Abraham! Abraham!" Respongué: "Aquí em teniu". Ell digué: "No allarguis la mà contra el minyó, no li facis res! Ara sé que tems Déu: no m'has refusat el teu fill únic". Abraham alçà la vista i veié un be amb les banyes entortolligades en un matoll. Anà a prendre el be i el sacrificà en holocaust en lloc

del seu fill. Abraham posà a aquell lloc el nom de Senyor-Iré; per això, avui diuen: “Dalt la muntanya, el Senyor es deixa veure”.

L'àngel del Senyor cridà Abraham des del cel per segona vegada i li digué: “Juro per mi mateix, paraula del Senyor, que, perquè has fet això i no m'has refusat el teu fill únic, t'ompliré de benediccions i multiplicaré la teva posteritat com les estrelles del cel i com la sorra de la vora del mar, i la teva posteritat conquerirà la porta dels seus enemics. Per la teva posteritat es beneiran tots els pobles de la terra, perquè has obeït la meva paraula”.

11

Lectura de la profecia d'Isaïes

(61, 1 – 9)

L'esperit del Senyor Déu és sobre meu; perquè Senyor m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a embenar els cors destrossats; a anunciar als captius la franquícia i als presos la llibertat; a proclamar un any de gràcia de la part del Senyor; un dia de venjança per al nostre Déu: a donar-los una diadema en lloc de cendra, l'oli de goig en lloc d'un vestit de dol, la lloança en lloc del desesper. Els diran terebints de justícia, la plantació del Senyor: per a gloriïcar-se. Reconstruiran les ruïnes antigues; tornaran a aixecar els edificis devastats del passat. Renovaran les ciutats en ruïnes; els edificis devastats des de segles, els restauraran. Estrangers duran a pasturar els vostres ramats, uns bàrbars us serviran de llauradors i vinyaters. Però vosaltres sereu anomenats “sacerdots del Senyor”, us diran “ministres del nostre Déu”. Us menjareu els recursos de les nacions i us adornareu amb les seves riqueses, ja que la seva confusió havia estat redoblada; que la ignomínia i les escopinades havien estat la seva part, per això, al seu país tindran el doble de tot; per a ells, hi haurà una alegria eterna. Perquè jo, Senyor, estimo el dret, detesto la rapinya amb injustícia. Els donaré fidelment la seva recompensa, pactaré amb ells una aliança eterna. La seva posteritat serà cèlebre entre les nacions, i la seva descendència, al mig dels pobles. Tots els qui els vegin reconeixeran que són un llinatge beneït del Senyor.

12

Lectura del quart llibre dels Reis

(4, 8 - 37)

Un dia que Eliseu passava per Sunam, una dona distingida que hi vivia el va invitar a menjar. Després, cada vegada que hi passava, hi anava a menjar. Ella digué al seu marit: “Mira, estic convençuda que aquest que passa sempre per casa és un sant home de Déu. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa i posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum; així, quan vingui a casa s'hi podrà retirar”. Un dia que Eliseu hi anà, es retirà a la cambra i es ficà al llit. Digué al seu criat Guihezí: “Crida aquesta sunamita”. La va cridar, i ella es presentà davant seu. Digué

encara a Guihezí: “Digueu-li: “Mira, tu t’has pres per nosaltres tot aquest interès. ¿Què puc fer per tu? Convé que parli per tu al rei o al cap de l’exèrcit?” Ella respongué: “Visc enmig del meu poble i ja en tinc prou”, Eliseu tornà a dir: “Doncs, què podem fer per ella?” Guihezí digué: “Pobra dona, no té cap fill, i el seu marit és vell”. Ell digué: “Crida-la”. La va cridar, i es presentà a la porta. Ell li digué: “L’any que ve, en aquesta època, tindràs un fill als braços”. Ella digué: No, senyor meu, home de Déu, no enganyis la teva serventa”. Però la dona quedà embarassada i va tenir un fill, l’any següent, a la mateixa època, tal com li havia dit.

El noi es va fer gran. Un dia, va anar a trobar el seu pare prop dels segadors, i li digué: “Ai, el cap, el cap !” El pare digué al seu criat: “Porta’l a la seva mare”. El prengué i el va dur a la seva mare. Es quedà a la seva falda fins a migdia, i es va morir. Ella pujà a dalt, el va ajeure al llit de l’home de Déu, tancà la porta i va sortir. Va cridar el seu marit i li digué: “Envia’m un criat amb una somera, que corro fins a l’home de Déu i torno”. Ell li féu: “Per què l’has d’anar a trobar, avui? No és lluna nova ni dissabte”. Però ella li replicà: “Adéu!” Féu ensellar la somera i va dir al criat: “Guia ràpid! No em facis anar a poc a poc, si no t’ho dic”. I va arribar on era l’home de Déu, a la muntanya del Carmel. En veure-la de lluny l’home de Déu, digué al seu criat Guihezí : “Mira aquella sunamita! Corre a trobar-la i pregunta-li: “Com estàs? I el teu marit? I el teu fill?” Ella respongué: “Bé”. Però quan va arribar a l’home de Déu, a la muntanya, se li agafà als peus. Guihezí s’acostà per treure-la, però l’home de Déu digué: “Deixa-la, que té l’ànima amargada, i el Senyor me n’amaga el motiu i no me’l revela”.

Aleshores ella li digué: “Havia jo demanat cap fill al meu senyor? No et vaig dir que no m’enganyessis?” Ell digué a Guihezí: “Cenyeix-te, pren el meu bastó i vés. Si trobes algú, no el saludis i, si algú et saluda, no li contestis; així que arribis posa el meu bastó sobre el noi”. Però la mare del noi va dir: “Et juro per la vida del Senyor i per la teva pròpia vida que no et deixaré!” Ell, doncs, s’alçà i la seguí. Guihezí els havia passat al davant i havia posat el bastó sobre la cara del noi, però el noi no parlava ni es movia. Tornà al seu encontre i li comunicà: “El noi no es desvetlla”. Eliseu va entrar a la casa. El noi, mort, jeia al seu llit. Va entrar, va tancar la porta, amb ells dos a dins, i va pregar el Senyor. Després pujà al llit, s’ajagué sobre el noi, li posa la boca sobre la boca, els ulls sobre els ulls, les mans sobre les mans, es quedà estirat damunt seu, i la carn del noi es va escalfar. Acabat, tornà a posar-se a caminar d’ací d’allà per la casa. Pujà un altre cop i s’estengué damunt seu. Llavors el noi esternudà fins a set vegades i obrí els ulls, Eliseu cridà Guihezí i li digué: “Crida la sunamita”. La va cridar, va venir, i ell li digué: “Emporta’t el teu fill”. Ella va entrar, se li llançà als peus i es prosternà a terra. Després s’emportà el seu fill i se n’anà.

(63, 11 – 64, 4)

Així parla el Senyor: “¿On és el qui retirà del mar el pastor del seu ramat? ¿On és el qui posà enmig d’ells el seu Esperit sant; que féu anar a la dreta de Moisès el seu braç gloriós, que partí les aigües davant d’ells per fer-se un nom etern, que els féu anar per l’oceà com un cavall pel desert, sense ensopegar més que un animal de càrrega que baixa a la plana? Féreu reposar sobre ell, Senyor, el vostre esperit; així conduïreu el vostre poble per fer-vos un nom gloriós.

Contempleu des del cel i vegeu, des de la vostra mansió santa i magnífica: ¿On són la vostra gelosia i el vostre valor, el fremir de les vostres entranyes? Que no es continguin les vostres misericòrdies, ja que vós sou el nostre pare!

Perquè Abraham no en sap res, de nosaltres; Israel ja no ens reconeix. Sou vós, Senyor, que, sou el nostre pare, el nostre redemptor, tal és el vostre nom des de sempre per nosaltres. ¿Per què, Senyor, deixeu que errem lluny dels vostres camins, i que el nostre cor s’endureixi contra el vostre temor? Torneu, per l’amor dels vostres servents, de les tribus del vostre heretatge!

¿Per què uns impius han envaït el vostre temple, i els nostres enemics han posat els peus al vostre santuari? De fa temps, som els qui vós no governeu i que no porten més el vostre nom. Ah, si esquincéssiu els cels, si baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes, com el foc ablama la feixina, com el foc fa bullir l’aigua! Faríeu conèixer el vostre nom als enemics, davant vostre tremolarien les nacions, quan féssiu inesperadament coses terribles i que no se n’ha sentit parlar mai! Cap orella no ha sentit, cap ull no ha vist un Déu, fora de vós, que salvi el qui en ell confia. Vós aneu a l’encontre dels qui practiquen el dret i es recorden dels vostres camins.

14

Lectura de la profecia de Jeremies

(31, 31 - 34)

Així parla el Senyor: Venen dies en què conclouré amb la casa d’Israel i amb la casa de Judà una aliança nova; no com l’aliança que vaig concloure amb els seus pares el dia que els vaig agafar per la mà per fer-los sortir del país d’Egipte, ja que foren ells que romperen la meva aliança, i no els vaig avorrir, oracle del Senyor. Sí, aquesta serà l’aliança que conclouré amb la casa d’Israel després d’aquells dies, oracle del Senyor: posaré la meva Llei dintre d’ells i l’escriuré sobre el seu cor. Aleshores jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No els caldrà més instruir-se l’un a l’altre, dient: “Coneixeu el Senyor!”, perquè em coneixeran tots, dels més petits fins als més grans, oracle del Senyor, ja que els perdonaré les culpes i no em recordaré més dels seus pecats.

15

Lectura de la profecia de Daniel

(3, 1 - 88)

El divuitè any, el rei Nabucodonosor féu una estàtua d'or, alta de seixanta colzades i ampla de sis; l'erigí a la plana de Dura, província de Babilònia. El rei Nabucodonosor manà que es reunissin els sàtrapes, prefectes, governadors, consellers, tresorers, jutges, comandants de la policia i totes les autoritats de la província, perquè assistissin a la inauguració de l'estàtua que el rei Nabucodonosor havia erigit. Aleshores es reuniren sàtrapes, prefectes, governadors, consellers, tresorers, jutges, comandants de la policia i totes les autoritats de la província per a la inauguració de l'estàtua que el rei Nabucodonosor havia erigit, i es col·locaren davant l'estàtua que Nabucodonosor havia erigit. L'herald cridà fort: "A vosaltres, pobles, tribus i llengües, us ordenem: Tan bon punt sentireu tocar el corn, el xiulet, la cítara, la lira, l'arpa, la gaita i tota mena d'instruments de música, us prosternareu i adorareu l'estàtua d'or que el rei Nabucodonosor ha erigit. Qui no es prosterni i adori, a l'instant serà tirat dins un forn de foc ardent". En conseqüència, així que tots els pobles sentiren tocar el corn, el xiulet, la cítara, la lira, l'arpa i tota mena d'instruments de música, tots els pobles, tribus i llengües es prosternaren i adoraren l'estàtua d'or que el rei Nabucodonosor havia erigit.

Mentrestant, certs caldeus anaren a denunciar els jueus. Digueren al rei Nabucodonosor: "Rei, que visquis per sempre! Tu, rei, has promulgat un decret que prescrivia a tothom que sentís tocar el corn, el xiulet, la cítara, la lira, l'arpa, la gaita i tota mena d'instruments de música, que es prosternés i adorés l'estàtua d'or, i declarava que els qui no es prosternessin i aduessin serien tirats dins un forn de foc ardent. Hi ha uns jueus que tu has posat al cap de l'administració de la província de Babilònia, Sidrac, Misac i Abde-Nagó; aquests homes no han obeït, oh rei, la teva ordre; no veneren el teu déu ni adoren l'estàtua que has erigit!"

Tremolant de ràbia, Nabucodonosor ordenà que fessin venir Sidrac, Misac i Abde-Nagó. Aleshores, aquests homes foren conduïts, davant el rei. I Nabucodonosor els digué: "¿És veritat, Sidrac, Misac i Abde-Nagó, que no venerau el meu déu ni adoreu l'estàtua d'or que he erigit? ¿Esteu disposats, quan sentireu tocar el corn, el xiulet, la cítara, la lira, l'arpa, la gaita i tota mena d'instruments de música a prosternar-vos i a adorar l'estàtua que he fet? Si no l'adoreu, a l'instant sereu tirats dins un forn de foc ardent! ¿I quin és el déu que us salvaria de les meves mans?"

Sidrac, Misac i Abde-Nagó respongueren al rei Nabucodonosor: "Rei, no ens cal pas donar-te resposta sobre això. Perquè hi ha un Déu, aquell qui nosaltres venerem, que pot salvar-nos; del forn de foc ardent i de la teva mà, oh rei, ens salvarà! I, encara que no ho faci, sàpigues, oh rei, que no venerarem el teu déu ni adorarem l'estàtua d'or que has erigit".

Aleshores Nabucodonosor s'omplí de còlera i l'expressió de la seva cara canvià respecte a Sidrac, Misac i Abde-Nagó. Donà ordre d'encendre el forn set vegades més que d'ordinari i manà a alguns dels homes més forçuts del seu exèrcit que garrotessin Sidrac, Misac i Abde-Nagó i els tiessin al forn de foc ardent. Foren, doncs, garrotats, tots vestits, portant mantell, turbant i lligadura, i tirats dins el

forn de foc ardent. Els tres homes, Sidrac, Misac i Abde-Nagó, caigueren garrotats dins el forn de foc ardent. I caminaven al mig de la flama, lloant Déu i beneint el Senyor.

Aleshores Azaries, aturant-se, pregà així i digué, enmig del foc: “Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares, i el vostre nom és lloat i glorificat eternament. Perquè sou just en totes les coses que heu fet, totes les vostres obres són veritat, els vostres camins son rectes, tots els vostres judicis són veritat. Heu executat sentències justes en tot allò que heu fet venir sobre nosaltres i la ciutat santa dels nostres pares, Jerusalem. Ja que és pels nostres pecats que ens heu tractat així en la veritat i amb tot el dret. Sí, allunyant-nos de vós, hem pecat, hem estat impius i hem errat en tot; no hem escoltat els vostres manaments, no els hem observats ni complerts, com vós ens havíeu prescrit perquè tot ens anés bé. Sí, tot el que vós heu fet venir sobre nosaltres, tot el que ens heu fet, ho heu fet en tota justícia: ens heu posat a les mans dels nostres enemics, apòstates impius odiosíssims, d’un rei injust i el més malvat de tota la terra!

I ara, ni podem obrir la boca: la ignomínia i l’oprobri han caigut sobre els vostres servidors i els vostres prosèlits! Oh, no ens abandoneu per sempre, per amor del vostre nom, no repudieu la vostra aliança! No ens retireu el vostre favor, per l’amor d’Abraham, el vostre amic, d’Isaac, el vostre servent, i d’Israel, el vostre sant, als quals prometéreu que la seva descendència es multiplicaria com els estels del cel i com la sorra de la platja del mar. Senyor, ens hem quedat pocs en comparació de tots els pagans, i som avui humiliats en tota la terra, a causa dels nostres pecats.

En aquest moment, no tenim més príncep ni profeta, ni conductor, holocaust, sacrifici, oblació ni encens, on oferir-vos les primícies, i obtenir misericòrdia. Que, si més no, amb l’ànima contrita i l’esperit humiliat ens sigui donat de trobar bon acolliment! Com en l’holocaust de moltons i toros i en milers d’anyells grassos, així sigui avui el nostre sacrifici davant vostre; i concediu-nos que us seguim amb completa fidelitat, perquè no es veuen mai defraudats els qui esperen en vós. I ara, us obeïm de tot cor, ús temem i cerquem la vostra faç; no ens confongueu, sinó obreu amb nosaltres segons la vostra indulgència segons la plenitud de la vostra misericòrdia. Salveu-nos segons les vostres obres meravelloses i doneu glòria al vostre nom, Senyor! Que quedin avergonyits tots els qui fan mal als vostres servents, que siguin confosos en veure’s privats de tot el seu poder, que la seva força sigui trencada, perquè sàpiguen que solament vós, Senyor, sou Déu i gloriós sobre tota la terra”.

Els saigs del rei que els havien tirats dins, no paraven d’alimentar el foc amb nafta, pega, estopa i feixines de manera que la flamarada pujava per sobre el forn unes quaranta-nou colzades. Estenent-se, cremà els caldeus que es trobaven al voltant del forn. Però l’àngel del Senyor havia baixat al forn juntament amb Azaries i els companys, havia espolsat del forn la flama del foc i havia fet passar pel mig del forn una fresca com la del vent que bufa els dies de rosada, de manera que el foc

no els toca gens, ni els causà cap dolor o molèstia. Aleshores tots tres, a una sola veu, cantaren un himne, glorificant i beneint Déu dins el forn, dient:

Beneït sigueu, Senyor, Déu dels nostres pares, lloat, i exalçat eternament.

Beneït sigui el vostre sant nom gloriós, lloat i exalçat eternament.

Beneït sigueu en el vostre gloriós temple sant, cantat i glorificat eternament.

Beneït sigueu, vós que amb la mirada penetreu els oceans, assegut sobre els querubins, lloat i exalçat eternament.

Beneït sigueu vós sobre el vostre tron reial, cantat i exalçat eternament.

Beneït sigueu vós en el firmament del cel, cantat i glorificat eternament.

El lector o un membre del cor entona el Càntic de les Creatures. Després de cada verset, el cor canta la tornada: "Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament."

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Beneïu el Senyor, totes les obres del Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Àngels del Senyor i cels del Senyor, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Totes les aigües que sou sobre el cel i tot el seu exèrcit, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Sol i lluna, estels del cel, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Llum i tenebres, nits i dies, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Tota la pluja i la rosada, tots els vents, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Foc i calor, fred i ardència, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Gotes de rou i flocs de neu, fred i calor, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Gebre i neus, llampecs i núvols, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Muntanyes i puigs, totes les plantes que creixen a la terra, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Fonts, mars i rius, cetacis, tot el que belluga a les aigües, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Salvatgines i ramats, tots els ocells, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Fills dels homes, beneïu el Senyor, que Israel beneeixi el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Sacerdots del Senyor, servents del Senyor, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Esperits i ànimes dels justos, sants i humils de cor, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Ananies, Azaries, Misael, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Apòstols, profetes i testimonis del Senyor, beneïu el Senyor.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

L: Beneïm el Senyor, Pare, Fill i Esperit Sant.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

Lector: Ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Cor: Canteu al Senyor, exalceu-lo eternament.

PENTECOSTARI

DIMECRES DE LA MITJA PENTECOSTA

Dimarts tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura de la profecia de Miquees

(4, 2 - 3, 5; 6, 1 - 5, 8; 5, 4)

Així parla el Senyor: “De Sió surt instrucció, de Jerusalem surt la paraula del Senyor.” Ell farà de jutge per a tants de pobles i d'àrbitre entre grans nacions. Perquè tots els pobles caminen cadascun en el nom del seu déu; però nosaltres caminem en el nom del Senyor, el nostre Déu, per sempre i eternament.

Així parla el Senyor totpoderós: Escolteu, muntanyes, veniu davant meu, fonaments de la terra! Ja que el Senyor té un clam contra el seu poble i vol disputar amb Israel: “Poble meu, què t’he fet, jo? En què t’he molestat? Acusa’m! Sí, jo et vaig fer pujar del país d’Egipte, et vaig rescatar de la casa d’esclavatge, i vaig enviar davant teu Moisès i Aharon. Poble meu, recorda’t quina no en rumiaven el teus enemics!

T’han indicat, home, allò que és bo i què reclama el Senyor de tu: Res més que practicar el dret i estimar la pietat i caminar humilment amb el teu Déu. Perquè el Senyor serà granment magnificat, farà pasturar el seu ramat en la pau, fins les extremitats de la terra.

Lectura de la profecia d’Isaïes

(55, 1 - 13)

Així parla el Senyor: Tots els qui teniu set veniu cap a l’aigua, i el qui no té forces, que mengi! Veniu, compreu blat sense diner i, sense pagar, vi i llet! ¿Per què gasteu el vostre diner en res més que pa, el fruit dels vostres afanys en allò que no atipa? Escolteu-me i menjareu coses bones, us delectareu en plats succulents! Decanteu l’orella i veniu a mi, escolteu-me, i viureu de debò. Us atorgaré una aliança eterna, obra del meu amor fidel per David. L’he fet testimoni dels pobles, cap i legislador de les nacions. Si tu crides una gent que no coneixes, una gent que no et coneix correrà cap a tu. A causa del Senyor, el teu Déu, i del Sant d’Israel, que t’haurà fet magnífica.

Busqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop! Que l’impiu abandoni el seu camí, i l’home malèfic, els seus pensaments.

Que torni al Senyor, que s’apiadarà d’ell; al nostre Déu, que perdona amb generositat. Ja que els meus pensaments no són els vostres pensaments, i els meus

camins no són els vostres camins, oracle del Senyor. Tant com el cel és més alt que la terra, així els meus camins són més alts que els vostres camins, els meus pensaments, més alts que els vostres pensaments.

Així com la pluja i la neu baixen del cel i no hi tornen sense haver regat la terra, sense haver-la fecundada i feta germinar, perquè doni la llavor al sembrador i el pa que menja la gent, així la paraula que surt de la meva boca no torna a mi de buit, sense haver fet tot el que jo volia i haver reeixit en la seva missió. Ja que vosaltres sortireu amb alegria i sereu reconduïts en pau. Muntanyes i puigs ho celebraran davant vostre amb crits de joia, i tots els arbres del camp picaran de mans. En lloc d'esbarzers creixerà el xiprer, en lloc d'ortigues creixerà la murtra. Serà per al Senyor un monument, un senyal etern, infrangible, diu el Senyor Déu nostre, el Sant d'Israel.

Lectura dels Proverbis

(9, 1 - 11)

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: "Qui és simple? Que trenqui cap aquí!" Al curt de gambals ella ha dit: "Veni, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximpleta i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència".

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impiu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odii; reprèn el savi, i t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

DINJUS DE L'ASCENSIÓ

Dimecres tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura de la profecia de Isaïes

(2, 1 - 3)

Així parla el Senyor: S'esdevindrà als darrers temps: La muntanya del Senyor, amb el temple del nostre Déu, serà ferma al cap de les muntanyes, i s'elevàrà més alta que els puigs. Totes les nacions afluiran cap a ella, hi aniran tants de pobles, tot dient: "Som-hi, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, perquè ens instrueixi en els seus camins, i seguim les seves rutes."

Lectura de la profecia de Isaïes

(62, 10 – 63, 3, 7-9)

Així parla el Senyor: Passeu, passeu les portes! Traceu dret el camí del poble! Terrapleneu, terrapleneu la calçada! Netegeu-la de pedres! Alceu bandera per als pobles! Vet aquí que el Senyor ho ha fet sentir fins a l'extrem de la terra. Digueu a la filla de Sió: Vet aquí que ve el teu Salvador. El premi de la seva victòria l'acompanya i els seus trofeus el precedeixen. Els anomenaran "Poble sant", "Redimits del Senyor". I t'anomenaran "Recercada", "Ciutat no abandonada"

Qui és aquest que arriba d'Edom, de Bosrà, amb la roba tacada de porpra? ¿Aquest tan pomposament vestit que avança tot ple de força?

- Sóc jo, que professo la justícia, jo, que tinc prou força per a salvar!
- ¿Per què vas vestit de vermell i portes la roba com un que trepitja al cup?
- Al cup, he trepitjat jo tot sol; dels pobles, no n'hi havia cap amb mi.

Vull celebrar les gràcies de Senyor, les proeses del Senyor, segons tot allò que ha fet per nosaltres el Senyor, gran en bondat per a la casa d'Israel, que ha fet per nosaltres en la seva misericòrdia i en la immensitat de les seves gràcies.

Havia dit: "Verament són el meu poble, uns fills que no falliran". I és va fer el seu salvador en totes les tribulacions. No fou ni un missatger ni un àngel; sinó la seva Faç que els salvà. En el seu amor i la seva clemència, ell mateix els va redimir, se'ls carregà i els portà tots els dies del passat.

Lectura de la profecia de Zacaries

(14, 4, 8 – 11)

Així parla el Senyor: Vet aquí que ve el dia del Senyor: Els seus peus es plantaran, aquell dia, sobre la muntanya de les Oliveres, que és al davant de Jerusalem, a l'orient.

Aquell dia, sortiran de Jerusalem aigües vives, meitat cap al mar oriental, meitat cap al mar occidental; n'hi haurà estiu i hivern. I el Senyor serà rei sobre tota la terra. Aquell dia, el Senyor serà únic, i el seu nom, únic. El país es transformarà com una Arabà, de Gabé fins a Remmon del Nègueb; però Jerusalem, sempre alterosa, quedarà al seu lloc; de la porta de Benjamí fins a l'indret de la porta Primera fins a la porta de l'Angle, i de la torre d'Hananeel fins als cups del rei, s'hi instal·laran. No hi haurà cap més extermini, i Jerusalem serà habitada en seguretat.

DIUMENGE DELS SANTS PARES DEL PRIMER CONCILI ECUMÈNIC DE NICEA

Dissabte tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura de la Gènesi

(14, 14 – 20)

Quan Abram va saber que el seu parent Lot havia estat pres, va mobilitzar els seus homes aguerrits, nascuts a casa seva, en nombre de tres-cents divuit, i es llançà a la persecució fins a Dan. Els va assaltar de nit amb els seus homes, els va derrotar i els va perseguir fins a Hobà, al nord de Damasc. Va recobrar tots els béns, com també Lot, el seu germà, amb els seus béns, i les dones i la gent.

Quan Abram tornà després d'haver batut Codorlaómor i els reis que eren amb ell, el rei de Sodoma sortí a trobar-lo a la vall de Savé, això és, la vall del Rei. Melquisedec, rei de Salem, tragué pa i vi. Era sacerdot del Déu Altíssim. I va pronunciar aquesta benedicció: "Beneït sigui Abram pel Déu Altíssim, creador del cel i de la terra. I beneït sigui el Déu Altíssim que t'ha posat els enemics a les mans".

Lectura del Deuteronomi

(1, 8 – 11, 15 - 17)

Moisès va dir als fills d'Israel: "Us ofereixo el país que teniu davant vostre. Aneu a prendre possessió del país que el Senyor jurà de donar als vostres pares, a Abraham, a Isaac, a Jacob i a la seva descendència". Aquell temps, us vaig parlar així: "No puc portar-vos tot sol. El Senyor, el nostre Déu, us ha multiplicat de tal manera, que avui sou tants com les estrelles del cel. Que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us multipliqui mil vegades més i us beneïxi tal com us ha promès."

Aleshores vaig prendre els principals de les vostres tribus, homes savis i entesos, i els vaig constituir responsables vostres: caps de mil, de cent, de cinquanta, de deu, i magistrats de cada tribu. Aleshores, vaig manar als vostres jutges: "Escolteu els vostres germans i jutgeu segons justícia les qüestions que es presentin entre ells o amb els forasters. En el judici, no feu accepció de persones; escolteu els humils igual que els poderosos. No temeu ningú, perquè el judici és cosa de Déu."

Lectura del Deuteronomi

(10, 14 – 21)

Moisès va dir als fills d'Israel: Mira el cel i el cel dels cels, la terra i tot allò que conté. Són del Senyor, el teu Déu. Però ell només es va inclinar envers els vostres pares, els estimà i, d'entre tots els pobles, escollí la seva descendència, és a dir, vosaltres, fins al dia d'avui. Circumcideu-vos, doncs, el prepuci dels cors i no sigueu mai més rebels al jou, perquè el Senyor, el vostre Déu, és Déu dels déus i Senyor dels senyors, Déu gran, poderós i terrible, que no fa accepció de persones ni es deixa seduir per regals. Fa justícia als orfes i a les viudes, estima els forasters, i

els dona pa i vestit. Vosaltres heu d'estimar els forasters, perquè també vosaltres fóreu forasters al país d'Egipte. Reverencia el Senyor, el teu Déu, dona-li culte, sigues-li fidel i jura només pel seu nom. D'ell et ve el triomf, ell és el teu Déu, l'autor d'aquestes gestes grans i prodigioses que han vist els teus ulls.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Dissabte tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura dels Nombres

(11, 16 – 17, 24 - 29)

El Senyor va dir a Moisès: “Aplega’m setanta homes d’entre els ancians d’Israel, que sàpigues que són veritablement ancians del poble i magistrats seus. Porta’ls a la tenda de l’oracle, i que s’estiguin allà amb tu. Jo baixaré a parlar amb tu i prendré del mateix esperit que hi ha damunt teu i el posaré damunt d’ells. Així portaran amb tu el pes del poble, i no l’hauràs de portar tu tot sol.”

Moisès aplegà setanta homes d’entre els ancians del poble i els féu estar entorn de la tenda. El Senyor baixà dins un núvol i li va parlar. Després prengué del mateix esperit que era damunt d’ell i el va posar damunt els setanta ancians. Quan l’esperit reposà damunt d’ells, van profetitzar, però això no es va repetir. Dos homes, un dels quals es deia Eldad i l’altre Medad, s’havien quedat al campament. L’esperit reposà damunt d’ells, ja que eren dels inscrits, per bé que no havien anat a la tenda. I profetitzaven al campament. Un jove corregué a fer-ho saber a Moisès: “Eldad i Medad profetitzen al campament”. Josuè, fill de Nun, ajudant de Moisès des de la seva joventut, hi va intervenir dient: “Senyor meu Moisès, prohibeix-los-ho!” Moisès li respongué: “¿Que estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble de Déu fossin profetes damunt els quals el Senyor fes reposar el seu esperit!”

Lectura de la profecia de Joel

(2, 23 – 32)

Així parla el Senyor: Fills de Sió, feu festa i alegreu-vos en el Senyor, el vostre Déu! Ja que us ha donat les provisions amb generositat, ha fet caure per a vosaltres la pluja, pluja de tardor i de primavera, com de primer. Les eres s’ompliran de blat, les tines sobreixiran de most i d’oli fresc. I jo us faré recuperar les anyades que s’han menjat la llagosta, el saltamartí, la saltarel·la i el llagost, el meu gran exèrcit que havia enviat contra vosaltres. Tindreu tant de menjar com voldreu, i lloareu el nom del Senyor, el vostre Déu, que haurà fet meravelles amb vosaltres. I el meu poble no es veurà mai més confós. I sabreu que jo estic enmig d’Israel i que jo sóc el Senyor; el vostre Déu, i ningú, més. El meu poble no es veurà mai, més confós.

Després d'això, jo abocaré el meu esperit sobre tot ésser de carn. Els vostres fills i les vostres filles profetitzaran, els vostres vells tindran somnis, els vostres joves, visions. Fins sobre els esclaus, homes i dones, aquells dies, abocaré el meu esperit. Donaré presagis al cel i sobre la terra, sang, foc, columnes de fum. El sol es canviarà en tenebres, i la lluna, en sang, abans que vingui el dia, gran i terrible del Senyor. Tots els qui invocaran el nom del Senyor se salvaran.

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(36, 24 – 28)

Així parla el Senyor: Aleshores us agafaré de les nacions i us aplegaré de tots els altres països, i us faré venir a la vostra terra. Espargaré sobre vosaltres una aigua pura, perquè sigueu purs de totes les vostres impureses, i us purificaré de tots els vostres ídols! Us donaré un cor nou i posaré en vosaltres un esperit nou; trauré de la vostra carn el cor de pedra i us en donaré un de carn. Posaré el meu esperit en vosaltres i faré que camineu segons les meves lleis, que observeu i seguïu els meus costums. Habitareu el país que vaig donar als vostres pares. Vosaltres sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu.

DIUMENGE DE TOTS ELS SANTS

Dissabte tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(43, 9 – 14)

Així parla el Senyor: Totes les nacions s'han aplegat juntes i els pobles s'han reunit. Qui d'entre ells ha predit això? O que proclamïn coses passades, que presentin els seus testimonis perquè els justifiquin, que ho sentin i diguin: "És veritat!" Vosaltres, oracle del Senyor, sou els meus testimonis, i els servidors que m'he elegit perquè ho sàpiguen i em creguin i tinguin ben entès que sóc jo. Abans de mi cap déu no fou format i no n'hi haurà cap després de mi. Sóc jo que sóc el Senyor, i no hi ha cap altre salvador sinó jo. Jo ho vaig revelar, jo he salvat, jo he proclamat, quan entre vosaltres no n'hi havia cap déu estranger, i vosaltres, oracle del Senyor, me'n sou testimonis. Jo sóc Déu des de l'eternitat, també des d'avui jo ho sóc. No hi ha ningú que em prengui res de les mans. Quan faig una cosa, qui la destorba? Així parla el Senyor Déu, el vostre redemptor, el Sant d'Israel.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I

encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(5, 15 – 6, 3)

Els justos, viuen eternament, el Senyor els guarda la recompensa, i és l'Altíssim qui es preocupa d'ells.

Per això, rebran de mans del Senyor la noblesa com a insígnia reial, i la bellesa com a diadema; perquè els protegirà amb la seva dreta, i el seu braç els escudarà. Prendrà com armadura la seva gelosia, i armarà la creació per tenir a ratlla els enemics. Es revestirà la justícia per cuirassa, i es posarà per casc un judici franc. Prendrà per escut inexpugnable la seva santedat; afilarà la seva ira inflexible per espasa, i l'univers lluitarà al seu costat contra els insensats. Sortiran, precisos, els trets dels llamps, com d'un arc ben corbat, dret cap al blanc, saltaran dels núvols; com llançada per una ballesta, caurà pedra prenyada d'ira. S'irritarà contra ells l'aigua de la mar, se'ls enduran riuades incontenibles. S'alçarà contra ells un vendaval que els ventarà com el boll la tramuntana. La dolenteria desolarà la terra, i les males obres derrocaran els trons dels poderosos.

Escolteu, doncs, reis, i compreneu-ho, apreneu-ho, governants d'arreu de la terra; pareu l'orella, els qui domineu multituds i esteu orgullosos del nombre dels vostres pobles: és el Senyor qui us ha donat el domini, i la sobirania ve de l'Altíssim; ell examinarà les vostres obres i escutarà els vostres designis.

SEGON DIUMENGE DESPRÉS DE PENTECOSTA

Memòria de tots els sants que han brillat al Mont Athos

Les lectures d'aquest diumenge no figuren al Calendrier Liturgique Orthodoxe, però sí al llibre de les Parèmies de la Diaconie Apostolique.

Dissabte tarda. Vespres

Lectura de la Saviesa de Salomó (3, 1 - 9): *Veure el text al Diumenge de Tots Sants.*

Lectura de la Saviesa de Salomó (5, 15 – 6, 3): *Veure el text al Diumenge de Tots Sants.*

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

Aquest mateix diumenge Segon després de Pentecosta

Memòria de tots els sants que han brillat a la terra russa.

Les lectures d'aquest diumenge no figuren al Calendrier Liturgique Orthodoxe, però sí al llibre de les Parèmies de la Diaconie Apostolique.

Dissabte tarda. Vespres

Prokímenon del dia.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(49, 8 - 15)

Així para el Senyor: Al temps del favor t'escoltaré, el dia de la victòria t'ajudaré, t'he format i t'he destinat a ser aliança del poble. T'ajudaré a restaurar el país, a repartir propietats devastades, a dir als presoners: "Sortiu!", i als qui estan a les tenebres: "Mostreu-vos!" A la vora de tots els camins pasturaran, a tots els rasos tindran el pasturatge. No patiran més ni fam ni set, no es veuran exposats al vent càlid ni al sol, perquè aquell qui se'n compadeix els guiarà i els conduirà cap allà on brolla l'aigua.

De totes les muntanyes farà camins, serà alçat el nivell de les seves rutes. Mireu: els uns vénen de lluny; d'altres, del nord i de l'occident; d'altres, del país de Sinim! Cels, clameu joiosos; celebra-ho, terra; esclateu, muntanyes, en crits d'alegria! Ja que el Senyor consola el seu poble i es compadeix dels seus afligits!

I Sió ha dit: "El Senyor m'ha abandonat, el meu Senyor m'ha oblidat!" ¿És que una dona pot oblidar el seu infantó, la qui està embarassada, el fill del seu ventre? Però, ni que se'n trobés una que l'oblidés, jo no t'oblidaré mai a tu, diu el Senyor totpoderós.

Lectura de l'Eclesiàstic

(44, 1 - 15)

Fem l'elogi dels homes il·lustres, dels nostres pares que s'han anat succeint. És gran la glòria que el Senyor ha creat, la seva grandesa és des de sempre. Sobirans en els seus reialmes, homes famosos pel seu poder; consellers per la seva intel·ligència, que anunciaven les coses per les profecies; caps del poble per les seves decisions, pel seu coneixement dels escrits del poble - hi ha paraules sàvies en la seva instrucció -; creadors de melodies musicals, compositors de poemes escrits; homes rics, plens de poder, que vivien en pau a casa seva. Tots ells foren honorats pels homes del seu temps, i en els seus dies foren motiu d'orgull. Alguns d'ells han deixat un nom perquè en contin les lloances. Però n'hi ha dels quals no queda cap record: han desaparegut bon punt deixaren d'existir; han passat com si no haguessin estat, igual que els seus fills després d'ells. Però aquells eren homes piadosos, i les seves obres justes no han estat oblidades. Amb la seva posteritat restarà la bona herència nascuda d'ells. La seva posteritat resta fidel a les aliances, i també els seus fills, gràcies a ells. La seva posteritat restarà per sempre, la seva glòria no serà esborrada. Els seus cossos foren sepultats en pau, el seu nom perdura per generacions. Els pobles contaràn la seva saviesa, l'assemblea proclamarà la seva lloança.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dona la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

COMÚ DE LES FESTES I DELS SANTS

PER LES ICONES DEL SENYOR

Lectura de l'Èxode

(24, 12 - 18)

El Senyor digué a Moisès: “Puja cap a mi a la muntanya i estigues-hi, que et donaré les taules de pedra, amb la llei i els manaments que he escrit per instruir-los”. Moisès i el seu ministre Josuè s'aixecaren, i Moisès pujà a la muntanya de Déu. Havia dit als ancians: “Espereu-nos aquí fins que tornem. Ja teniu Aharon i Hur amb vosaltres. Qui tingui alguna causa, que s'adreci a ells”. Moisès, doncs, pujà a la muntanya. Aleshores un núvol va cobrir la muntanya, i la glòria del Senyor s'establí damunt la muntanya del Sinaí. El núvol la va cobrir durant sis dies, i, el dia setè, el Senyor cridà Moisès d'enmig del núvol. L'aspecte de la glòria del Senyor era als ulls dels israelites com un foc abrandat al cim de la muntanya. Moisès entrà enmig del núvol i pujà a la muntanya, i estigué a la muntanya quaranta dies i quaranta nits.

Lectura del Deuteronomi

(4, 1, 6-7, 9-5)

Moisès va dir als fills Israel: escolteu els decrets i les prescripcions que us ensenyo perquè els poseu en pràctica; així viureu i entrareu a prendre possessió del país que us dóna el Senyor, el Déu dels vostres pares.

Observeu-los i poseu-los en pràctica; així us mostrareu savis i assenyats als ulls dels altres pobles, els quals, en conèixer tots aquests decrets, diran: “Aquesta gran nació és un poble savi i assenyat”. ¿Quina és, en realitat, la gran nació que tingui els seus déus tan a prop com ho és el Senyor, el nostre Déu, sempre que l'invoquem?

Mira bé de no oblidar-te dels fets que has vist amb els ulls i de no deixar que s'esborrin del teu cor tots els dies de la teva vida; fes-los conèixer als teus fills i als fills dels teus fills. El dia que vas ser davant el Senyor, el teu Déu, a l'Horeb, quan el Senyor em va dir: “Convoca'm el poble, perquè jo els faci sentir les meves paraules i aprenguin a respectar-me tot el temps que visquin damunt la terra, i ho ensenyin als seus fills”, vosaltres us atansàreu i vau estar al peu de la muntanya, mentre la muntanya cremava fins a ple cel, coberta de foscor i d'espesses nuvolades. Aleshores el Senyor us parlà des del mig del foc. Vosaltres sentíreu el so de les paraules, però no vau veure cap figura, només n'escoltàreu el so. Us anuncià la seva aliança i us va manar de complir els deu manaments que va escriure sobre dues taules de pedra. El Senyor em va ordenar, aquell temps, d'ensenyar-vos els decrets i les prescripcions que havíeu de complir al país on vosaltres entrareu per prendre'n possessió. Teniu cura de vosaltres mateixos, ja que no vàreu veure cap figura el dia en què el Senyor us parlà a l'Horeb, enmig de la flama.

Lectura del Deuteronomi

(5, 1 – 7, 9 – 10, 23 – 26; 6, 1 – 15, 13, 18)

Moisès va dir als fills Israel: Escolteu els decrets i les decisions que jo proclamo avui. Aprèn-los i procura de posar-los en pràctica. El Senyor, el vostre Déu, va concloure una aliança amb vosaltres a l'Horeb. No va concloure aquesta aliança amb els nostres pares, sinó amb vosaltres, avui aquí presents i en vida. Cara a cara us va parlar el Senyor a la muntanya, enmig del foc. Jo era entre el Senyor i vosaltres per trametre-us la paraula del Senyor, ja que vosaltres, per por del foc, no pujàreu a la muntanya. I el Senyor va dir: “Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t’he fet sortir del país d’Egipte, de la casa d’esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi. No les adoris ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, sóc el teu Déu, el Déu gelós, que castigo la culpa dels pares en els fills, fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m’estimen, però mantinc fidelment el meu amor fins a la mil·lèsima generació dels qui m’estimen i observen els meus manaments.

Quan vau sentir la veu que venia de la tenebra, mentre el foc abrusava la muntanya, tots els caps de tribu i els ancians vinguéreu a dir-me: “ El Senyor, el nostre Déu, ens ha fet veure la seva glòria i la seva grandesa, i hem sentit la seva veu des del foc. Avui hem vist com Déu parlava a l’home, i aquest podia restar en vida. ¿Per què hem de morir, doncs, ara? Aquest foc ens devorarà! Si continuem escoltant la veu del Senyor, el nostre Déu, morirem. ¿Qui d’entre tots els homes ha restat en vida, després de sentir la veu del Déu vivent parlant des del foc, com nosaltres l’hem sentida?

Aquests són els manaments, els decrets i les decisions que el Senyor, el vostre Déu, manà d’ensenyar-vos perquè els practiqueu al país on entrareu per prendre’n possessió. Reverencia el Senyor, el teu Déu, i observa tots els decrets i els preceptes que jo et mano, tu, el teu fill i el fill del teu fill, tots els dies de la teva vida, i viuràs molts anys. Escolta, doncs, Israel i procura de posar en pràctica això que et farà feliç, i et farà un poble nombrós perquè el Senyor, el Déu dels teus pares, t’ha promès una terra que regalima llet i mel.

Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor tot sol. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot al cor, amb tota l’ànima i amb totes les forces. Reverencia el Senyor, el teu Déu, i dóna-li culte, i jura pel seu nom. Fes el que el Senyor aprova, i seràs feliç, entraràs al bon país que el Senyor va prometre als teus pares i en prendràs possessió.

PER LES FESTES DE LA MARE DE DÉU**Lectura de la Gènesi**

(28, 10 - 17)

Jacob deixà Beer-Sabé i se n'anà a Haran. Arribà en un cert indret i va fer-hi nit, perquè el sol ja s'havia post. Prengué una de les pedres del lloc, la féu servir de capçal i dormí en aquell lloc. Va tenir un somni: hi havia una escala apuntalada a terra i la punta tocava al cel; àngels de Déu hi pujaven i baixaven. el Senyor es trobava dret davant seu, i li deia: “Jo sóc el Senyor, el Déu del teu pare Abraham i d'Isaac. La terra on jeus, te la donaré a tu i a la teva posteritat. La teva posteritat serà com la pols de la terra. T'expandiràs cap a occident i cap a orient, cap al nord i cap al migdia. Tots els pobles del món es beneiran per tu i per la teva descendència. Jo sóc amb tu, jo et guardaré pertot arreu on vagis i et tornaré en aquest país; no t'abandonaré que no hagi acomplert tot el que t'he dit”. Jacob es desvetllà del seu somni i digué: “De debò, el Senyor és en aquest lloc, i jo no ho sabia”. I, ple de por, continuà: “Que n'és de venerable, aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel”.

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(43, 27 – 44, 4)

Així parla el Senyor: Del dia vuitè enllà, els sacerdots aparellaran sobre l'altar els vostres holocaustos i els vostres sacrificis pacífics: I jo us seré favorable, oracle del Senyor Déu.

Em féu anar cap a la porta exterior del santuari, que mira a l'orient. Era tancada. I el Senyor em digué: Aquesta porta estarà tancada. No l'obriran i no hi passarà ningú, perquè el Senyor, el Déu d'Israel, hi ha passat. Estarà, doncs, tancada. Però el príncep hi podrà seure per fer el seu àpat en presència del Senyor. Pel vestíbul de la porta entrarà i per allà sortirà. Em duagué per la porta septentrional, davant el temple; vaig veure que la glòria del Senyor omplia el temple del Senyor.

Lectura dels Proverbis

(9, 1 - 11)

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: “Qui és simple? Que trenqui cap aquí!” Al curt de gambals ella ha dit: “Veniu, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximpleta i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència”.

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impiu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odiï; reprèn el savi, i t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

PER ELS SANTS PROFETES

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(5, 15 - 6, 3)

Els justos, viuen eternament, el Senyor els guarda la recompensa, i és l'Altíssim qui es preocupa d'ells.

Per això, rebran de mans del Senyor la noblesa com a insígnia reial, i la bellesa com a diadema; perquè els protegirà amb la seva dreta, i el seu braç els escudarà. Prendrà com armadura la seva gelosia, i armarà la creació per tenir a ratlla els enemics. Es revestirà la justícia per cuirassa, i es posarà per casc un judici franc. Prendrà per escut inexpugnable la seva santedat; afilarà la seva ira inflexible per espasa, i l'univers lluitarà al seu costat contra els insensats. Sortiran, precisos, els trets dels llamps, com d'un arc ben corbat, dret cap al blanc, saltaran dels núvols; com llançada per una ballesta, caurà pedra prenyada d'ira. S'irritarà contra ells l'aigua de la mar, se'ls enduran riuades incontenibles. S'alçarà contra ells un vendaval que els ventarà com el boll la tramuntana. La dolenteria desolarà la terra, i les males obres derrocaran els trons dels poderosos.

Escolteu, doncs, reis, i compreneu-ho, apreneu-ho, governants d'arreu de la terra; pareu l'orella, els qui domineu multituds i esteu orgullosos del nombre dels vostres pobles: és el Senyor qui us ha donat el domini, i la sobirania ve de l'Altíssim; ell examinarà les vostres obres i escutarà els vostres designis.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7, 16 - 17, 19 - 20; 5, 1 - 7)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. El just que mor condemna els impius que encara viuen, i una joventut estroncada de pressa, la llarga vellesa

de l'injust. Contemplaran la fi del savi sense comprendre els designis del Senyor sobre ell.

Perquè el Senyor trencarà els impius. Els partirà pel mig de cap a terra, i no obriran la boca; els arrencarà, sotraguejant-los des dels fonaments, els deixarà del tot fets un ermàs; quedaran plens de dolor, i se'n perdrà el record. Vindran esporuguits, quan es passi comptes dels seus pecats; els seus mancaments es plantaran davant d'ells, acusadors.

Aleshores el just estarà dret, sense cap por, davant dels qui l'oprimiren i es mofaren dels seus treballs. Només de veure'l, els traspalsarà una por terrible; desconcertats, no se sabran avenir de la seva salvació. Es diran ells amb ells, plens de recança, i gemegant amb el cor oprimat: És aquest el qui aleshores era la nostra riota, que els nostres sarcasmes, insensats, prenien per exemple! De la seva vida, en dèiem ximpleria, i la seva mort, la crèiem vergonyosa. ¿Com és que ha estat comptat entre els fills de Déu i li ha tocat d'estar entre els seus sants? Així, doncs, havíem perdut el camí de la veritat, no ens feia claror la llum de la justícia, ni ha sortit el sol per a nosaltres. Ens vam atipar de camins de maldat i de perdició, vam travessar deserts infranquejables; però el camí del Senyor, no el vam reconèixer!

PER ELS SANTS PARES D'UN CONCILI ECUMÈNIC

Veure pàgina 114.

PER UN SANT JERARCA

Lectura dels Proverbis

(10, 7, 6; 3, 13 – 16; 8, 6, 34 – 35, 4, 12, 14, 17, 5 – 9; 1, 23; 15, 4)

La memòria del just s'acompanya d'elogis, damunt el seu cap hi ha la benedicció del Senyor. Felç el mor tal que troba la saviesa, l'home que obté la intel·ligència! Perquè adquirir-la val més que adquirir plata, i més que no pas l'or, guanyar-la. És més de preu que qualsevol perla, i cap dels joiells no la iguala. Perquè de la seva boca surt la justícia, la seva llengua diu la llei, però també la pietat.

Escolteu, perquè parlo de coses importants, i el que diuen els meus llavis és sincer. Felç l'home que m'escolta i el qui guarda els meus camins, qui s'està a la meva porta hi trobarà la vida, així obtindrà el favor del Senyor. A vosaltres, homes, va la meva crida, la meva veu als fills de mortal.

Jo, la Saviesa, sóc la veïna de la prudència i resulto l'amiga de la discreció. Són meus el consell i el bon èxit, jo sóc la intel·ligència, és meva la potència. Jo estimo aquells qui m'estimen, i els qui em cerquen sol·lícits em troben. Apreneu, inexperts, a ser astuts; els folls, torneu-vos judiciosos. Escolteu, perquè parlo de

coses importants, i el que diuen els meus llavis és sincer, perquè el meu paladar repeteix la veritat, i la impietat és una abominació per als meus llavis. Totes les paraules de la meua boca són justes, en elles no hi ha res de tortuós ni de fals. Totes són franques per al qui és intel·ligent, i rectes per als qui han assolit la ciència. Perquè us he ensenyat la veritat, a fi que la vostra esperança estigui en el Senyor i que sigueu omplerts del seu Esperit.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(Proverbis 10 31 – 32; 11, 4, 7, 19; 13, 2, 9; 8, 17; 15, 2; 14, 33; 22, 11; Eclesiàstic 8, 1;
Saviesa 6, 13, 12, 14 – 16; 7, 30; 8, 2 – 4, 7 – 9, 17 – 18, 21; 9, 1 – 5, 10 – 11, 14)

a **L** boca del just vessa saviesa, els llavis dels justos traspuen benvolença. La boca dels savis medita la saviesa, la seva justícia els deslliura de la mort. El just, quan mor no apaga l'esperança, perquè neix a la vida, i l'home de bé gaudeix dels fruits de la justícia. Per als justos la llum sense fi, prop del Senyor trobaran gràcia i renom.

La llengua dels prudents destil·la el saber, la saviesa roman en un cor raonable. El Senyor estima els cors purs, li són agradables els perfectes en el seu camí. La saviesa del Senyor il·lumina el rostre del home asenyat; s'avança als qui la desitgen, per donar-se'ls a conèixer. El qui matineja per buscar-la, no s'hi haurà d'escarrassar, i el qui per ella passa nits de vetlla, aviat no tindrà cap neguit. Ella mateixa va buscant per tot amb benvolença se'ls apareix pels camins. La maldat no pot res contra la Saviesa. Per això me'n vaig enamorar de la seva bellesa, i des de jove li he anat darrera, buscant de fer-ne la meua esposa. Perquè el Senyor de totes les coses la va estimar. És ella la qui inicia en el coneixement de Déu, i la qui decideix les seves obres. Si un estima la justícia, és en les virtuts que la saviesa s'esforça: perquè ella ensenya la templança i la prudència, la justícia i la fortalesa, i els homes no tenen en la vida res de més útil que això.

Es vol encara un saber dilatat? Ella coneix el passat i albira el futur, sap girar les màximes i desxifrar els enigmes, preveu els signes i els prodigis, la successió de les èpoques i dels temps; per tots ella és de bon consell; perquè en ella es troba la immortalitat, qui poua en la seva paraula adquireix la fama.

Per això, vaig acudir al Senyor, i el vaig suplicar, i li vaig dir amb tot el cor: "Déu dels Pares i senyor de bondat, que ho heu creat tot amb la vostra paraula, que per la vostra saviesa formàreu l'home perquè fos amo del que van crear les vostres mans, i governés el món amb santedat i justícia, i dictés sentències amb rectitud: doneu-me la Saviesa, que seu amb vós al vostre tron, i no m'exclogueu dels vostres servents. Perquè jo sóc el vostre esclau, nascut de la vostra esclava, incapaç de comprendre els judicis i les lleis. Feu-la baixar del cel, envieu-la des del tron de la vostra glòria, perquè estigui al meu costat ajudant el meu esforç, i jo conegui què us agrada. Perquè ella ho sap tot i tot ho comprèn, i em guiarà prudentment en les

meves empreses i amb el seu poder gloriós em guardarà. Els pensaments dels mortals són porucs, i inestables els nostres projectes.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(Proverbis 29 2; Saviesa 4, 1, 14; 6, 11, 17 – 18, 21 – 23; 7, 15 - 16, 21 – 22, 26 – 27, 29; 10, 9 – 10, 12; 7, 30; 1, 8; 2, 1, 10 – 17, 19 – 22; 15, 1; 16, 13; Proverbis 3, 34)

Quan es fa l'elogi del just, el poble s'alegra; el seu record no morirà mai; perquè Déu i els homes l'estimen molt; i la seva ànima és agradable al Senyor. Tots vosaltres, desitgeu doncs, la saviesa, aspireu a ella i sereu instruïts. Perquè el seu començament és estimar-la; i estimar-la és guardar les seves lleis. Honoreu la saviesa, per tal de regnar eternament. Us vaig a revelar, sense amagar-vos res, els secrets de Déu, ja que Ell és el guia de la saviesa i dirigeix els savis, i en la seva mà es troben tota la nostra intel·ligència i la nostra habilitat. És l'obrer de totes les coses la que m'ha instruït, la Saviesa! En ella hi és, en efecte, un esperit intel·ligent i sant, és un reflex de la llum eterna, una imatge de l'excel·lència de Déu. Ella és qui prepara per a Déu els profetes i els amics. És més meravellosa que el sol, més que qualsevol constel·lació. Comparada amb la llum, la guanya. La Saviesa ha preservat de penes els qui la cultiven. Ella conduí per bons camins el justos i els hi donà el coneixement dels llocs sants. Els guardà sol·lícita contra els enemics i els ha recompensat pel seu combat duríssim, perquè es sabés que la pietat és més forta que tot: la maldat no pot res contra la saviesa, la justícia no deixarà de confondre els malvats. Es van dintre seu, calculant malament: Oprimim el pobre i el just, no planyem la viuda, ni respectem els cabells blancs ni els anys de l'ancià. Que la nostra força sigui la llei de justícia, perquè ja es veu que la feblesa no serveix de res. Parem insídies al just, que ens és una nosa; és contrari a les nostres obres, ens reprotxa que ens apartem de la llei i ens retreu que ens apartem de l'educació rebuda. Va dient que té coneixement de Déu, i s'anomena a si mateix fill del Senyor. Se'ns ha tornat l'acusador del que pensem. No podem suportar ni de veure'l; perquè és diferent de les altres, la seva vida, i són diversos els seus camins. Ens té per moneda falsa, i s'allunya dels nostres camins com si fossin impurs. Diu que és afortunada la fi dels justos. Posem-lo a prova ultratjant-lo i torturant-lo, per veure si es manté serè, i comprovem la seva resignació. Condemnem-lo a una mort vergonyosa; segons diu ell, el Senyor se n'ocuparà. Així calculaven, i es van equivocar; els encegà la pròpia dolenteria, i no conegueren els plans de Déu; no volen creure que vós sou l'únic Déu, que teniu poder de vida i de mort, que salveu en el temps de l'angoixa i deslliureu de tot mal, que sou tendresa i pietat, que doneu gràcia als humils, però resistiu als superbs.

PER DOS O VARIS JERARQUES

Lectura dels Proverbis (10, 7, 6, 3, 13 – 16; 8, 6, 34 – 35, 4, 12, 14, 17, 5 – 9; 1, 23; 15, 4): *Veure "Per un Jerarca" pàg. 125.*

Lectura dels Proverbis

(10, 31 – 11, 12)

La boca del just enuncia saviesa, però la llengua maliciosa és tallada. Els llavis del just traspuen benvolença, però la boca dels impius, malícia. Balances falses, el Senyor les detesta, un pes just gaudeix del seu favor. Si ve la insolència, vindrà la ignomínia, la saviesa és amb els modestos. L'honradesa condueix els rectes, la falsia dels pèrfids és la seva ruïna. La fortuna no serveix el dia de la còlera, però la justícia deslliura de la mort. La justícia de l'íntegre li esplana el camí, però l'impiu cau per la seva impietat. La seva justícia salva els homes rectes, els pèrfids cauen en la trampa per cobdícia. El just s'escapa del perill, i en lloc d'ell hi cau l'impiu. Mirant el profà, el seu amic cau al clot; però amb ciència els justos se salven. Quan la cosa va bé als justos, la ciutat ho celebra; hi ha crits de festa, si els impius estan perduts. La benedicció dels rectes aixeca la ciutat, la boca dels impius la tira a terra. Qui menysprea el proïme és curt de gambals; un home intel·ligent calla.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

PER UN MÀRTIR

Lectura de la profecia d'Isaïes

(43, 9 – 14)

Així parla el Senyor: Totes les nacions s'han aplegat juntes i els pobles s'han reunit. Qui d'entre ells ha predit això? O que proclamïn coses passades, que presentin els seus testimonis perquè els justifiquin, que ho sentin i diguin: "És veritat!" Vosaltres, oracle del Senyor, sou els meus testimonis, i els servidors que m'he elegit perquè ho sàpiguen i em creguin i tinguin ben entès que sóc jo. Abans de mi cap déu no fou format i no n'hi haurà cap després de mi. Sóc jo que sóc el Senyor, i no hi ha cap altre salvador sinó jo. Jo ho vaig revelar, jo he salvat, jo he proclamat, quan entre vosaltres no n'hi havia cap déu estranger, i vosaltres, oracle del Senyor, me'n sou testimonis. Jo sóc Déu des de l'eternitat, també des d'avui jo ho sóc. No hi ha ningú que em prengui res de les mans. Quan faig una cosa, qui la destorba? Així parla el Senyor Déu, el vostre redemptor, el Sant d'Israel.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 - 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

PER DOS O VARIS MÀRTIRS

Lectura de la profecia de Isaïes (43, 9 - 12): *Veure "Per un màrtir", pàg. 128.*

Lectura de la Saviesa de Salomó (3, 1 - 9): *Veure "Per un màrtir", pàg. 128.*

Lectura de la Saviesa de Salomó

(5, 15 - 6, 3)

Els justos, en canvi, viuen eternament, el Senyor els guarda la recompensa, i és l'Altíssim qui es preocupa d'ells. Per això, rebran de mans del Senyor la noblesa com a insígnia reial, i la bellesa com a diadema; perquè els protegirà amb la seva dreta, i el seu braç els escudarà. Prendrà com armadura la seva gelosia, i armarà la creació per tenir a ratlla els enemics. Es revestirà la justícia per cuirassa, i es posarà

per casc un judici franc. Prendrà per escut inexpugnable la seva santedat; afilarà la seva ira inflexible per espasa, i l'univers lluitarà al seu costat contra els insensats. Sortiran, precisos, els trets dels llamps, com d'un arc ben corbat, dret cap al blanc, saltaran dels núvols; com llançada per una ballesta, caurà pedra prenyada d'ira. S'irritarà contra ells l'aigua de la mar, se'ls enduran riuades incontenibles. S'alçarà contra ells un vendaval que els ventarà com el boll la tramuntana. La dolenteria desolarà la terra, i les males obres derrocaran els trons dels poderosos. Escolteu, doncs, reis, i compreneu-ho, apreneu-ho, governants d'arreu de la terra; pareu l'orella, els qui domineu multituds i esteu orgullosos del nombre dels vostres pobles: és el Senyor qui us ha donat el domini, i la sobirania ve de l'Altíssim; ell examinarà les vostres obres i escutarà els vostres designis.

**PER UN O VARIS HIEROMÀRTIRS, OSIOMÀRTIRS O ANARGIRS,
PER UNA O VÀRIES MÀRTIRS, PER UNA O VÀRIES OSIOMÀRTIRS**

Igual que per dos o varis màrtirs, pàg. 129.

**PER UN O VARIS MONJOS, PER UNA O VÀRIES MONGES
I DELS BOIGS O BOGES EN CRIST**

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(5, 15 - 6, 3)

Els justos, en canvi, viuen eternament, el Senyor els guarda la recompensa, i és l'Altíssim qui es preocupa d'ells.

Per això, rebran de mans del Senyor la noblesa com a insígnia reial, i la bellesa com a diadema; perquè els protegirà amb la seva dreta, i el seu braç els escudarà. Prendrà com armadura la seva gelosia, i armarà la creació per tenir a ratlla els enemics. Es revestirà la justícia per cuirassa, i es posarà per casc un judici franc. Prendrà per escut inexpugnable la seva santedat; afilarà la seva ira inflexible per espasa, i l'univers lluitarà al seu costat contra els insensats. Sortiran, precisos, els trets dels llamps, com d'un arc ben corbat, dret cap al blanc, saltaran dels núvols; com llançada per una ballesta, caurà pedra prenyada d'ira. S'irritarà contra ells l'aigua de la mar, se'ls enduran riuades incontenibles. S'alçarà contra ells un vendaval que els ventarà com el boll la tramuntana. La dolenteria desolarà la terra, i les males obres derrocaran els trons dels poderosos.

Escolteu, doncs, reis, i compreneu-ho, apreneu-ho, governants d'arreu de la terra; pareu l'orella, els qui domineu multituds i esteu orgullosos del nombre dels vostres pobles: és el Senyor qui us ha donat el domini, i la sobirania ve de l'Altíssim; ell examinarà les vostres obres i escutarà els vostres designis.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

DELS ÀNGELS I ELS ARCÀNGELS I ALTRES POTÈNCIES INCORPORALS

Veure el 8 de Novembre, pàg. 147.

OFICIS DEL RITUAL

OFICI DE LA BENEDICCIÓ DE LES AIGÜES

Com el 6 de gener, veure pàgina 180.

OFICI DE LA DEDICACIÓ D'UNA ESGLÉSIA

Igual que el 13 de setembre, veure pàg. 137.

MENOLOGI

MES DE SETEMBRE

Els textos i les rúbriques en format normal representen l'ús universal, el dels Menologis grecs. Els textos i les rúbriques amb un marge més ampli (text més estret), l'ús dels Menologis eslaus.

1 de Setembre: Inici de l'Indicció o del nou any. Memòria del nostre venerable Pare Simeó l'Estilita.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(61, 1 – 9)

L'esperit del Senyor Déu és sobre meu; perquè Senyor m'ha ungit. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a embenar els cors destrossats; anunciar als captius la franquícia i als presos la llibertat; a proclamar un any de gràcia de la part del Senyor; un dia de venjança per al nostre Déu: a donar-los una diadema en lloc de cendra, l'oli de goig en lloc d'un vestit de dol, la lloança en lloc del desesper. Els diran terebints de justícia, la plantació del Senyor: per a gloriïcar-se. Reconstruiran les ruïnes antigues; tornaran a aixecar els edificis devastats del passat. Renovaran les ciutats en ruïnes; els edificis devastats des de segles, els restauraran. Estrangers duran a pasturar els vostres ramats, uns bàrbars us serviran de llauradors i vinyaters. Però vosaltres sereu anomenats "sacerdots del Senyor", us diran "ministres del nostre Déu". Us menjareu els recursos de les nacions i us adornareu amb les seves riqueses, ja que la seva confusió havia estat redoblada; que la ignomínia i les escopinades havien estat la seva part, per això, al seu país tindran el doble de tot; per a ells, hi haurà una alegria eterna. Perquè jo, Senyor, estimo el dret, detesto la rapinya amb injustícia.

Els donaré fidelment la seva recompensa, pactaré amb ells una aliança eterna. La seva posteritat serà cèlebre entre les nacions, i la seva descendència, al mig dels pobles. Tots els qui els vegin reconeixeran que són un llinatge beneït del Senyor.

Lectura del Levític

(26, 3 – 12, 14 – 17, 19 – 20, 22, 33, 40 - 41)

El Senyor va dir als fills d'Israel: Si seguïu els meus estatuts, si observeu els meus manaments i els poseu en pràctica, us enviaré les pluges al seu temps, i la terra donarà els seus productes i els arbres produiran el seu fruit. La batuda se us allargarà fins a la verema, i la verema durarà fins a la sembra. Menjareu el vostre pa fins a saciar-vos i viureu amb seguretat al vostre país. Posaré la pau al país, i dormireu sense que ningú us espanti. Exterminaré les males bèsties del país, i l'espasa no hi passarà. Expulsareu els vostres enemics, que cauran per l'espasa davant vostre. Cinc de vosaltres n'expulsaran cent, i cent de vosaltres n'expulsaran deu mil; i els

vostres enemics cauran per l'espasa davant vostre. Em giraré a vosaltres i us faré créixer i multiplicar, i establiré el meu pacte amb vosaltres. De la collita vella, de la molt vella, us mantindreu, i davant la nova retirareu la vella. Posaré el meu estatge enmig vostre, i no us avorriré. Em passejaré enmig vostre, seré el vostre Déu, i vosaltres sereu el meu poble. Però, si no m'escolteu i no poseu en pràctica tots aquests manaments, si menyspreu els meus estatuts, si avorriu els meus decrets, i no poseu en pràctica tots els meus manaments i trenqueu el meu pacte, jo faré també el mateix amb vosaltres i us enviaré en càstig l'extenuació i la febre, que fan esllanguir els ulls i defallir l'esperit. En va fareu la vostra sembra, ja que els vostres enemics se la menjaran. Em giraré contra vosaltres, i sereu abatuts davant dels vostres enemics. Els qui us odien us dominaran, i fugireu sense que ningú us empaiti.

Faré bocins l'orgull de la vostra tossuderia, us faré un cel com de ferro, i una terra com de bronze. En va consumireu els vostres esforços, la vostra terra no donarà els seus productes, ni els arbres produiran el seu fruit. Aviaré contra vosaltres les bèsties salvatges, que us arrabassaran els fills, us devoraran el bestiar i us delmaran, i els vostres camins es tornaran deserts. El vostre país serà desolat i les vostres poblacions seran una ruïna. I si vosaltres us conduïu de forma tortuosa amb mi, també jo em tornaré contra vosaltres, diu el Senyor Déu, el Sant d'Israel.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

5 de Setembre.- Del sant profeta Zacaries i del santa i justa Elisabet.

Aquestes lectures no figuren indicades al Calendrier Liturgique Orthodoxe.

Lectura de la Gènesi

(18, 1 – 14)

El Senyor es va aparèixer a Abraham a l'alzina de Mambré mentre s'estava assegut a l'entrada de la tenda en plena calor del dia. Alçà els ulls i va veure que hi havia

tres homes drets al seu davant. En veure'ls, es posà a córrer al seu encontre des de l'entrada de la seva tenda, es prosternà i digué: “Senyor, us ho prego: si he trobat gràcia als vostres ulls, no passeu de llarg del vostre servent. Deixeu que us portin un xic d'aigua per a rentar-vos els peus, i després us recolzareu sota l'arbre. Entretant, aniré a buscar un mos de pa i us refareu; acabat, continuareu el vostre camí, que per això heu passat prop del vostre servent”. Ells li respongueren: “Fes com has dit”. Abraham se n'anà corrents a la tenda a trobar Sara i li digué: “Cuita, pren tres mesures de farina, pasta i fes coques.” Després va córrer cap al ramat, prengué un vedell tendre i robust, el va donar al criat, i aquest es va afanyar a preparar-lo. Prengué mató, llet i el vedell aparellat, i els ho presentà, i es quedà dret davant d'ells sota l'arbre mentre menjaven.

Acabat, li preguntaren: “On és la teva dona Sara?” Respongué: “A la tenda”. Aleshores digué: “Tornaré aquí l'any que ve, i la teva dona Sara tindrà un fill”. Sara s'estava escoltant a l'entrada de la tenda, darrera d'ell. Abraham i Sara ja eren vells, carregats d'anys, i Sara ja havia cessat de tenir el que solen les dones. Per això, Sara rigué per dins tot dient-se: “¿A les meves velleses coneixeré el plaer, quan el meu marit també és vell?” Però el Senyor digué a Abraham: “Com és que Sara ha rigut tot dient: “Es que podré tenir un fill a les meves velleses?” ¿Hi ha res de massa prodigiós per al Senyor? Per aquest temps, l'any que ve, tornaré aquí, i Sara tindrà un fill”.

Lectura del llibre del Jutges

(13, 2 – 20)

En aquells dies, hi havia un home de Saraà, del clan de Dan, que es deia Manuè. La seva dona era estèril, no havia tingut fills. L'àngel del Senyor es va aparèixer a la dona i li va dir: “Tu ets estèril i no has tingut mai cap fill. Vigila, doncs, de beure vi ni cap beguda fermentada, ni de menjar res d'impur. Quedaràs embarassada i tindràs un fill. Mai no li tocarà el cap la navalla, perquè serà nazir de Déu des del si matern. És ell qui començarà a salvar Israel del poder dels filisteus”. La dona va anar a contar-ho al seu marit: “M'ha vingut a veure un home de Déu. El seu aspecte era com el de l'àngel de Déu, ple de majestat. Jo no li he preguntat qui era, i ell tampoc no m'ha dit com es deia, però m'ha dit: “Mira, quedaràs embarassada i tindràs un fill. No beguis vi ni cap cosa fermentada, no mengis res d'impur, perquè el noi serà nazir de Déu, des de les entranyes de la mare fins al dia de la seva mort”.

Llavors Manuè va implorar el Senyor amb aquestes paraules: “Us prego, Senyor, que torneu a fer venir a casa nostra l'home de Déu que vau enviar, perquè ens ensenyi què hem de fer amb el noi que naixerà”. El Senyor va escoltar Manuè, i l'àngel de Déu va tornar a la dona mentre era al camp. Manuè, el seu home, no era amb ella. De seguida se'n va anar corrents a dir al seu marit: “Mira, se m'ha aparegut l'home que va venir l'altre dia”. Manuè seguí la seva dona i, arribat on era l'home, li diu: “Sou vós el qui vau parlar a la meva dona?” Ell li respon: “Sóc jo mateix”. Manuè li diu: “Quan es compleixin les vostres paraules, quin ha de ser el comportament del noi?” L'àngel del Senyor li va respondre: “Que la dona s'abstingui de tot allò que li vaig dir: que no begui res del que prové del raïm, que no begui vi ni cap beguda fermentada, que no mengi res d'impur. Que es guardi de tot allò que li vaig ordenar”. Llavors

Manuè va dir a l'àngel del Senyor: "Permeteu-me que us retinguem; us volem oferir un cabrit". Però l'àngel del Senyor li va respondre: "Ni que em retinguis, no tastaré del teu menjar. Si vols oferir un holocaust, ofereix-lo al Senyor". És que Manuè encara no sabia que es tractava de l'àngel del Senyor. Després, va preguntar a l'àngel del Senyor: "¿Com us dieu, per poder obsequiar-vos quan es compleixin les vostres paraules?" Però l'àngel del Senyor li va respondre: "Per què preguntes el meu nom? És meravellós". Llavors Manuè agafà un cabrit i l'oblació, i ho va oferir sobre una roca en holocaust al Senyor-que-fa-meravelles. I mentre la flama pujava cel amunt des de l'altar, també l'àngel del Senyor se'n va pujar amunt amb la flama de l'altar. Manuè i la seva muller, que s'ho miraven, es van prosternar de cara a terra.

Lectura del primer llibre dels Reis

(1, 9 - 20)

Aнна es va aixecar, acabat l'àpat a Siló, i es va presentar davant el Senyor. Elí, el sacerdot, estava assegut vora el muntant de la porta del santuari del Senyor. Amargada com estava, va pregar sanglotant davant el Senyor. Aleshores va fer aquesta prometença: "Senyor totpoderós, si us dignéssiu a considerar la pena de la vostra serventa, si us en recordéssiu, si no deixéssiu oblidada la vostra serventa i li concedíssiu un infant, jo l'oferiria al Senyor per tota la seva vida, i la navalla no li tocaria mai el cap".

Mentre ella anava allargant la seva pregària davant el Senyor, Elí es fixava en la seva boca. Anna pregava interiorment; els seus llavis es movien, però no se li sentia la veu. Per això, Elí es va pensar que havia begut massa, i li va dir: "Fins quan estaràs beguda? Ja és hora que treguis el vi". Però Anna li va respondre: "No, senyor meu, sóc una dona atribolada. No he begut ni vi ni cap beguda forta. No faig més que esplaiar-me davant el Senyor. No prenguis la teva serventa per una dona lleugera. Si he parlat fins ara, és perquè estava molt trista i afligida". Elí li va respondre: "Vés-te'n en pau. I que el Déu d'Israel et concedeixi el que li has demanat".

Ella digué: "Que la teva esclava trobi gràcia als teus ulls". Llavors la dona se'n va anar, entrà a la sala i va menjar, i el seu aspecte ja no era el mateix d'abans.

L'endemà van llevar-se i, després d'adorar el Senyor, emprengueren el retorn cap a casa seva, a Ramà. Elcanà es va ajuntar amb la seva dona, i el Senyor es recordà d'ella. Passat el temps, Anna va infantar el fill que havia concebut, i li va posar Samuel, perquè deia: "L'havia demanat al Senyor".

7 de Setembre.- De sant Joan, arquebisbe de Novgorod. Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125.

8 de Setembre.- Nativitat de la santíssima Mare de Déu.

Parèmies de les festes de la Mare de Déu, pàgina 122.

9 de Setembre.- Del nostre venerable Pare, Josep de Volokolamsk. Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.

Invençió i trasllat de les relíquies de sant Teodosi, arquebisbe de Tchernigov. Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 125.

11 de Setembre.- Trasllat de les relíquies dels nostres venerables Pares Sergi i Germà de Valaam. Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.

13 de Setembre.- Dedicació de l'església de la Resurrecció.

Aquestes lectures no figuren indicades al Calendrier Liturgique Orthodoxe, però si a "Les parèmies" de la Diaconie Apostolique.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(8, 22 – 23, 27 - 30)

Salomó, es situà de cara a l'altar del Senyor, davant tot l'aplec del poble d'Israel, amb les mans esteses cap al cel, i digué: "Senyor, Déu d'Israel, no hi ha cap Déu igual a vós, ni dalt del cel ni aquí baix a la terra, vós que manteniu el pacte i l'amor als vostres servents que, de tot cor, caminen davant vostre.

Però, ¿és que Déu podria residir veritablement a la terra? Ni el cel ni el cel del cel no us poden contenir: molt menys, doncs, aquest temple que he construït! Amb tot, Senyor, Déu meu, estigueu atent a la pregària i a la súplica del vostre servent, escolteu el clam i la pregària que avui el vostre servent fa davant vostre. Tingueu oberts els ulls nit i dia sobre aquest temple, sobre el lloc del qual vós heu dit: "Aquest lloc portarà el meu nom"; escolteu en aquest lloc la pregària del vostre servent.

Escolteu la súplica del vostre servent i del vostre poble d'Israel quan preguin en aquest lloc. Escolteu aleshores en el lloc on teniu el tron, en el cel, escolteu i perdoneu.

Lectura dels Proverbis

(3, 19 - 34)

El Senyor amb la seva saviesa va fundar la terra, va afermar els cels amb la seva traça. Amb el seu saber es van obrir els abismes, i els núvols destil·len la rosada.

Fill, no ho perdis mai d'ull: sigues reservat i caut, i et serà vida per a l'ànima i una distinció per al teu coll. Aleshores faràs en seguretat el teu camí, i el teu peu no ensopegarà. Si t'asseus, no t'alçaràs sobresaltat; si t'ajees, el teu son serà agradable. No tinguis por del terror improvís, del daltabaix dels impius, quan vingui; perquè el Senyor estarà al teu costat, i preservarà el teu peu del parany. No retinguis la paga als qui treballen per ella, quan Déu et dóna de poder obrar. No diguis al proïsme, quan tu ho tens: "Vés, torna, demà t'ho donaré". No maquinis dolenteries contra el teu proïsme, quan ell viu confiadament amb tu. No disputis amb ningú sense

motiu, si no t'havia fet cap mal. No vulguis rivalitzar amb l'home violent ni segueixis cap del seus camins; el pervers és l'abominació del Senyor, mentre que els honrats són els seus íntims.

A la casa de l'impíu hi ha la maledicció del Senyor; ell, en canvi, beneeix la mansió dels justos. Déu resisteix als superbs, però dóna gràcia als humils.

Lectura dels Proverbis

(9, 1 - 11)

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: "Qui és simple? Que trenqui cap aquí!" Al curt de gambals ella ha dit: "Veniu, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximpleta i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència".

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impíu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odiï; reprèn el savi, i t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

14 de Setembre.- Exaltació universal de la santa i vivificant Creu.

(I dormició de sant Joan Crisòstom, festa que es trasllada al 13 de novembre)

Lectura de l'Èxode

(15, 22 - 16, 1)

Moisès féu partir Israel del mar Roig, i anaren cap al desert de Sur, per on caminaren tres dies sense trobar aigua. Finalment, arribaren a Marà, però no van poder beure aigua perquè era amarga. Per això, donà a aquell lloc el nom de Marà. El poble es posà a murmurar contra Moisés i deia: "Què beurem?" Moisés clamà al Senyor i el Senyor li mostrà un tronc. El tirà a l'aigua, i es va tornar dolça. Allí el Senyor els donà un estatut i un decret, i allí mateix els posà a prova. I digué: "Si escoltes bé la veu del Senyor, el teu Déu, fas allò que els seus ulls aproven, estàs atent als seus manaments i observes tots els seus estatuts, no faré caure damunt teu cap de les malalties que he fet caure damunt els egipcis, perquè jo, el Senyor, sóc el teu metge". Anaren després cap a Elim, on hi ha dotze fonts i setanta palmeres. I allí, vora les aigües, van acampar. Després d'haver partit d'Elim, tota la comunitat dels israelites arribà al desert de Sin, entre Elim i el Sinaí.

Lectura dels Proverbis

(3, 11 - 18)

Fill, no menyspreïs la correcció del Senyor, ni et disgustis per la seva repremsió, perquè el Senyor reprèn el qui estima i fa mal a un fill al qual porta voluntat. Felix el mortal que troba la saviesa, l'home que obté la intel·ligència! Perquè adquirir-la val més que adquirir plata, i més que no pas l'or, guanyar-la. És més de preu que qualsevol perla, i cap dels joiells no la iguala. Llarga vida hi ha a la seva dreta; a la seva esquerra, riquesa i honor. Els seus camins són camins de delícies i totes les seves sendes són de pau. És l'arbre de vida per als qui s'hi arrapen, i el cedre, per als qui l'agafen fort.

Lectura de la profecia de Isaïes

(60, 11-16)

Les teves portes seran sempre obertes, no les tancaran ni de dia ni de nit, per fer venir cap a tu les riqueses dels pagans amb els seus reis per a conduir-les. Perquè la gent i el regne que no et servirà deixarà d'existir, i els pagans seran ben arruïnats. La glòria del Líban vindrà cap a tu amb el xiprer, el plàtan i l'ayet; sí, faré magnífic el lloc del meu santuari i honoraré el lloc on s'assenten els meus peus. Cap a tu vindran, acotats, els fills dels teus opressors; se't prostraran als peus tots els qui et menyspreaven i t'anomenaran la Ciutat del Senyor, la Sió del Sant d'Israel. En comptes de ser abandonada, odiada i sense gent que hi passi, jo faré de tu un objecte d'orgull etern, un motiu de goig per als segles. Mamaràs la llet dels pagans, mamaràs els pits dels reis. I sabràs que jo, el Senyor, sóc el teu salvador, que el Fort del Senyor es el teu redemptor.

19 de Setembre.- Del benaurat príncep Teodor de Smolensk i dels seus fills. *Parèmies dels sants monjos, veure pàgina 130.*

20 de setembre.- Dels sants màrtirs Miquel, príncep de Tchenigov, i de Teodor, el seu criat. *Parèmies dels sants màrtirs, veure pàgina 129.*

21 de setembre.- De sant Demetri, metropolita de Rostov. *Parèmies d'un sant Jerarca, pàg. 125.*

25 de Setembre. Del nostre venerable pare Sergi de Radonega.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis (10, 7, 6; 3, 13 - 16; 8, 6, 34 - 35, 4, 12, 14, 17, 5 - 9; 1, 23; 15, 4): veure pàg. 125, "La memòria del just és beneïda..."

2. Lectura dels Proverbis (10, 31- 32; 11, 1 - 12), veure pàgina 127. "La boca del just enuncia saviesa..."

3. Lectura de la Saviesa de Salomó (3, 1 9), veure pàgina 124.) "Les ànimes dels justos..."

26 de Setembre.- Dormició del sant apòstol i evangelista Joan el Teòleg

Lectura de la primera epístola catòlica de Joan

(3, 21 - 4, 6)

Estimats, si el cor no ens acusa, estimats, és que tenim confiança davant Déu, i d'ell rebem allò que li demanem, perquè guardem els seus manaments i fem el

que li agrada. El seu manament és aquest: tenir fe en el nom del seu fill Jesús Crist i estimar-nos els uns als altres tal com ens ha manat. I si un guarda els seus manaments, està en ell i ell en aquest. En això coneixem que ell està en nosaltres: per l'Esperit que ens ha donat.

Estimats, no presteu fe a qualsevol esperit, ans examineu els esperits si són de Déu, perquè avui hi ha molts falsos profetes. Heu de conèixer que un esperit és de Déu en això: tot esperit que confessa Jesús Crist vingut en la carn, és de Déu; però tot esperit que desfà Jesús Crist, no és de Déu, és l'esperit de l'Anticrist; heu sentit dir que arriba, doncs, bé, ara ja és al món.

Vosaltres, fills meus, sou de Déu, i els heu vençuts, perquè aquell que està en vosaltres és més poderós que aquell que està en el món. Ells són del món, per això parlen des del món estant i el món se'ls escolta. Però nosaltres som de Déu: el qui coneix Déu, ens escolta; el qui no és de Déu, no ens escolta.

Lectura de la primera epístola catòlica de Joan

(4, 11 – 16)

Estimats, si Déu, doncs, ens ha estimat així, nosaltres també tenim el deure d'estimar-nos mútuament. Mai ningú no ha vist Déu; però si ens estimem mútuament, Déu està en nosaltres i en nosaltres el seu amor arriba a la perfecció. Que estem en ell i ell en nosaltres, ho coneixem en això: que ens ha donat esperit del seu. Nosaltres sí que hem vist, i ara fem fe que el Pare ha enviat el Fill com a salvador del món. El qui confessa que Jesús és el Fill de Déu, Déu està en ell i ell en Déu. Nosaltres hem conegut i hem cregut la caritat que Déu té entre nosaltres. Déu és amor: el qui està en l'amor, està en Déu i Déu està en ell.

Lectura de la primera epístola catòlica de Joan

(4, 20 – 5, 5)

Estimats, si un diu: jo estimo Déu, però odia el seu germà, és un mentider. En efecte, el qui no estima el seu germà, que veu, no pot pas estimar Déu, que no veu. I d'ell tenim aquest manament: el qui estima Déu, que estimi també el seu germà.

Tot aquell qui creu que Jesús és el Crist, ha nascut de Déu, i tot aquell qui estima el genitor, també estima el qui d'ell ha nascut. Coneixem que estimem els fills de Déu en això: quan estimem Déu i complim els seus manaments. Perquè l'amor caritat envers Déu consisteix a guardar els seus manaments, manaments que, d'altra banda, no són feixucs. En efecte, tot allò que ha nascut de Déu venç el món. I la victòria amb què ja s'ha vençut el món és la nostra fe. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el Fill de Déu?

27 de Setembre.- Del nostre venerable pare Savvatios de Solovki. Parèmies dels sants monjos, veure pàgina 130.

---

28 de Setembre.- Del nostre venerable pare Xaritó. Parèmies dels sants monjos, veure pàgina 130.

30 de Setembre.- Del nostre venerable pare Gregori de Vologda. *Parèmies dels sants monjos, veure pàgina 130.*

MES D'OCTUBRE

1 d'Octubre.- Pokrov o Protecció de la nostra santíssima Mare de Déu i sempre Verge, Maria.
Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.

I memòria del nostre venerable pare Savva de Vichera. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

4 d'Octubre.- Invenció de les relíquies dels sants Gourias, arquebisbe de Kazan, i Barsanufi, bisbe de Tver. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 125.*

5 d'Octubre.- Dels sants Pere, Alexis, Jonàs, Felip i Hermògenes, metropolitans de Moscou.
Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 125.

6 d'Octubre.- Del sant i il·lustre apòstol Tomàs.

Lectura de la primera epístola catòlica de Joan

(1, 1 – 17)

Allò que era des del principi, allò que hem sentit, allò que hem vist amb els nostres ulls, i que les nostres mans van palpar respecte a la paraula que és la vida, - la vida, en efecte, s'ha manifestat, sí, l'hem vista i en donem testimoni i us anunciem aquesta vida eterna que estava amb el Pare i se'ns ha revelat allò, doncs, que hem vist i hem sentit, us ho anunciem, per tal que també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres. Ara bé, la comunió que tenim nosaltres consisteix en la comunió amb el Pare i amb el seu Fill Jesús Crist. I us escrivim això perquè la nostra alegria sigui plena.

I el missatge que d'ell hem sentit i que us anunciem és aquest: Déu és llum, en ell no hi ha gens de foscor. Si diem que estem en comunió amb ell, però caminem, de fet, en les tenebres, mentim, no practiquem la veritat. En canvi, si caminem en la llum, igual com ell està en la llum, estem en comunió els uns amb els altres, i la sang de Jesús, el seu Fill, ens purifica de tot pecat.

Lectura de l'epístola catòlica de Jaume

(1, 1 – 12)

Jaume, servent de Déu i del Senyor Jesús, el Crist, a les dotze tribus de la diàspora: alegreu-vos! Topar-vos amb tota mena de temptacions, considereu-ho, germans meus, com una joia completa, sabedors que l'acendrament de la vostra fe produeix fermesa. Ara bé, que la fermesa obri a través d'una acció perfecta, per tal que sigueu perfectes i integres, sense mancar en res.

Si algú de vosaltres manca de saviesa, que la demani a Déu - que dóna a tothom de bon grat i sense fer-ne retret - i la hi serà donada. Ara bé, que demani amb fe, sense dubtar gens; perquè el qui dubta s'assembla a l'onatge de la mar batut i somogut pel vent. Que no s'afiguri pas, aquest home, que rebrà res del Senyor: home d'esperit indecís, inconstant en tots els seus camins!

Que el germà humil es gloriïgi en el seu exalçament, però el ric en la seva humiliació, ja que es passarà com flor de fenc. El sol xardorós s'ha aixecat: ha pansit el fenc i la seva flor ha caigut, i l'esclat de la seva aparença s'ha esvaït. Així mateix es marcirà el ric en el seu pelegrinatge. Felïç l'home que es manté ferm en la temptació, perquè, un cop n'hagi estat acendrat, rebrà la corona de la Vida que Déu ha promès als qui l'estimen.

Lectura de l'epístola catòlica de Judes

(1, 1 – 7, 17 – 25)

Judas, servent de Jesús Crist, germà de Jaume, als cridats que en Déu Pare són estimats i conservats per Jesús Crist: que abundi per a vosaltres la misericòrdia, la pau i la caritat.

Dilectes, havent posat tota la diligència a escriure-us sobre la nostra salvació comuna, vaig sentir la necessitat de fer-ho exhortant-vos a combatre per la fe que, d'una vegada per sempre, fou atorgada als sants. És que s'han infiltrat entre vosaltres alguns homes que ja, d'antic foren assenyalats per a aquesta condemnaçió: impius, que converteixen en llibertinatge la gràcia del nostre Déu i refusen el nostre únic Amo i Senyor, Jesús Crist.

Vull recordar-vos, a vosaltres, que ja ho heu conegut tot, d'un cop per sempre, que el Senyor, després d'haver salvat el poble d'Egipte, féu sucumbir els qui no havien cregut; que, els àngels que no conservaren la seva dignitat, sinó que abandonaren el propi estatge, els té reservats per al judici del gran dia, en eterna presó, sota les tenebres. I que Sodoma i Gomorra i les ciutats circumdants, que, de manera semblant a aquestes, es prostituïren i anaren darrera una carn diferent, resten com a exemple sofrint la pena d'un foc etern.

Però vosaltres, dilectes, recordeu-vos de les paraules predites pels apòstols de nostre Senyor Jesús Crist, en les quals us deien: A la fi dels temps hi haurà impostors que viuran segons les pròpies concupiscències d'impius. Aquests són els qui sembren desunions: homes animals, privats d'esperit. Vosaltres, però, dilectes, fonamentant-vos en la vostra fe santíssima, pregant en l'Esperit Sant, conserveu-vos en la caritat de Déu en espera de la misericòrdia de nostre Senyor Jesús Crist per a la vida eterna. Els uns, els qui vacil·len, convenceu-los; uns altres, salveu-los tot arrencant-los del foc; i, els altres, conhorteu-los amb temor, de manera que fins i tot avorreixin la túnica tacada per la carn.

Al qui és poderós per a guardar-vos indemnes i presentar-vos joiosament davant la seva glòria, l'únic Déu Salvador nostre per mitjà de Jesús Crist Senyor nostre, glòria, magnificència, imperi i poder abans de tot temps, ara i per tots els segles. Amén.

9 d'Octubre.- Del sant Apòstol Jaume, fill d'Alfeu. Parèmies com el 6 d'Octubre (apòstol Tomàs)

11-17 d'Octubre.- Diumenge dels Pares del setè concili ecumènic de Nicea.

Parèmies com les vespres del Diumenge dels sants Pares del Primer Concili Ecumènic de Nicea, pàgina 114.

13 d'Octubre.- Aparició de l'icona de Nostra Senyora dels Ibers.

Aquestes lectures no figuren indicades al Calendrier Liturgique Orthodoxe, però si a "Les parèmies" de la Diaconie Apostolique.

Lectura de la Gènesi

(28, 10 - 17)

Jacob deixà Beer-Sabé i se n'anà a Haran. Arribà en un cert indret i va fer-hi nit, perquè el sol ja s'havia post. Prengué una de les pedres del lloc, la féu servir de capçal i dormí en aquell lloc. Va tenir un somni: hi havia una escala apuntalada a terra i la punta tocava al cel; àngels de Déu hi pujaven i baixaven. el Senyor es trobava dret davant seu, i li deia: "Jo sóc el Senyor, el Déu del teu pare Abraham i d'Isaac. La terra on jeus, te la donaré a tu i a la teva posteritat. La teva posteritat serà com la pols de la terra. T'expandiràs cap a occident i cap a orient, cap al nord i cap al migdia. Tots els pobles del món es beneiran per tu i per la teva descendència. Jo sóc amb tu, jo et guardaré pertot arreu on vagis i et tornaré en aquest país; no t'abandonaré que no hagi acomplert tot el que t'he dit". Jacob es desvetllà del seu somni i digué: "De debò, el Senyor és en aquest lloc, i jo no ho sabia". I, ple de por, continuà: "Que n'és de venerable, aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel".

Lectura de l'Èxode

(3, 1 - 5)

Moisès arribà a la muntanya de Déu, l'Horeb. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama de foc enmig de la bardissa. Va mirar, i la bardissa cremava sense consumir-se. Moisés es digué: "Deixaré el camí per veure aquest espectacle grandios, com és que no es crema la bardissa". En veure el Senyor que deixava el camí per mirar, Déu el cridà d'enmig de la bardissa: "Moisés, Moisés!" Ell va respondre: "Aquí em teniu" Digué: "No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets és terra santa".

Lectura de l'Èxode

(13, 18 - 22)

Déu féu girar el poble camí del desert, cap al mar Roig. Els israelites, ben equipats, anaven pujant del país d'Egipte. Moisés s'endugué els ossos de Josep, perquè aquest havia conjurat solemnement els israelites: "Déu certament us visitarà, i aleshores us endureu d'aquí els meus ossos".

Van partir de Socot i acamparen a Etam, tocant al desert. El Senyor anava caminant davant d'ells, de dia en una columna de núvol per mostrar-los el camí, i de nit en una columna de foc que els il·luminés, perquè poguessin caminar dia i nit. Ni la columna de núvol, de dia, ni la columna de foc, de nit, no se separaren mai de davant el poble.

14 d'Octubre.- De la nostre venerable Mare Parasceve la jove. Parèmies de les santes Monges, veure pàgina 130.

18 d'Octubre.- Del sant apòstol i evangelista Lluc. Parèmies com el 6 d'Octubre, veure pàgina 142.

19 d'Octubre.- Del nostre venerable Pare Joan de Rila. Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

21 d'Octubre.- De sant Hilarió, bisbe de Megline. Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125.

22 d'Octubre.- Miracle de la icona de Nostra Senyora de Kazan. Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.

23 d'Octubre.- Del nostre venerable Pare Jaume de Borovitchi. Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

24 d'Octubre.- Aparició de la icona la Mare de Déu, Joia de tots els Afligits. Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.

26 d'Octubre.- Del sant megalomàrtir Demetri el Miroblite; i memòria del gran terratrèmol.

Les lectures d'aquest dia no figuren al Calendrier Liturgique Orthodoxe, però sí al llibre de les Parèmies de la Diaconie Apostolique.

Lectura de la profecia de Isaïes

(63, 15 – 64, 4, 7 - 8)

Senyor, contempleu des del cel i vegeu, des de la vostra mansió santa i magnífica: ¿On són la vostra gelosia i el vostre valor, el fremir de les vostres entranyes? Que no es continguin les vostres misericòrdies, ja que vós sou el nostre pare!

Perquè Abraham no en sap res, de nosaltres; Israel ja no ens reconeix. Sou vós, Senyor, que, sou el nostre pare, el nostre redemptor des de sempre. ¿Per què, Senyor, deixeu que errem lluny dels vostres camins, i que el nostre cor s'endureixi contra el vostre temor? Torneu, per l'amor dels vostres servents, de les tribus del vostre heretatge!

¿Per què uns impius han envaït el vostre temple, i els nostres enemics han posat els peus al vostre santuari? De fa temps, som els qui vós no governeu i que no porten més el vostre nom. Ah, si esquincéssiu els cels, si baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes, com el foc ablama la feixina, com el foc fa bullir l'aigua! Faríeu conèixer el vostre nom als enemics, davant vostre tremolarien les nacions, quan féssiu inesperadament coses terribles i que no se n'ha sentit parlar mai! Cap orella no ha sentit, cap ull no ha vist un Déu, fora de vós, que salvi el qui en ell confia. Vós aneu a l'encontre dels qui practiquen el dret i es recorden dels vostres camins. Si us havíeu irritat, és que havíem pecat, a vós, des de temps, érem infidels.

I ara, Senyor, vós sou el nostre pare, nosaltres som l'argila, i vós, el nostre terrissaire; tots som l'obra de les vostres mans. No us irriteu massa, Senyor, no penseu indefinidament en la culpa. Oh, vulgueu, si us plau, contemplar-ho, perquè tots nosaltres som el vostre poble.

Lectura de la profecia de Jeremies

(2, 2 – 12)

Així parla el Senyor totpoderós: Et tinc en compte l'afecte de quan eres jove, l'amor de quan eres promesa; com em seguies al desert, a la terra que no se sembra. Israel era sagrat per al Senyor, les primícies de la seva collita: qualsevol

que en mengés la pagava, un mal venia sobre ell, oracle del Senyor. Escolteu la paraula del Senyor, casa de Jacob i tots els clans de la casa d'Israel. Així parla el Senyor: ¿Què trobaren en mi d'injust els vostres pares, per a allunyar-se de mi, seguir els ídols i adorar-los? I no van pas dir: “¿On és el Senyor, que ens féu pujar del país d'Egipte i ens féu anar pel desert, per una terra d'estepes i de barrancs, per una terra d'aridesa i d'ombra, per una terra on no passa cap home i on no habita cap mortal?” Després us vaig dur al país de la fertilitat, perquè mengéssiu els seus fruits i els seus béns; però, un cop vinguts, deshonràreu el meu país i convertíreu el meu heretatge en una abominació. Els sacerdots no digueren: “On és el Senyor?”, i els experts en la llei no em conegueren. Els pastors em foren infidels i els profetes profetitzaren en nom de Baal, seguiren els Inútils. Per això, vull encara fer el vostre procés, oracle del Senyor, i el procés dels fills dels vostres fills! Sí, passeu a les illes de Quetim i vegeu, envieu cap a Quedar i observeu bé, vegeu si s'ha donat res de semblant! Ha canviat cap nació de déus? I ells no ho són, de déus ! Però el meu poble ha canviat la seva Glòria per la Inutilitat! Els cels s'han esgarriat d'això i s'han esborronat, han quedat tots sanglaçats, oracle del Senyor.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

28 d'Octubre.- De la santa màrtir Parasceve d'Iconium. Parèmies de les santes Màrtirs, pàgina 129.

De sant Arseni, arquebisbe de Sèrbia. Parèmies d'un sant Jerarca, pàgina 125.

Del nostre venerable Pare Job de Pochaïev. Parèmies del sants Monjos, pàgina 130.

29 d'Octubre.- Del nostre venerable Pare Abramios de Rostov. Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.

MES DE NOVEMBRE

5 de Novembre.- De sant Jonàs, arquebisbe de Novgorod. *Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 122.*

6 de Novembre.- Del nostre Pare Varlaam de Khoutyn. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

8 de Novembre.- Sinaxi dels arxiestrategues Miquel i Gabriel i de les altres potències celestials i incorporals.

Lectura del llibre de Josué, fill de Nun

(5, 13 - 15)

Mentre Josuè s'estava prop de Jericó, va alçar els ulls i veié un home dret davant d'ell, amb l'espasa desembeinada a la mà. Josuè se li acostà per dir-li: "Ets dels nostres o bé dels enemics?" Ell va respondre: "No, jo sóc el cap de l'exèrcit del Senyor. Acabo d'arribar". Josuè es va prosternar de capa a terra adorant-lo, i li va dir: "Què mana el meu senyor al seu servent?" El cap de l'exèrcit del Senyor va dir a Josuè: "Descalça't, perquè el lloc on ets és sant". Josuè va fer-ho així.

Lectura del llibre dels Jutges

(6, 2, 7, 11 - 24)

En aquells temps, la mà de Madian feia sentir a Israel tota la seva força. Finalment, aquests van clamar al Senyor. Llavors, l'àngel del Senyor va anar a asseure's sota l'arbre d'Efrà, que pertanyia a Joàs d'Abièzer. Gedeó, el seu fill, estava batent blat dins el cup, per salvar-lo dels madianites. L'àngel del Senyor se li presentà i li digué: "El Senyor és amb tu, guerrer valent". Gedeó li respon: "Perdó, senyor meu; si el Senyor és amb nosaltres, com és que ens ha passat tot això? ¿On són totes les meravelles que ens contaven els nostres pares, quan ens deien: ¿No és veritat que el Senyor ens va treure d'Egipte?" Però ara el Senyor ens ha abandonat i ens ha posat a les mans de Madian".

Llavors el Senyor, girant-se, li digué: "Vés, amb el coratge que tens, que tu salvaràs Israel de les mans de Madian. ¿No sóc jo qui t'envio?" Ell li respon: "Perdó, Senyor, però amb què haig de salvar Israel? Mireu, el meu clan és el més pobre de Manasés, i jo sóc el més petit de la família". El Senyor va contestar: "Jo seré amb tu; venceràs Madian com si fos un sol home". Li diu: Si, doncs, he trobat gràcia davant vostre, doneu-me un senyal que sou vós qui heu parlat amb mi: no us mogueu d'aquí, si us plau, fins que jo vingui a portar-vos la meva ofrena i posar-la davant vostre". Ell li respongué: "M'esperaré fins que tornis".

Gedeó se'n va anar, va preparar un cabrit, i amb una mesura de farina va fer pans sense fermentar. Va posar la carn en una panera i el suc dins d'una olla, i va anar a portar-li-ho sota l'arbre. En acostar-se-li, l'àngel del Senyor va dir-li : "Pren la carn i els pans, deixa-ho damunt d'aquella pedra i vessa-hi el suc". Així ho va fer. Llavors l'àngel del Senyor va allargar la punta del bastó que tenia a la mà, va tocar la carn i els pans, i de la pedra va sortir un foc que els va consumir. I l'àngel del Senyor va desaparèixer del seu davant. Gedeó va comprendre que era l'àngel del Senyor, i va exclamar: "Ah, Senyor Déu meu, així és veritat que he vist l'àngel del Senyor cara a cara". El Senyor li va respondre: "Pau amb tu. No tinguis por, no moriràs". Llavors Gedeó va construir allà mateix un altar al Senyor, que ell va anomenar: "El Senyor-és-pau". I encara hi és avui, a Efrà d'Abiézer.

Per aquesta tercera lectura, el "Calendrier Liturgique Orthodoxe" indica la profecia d'Isaïes 14, 7-20:

Lectura de la profecia de Isaïes

(14, 7 - 20)

Tota la terra reposa, tranquil·la, esclaten en crits de joia; els xiprers s'alegren sorollosament de tu, els cedres del Líban: "D'ençà que jeus, no puja mingú més a tallar-nos". Sota terra, el país dels morts s'avalota per tu, et surt a l'encontre; en honor teu desperta les ombres, tots els capitans de la terra; fa aixecar dels seus trons tots els reis de les nacions. Tots es posen a parlar per dir-te: "També tu ets dèbil com nosaltres, semblant en tot al que nosaltres som!" Han precipitat al país dels morts la teva pompa, la música de les teves arpes; sota teu, com un jaç s'estenen els cucs, i per sobre et cobreixen. Ah, com has caigut del cel, Helel, fill de l'aurora! Com t'han abatut a terra, tu que desfeies nacions! I ets tu que deies dintre teu: "Escararé els cels; dalt dels estels poderosos erigiré el meu tron. Seuré a la muntanya de l'assemblea, al capdamunt del Safon. Pujaré a l'esquena d'un núvol, seré l'igual de l'Altíssim". Oh, al país dels morts has hagut de baixar, al cadavall de l'abisme! Els qui et veuen et consideren, et miren amb atenció: "¿És aquest l'home que feia tremolar la terra, que feia trontollar els regnes, que posava el món com un desert i arrasava les ciutats; que no obria mai la presó als seus captius per deixar-los anar a casa seva? Tots els reis de les nacions, tots reposen amb honor, cadascun a la seva tomba. Tu ets llençat del teu sepulcre com un avortó abominable, horror dels morts, traspassats per l'espasa, que baixen a les pedres de la fossa. Com una carronya trepitjada, no t'uniràs amb ells al sepulcre, perquè has arruïnat la teva pàtria, has matat el teu poble.

Per contra "Les Parèmies" de Diaconie Apostolique, indica la profecia de Daniel 10, 1-21:

Lectura de la profecia de Daniel

(10, 1-21)

L'any tercer de Cir, rei de Pèrsia, una paraula fou revelada a Daniel, de sobrenom Baltasar, i la paraula era veritat, pesada com treballs forçats. S'esforçà per comprendre la paraula, per comprendre la visió.

Aquells dies, jo, Daniel, feia penitència tres setmanes completes: no menjava pa saborós, no tastava ni carn ni vi i no m'ungia tampoc, fins que hagueren passat tres setmanes completes. El dia vint-i-quatre del mes primer, mentre em trobava a la vora del gran riu, és el Tigris, vaig alçar els ulls i vaig veure un home vestit de lli, amb els lloms cenyits d'or d'Ufaz. El seu cos era com el crisòlit; la cara, com la fulguració del llampec; els ulls, com torxes de foc; els braços i les cames, com l'esclat del bronze polit; el so de les seves paraules, com l'aldarull d'una multitud. Només jo, Daniel, vaig veure l'aparició; els homes que eren amb mi no la veien, però caigué sobre ells un gran terror i corregueren a amagar-se. Jo em vaig quedar sol, contemplant aquesta gran aparició; vaig quedar sense forces, vaig mudar de color, desfigurat, les forces m'abandonaren.

No vaig sentir el so de les seves paraules, perquè estava atuït de cara a terra. Llavors una mà em tocà i em despertà. Em digué: "Daniel, home de predilecció, mira de comprendre les paraules que et diré i ten-te dret, perquè acabo de ser enviat a tu". Quan m'hagué dit aquesta paraula, em vaig posar dret tot tremolós. Em digué: "No tinguis por, Daniel! Ja que, des del primer dia que volies comprendre i vas resoldre de mortificar-te davant el teu Déu, les teves paraules han estat sentides, i és a causa de les teves paraules que jo he vingut. El príncep del regne de Pèrsia m'ha oposat resistència durant vint-i-un dies, però Miquel, un dels primers prínceps, ha vingut a ajudar-me. Jo l'he deixat allà prop dels reis de Pèrsia, i he vingut a fer-te comprendre el que passarà al teu poble a la fi dels dies. Ja que es tracta, encara, d'una visió sobre aquells dies!"

Mentre em parlava així, vaig abaixar el cap sense dir res; i com una semblança de mà d'home em tocà els llavis. Aleshores vaig obrir la boca per parlar i vaig dir al qui estava dret davant meu: "Senyor meu, l'aparició m'ha trasbalsat tot i no em queden forces. I, ¿com jo, servent del meu senyor, podria parlar amb aquest Senyor meu, si no tinc més forces i l'alè m'abandona?" Una altra vegada l'aparença humana em tocà i em confortà. Em digué: "No tinguis por, home de predilecció. La pau sigui amb tu; sigues fort i anima't!" I, mentre em parlava, em vaig sentir amb forces i vaig dir: "Que el meu Senyor parli; ja que m'has confortat". Aleshores digué: "Saps per què he vingut a tu? T'anunciaré allò que hi ha escrit al llibre de la veritat. Ara me n'he de tornar a lluitar amb el príncep de Pèrsia: quan n'hauré sortit, vindrà el príncep de Javan. I no hi ha ningú que m'ajudi contra aquests fora de Miquel, el vostre príncep.

9 de Novembre.- De sant Nectari d'Egina. *Us grec: parèmies del 6 de desembre, pàgina 159.*

11 de Novembre.- Del benaurat Màxim de Moscou. *Parèmies d'un boig en Crist, veure pàgina 130.*

13 de Novembre.- De sant Joan Crisòstom, arquebisbe de Constantinoble.

Es fan les lectures per un sant Jerarca, pàgina 125.

14 de Novembre.- Del sant i il·lustre apòstol Felip.

El Calendrier Liturgique Orthodoxe indica les següents lectures, que no coincideixen amb “Les parèmies” de la Diaconie Apostolique; transcrivim a continuació les del Calendrier liturgique:

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 1 – 6)

Pere, apòstol de Jesús Crist, als escollits pelegrins de la dispersió del Pont, Galàcia, Capadòcia, Àsia i Bitínia; escollits segons la presciència de Déu Pare, mitjançant la santificació de l'Esperit, en ordre a l'obediència i aspersió de la sang de Jesús Crist: que la gràcia i la pau us siguin multiplicades.

Beneït el Déu i Pare del Senyor nostre Jesús Crist, el qual, segons la seva gran misericòrdia, ens va reengendrar per la resurrecció de Jesús Crist d'entre els morts, en ordre a una esperança viva, a una herència incorruptible, incontaminada i immusteïble, que us és reservada en els cels, als qui a causa del poder de Déu sou guardats per la fe, de cara a una salvació a punt de manifestar-se a la fi dels temps. Cosa de què us alegreu, encara que de moment, com convé, sigueu entristits una mica amb diferents temptacions.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(2, 21 – 3, 9)

Això, en efecte, va ésser cridats, com sigui que també Crist patí per vosaltres, i us deixà exemple per tal que li'n seguíssiu les petjades; “el qual no cometé pecat, ni li trobaren engany a la boca;” el qual ultratjat, no va respondre amb injúries; turmentat, no amenaçava, sinó que es lliurava a aquell que jutja justament; el qual, sobre la creu, portà en el seu cos els nostres pecats per tal que nosaltres, morts als pecats, visquem en la justícia; “per les nafres del qual heu estat guarits.” Perquè éreu com ovelles esgarriades, però ara heu retornat al pastor i guardià de les vostres ànimes.

Així mateix, vosaltres, dones, sigueu subjectes als vostres marits, de manera que, si alguns no fan cas a la paraula, siguin guanyats, sense paraula, per la conducta de les dones, quan observin el vostre comportament cast i respectuós. El vostre ornament no ha d'ésser el de l'exterior, fet de cabells trenats, d'agençament d'or, o robes ben abillades, sinó el de l'home interior, el del cor, en la incorruptibilitat d'un esperit mansuet i tranquil; això és excel·lent a la presència de Déu. Que és així com en altre temps s'abillaven les dones santes que esperaven en Déu, subjectes als marits, com Sara obeí Abraham, el qual anomenava senyor, i de qui vosaltres esdevindreu filles, si obreu el bé i no temeu cap espant.

Vosaltres, marits, semblantment, porteu una vida comuna d'acord amb la comprensió del fet que la dona és més feble; honoreu-les com a cohereves de la gràcia de la vida, per tal que no siguin destorbades les vostres pregàries. En fi, tingueu tots el mateix esperit, compassius, caritatius amb els germans,

misericordiosos, humils; no torneu mal per mal, ni afront per afront, ans al contrari, beneïu, ja que vaau ésser cridats a l'herència de la benedicció.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(4, 1 – 11)

Com que, doncs, Crist ha patit en la carn, arreu-vos també vosaltres del mateix pensament: qui ha sofert en la carn s'ha desèixit del pecat, amb vista a passar el temps de vida mortal restant no en concupiscències humanes, sinó en la voluntat de Déu. En efecte, ja és prou el temps passat a acomplir la voluntat dels gentils, vagarejant en desenfrenaments, concupiscències, embriagueses, orgies, begudes i abominables idolatries. Per això els estranya que no concorregueu al mateix desbordament de llibertinatge, i us insulten. Aquests en retran compte al qui està preparat per a jutjar vius i morts. Que també per això fou anunciat l'evangeli als morts, per tal que siguin jutjats en la carn segons els homes i visquin en l'esperit segons Déu.

El final de totes les coses és a prop. Sigueu, doncs, assenyats i sobris amb vista a la pregària. Sobretot manteniu ardent la caritat mútua, ja que la caritat cobreix una multitud de pecats. Sigueu hospitalaris els uns amb els altres, sense murmuració. Cadascú, segons la gràcia rebuda, que la serveixi als altres, com a bons administradors de la vària gràcia de Déu. Si algú enraona, que sigui així com sentències de Déu; si algú fa un ministeri, que sigui com pel poder que Déu atorga, perquè Déu sigui glorificat en tot per Jesús Crist, al qual sigui la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén.

Transcrivim ara les lectures indicades al llibre de la Diaconie Apostolique:

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 17 – 21)

Estimats, si anomeu Pare el qui sense accepció de persones jutja segons les obres de cadascú, capteu-vos amb temor tot el temps del vostre pelegrinatge, sabent que no és pas amb coses corruptibles, plata o bé or, que heu estat rescatats de la vostra absurda manera de comportar-vos, heretada dels vostres pares, sinó amb una sang preciosa, com d'un anyell irreprotxable i immaculat, Crist, predestinat abans de la constitució del món i manifestat a la fi dels temps a causa de vosaltres, els qui per ell creieu en Déu que va ressuscitar-lo d'entre els morts i el glorificà de manera que la vostra fe i esperança s'adrecessin a Déu.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(3, 8 – 9)

Tingueu tots el mateix esperit, compassius, caritatius amb els germans, misericordiosos, humils; no torneu mal per mal, ni afront per afront, ans al contrari, beneïu, ja que vaau ésser cridats a l'herència de la benedicció.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(4, 1 – 2)

Com que, doncs, Crist ha patit en la carn, arreu-vos també vosaltres del mateix pensament: qui ha sofert en la carn s'ha desseixit del pecat, amb vista a passar el temps de vida mortal restant no en concupiscències humanes, sinó en la voluntat de Déu.

16 de Novembre.- Del sant apòstol i evangelista Mateu.

El Calendrier Liturgique Orthodoxe indica les mateixes lectures que per sant Felip (13 de novembre), veure una mica més amunt. L'edició de "Les parèmies" de la Diaconie Apostolique indiquen, per contra, aquestes lectures:

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 10 – 13)

És sobre aquesta salvació que escatiren i escorcollaren els profetes que van vaticinar tocant a la gràcia que us havia estat destinada, esbrinant quin temps i ocasió indicava l'Esperit de Crist quan, en ells, predeia els patiments de Crist i les glòries que els seguirien. A aquests fou revelat que no era pas per a ells mateixos, sinó per a vosaltres, que administraven les coses que ara us han estat anunciades per aquells que us han evangelitzat per obra de l'Esperit Sant enviat del cel, el qual els àngels desitgen de contemplar. Per això, cenyits els lloms del vostre esperit, mantenint-vos sobris, tingueu una perfecta esperança en la gràcia que us arribarà en la revelació de Jesús Crist.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(2, 21 – 25)

Això, en efecte, va ésser cridats, com sigui que també Crist patí per vosaltres, i us deixà exemple per tal que li'n seguíssiu les petjades; "el qual no cometé pecat, ni li trobaren engany a la boca;" el qual ultratjat, no va respondre amb injúries; turmentat, no amenaçava, sinó que es lliurava a aquell que jutja justament; el qual, sobre la creu, portà en el seu cos els nostres pecats per tal que nosaltres, morts als pecats, visquem en la justícia; "per les nafres del qual heu estat guarits." Perquè éreu com ovelles esgarriades, però ara heu retornat al pastor i guardià de les vostres ànimes.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(4, 7 – 11)

El final de totes les coses és a prop. Sigueu, doncs, assenyats i sobris amb vista a la pregària. Sobretot manteniu ardent la caritat mútua, ja que la caritat cobreix una multitud de pecats. Sigueu hospitalaris els uns amb els altres, sense murmuració. Cadascú, segons la gràcia rebuda, que la serveixi als altres, com a bons administradors de la vària gràcia de Déu. Si algú enraona, que sigui així com sentències de Déu; si algú fa un ministeri, que sigui com pel poder que Déu atorga,

perquè Déu sigui glorificat en tot per Jesús Crist, al qual sigui la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén.

17 de Novembre.- Del nostre venerable Pare, Nikon de Radonega. *Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.*

19 de Novembre.- Dels nostres venerables Pares Varlaam i Joasaf. *Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.*

21 de Novembre.- Entrada al Temple de la santíssima Mare de Déu.

Lectura de l'Èxode

(40, 1-5, 9-10, 16, 34-35)

El Senyor va dir a Moisès: “El mes primer, el primer dia del mes, erigiràs el tabernacle de la tenda de l'oracle. Hi posaràs l'arca del testimoni i cobriràs l'arca amb el vel. Després introduiràs la taula i en disposaràs el parament; introduiràs també el lampadari i posaràs al damunt el gresols. Col·locaràs l'altar d'or per al perfum davant l'arca del testimoni i posaràs la cortina de l'entrada del tabernacle. Prendràs oli de la unció i ungiràs el tabernacle i tot el que hi ha a dins. El consagraràs, amb els seus utensilis, i serà sant. També ungiràs l'altar dels holocaustos amb els seus utensilis. Consagraràs l'altar, i serà molt sant. Moisès va obeir; ho va executar segons tot el que el Senyor havia ordenat. Aleshores un núvol va cobrir la tenda de l'oracle, i la glòria del Senyor omplí el tabernacle. Moisès no podia entrar a la tenda de l'oracle perquè hi reposava el núvol, i la glòria del Senyor havia omplert el tabernacle.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(7, 51-8, 1, 3-7, 9-11)

Acabat tot el treball que el rei Salomó havia fet al temple del Senyor, va reunir els ancians d'Israel, vora seu a Jerusalem, per fer portar l'arca de l'aliança del Senyor des de la ciutat de David, que és Sió. Els sacerdots prengueren l'arca. Transportaren l'arca del Senyor, la tenda de l'oracle amb tots els objectes sagrats que hi havia a la tenda. El rei Salomó, i tota l'assemblea d'Israel eren en presència de l'arca.

Els sacerdots portaren l'arca de l'aliança del Senyor al seu lloc, a l'interior de l'edifici del temple, al Sant dels Sants, sota les ales dels querubins. Els querubins, efectivament, estenien les ales sobre l'indret de l'arca, de manera que els querubins cobrien l'arca i les seves barres.

Dins l'arca no hi havia més que les dues taules de pedra que Moisès hi havia dipositat a l'Horeb, segons les disposicions del Senyor. Quan els sacerdots sortiren del Sant, un núvol va omplir el temple del Senyor. Els sacerdots no podien continuar servint-hi a causa del núvol, ja que la glòria del Senyor havia omplert el temple del Senyor.

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(43, 27 – 44, 4)

Així parla el Senyor: Del dia vuitè enllà, els sacerdots aparellaran sobre l'altar els vostres holocaustos i els vostres sacrificis pacífics: I jo us seré favorable, oracle del Senyor Déu.

Em féu anar cap a la porta exterior del santuari, que mira a l'orient. Era tancada. I el Senyor em digué: Aquesta porta estarà tancada. No l'obriran i no hi passarà ningú, perquè el Senyor, el Déu d'Israel, hi ha passat. Estarà, doncs, tancada. Però el príncep hi podrà seure per fer el seu àpat en presència del Senyor. Pel vestíbul de la porta entrarà i per allà sortirà.

Em dugué per la porta septentrional, davant el temple; vaig veure que la glòria del Senyor omplia el temple del Senyor.

22 de Novembre.- Del sant màrtir Miquel, príncep de Tver. *Parèmies d'un sant Màrtir, pàgina 128.*

23 de Novembre.- De sant Alexandre Nevski (monjo Alexis). *Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.*

I de sant Metrofanès, bisbe de Voronega. *Parèmies d'un sant Jerarca, pàgina 125.*

24 de Novembre.- De la santa megalomàrtir Caterina i del sant màrtir Mercuri de Smolensk. *Parèmies dels sants Màrtirs, pàgina 129.*

26 de Novembre.- Dedicació de l'església del sant megalomàrtir Jordi, a Kíev. *Parèmies d'un sant Màrtir, pàgina 128.*

I memòria de sant Innocent, bisbe d'Irkutsk.

Parèmies: 1. Lectura de la profecia d'Isaïes, 35, 1-10, veure el 5 de gener a Prima, pàgina 171.

2. Lectura de la Saviesa, 3, 1-9: "Les ànimes dels justos.." , pàgina 124.

3. Lectura de la Saviesa, 4, 7-15: "El just, ni que mori..." , pàgina 160.

27 de Novembre.- Miracle de la icona de Nostra Senyora del Signe o de Novgorod. *Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.*

I memòria de sant Jaume, bisbe de Rostov. *Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125.*

30 de Novembre.- Del sant i il·lustre apòstol Andreu el *protoclit*.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 1-2, 10-25; 2, 1-6)

Pere, apòstol de Jesús Crist, als escollits pelegrins de la dispersió del Pont, Galàcia, Capadòcia, Àsia i Bitínia; escollits segons la presciència de Déu Pare, mitjançant la santificació de l'Esperit, en ordre a l'obediència i aspersió de la sang de Jesús Crist: que la gràcia i la pau us siguin multiplicades.

És sobre aquesta salvació que escatiren i escorcollaren els profetes que van vaticinar tocant a la gràcia que us havia estat destinada, esbrinant quin temps i ocasió indicava l'Esperit de Crist quan, en ells, predeia els patiments de Crist i les glòries que els seguirien. A aquests fou revelat que no era pas per a ells mateixos, sinó per a vosaltres, que administraven les coses que ara us han estat anunciades per aquells que us han evangelitzat per obra de l'Esperit Sant enviat del cel, el qual els àngels desitgen de contemplar.

Per això, cenyits els lloms del vostre esperit, mantenint-vos sobris, tingueu una perfecta esperança en la gràcia que us arribarà en la revelació de Jesús Crist. Com a fills d'obediència, no us emmotlleu als apetits d'abans del temps de la vostra ignorància, sinó que, així com és el Sant el qui us cridà, també vosaltres arribeu a ésser sants en tota la vostra conducta, ja que està escrit: "Sigueu sants, perquè jo ho sóc." I, si anomeneu Pare el qui sense accepció de persones jutja segons les obres de cadascú, capteniu-vos amb temor tot el temps del vostre pelegrinatge, sabent que no és pas amb coses corruptibles, plata o bé or, que heu estat rescatats de la vostra absurda manera de comportar-vos, heretada dels vostres pares, sinó amb una sang preciosa, com d'un anyell irreprotxable i immaculat, Crist, predestinat abans de la constitució del món i manifestat a la fi dels temps a causa de vosaltres, els qui per ell creieu en Déu que va ressuscitar-lo d'entre els morts i el glorificà de manera que la vostra fe i esperança s'adrecessin a Déu.

Havent purificat les vostres ànimes amb l'obediència a la veritat, en ordre a una sincera caritat fraterna, estimeu-vos intensament els uns als altres de tot cor, com a reengendrats, no pas de llavor corruptible, sinó incorruptible, per la paraula vivent i duradora de Déu. Que "tota carn és com fenc i com la flor de fenc tota la seva glòria: s'asseca el fenc i cau la flor, però la paraula del Senyor roman per sempre." I aquesta és la paraula que us ha estat anunciada.

Deseixint-vos, doncs, de tota malícia i engany, d'hipocresies, enveges i de tota maledicència, com infants tot just nats, assaboriu la llet espiritual, no adulterada, a fi que per ella creixeu per a la vostra salvació; això cas que "hàgiu gustat que ho és, de suau, el Senyor."

Acostant-vos a ell, pedra viva, rebutjada pels homes, però escollida, preciosa per a Déu, deixeu-vos edificar vosaltres mateixos, com pedres vives, en casa espiritual per a un sacerdoti sant, per tal d'oferir víctimes espirituals acceptables a Déu per

Jesús Crist. Per això hi ha en l'Esriptura: "Jo poso a Sió una pedra angular, escollida, preciosa, i el que hi cregui, no serà pas confós."

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(2, 21 – 3, 9)

Això, en efecte, vau ésser cridats, com sigui que també Crist patí per vosaltres, i us deixà exemple per tal que li'n seguíssiu les petjades; "el qual no cometé pecat, ni li trobaren engany a la boca; el qual ultratjat, no va respondre amb injúries; turmentat, no amenaçava, sinó que es lliurava a aquell que jutja justament; el qual, sobre la creu, portà en el seu cos els nostres pecats per tal que nosaltres, morts als pecats, visquem en la justícia; "per les nafres del qual heu estat guarits." Perquè éreu com ovelles esgarriades, però ara heu retornat al pastor i guardià de les vostres ànimes.

Així mateix, vosaltres, dones, sigueu subjectes als vostres marits, de manera que, si alguns no fan cas a la paraula, siguin guanyats, sense paraula, per la conducta de les dones, quan observin el vostre comportament cast i respectuós. El vostre ornament no ha d'ésser el de l'exterior, fet de cabells trenats, d'agençament d'or, o robes ben abillades, sinó el de l'home interior, el del cor, en la incorruptibilitat d'un esperit mansuet i tranquil; això és excel·lent a la presència de Déu. Que és així com en altre temps s'abillaven les dones santes que esperaven en Déu, subjectes als marits, com Sara obeí Abraham, el qual anomenava senyor, i de qui vosaltres esdevindreu filles, si obreu el bé i no temeu cap espant.

Vosaltres, marits, semblantment, porteu una vida comuna d'acord amb la comprensió del fet que la dona és més feble; honoreu-les com a cohereves de la gràcia de la vida, per tal que no siguin destorbades les vostres pregàries.

En fi, tingueu tots el mateix esperit, compassius, caritatius amb els germans, misericordiosos, humils, no retorneu mal per mal, ni afront per afront, ans al contrari, beneïu, ja que vau ésser cridats a l'herència de la benedicció.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(4, 1 – 11)

Com que, doncs, Crist ha patit en la carn, arreu-vos també vosaltres del mateix pensament: qui ha sofert en la carn s'ha deseixit del pecat, amb vista a passar el temps de vida mortal restant no en concupiscències humanes, sinó en la voluntat de Déu. En efecte, ja és prou el temps passat a acomplir la voluntat dels gentils, vagarejant en desenfrenaments, concupiscències, embriagueses, orgies, begudes i abominables idolatries. Per això els estranya que no concorregueu al mateix desbordament de llibertinatge, i us insulten. Aquests en retran compte al qui està preparat per a jutjar vius i morts. Que també per això fou anunciat l'evangeli als morts, per tal que siguin jutjats en la carn segons els homes i visquin en l'esperit segons Déu.

El final de totes les coses és a prop. Sigueu, doncs, assenyats i sobris amb vista a la pregària. Sobretot manteniu ardent la caritat mútua, ja que la caritat cobreix una multitud de pecats. Sigueu hospitalaris els uns amb els altres, sense murmuració. Cadascú, segons la gràcia rebuda, que la serveixi als altres, com a bons administradors d'una múltiple gràcia de Déu. Si algú enraona, que sigui així com sentències de Déu; si algú fa un ministeri, que sigui com pel poder que Déu atorga, perquè Déu sigui glorificat en tot per Jesús Crist, al qual sigui la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén.

MES DE DESEMBRE

3 de Desembre.- Del nostre venerable Pare Savva de Zvenigorod. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

5 de Desembre.- Del nostre Pare Sabbas el santificat.

Ael "Calendrier liturgique orthodoxe" no existeix cap anotació per aquest sant, però sí a "Les parèmies" de la Diaconie Apostolique.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(5, 15 - 6, 3)

Els justos, viuen eternament, el Senyor els guarda la recompensa, i és l'Altíssim qui es preocupa d'ells. Per això, rebran de mans del Senyor la noblesa com a insígnia reial, i la bellesa com a diadema; perquè els protegirà amb la seva drete, i el seu braç els escudarà. Prendrà com armadura la seva gelosia, i armarà la creació per tenir a ratlla els enemics. Es revestirà la justícia per cuirassa, i es posarà per casc un judici franc. Prendrà per escut inexpugnable la seva santedat; afilarà la seva ira inflexible per espasa, i l'univers lluitarà al seu costat contra els insensats. Sortiran, precisos, els trets dels llamps, com d'un arc ben corbat, dret cap al blanc, saltaran dels núvols; com llançada per una ballesta, caurà pedra prenyada d'ira. S'irritarà contra ells l'aigua de la mar, se'ls enduran riuades incontenibles. S'alçarà contra ells un vendaval que els ventarà com el boll la tramuntana. La dolenteria desolarà la terra, i les males obres derrocaran els trons dels poderosos.

Escolteu, doncs, reis, i compreneu-ho, apreneu-ho, governants d'arreu de la terra; pareu l'orella, els qui domineu multituds i esteu orgullosos del nombre dels vostres pobles: és el Senyor qui us ha donat el domini, i la sobirania ve de l'Altíssim; ell examinarà les vostres obres i escutarà els vostres designis.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

6 de Desembre.- Del nostre Pare entre els sants, Nicolau, arquebisbe de Mira, a Lícia.

Lectura dels Proverbis

(10, 7, 6; 3, 13 – 16; 8, 6, 34 – 35, 4, 12, 14, 17, 5 – 9; 1, 23; 15, 4)

La memòria del just és beneïda, però el nom dels impius desapareix. Hi ha benediccions sobre el cap del just, però la violència cobreix els impius.

Feliç el mortal que troba la saviesa, l'home que obté la intel·ligència! Perquè adquirir-la val més que adquirir plata, i més que no pas l'or, guanyar-la. És més de preu que qualsevol perla, i cap dels joiells no la iguala. Llarga vida hi ha a la seva dreta; a la seva esquerra, riquesa i honor. El Senyor no deixa insatisfeta la gana del just, però estimula les ànsies dels impius.

Escolteu, perquè parlo de coses importants, i el que diuen els meus llavis és sincer. Feliç l'home que m'escolta i el qui guarda els meus camins, vetllant a les meves portes un dia i l'altre, guardant els muntants de les meves entrades! Perquè de les meves sortides en surt la vida i s'hi prepara favor de la part del Senyor. A vosaltres, homes, va la meva crida, la meva veu als fills de mortal.

Jo, la Saviesa, sóc la veïna de la prudència i resulto l'amiga de la discreció. Són meus el consell i el bon èxit, jo sóc la intel·ligència, és meva la potència. Jo estimo aquells qui m'estimen, i els qui em cerquen sol·lícits em troben. Apreneu, inexperts, a ser astuts; els folls, torneu-vos judiciosos. Escolteu, perquè parlo de coses importants, i el que diuen els meus llavis és sincer, perquè el meu paladar repeteix la veritat, i la impietat és una abominació per als meus llavis. Totes les paraules de la meva boca són justes, en elles no hi ha res de tortuós ni de fals. Totes són franques per al qui és intel·ligent, i rectes per als qui han assolit la ciència. Perquè us he ensenyat la veritat, a fi que la vostra esperança estigui en el Senyor i que sigueu omplerts del seu Esperit.

Lectura dels Proverbis

(10, 31 – 11, 12)

La boca del just enuncia saviesa, però la llengua maliciosa és tallada. Els llavis del just traspuen benvolença, però la boca dels impius, malícia. Balances falses, el Senyor les detesta, un pes just gaudeix del seu favor. Si ve la insolència, vindrà la ignomínia, la saviesa és amb els modestos. L'honradesa condueix els rectes, la falsia dels pèrfids és la seva ruïna. La fortuna no serveix el dia de la còlera, però la justícia deslliura de la mort. La justícia de l'íntegre li esplana el camí, però l'impiu cau per la seva impietat. La seva justícia salva els homes rectes, els pèrfids cauen en la trampa per cobdícia. El just s'escapa del perill, i en lloc d'ell hi cau l'impiu. Mirant el profà, el seu amic cau al clot; però amb ciència els justos se salven.

Quan la cosa va bé als justos, la ciutat ho celebra; hi ha crits de festa, si els impius estan perduts. La benedicció dels rectes aixeca la ciutat, la boca dels impius la tira a terra. Qui menysprea el proïsme és curt de gambals; un home intel·ligent calla.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7 – 15)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. Vellesa honorable no vol dir llarga vida, ni s'ha de mesurar pel nombre d'anyades. Per als homes, la canície és tenir seny, i l'ancianitat és una vida sense taca. Fou agradable a Déu, que se l'estimà, i se l'emportà d'entre els pecadors, amb els quals vivia. Se l'endugué perquè la malícia no el fes canviar de pensament, l'engany no seduís la seva ànima. Perquè la fascinació de la dolenteria ofusca el bé, la inquietud de la cobejança mina l'esperit innocent. Arribat en poc temps a maduresa, donà el fruit de llargues anyades. La seva ànima era agradable al Senyor; per això, sortí de pressa d'enmig de la malícia. Però els pobles, que ho veien, no ho comprenien, ni els entrava al cap que els elegits del Senyor obtenen gràcia i misericòrdia, i ell s'ocupa dels seus sants.

7 de Desembre.- Dels nostres venerables Pares Antoni de la Siya i Nil de Stolobensk. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

12 de Desembre.- De sant Espiridió, bisbe de Trimizonte. *Ús grec: si es vol, parèmies del 6 de desembre, veure pàgina 159.*

13 de Desembre.- Dels sants màrtirs Eustraci, Auxenci, Eugeni, Marrada i Orestes. *Parèmies dels sants Màrtirs, veure pàgina 129.*

15 de Desembre.- De sant Esteve, arquebisbe de Souroge. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 125.*

18-24 de Desembre.- Diumenge abans de Nadal o diumenge dels Pares.

Es fan les mateixes parèmies que el diumenge dels sants Pares del Primer Concili ecumènic de Nicea, pàgina 114.

21 de Desembre.- De sant Pere, metropolita de tota la Rússia.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis: veure pàg. 125, “La memòria del just és beneïda...”

2. Lectura de la Saviesa de Salomó, veure pàgina 124, “El just, ni que mori abans d’hora, ...”

3. Lectura dels Proverbis, veure pàgina 126. “La boca del just enuncia saviesa,....”

24 de desembre. Vigília de la Nativitat del Crist.**Hores reials.****Prima**

Prokímenon, to 1 (*Salm 2, 7 i 8*): El Senyor m’ha dit: Tu ets el meu Fill, avui t’he engendrat.

Verset: Demana i et donaré les nacions com a heretatge, com a domini els confins de la terra.

Lectura de la profecia de Miquees

(5, 1-3)

Així para el Senyor: I tu Bet-Lèhem, casa d’Efrat, el més petit dels clans de Judà, és de tu que sortirà per a mi el qui ha de regnar sobre Israel. Els seus orígens remunten als temps antics, dels dies d’antany. Per això, Déu els abandonarà fins al temps que haurà infantat aquella qui ha d’infantar, i que hauran tornat als israelites els qui quedin dels seus germans.

Sorgirà, regirà amb els poders del Senyor, amb la majestat del nom del seu Déu. Tornaran, perquè ara serà gran fins als confins de la terra.

Lectura de l’epístola del sant apòstol Pau als Hebreus

(1, 1 – 12)

Després d’haver parlat Déu antigament en diverses ocasions i de diverses maneres als pares en la persona dels profetes darrerament, en aquests dies últims, ens parlà en la persona del Fill, que Déu ha constituït hereu universal, després que per mitjà d’ell havia fet també els mons. Resplendor de la seva glòria i Empremta de la seva substància, ell que sosté l’univers amb la seva paraula poderosa, després d’haver dut a terme la purificació dels pecats, s’ha assegut a la dreta de la majestat de Déu, a les altures i ha esdevingut així tan superior als àngels com és incomparablement superior al seu, el nom que ha rebut en herència.

En efecte, a quin dels àngels ha dit mai: “Tu ets Fill meu, avui jo t’he engendrat?” I encara: jo li seré Pare, i ell em serà Fill? I quan introdueix per segona vegada el Primogènit en l’Univers, diu: “Que l’adorin tots els àngels de Déu!” Tanmateix, mentre a propòsit dels àngels diu: “El qui transforma els seus àngels en esperits, i

els seus ministres en flames de foc;” diu, en canvi, al Fill: “El teu tron, oh Déu, és etern i el ceptre de la rectitud es distintiu del teu regnat. Vas estimar la justícia i vas avorrir la iniquitat: per això t’ungí Déu, el teu Déu, amb l’oli d’alegria, amb preferència als teus companys.” Com també: “Tu, als orígens, Senyor, posares els fonaments de la terra, i els cels són obra de les teves mans. Ells passaran, però tu perdures; s’envelliran tots ells com un vestit, els enrotllaràs com un mantell i seran mudats com un vestit: en canvi, tu ets sempre el mateix i els teus anys no s’acabaran mai.”

Tèrcia

Prokímenon, to 4 (*Isaïes 9, 6*): Perquè ens és nat un infant, un fill ens ha estat donat.

Verset: Porta la insígnia de príncep sobre l’espatlla.

Lectura de la profecia de Baruc

(3, 36-4, 4)

Aquest és el nostre Déu, cap altre no se li pot comparar. Ell ha descobert tot el camí de la ciència i l’ha donat a Jacob, el seu servent; a Israel, el seu estimat. Després, fou vist sobre la terra i visqué entre els homes.

És el llibre dels preceptes de Déu, la Llei que subsisteix ,eternament, tots els qui la guarden són per a la vida, els qui l’abandonen moren! Torna, Jacob, agafa-la, camina per la seva senda cap a l’esplendor de la seva llum! No cedeixis a un altre la teva glòria, no donis els teus privilegis a una gent estrangera! Feliços som nosaltres, feliç ets tu, Israel, perquè ens consta allò que agrada a Déu!

Lectura de l’epístola del sant apòstol Pau als Gàlates

(3, 23 - 29)

Germans, abans de venir la fe, estàvem empresonats sota la Llei, en espera de la fe que havia de ser revelada. Talment que la Llei fou el nostre pedagog fins al Crist, per tal que fóssim justificats per la fe. Però, arribada la fe, ja no estem sota el pedagog, perquè tots sou fills de Déu per la fe en el Crist Jesús. Perquè tots els qui en el Crist heu estat batejats, us heu revestit del Crist. No hi ha jueu ni grec, no hi ha servent ni lliure, no hi ha home o dona, perquè tots vosaltres sou un en el Crist Jesús. I si sou del Crist, sou, doncs, descendència d’Abraham, hereus segons la promesa.

Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 109, 3-4 i 1*): Del meu si t’he engendrat abans que l’estel del matí. El Senyor ho ha jurat i no se’n desdirà.

Verset: El Senyor a dit al meu Senyor: Seu a la meva dreta.

Lectura de la profecia de Isaïes

(7, 10 – 16; 8, 1 – 4, 9 - 10)

El Senyor digué de nou a Acáz: “Demana al Senyor, el teu Déu, un prodigi per senyal; tria-te’l tan avall com vulguis, fins al país dels morts, o tan amunt com vulguis, fins dalt del cel”. Acáz va respondre: “No en vull demanar cap, no vull temptar el Senyor”. Aleshores digué: “Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes, que fins us feu pesats al meu Déu? Per això, el Senyor mateix us donarà un senyal: Quan la jove que està embarassada tindrà un fill, li posarà Emmanuel. Nata i mel menjarà, tan bon punt sàpiga rebutjar el mal i escollir el bé. Perquè, abans que el noi sàpiga rebutjar el mal i escollir el bé, serà abandonat el país, els dos reis del qual et faran basarda.

El Senyor em digué: “Pren un gran full de papirus i escriu-hi amb caràcters indelebles: “A Maher-salal-has-baz”. Després vaig trobar-me uns testimonis dignes de fe: el sacerdot Uries i Zacaries, fill de Jerebequies. M’havia acostat a la profetessa, que estava embarassada i va tenir un fill; aleshores el Senyor em digué: “Posa-li el nom de “Maher-salal-has-baz”, perquè abans que el noi sàpiga dir “papa” i “mama”, les riqueses de Damasc i el botí de Samaria seran duts davant el rei d’Assur”. Déu és amb nosaltres! Sapigueu-ho, pobles, i desmaieu, perquè Déu és amb nosaltres. Escolteu, tots els de llunyanes terres! Cenyiu-vos, i desmaieu! Delibereu a fons, que fracassarà! Parleu de la cosa, que no reeixirà! Perquè Déu és amb nosaltres!

Lectura de l’epístola del sant apòstol Pau als Hebreus

(1, 10 – 14; 2, 1 - 3)

“**A**ls orígens, Senyor, posares els fonaments de la terra, i els cels són obra de les teves mans. Ells passaran, però tu perdures; s’envelliran tots ells com un vestit, els enrotllaràs com un mantell i seran mudats com un vestit: en canvi, tu ets sempre el mateix i els teus anys no s’acabaran mai.” Per altra banda, a quin dels àngels ha dit mai: “Seu a la meva dreta, fins que posi els teus enemics per escambell dels teus peus?” Què són, doncs, tots ells sinó esperits ministerials, enviats en acte de servei per als qui han d’heretar la salvació? Per aquesta raó ens cal prestar més atenció encara al missatge que hem escoltat, no fos cas que anéssim a la deriva. Perquè si la paraula transmesa pels àngels esdevingué Llei vàlida, d’on tota transgressió i desobediència fou castigada merescudament, ¿com ens n’escaparem nosaltres, si negligim una tal salvació? En efecte, la salvació s’inaugurà quan va ser anunciada pel Senyor, i ens ha estat confirmada pels qui l’escoltaren.

Nona

Prokímenon, to 4 (*Salm 86, 5 i 1*): Un home dirà: "Sí, la meva mare" perquè aquest home ha nascut en ella.

Verset: El Senyor estima la ciutat que ha fundat sobre les santes muntanyes.

Lectura de la profecia de Isaïes

(9, 5 - 6)

Ens és nat un infant, un fill ens ha estat donat, que porta la insígnia de príncep sobre l'espatlla. I li ha posat aquests noms: Conseller-prodigios, Heroi-diví, Pare-per-sempre, Príncep-de-la-pau... “El principat serà potent, i la pau no tindrà fi per al tron de David i els seus altres reis; sí, l'establirà i el mantindrà amb el dret i la justícia, des d'ara i per sempre. El zel del Senyor totpoderós farà tot això.

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Hebreus

(2, 11 - 18)

Germans, el santificador i els santificats procedeixen tots d'un sol Déu. Per això no s'avergonyeix d'anomenar-los “germans” quan diu: “Anunciaré el teu nom als meus germans, enmig de l'assemblea et cantaré lloances.” I encara: “Posaré en ell la meva confiança,” i tot seguit: “Aquí estic jo i els infants que Déu m'ha donat.” Però, com que “els infants” compartien una existència mortal, també ell en participà, a fi de destruir mitjançant la mort a qui tenia el poder sobre la mort, és a dir, el diable, i d'alliberar aquells qui per por de la mort es passaven tota la vida en la condició d'esclaus. Efectivament, no ha vingut pas a tenir cura d'àngels, sinó a tenir cura de la posteritat d'Abraham. Per això calgué que s'identifiqués plenament amb els germans, per tal d'esdevenir un sacerdot misericordiós i fidel en allò que pertoca a Déu, per expiar els pecats del poble. Precisament perquè ha estat posat a prova pels sofriments, pot prestar auxili als qui són provats.

25 de Desembre. Naixement segons la carn de nostre Senyor, Déu i Salvador Jesús Crist.

A Vespres, no es canten els prokímenons, (excepte el divendres tarda, on es canta: “Quin Déu és gran..”) Després de l'entrada i “Joiosa Llum”, el diaca diu: “Saviesa” i el lector anuncia el títol de la primera lectura:

1**Lectura de la Gènesi**

(1, 1 - 13)

Al principi, Déu creà el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l'oceà i l'esperit de Déu batia les ales sobre l'aigua. Déu digué: “Que hi hagi llum”. I hi hagué llum. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu anomenà la llum dia, i les tenebres, nit. Hi hagué un vespre i un matí i fou el dia primer.

Déu digué “Que hi hagi un firmament entremig de les aigües, per separar unes aigües de les altres”. I fou així. Déu va fer, doncs, el firmament, que separa l'aigua de sota el firmament i la de dalt del firmament, i Déu veié que estava bé. Déu anomenà el firmament cel. Hi hagué un vespre i un mati, i fou el dia segon.

Déu digué: “Que les aigües de sota el cel s’apleguin en un sol indret i que aparegui el continent. I fou així. Déu anomenà el continent terra, i les aigües reunides, mars. I Déu veié que estava bé.

Déu digué: “Que la terra produeixi la vegetació: herba que doni llavors i arbres fruiters de tota mena, que facin fruit i llavor a la terra”. I fou així. La terra produí la vegetació: herba que dona llavor de tota mena, i arbres de tota mena que fan fruit i llavor. I Déu veié que estava bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia tercer.

2

Lectura dels Nombres

(24, 2-3, 5-9, 17-18)

L'Esperit de Déu vingué damunt Balaam i proferí el seu oracle: “Que en són, de belles, les teves tendes, Jacob! Que en són, de belles, les teves estances, Israel! S'estenen com unes valls, com hortes vora un riu, com àloes que el Senyor ha plantat, com cedres vora l'aigua. L'aigua sobreix dels seus recs, i els seus sembrats regalen d'aigua.

Més excels que Agag és el seu rei, i el seu reialme serà exaltat. Déu, que el tragué de l'Egipte, és per a ell com les banyes d'un búfal, li capgira els seus adversaris, els capola tots els ossos i els esclafa els ronyons. Plega els genolls i s'ajeu, com un lleó o una lleona. ¿Qui el farà aixecar? Que sigui beneït el qui et beneirà, i maleït el qui et maleirà!

Un estel ha sortit de Jacob, un ceptre s'ha aixecat d'Israel, que esclafarà els dos polsos de Moab i el crani de tots els fills de Set. Edom serà possessió seva, Seïr serà domini seu: Israel desplegarà el seu poder.

3

Lectura de la profecia de Miquees

(4, 6-7; 5, 1-3)

Aquell dia, oracle del Senyor, recolliré les ovelles coixes, acoblaré les esgarriades i les que jo havia maltractat. De les coixes, en faré una “resta”, i de les distants, una nació poderosa. Aleshores el Senyor regnarà sobre ells, a la muntanya de Sió, des d'ara i per sempre.

I tu Bet-Lèhem, casa d'Efrat, el més petit dels clans de Judà, és de tu que sortirà per a mi el qui ha de regnar sobre Israel. Els seus orígens remunten als temps antics, dels dies d'antany. Per això, Déu els abandonarà fins al temps que haurà infantat aquella qui ha d'infantar, i que hauran tornat als israelites els qui quedin dels seus germans.

Sorgirà, regirà amb els poders del Senyor, amb la majestat del nom del seu Déu. Tornaran, perquè ara serà gran fins als confins de la terra.

El lector o un cantor entona el tropari (to 6), el final és cantat pel cor, que el repeteix després de cada verset del salm 86.

Tropari

Salvador, heu nascut en el secret de la gruta, però el cel us anuncià per tot l'univers; l'estrella us proclamà i us portà els Mags que es prosternaren amb fe davant Vós. Com d'ells, Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Verset: Els seus fonaments reposen sobre les santes muntanyes; el Senyor estima les portes de Sió més que totes les tendes de Jacob.

Verset: Han dit de tu coses glorioses, ciutadella de Déu. Faré memòria de Roab i de Babilònia davant d'aquells que em coneixen.

Verset: Heus aquí que els estrangers, i Tir, i el poble d'Etiòpia, tots hi són nascuts.

Verset: Un home dirà: "Sió, la meva mare", perquè aquest home ha nascut en ella, i Ell mateix, l'Altíssim, n'ha posat els fonaments.

Verset: El Senyor ho explicarà a les Escripures dels pobles i dels prínceps de tots els qui foren en ella. Són semblants a tots els que han entrat en l'alegria, els que tenen en tu la seva estança.

- Glòria al Pare i al Fill..... Ara i sempre i ..Amén.

Es repeteix el tropari.

4

Lectura de la profecia de Isaïes

(11, 1 - 10)

Així parla el Senyor: Sortirà un tany de la soca de Jesè, brotarà un plançó de les seves arrels. L'esperit del Senyor reposarà sobre ell, l'esperit de saviesa i d'intel·ligència, l'esperit de consell i de força, l'esperit de ciència i de temor del Senyor. No jutjarà segons les aparences ni es decidirà segons el que senti dir; jutjarà els humils amb justícia, sentenciarà amb raó sobre els pobres del país. Però pegarà al violent amb el bastó de la seva boca, amb el buf dels seus llavis farà morir l'impíu. La justícia serà la cingla dels seus ronyons; la lleialtat, el cinturó dels seus llocs. Llavors el llop habitarà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit; vedell i lleó jove pasturaran junts, els podrà menar un noi petit. La vaca i l'óssa es faran amigues, les seves cries jauran plegades, i el lleó menjarà palla com un bou.

L'infantó jugarà sobre el forat de l'àspid, el deslletat estirarà la mà cap al cau del basilisc. La gent no seran dolents ni faran el mal sobre tota la meva muntanya santa; perquè el país estarà ple de la coneixença del Senyor, com les aigües cobreixen el mar. Aquell dia, els pagans vindran a consultar l'arrel de Jesè, que estarà dreta com a senyal per a convocar als pobles; i el lloc on descansarà serà una glòria.

5

Lectura de la profecia de Baruc

(3, 36 - 4, 4)

Aquest és el nostre Déu, cap altre no se li pot comparar. Ell ha descobert tot el camí de la ciència i l'ha donat a Jacob, el seu servent; a Israel, el seu estimat. Després, fou vist sobre la terra i visqué entre els homes.

És el llibre dels preceptes de Déu, la Llei que subsisteix, eternament, tots els qui la guarden són per a la vida, els qui l'abandonen moren! Torna, Jacob, agafa-la,

camina per la seva senda cap a l'esplendor de la seva llum! No cedeixis a un altre la teva glòria, no donis els teus privilegis a una gent estrangera! Feliços som nosaltres, feliç ets tu, Israel, perquè ens consta allò que agrada a Déu!

6

Lectura de la profecia de Daniel

(2, 31-36, 44 - 45)

Daniel va dir a Nabucodonosor: Tu, rei, has tingut una visió. Aquí la tens: Una estàtua formidable -l'estàtua era gran i d'un esclat extraordinari- es dreçava davant teu, i el seu aspecte era terrible. Aquesta estàtua tenia el cap d'or pur; el pit i els braços eren de plata; el ventre i les cuixes, de bronze; les cames, de ferro; els peus, en part de ferro i en part d'argila. Tu ho estaves veient, quan una pedra es desprendé d'una muntanya, sense intervenció de cap mà, i tocà l'estàtua als peus de ferro i d'argila i els reduí a miques. Aleshores quedaren fets a miques, tot alhora, ferro i argila, bronze, plata i or, que es tornaren com bolla de les bardisses d'estiu; el vent se'ls emportà, de tal manera que no se'n trobava ni rastre. En canvi, la pedra que havia tocat l'estàtua es convertí en una gran muntanya que omplia tota la terra. Això és el somni. El seu sentit, el direm ara davant el rei.

El Déu del cel suscitarà un regne que mai no serà destruït, i aquest regne no passarà a un altre poble. Farà miques i acabarà amb tots aquells regnes, i ell subsistirà eternament: tot, tal com tu has vist que una pedra es desprenia de la muntanya, sense la intervenció de cap mà, i que feia miques el ferro, el bronze la plata i l'or. El Déu gran ha fet conèixer al rei allò que ha de passar després d'això. El somni és veritat, i segura, la interpretació”.

El lector o un cantor entona el tropari (to 6), el final es cantat pel cor, que el repeteix després de cada verset del salm 92:

Tropari, To 6:

Sol de Justícia, Crist, heu nascut de la Verge i una estrella us ha mostrat fins els límits de la gruta, Vós que sou l'infinit; ella ha guiat els Mags perquè puguin adorar-vos. Amb ells us magnifiquem, Font de Vida, glòria a Vós!

Verset: El Senyor ha establert el seu regne, s'ha revestit de bellesa; el Senyor s'ha revestit de poder, ha lligat un cinyell als seus ronyons.

Verset: Perquè ha afermat l'univers i no serà commogut. El vostre tron està preparat des de l'origen, Vós sou des de l'eternitat.

Verset: Els rius han aixecat, Senyor, els rius han aixecat llur veu; els rius han aixecat, Senyor, amb estrèpit d'aigües innumerables.

Verset: Admirables són els esvalotaments de la mar; admirable és el Senyor a les altures. Els vostres testimoniatges són del tot dignes de fe.

Verset: A la vostra casa convé la santetat, Senyor, al llarg dels dies.

- Glòria al Pare i al Fill..... Ara i sempre i ..Amén.

I es repeteix el tropari sencer.

7

Lectura de la profecia de Isaïes

(9, 5 - 6)

Ens és nat un infant, un fill ens ha estat donat, que porta la insígnia de príncep sobre l'espatlla. I li ha posat aquests noms: Conseller-prodigios, Heroi-diví, Pare-per-sempre, Príncep-de-la-pau... “El principat serà potent, i la pau no tindrà fi per al tron de David i els seus altres reis; sí, l'establirà i el mantindrà amb el dret i la justícia, des d'ara i per sempre. El zel del Senyor totpoderós farà tot això.

8

Lectura de la profecia de Isaïes

(7, 10 – 16; 8, 1 – 4, 9 - 10)

El Senyor digué de nou a Acaz: “Demana al Senyor, el teu Déu, un prodigi per senyal; tria-te'l tan avall com vulguis, fins al país dels morts, o tan amunt com vulguis, fins dalt del cel”. Acaz va respondre: “No en vull demanar cap, no vull temptar el Senyor”. Aleshores digué: “Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes, que fins us feu pesats al meu Déu? Per això, el Senyor mateix us donarà un senyal: Quan la jove que està embarassada tindrà un fill, li posarà Emmanuel. Nata i mel menjarà, tan bon punt sàpiga rebutjar el mal i escollir el bé. Perquè, abans que el noi sàpiga rebutjar el mal i escollir el bé, serà abandonat el país, els dos reis del qual et faran basarda.

El Senyor em digué : “Pren un gran full de papyrus i escriu-hi amb caràcters indelebles: “A Maher-salal-has-baz”. Després vaig trobar-me uns testimonis dignes de fe: el sacerdot Uries i Zacaries, fill de Jerebequies.

M'havia acostat a la profetessa, que estava embarassada i va tenir un fill; aleshores el Senyor em digué: “Posa-li el nom de “Maher-salal-has-baz”, perquè abans que el noi sàpiga dir “papa” i “mama”, les riqueses de Damasc i el botí de Samaria seran duts davant el rei d'Assur”.

Déu és amb nosaltres! Sapigueu-ho, pobles, i desmaieu, perquè Déu és amb nosaltres. Escolteu, tots els de llunyanes terres! Cenyiu-vos, i desmaieu! Delibereu a fons, que fracassarà! Parleu de la cosa, que no reeixirà! Perquè Déu és amb nosaltres!

MES DE GÈNER

1 de Gener.- Circumcisió del nostre Senyor Jesús Crist; i memòria del nostre Pare entre els sants, Basili el Gran, arquebisbe de Cesarea de Capadòcia.

Lectura de la Gènesi

(17, 1 – 14)

El Senyor va aparèixer a Abram i li digué: “Jo sóc El-Saddai. Viu a la meva presència i sigues perfecte. Jo establiré la meva aliança entre jo i tu, i et multiplicaré molt, molt”. Abram es va prosternar, i Déu li va parlar així: “La meva aliança és amb tu: arribaràs a ser pare d’una multitud de pobles. Ja no t’anomenaran més Abram, sinó que el teu nom serà Abraham, ja que jo et faig pare d’una multitud de pobles. Et faré molt fecund, molt; de tu, en faré pobles, i de tu sortiran reis. Establiré la meva aliança entre jo i tu, i la teva descendència després de tu, a través de les generacions: una aliança perpètua a fi que sigui el teu Déu i el de la teva descendència després de tu. Et donaré a tu i a la teva descendència després de tu el país dels teus pelegrinatges, tot el país de Canaan, en possessió perpètua, i seré el vostre Déu”.

Déu digué a Abraham: “Però tu observaràs la meva aliança, tu i la teva descendència després de tu a través de les generacions. Aquesta és la meva aliança que serà observada entre jo i vosaltres, i la teva descendència després de tu: tot mascle d’entre vosaltres serà circumcidat. Circumcidareu la carn del vostre prepuci, i això serà el senyal de l’aliança entre jo i vosaltres. Quan tinguin vuit dies, tots els vostres mascles seran circumcidats en totes les generacions: el qui ha nascut a casa com el qui ha estat comprat amb diner d’entre qualsevol estranger que no sigui de la teva raça.

Caldrà que sigui circumcidat el qui ha nascut a casa com el qui ha estat comprat amb el teu diner. La meva aliança quedarà marcada a la vostra carn com una aliança perpètua. L’incircumcis, el mascle a qui no hauran circumcidat la carn del prepuci, aquella persona serà extirpada de la seva parentela: ha violat la meva aliança”.

Lectura dels Proverbis

(8, 22 - 30)

El Senyor em va crear com principi del seu fer, abans que comencés les seves obres, des d’aleshores. Des de l’eternitat vaig ser ungida, de bon començament, a l’origen de la terra. Quan no hi havia encara les aigües profundes vaig ser infantada; quan no hi havia fonts, ja era rica en dies. Abans que fossin enfonsades les muntanyes, primer que els puigs, vaig ser infantada, quan no hi havia encara la terra i els camps i la massa dels terrossos del món. Quan ell afermava el cel, jo hi era. Quan traçava un cercle a la sobrefaç de l’abisme, quan condensava els núvols de dalt, quan reforçava les fonts de l’abisme, quan traçava per al mar el seu terme, de manera que l’aigua no havia de passar el seu marge, quan marcava els

fonaments de la terra, era, doncs, al costat d'ell, com el mestre arquitecte, i era les seves delícies un dia i l'altre, jugant a la seva presència en tot temps.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(**Proverbis** 10, 31 – 32; 11, 4, 7, 19; 13, 2, 9; 8, 17; 15, 2; 14, 33; 22, 11; **Eclesiàstic** 8, 1; **Saviesa** 6, 13, 12, 14 – 16; 7, 30; 8, 2 – 4, 7 – 9, 17 – 18, 21; 9, 1 – 5, 10 – 11, 14)

La boca del just vessa saviesa, els llavis dels justos traspuen benvolença. La boca dels savis medita la saviesa, la seva justícia els deslliura de la mort. El just, quan mor no apaga l'esperança, perquè neix a la vida, i l'home de bé gaudeix dels fruits de la justícia. Per als justos la llum sense fi, prop del Senyor trobaran gràcia i renom.

La llengua dels prudents destil·la el saber, la saviesa roman en un cor raonable. El Senyor estima els cors purs, li són agradables els perfectes en el seu camí. La saviesa del Senyor il·lumina el rostre del home asenyat; s'avança als qui la desitgen, per donar-se'ls a conèixer. El qui matineja per buscar-la, no s'hi haurà d'escarrassar, i el qui per ella passa nits de vetlla, aviat no tindrà cap neguit. Ella mateixa va buscant per tot amb benvolença se'ls apareix pels camins. La maldat no pot res contra la Saviesa. Per això me'n vaig enamorar de la seva bellesa, i des de jove li he anat darrera, buscant de fer-ne la meva esposa. Perquè el Senyor de totes les coses la va estimar. És ella la qui inicia en el coneixement de Déu, i la qui decideix les seves obres. Si un estima la justícia, és en les virtuts que la saviesa s'esforça: perquè ella ensenya la temprança i la prudència, la justícia i la fortalesa, i els homes no tenen en la vida res de més útil que això.

Es vol encara un saber dilatat? Ella coneix el passat i albira el futur, sap girar les màximes i desxifrar els enigmes, preveu els signes i els prodigis, la successió de les èpoques i dels temps; per tots ella és de bon consell; perquè en ella es troba la immortalitat, qui poua en la seva paraula adquireix la fama.

Per això, vaig acudir al Senyor, i el vaig suplicar, i li vaig dir amb tot el cor: "Déu dels Pares i senyor de bondat, que ho heu creat tot amb la vostra paraula, que per la vostra saviesa formàreu l'home perquè fos amo del que van crear les vostres mans, i governés el món amb santedat i justícia, i dictés sentències amb rectitud: doneu-me la Saviesa, que seu amb vós al vostre tron, i no m'exclogueu dels vostres servents. Perquè jo sóc el vostre esclau, nascut de la vostra esclava, incapaç de comprendre els judicis i les lleis. Feu-la baixar del cel, envieu-la des del tron de la vostra glòria, perquè estigui al meu costat ajudant el meu esforç, i jo conegui què us agrada. Perquè ella ho sap tot i tot ho comprèn, i em guiarà prudentment en les meves empreses i amb el seu poder gloriós em guardarà. Els pensaments dels mortals són porucs, i inestables els nostres projectes.

Lectura dels Proverbis

(10, 31 – 11, 12)

La boca del just enuncia saviesa, però la llengua maliciosa és tallada. Els llavis del just traspuen benvolença, però la boca dels impius, malícia. Balances falses, el Senyor les detesta, un pes just gaudeix del seu favor. Si ve la insolència, vindrà la ignomínia, la saviesa és amb els modestos. L'honradesa condueix els rectes, la falsia dels pèrfids és la seva ruïna. La fortuna no serveix el dia de la còlera, però la justícia deslliura de la mort. La justícia de l'íntegre li esplana el camí, però l'impiu cau per la seva impietat. La seva justícia salva els homes rectes, els pèrfids cauen en la trampa per cobdícia. El just s'escapa del perill, i en lloc d'ell hi cau l'impiu. Mirant el profà, el seu amic cau al clot; però amb ciència els justos se salven.

Quan la cosa va bé als justos, la ciutat ho celebra; hi ha crits de festa, si els impius estan perduts. La benedicció dels rectes aixeca la ciutat, la boca dels impius la tira a terra. Qui menysprea el proïsme és curt de gambals; un home intel·ligent calla.

2 de Gener.- Del nostre venerable Pare Serafí de Sarov. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

5 de Gener.- Vigília de la Teofania, Hores Reials.

Prima

Prokímenon, to 4 (*Salm 17, 14 i 2*): I el Senyor tronà des dels cels, l'Altíssim va fer sentir la seva veu.

Verset: Us estimaré, Senyor, força meva. El Senyor és el meu recolzament, el meu refugi i el meu alliberador.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(35, 1 - 10)

Així parla el Senyor: S'alegraran el desert i la terra àrida; l'estepa, celebrant-ho, florirà. Com el safrà, traurà flor, ho celebrarà i cridarà de joia. Li serà donada la glòria del Líban, l'esplendor del Carmel i de Saron; ells veuran la glòria del Senyor, l'esplendor del nostre Déu. Enfortiu les mans que es deixen anar, afermeu els genolls que es dobleguen. Digueu als cors atribolats: "Coratge, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu, ve acomplint la venjança; la paga de Déu arriba, és ell mateix que us ve a salvar". Llavors es desclouran els ulls dels cecs, les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de joia. Perquè brollarà l'aigua en el desert, correran torrents a l'estepa. La terra eixarreïda es convertirà en un estany, i el país de la set, en sortidors d'aigua. Al parc de xacals i de hienes tindran el jaç els vostres ramats; la cort dels estruços es convertirà en forres de canyes i de papyrus. Hi haurà allí una ruta pura, que en diran la via sacra; cap impur no hi passarà, els insensats no hi divagaran. Allí no hi haurà cap lleó, el més feroç dels animals no hi pujarà; per sobre d'ella aniran els redimits, els rescatats del Senyor tornaran. Vindran a Sió fent crits de joia, una alegria eterna

coronarà els seus caps; aconseguiran goig i alegria, les penes i els gemecs hauran fugit.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(13, 25 – 32)

En aquells temps, en acabar Joan la seva carrera, deia: “El qui vosaltres suposeu que sóc jo, no el sóc pas; però vet aquí que ve darrera meu aquell de qui no sóc digne de deslligar-li el calçat dels peus”. Germans, fills del llinatge d’Abraham, i els qui d’entre vosaltres temeu Déu, a nosaltres ens ha estat enviat aquest missatge de salvació. En efecte, els habitants de Jerusalem i els seus caps, desconeixent-lo, així com les paraules dels profetes que es llegeixen cada dissabte, en condemnar-lo, les han acomplertes; i, sense trobar cap motiu de mort, demanaren a Pilat que se’l fes morir. Quan hagueren acomplert tot el que estava escrit respecte a ell, el baixaren del patíbul i el posaren en un sepulcre. Déu, però, el ressuscità d’entre els morts; i es va aparèixer durant molts de dies als qui amb ell havien pujat de Galilea a Jerusalem, els quals ara són testimonis davant el poble. Nosaltres us anunciem la bona nova que, la promesa feta als pares, Déu l’ha acomplerta en els nostres fills, ressuscitant Jesús.

Tèrcia

Prokímenon, to 5 (*Salm 76, 17 i 2*): Les aigües us han vist, oh Déu, les aigües us han vist, i han tingut por.

Verset: Amb la meua veu he clamat cap el Senyor, amb la meua veu he cridat cap a Déu, i ell m’ha escoltat.

Lectura de la profecia d’Isaïes

(1, 16 - 20)

Així parla el Senyor: Renteu-vos, purifiqueu-vos! Traieu-me de davant dels ulls la dolenteria de les vostres mans. Deixeu de fer el mal, apreneu a fer el bé, cerqueu el dret, socorreu l’oprimit. Feu justícia a l’orfe, defenseu la viuda. Veniu, doncs, i discutim-ho, diu el Senyor. Si els vostres pecats són com l’escarlata, seran blancs com la neu; si vermellegen com la porpra, seran com la llana. Si voleu i escolteu, menjareu els béns de la terra; però, si no voleu i feu el rebec, tastareu l’espasa, que la boca del Senyor ha parlat.

Lectura dels Fets dels Apòstols

(19, 1 – 8)

En aquells temps, essent Apol·los a Corint, Pau, tot travessant els més alts paratges, arribà a Efes, hi trobà alguns deixebles i va dir-los: Heu rebut per cas l’Esperit Sant, quan us heu fet creients? I ells li digueren: Ni hem sentit dir pas que hi hagi Esperit Sant. Ell va fer-los: Doncs, quin baptisme heu rebut? Li respongueren: El baptisme de Joan. Pau els digué: Joan batejà en un baptisme de penitència, dient al poble que creguessin en el qui venia darrera d’ell, és a dir, en Jesús. Quan ho hagueren sentit, foren batejats en el nom del Senyor Jesús; i, tan bon punt Pau els hagué imposat les mans, vingué l’Esperit Sant damunt d’ells, i

parlaven llengües i profetitzaven. Tots plegats, aquests homes, eren uns dotze. Entrà també ell a la sinagoga i hi parlà francament durant tres mesos, discorrent i persuadint respecte al regne de Déu.

Sexta

Prokímenon, to 4 (*Salm 28, 3 i 1*): La veu del Senyor ha ressonat damunt les aigües, el Déu de glòria ha tronat, el Senyor damunt les aigües innumerables!

Verset: Doneu al Senyor, oh fills de Déu, doneu al Senyor glòria i honor.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(12, 3 - 6)

Així parla el Senyor: Tots contents pouareu aigua a les fonts de la salvació. Aquell dia direu: “Doneu gràcies al Senyor, crideu-lo pel nom, feu conèixer entre els pobles les seves gestes, recordeu que el seu nom és sublim! Canteu el Senyor, perquè ha fet coses glorioses. Que això es publiqui per tota la terra! Crideu de goig i d'alegria, habitants de Sió, perquè és gran enmig de vosaltres el Sant d'Israel”.

Lectura de l'epístola del sant apòstol Pau als Romans

(6, 3 - 11)

Germans, ¿No sabeu que els qui per l'aigua hem passat a Jesús Crist, dins l'aigua hem mort amb ell? Pel baptisme, que ens consagra a la mort, hem estat, doncs, sepultats amb ell. D'aquesta manera, així com Crist va despertar de la mort al crit poderós del Pare, igualment nosaltres hem d'emprendre el camí d'una vida nova. Perquè, si, empeltats en ell, participem de la seva mort, participarem també de la seva resurrecció. Tinguem-ho present: l'home vell que hi ha en nosaltres va ser crucificat amb ell, a fi que el pecat, que dúiem dintre, perdés la força, i així no estiguéssim ja al seu servei. De fet, el qui ha mort queda lliure del pecat. I nosaltres hem mort amb Crist. Per això creiem que també viurem amb ell, sabent de cert que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més: en ell la mort no mana. Si: ha mort per desfer el pecat d'una vegada, i viu realment per a Déu. Així també vosaltres penseu que esteu realment morts al pecat, però que, units al Crist, viviu per a Déu.

Nona

Prokímenon, to 3 (*Salm, 26, 1*): El Senyor és la meva llum i la meva salvació, de qui tindrè por?

Verset: El Senyor és el protector de la meva vida, davant qui tremolaré?

Lectura de la profecia d'Isaïes

(49, 8 - 15)

Així para el Senyor: Al temps del favor t'escoltaré, el dia de la victòria t'ajudaré, t'he format i t'he destinat a ser aliança del poble. T'ajudaré a restaurar el país,

a repartir propietats devastades, a dir als presoners: “Sortiu!”, i als qui estan a les tenebres: “Mostreu-vos!” A la vora de tots els camins pasturaran, a tots els rasos tindran el pasturatge. No patiran més ni fam ni set, no es veuran exposats al vent càlid ni al sol, perquè aquell qui se’n compadeix els guiarà i els conduirà cap allà on brolla l’aigua.

De totes les muntanyes farà camins, serà alçat el nivell de les seves rutes. Mireu: els uns vénen de lluny; d’altres, del nord i de l’occident; d’altres, del país de Sinim! Cels, clameu joiosos; celebra-ho, terra; esclateu, muntanyes, en crits d’alegria! Ja que el Senyor consola el seu poble i es compadeix dels seus afligits!

I Sió ha dit: “El Senyor m’ha abandonat, el meu Senyor m’ha oblidat!” ¿És que una dona pot oblidar el seu infantó, la qui està embarassada, el fill del seu ventre? Però, ni que se’n trobés una que l’oblidés, jo no t’oblidaré mai a tu, diu el Senyor totpoderós.

Lectura de l’epístola del sant apòstol Pau a Titus

(2, 11 – 14; 3, 4 - 7)

Titus, fill meu, s’ha manifestat ja l’amor de Déu, que és capaç de salvar tots els homes i ens ensenya a trencar amb la impietat i amb els desigs terrenals en ordre a viure en aquest món una vida de sobrietat, justícia i pietat, mentre esperem l’acompliment de la nostra esperança, la manifestació de la glòria de Jesús Crist, Déu gran i Salvador nostre. Ell es va lliurar per nosaltres a fi de deslliurar-nos de tota mena d’iniquitat, deixar-nos ben nets, i que esdevinguéssim així per a ell el poble que s’ha triat, realitzador apassionat del bé. Per quan s’ha manifestat la bondat i l’amor que Déu, Salvador nostre, té a la humanitat, no és per les obres bones que hàgim pogut fer nosaltres, sinó perquè ell s’ha compadit, que ens ha salvat pel bany d’aigua que regenera i renova gràcies a l’Esperit Sant, que ha estat vessat dins nostre amb abundor per Jesús Crist, Salvador nostre, perquè, un cop justificats pel favor d’ell, esdevinguem hereus, en esperança de la vida eterna.

6 de Gener.- Teofania del nostre Senyor, Déu i Salvador Jesús Crist

A Vespres, després de l’entrada i la Joiosa Llum, pròkímenon del dia (excepte el divendres tarda, que es canta el gran pròkímenon “El nostre Déu és al cel i damunt la terra...”).

1

Lectura de la Gènesi

(1, 1 - 13)

Al principi, Déu creà el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien l’oceà i l’esperit de Déu batia les ales sobre l’aigua. Déu digué: “Que hi hagi llum”. I hi hagué llum. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu anomenà la llum dia, i les tenebres, nit. Hi hagué un vespre i un matí i fou el dia primer.

Déu digué “Que hi hagi un firmament entremig de les aigües, per separar unes aigües de les altres”. I fou així. Déu va fer, doncs, el firmament, que separa l'aigua de sota el firmament i la de dalt del firmament, i Déu veié que estava bé. Déu anomenà el firmament cel. Hi hagué un vespre i un mati, i fou el dia segon.

Déu digué: “Que les aigües de sota el cel s'apleguin en un sol indret i que aparegui el continent. I fou així. Déu anomenà el continent terra, i les aigües reunides, mars. I Déu veié que estava bé.

Déu digué: “Que la terra produeixi la vegetació: herba que doni llavors i arbres fruiters de tota mena, que facin fruit i llavor a la terra”. I fou així. La terra produí la vegetació: herba que dona llavor de tota mena, i arbres de tota mena que fan fruit i llavor. I Déu veié que estava bé. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el dia tercer.

2

Lectura de l'Èxode

(14, 15 – 18, 21 – 23, 27 - 29)

El Senyor va dir a Moisès: “Per què tots aquests crits? Mana als israelites que es posin en camí. I tu, aixeca el bastó, estén la mà damunt el mar, parteix-lo en dos, perquè els israelites hi passin pel mig a peu eixut. Jo faré obstinar els egipcis, i els perseguiran. Així seré glorificat en el Faraó i en tot el seu exèrcit, en els seus carros i en els seus conductors. I els egipcis sabran que jo sóc el Senyor, quan sigui glorificat en el Faraó, en els seus carros i en els seus conductors”.

Després Moisès estengué la mà sobre el mar, el Senyor enretirà el mar amb un vent de llevant molt fort tota la nit, i deixà el mar eixut, amb les aigües migpartides. Aleshores els israelites entraren al mig del mar, sobre l'eixut, amb les aigües com una muralla a dreta i a esquerra. Els egipcis els perseguiren, i tota la cavalleria del Faraó, carros i conductors, entraren darrera d'ells al mig del mar.

Moisès estengué la mà sobre el mar, i cap al matí, el mar tornà al seu lloc, i les aigües sorprengueren els egipcis que fugien. El Senyor capbussà així els egipcis dins el mar. Les aigües revingueren i colgaren els carros, els qui els muntaven, i tot l'exèrcit del Faraó que els perseguia dins el mar. No en va quedar ni un. En canvi, els israelites havien passat el mar a peu eixut, i les aigües els emparaven com un mur a dreta i a esquerra.

3

Lectura de l'Èxode

(15, 22 – 16, 1)

Moisès féu partir Israel del mar Roig, i anaren cap al desert de Sur, per on caminaren tres dies sense trobar aigua. Finalment, arribaren a Marà, però no van poder beure aigua perquè era amarga. Per això, donà a aquell lloc el nom de Marà. El poble es posà a murmurar contra Moisès i deia: “Què beurem?” Moisès clamà al Senyor i el Senyor li mostrà un tronc. El tirà a l'aigua, i es va tornar dolça.

Allí el Senyor els donà un estatut i un decret, i allí mateix els posà a prova. I digué: “Si escoltes bé la veu del Senyor, el teu Déu, fas allò que els seus ulls aproven, estàs atent als seus manaments i observes tots els seus estatuts, no faré caure damunt teu cap de les malalties que he fet caure damunt els egipcis, perquè jo, el Senyor, sóc el teu metge”.

Anaren després cap a Elim, on hi ha dotze fonts i setanta palmeres. I allí, vora les aigües, van acampar.

Després d’haver partit d’Elim, tota la comunitat dels israelites arribà al desert de Sin, entre Elim i el Sinaí, el dia quinze del mes segon, després d’haver sortit d’Egipte.

El lector o un cantor entona el tropari (to 5), el final és cantat pel cor, que el repeteix després de cada verset del salm 66.

Tropari

Vós que féreu el món, al món us heu aparegut per il·luminar tots els qui eren a les tenebres. Senyor, amic dels homes, glòria a Vós.

- Que Déu tingui pietat de nosaltres, i ens beneeixi; que faci resplendir la seva faç damunt nostre el seu rostre, i que tingui pietat de nosaltres.
- Perquè hom conegui a la terra el vostre camí, entre totes les nacions, la vostra salvació.
- Que els pobles us confessin, oh Déu, que tots els pobles us confessin: la terra ha donat el seu fruit.
- Que Déu, el nostre Déu, ens beneeixi: que Déu ens beneeixi i que tots els confins de la terra el termin.
- Glòria al Pare i al Fill..... Ara i sempre i ..Amén.

Es repeteix el tropari.

4

Lectura del llibre de Josué, fill de Nun

(3, 7 - 8, 15 - 17)

El Senyor va dir a Josué: “Avui mateix començo a donar-te una gran reputació als ulls de tot Israel; així sabran que tal com vaig ser amb Moisès, seré amb tu. Dóna aquesta ordre als qui porten l’arca de l’aliança: “Quan arribeu arran de l’aigua del Jordà, atureu-vos”.

En arribar al Jordà els qui portaven l’arca -el Jordà sobreïx per tota la riba durant el temps de la sega-, quan els sacerdots que la portaven van posar els peus a l’aigua, les aigües es van aturar. Les que baixaven de dalt s’aixecaren en bloc, molt lluny, cap a Adom, la ciutat que hi ha vora Sartan; mentre que les que baixaven cap al mar de l’Arabà, el mar de la Sal, van acabat d’eixugar-se. El poble va travessar el riu enfront de Jericó. Els sacerdots que portaven l’arca de l’aliança es van mantenir allà a peu eixut, fins que tota la gent hagué acabat de passar el Jordà.

5

Lectura del quart llibre dels Reis

(2, 6 - 14)

Elies digué a Eliseu: “Queda’t aquí, que el Senyor m’envia al Jordà”. Ell li digué: “Et juro per la vida del Senyor i per la teva pròpia vida que no et deixaré”. I se’n van anar tots dos.

Cinquanta homes de la comunitat dels profetes hi anaren i s’aturaren enfront d’ells, a distància. Ells dos es van aturar al Jordà. Elies agafà el seu mantell, el va enrotllar, va donar un cop a les aigües, es van partir pel mig a banda i banda i tots dos van passar a peu eixut. Quan van haver passat, Elies digué a Eliseu: “Demana què puc fer per tu abans que sigui endut del teu costat”. Eliseu respongué: “Que vingui sobre meu una doble porció del teu esperit”. Ell li digué: “Demanes una cosa difícil. Si em veus quan seré endut del teu costat, serà com tu desitges; si no, no ho serà”. Mentre ells anaven caminant i parlant, un carro de foc amb cavalls de foc els va separar l’un de l’altre, i Elies se’n pujà al cel en la torbonada. En veure-ho Eliseu, es posà a cridar: “Pare meu, pare meu, carro d’Israel i el seu conductor!” I ja no el va veure més. Llavors agafà el seu vestit i el va esquinçar en dos trossos.

Després recollí el mantell d’Elies que li havia caigut del damunt, se’n tornà i s’aturà a la vora del Jordà. Va prendre el mantell d’Elies, que li havia caigut, i donà un cop a les aigües. Llavors digué: “On és el Déu d’Elies, on és?”, i va donar un altre cop a les aigües; les aigües es van partir pel mig a banda i banda, i Eliseu va passar.

6

Lectura del quart llibre dels Reis

(5, 9 - 14)

Naaman, cap de l’exèrcit del rei de Siria, hi anà amb els seus cavalls i el seu carro, i s’aturà a la porta de la casa d’Eliseu. Eliseu envià un missatger a dir-li: “Vés a rentar-te set vegades al Jordà, i la pell et quedarà neta”. Naaman, indignat, se’n va anar tot dient: “Jo pensava: Sortirà, s’aturarà, invocarà el nom del Senyor, el seu Déu, agitarà la mà sobre el lloc malalt i desapareixerà la lepra. ¿Què potser els rius de Damasc, l’Abanà i el Farfar, no valen més que totes les aigües d’Israel? ¿Que no podria banyar-m’hi i quedar net?” Girà cua i se’n va anar tot indignat. Però els seus servents se li acostaren i li digueren: “Pare, si el profeta t’hagués proposat alguna cosa difícil, no ho hauries fet? Molt més, doncs, quan t’ha dit: “Renta’t, i quedaràs net” Va baixar, doncs, i va banyar set vegades al Jordà, tal com l’home de Déu li havia dit, i la pell se li tornà com la d’un infantó, i quedà net.

El lector o un cantor entona el tropari (to 6), el final és cantat pel cor, que el repeteix després de cada verset del salm 92.

Tropari

És als pecadors, als publicans, a qui en la immensitat del vostre amor us heu volgut mostrar; per qui hauria de lluir la claror sinó per aquells que ronden les tenebres? Déu Salvador, glòria a Vós.

- El Senyor ha establert el seu Regne, s’ha revestit de bellesa; el Senyor s’ha revestit de poder, ha lligat un cinyell als seus ronyons.

- Els rius han aixecat, Senyor, els rius han aixecat llur veu; els rius han aixecat, Senyor, amb estrèpit aigües innombrables.

- Admirables són els esvalotaments de la mar; admirable és el Senyor a les altures. Els vostres testimoniats són del tot dignes de fe.

- Glòria al Pare i al Fill..... Ara i sempre i ..Amén.

Es repeteix el tropari.

7

Lectura de la profecia d'Isaïes

(1, 16 - 20)

Així parla el Senyor: Renteu-vos, purifiqueu-vos! Traieu-me de davant dels ulls la dolenteria de les vostres mans. Deixeu de fer el mal, apreneu a fer el bé, cerqueu el dret, socorreu l'oprimit. Feu justícia a l'orfe, defenseu la viuda.

Veniu, doncs, i discutim-ho, diu el Senyor. Si els vostres pecats són com l'escarlata, seran blancs com la neu; si vermellegen com la porpra, seran com la llana. Si voleu i escolteu, menjareu els béns de la terra; però, si no voleu i feu el rebec, tastareu l'espasa, que la boca del Senyor ha parlat.

8

Lectura de la Gènesi

(32, 2 - 11)

Jacob va continuar el seu camí, i uns àngels de Déu el van trobar. En veure'ls, Jacob va exclamar: "És un campament de Déu!" I va posar a aquell indret el nom de Mahanaim. Després Jacob va enviar al davant seu missatgers al seu germà Esaú, a Seïr, al camp d'Edom. Els donà aquesta ordre: "Així parlareu al meu senyor, a Esaú: "Aquest és el missatge del teu servent Jacob : He estat hoste de Laban i m'hi he quedat fins ara. Posseeixo bous i ases, ramats d'ovelles i cabres, criats i criades. I he enviat a anunciar-ho al meu senyor per trobar gràcia a la teva presència". Els missatgers, de retorn, van dir a Jacob: "Hem anat a trobar el teu germà Esaú. Ell també ve al teu encontre amb quatre-cents homes". Jacob agafà molta por i se sentí ple d'angoixa. Llavors va dividir en dos campaments la gent que anava amb ell, així com també les ovelles, els bous i els camells. Es deia: "En cas que Esaú arribi al primer campament i el desfaci, l'altre es podrà salvar". Aleshores Jacob va pregar: "Oh Déu del meu pare Abraham, oh Déu del meu pare Isaac, oh Senyor, vós que m'heu dit: "Torna a la teva terra i a la teva pàtria, i jo t'afavoriré", sóc massa petit per a tantes gràcies i per a tanta fidelitat com heu tingut envers el vostre servent. Amb el meu bastó, només, vaig passar el Jordà.

9

Lectura de l'Èxode

(2, 5 - 10)

La filla del Faraó va baixar a banyar-se al Nil, mentre les seves cambres es passejaven per la ribera. S'adonà de la cistella enmig dels joncs i envià tot seguit la seva criada perquè l'agafés. L'obre i veu un nen que plorava. En va sentir

compassió i digué: “És un nen hebreu”. La seva germana digué aleshores a la filla del Faraó: “¿Vols que vagi a cridar una dida hebrea que et criï el petit?” La filla del Faraó li respongué: “Vés-hi”. La noia se n’anà a cridar la mare del petit. La filla del Faraó li digué: “Pren aquest petit i cria-me'l, que jo et pagaré el teu sou”. La dona prengué el petit i el va criar. Quan va haver crescut, el dugué a la filla del Faraó, que el va adoptar com a fill i li posà Moisès, perquè es deia: “L’he tret de l’aigua”.

10

Lectura del llibre dels Jutges

(6, 36 - 40)

Gedeó digué a Déu: “Si sou vós qui heu de salvar Israel per les meves mans, tal com vau dir, mireu, deixo a l’era la llana acabada d’esquilar; si només hi ha rosada sobre la llana i la terra és tota eixuta, sabré que vós salvareu Israel per les meves mans, tal com vau dir”. I així va ser. Va llevar-se l’endemà de bon matí i, esprement la rosada de la llana, va omplir-ne tota una cassola. Llavors Gedeó va dir a Déu: “No us enfadeu amb mi, però us vull tornar a parlar. Vull fer una altra prova amb la llana: que quedi eixuta la llana sola i hi hagi rosada pertot arreu”. El Senyor va fer-ho així durant aquella nit: només la llana va quedar eixuta, i va haver-hi rosada pertot arreu.

11

Lectura del tercer llibre dels Reis

(18, 30 - 39)

Elies digué a tot el poble: “Acosteu-vos !” Tot el poble es va acostar cap a ell. Llavors va refer l’altar del Senyor que havia estat destruït. Elies prengué dotze pedres, nombre de les tribus de Jacob, al qual havia estat adreçada la paraula del Senyor quan li deia: “El teu nom serà Israel”, amb les pedres va construir un altar dedicat al nom del Senyor i féu entorn de l’altar un solc d’una cabuda de dues galledes. Acabat, preparà la llenya, tallà el vedell, el posà sobre la llenya i digué: “Ompliu quatre gerres d’aigua i vesseu-la sobre la víctima de l’holocaust i sobre la llenya”. Així ho van fer. Després va dir: “Torneu-hi”. Hi van tornar. Digué encara: “Una altra vegada”. I ho van fer una tercera vegada, tant, que l’aigua regalimava al voltant de l’altar i fins i tot el solc era ple d’aigua. A l’hora d’oferir l’oblació, el profeta Elies s’acostà i va dir: “Senyor, Déu d’Abraham, d’Isaac i d’Israel, que es vegi avui que vós sou Déu a Israel, que jo sóc el vostre servent i que he fet totes aquestes coses per la vostra paraula. Escolteu-me, Senyor, escolteu-me perquè aquest poble reconegui que vós, Senyor, sou Déu i que vós sou el qui convertiu el seu cor”. Aleshores va caure el foc del Senyor, va consumir la víctima de l’holocaust, la llenya, les pedres i la terra, i va eixugar l’aigua que hi havia al solc. Tot el poble, en veure-ho es van prosternar de cara a terra i digueren: “El Senyor és Déu, el Senyor és Déu!”

12

Lectura del quart llibre dels Reis

(2, 19 - 22)

La gent de la ciutat de Jericó digué a Eliseu: “L'estada en aquesta ciutat és agradable, com pot veure el nostre senyor, però les aigües són dolentes i esterilitzen les terres”. Ell digué: “Porteu-me una escudella nova i poseu-hi sal”. La hi dugueren. Va anar on brollava l'aigua, hi tirà sal i digué: “Això diu el Senyor: “Jo sanejo aquestes aigües. Ja no hi haurà més mort ni esterilitat”. I aquelles aigües quedaren sanes fins al dia d'avui, segons la paraula que Eliseu havia dit.

13

Lectura de la profecia d'Isaïes

(49, 8 - 15)

Així para el Senyor: Al temps del favor t'escoltaré, el dia de la victòria t'ajudaré, t'he format i t'he destinat a ser aliança del poble. T'ajudaré a restaurar el país, a repartir propietats devastades, a dir als presoners: “Sortiu!”, i als qui estan a les tenebres: “Mostreu-vos!” A la vora de tots els camins pasturaran, a tots els rasos tindran el pasturatge. No patiran més ni fam ni set, no es veuran exposats al vent càlid ni al sol, perquè aquell qui se'n compadeix els guiarà i els conduirà cap allà on brolla l'aigua. De totes les muntanyes farà camins, serà alçat el nivell de les seves rutes. Mireu: els uns vénen de lluny; d'altres, del nord i de l'occident; d'altres, del país de Sinim! Cels, clameu joiosos; celebra-ho, terra; esclateu, muntanyes, en crits d'alegria! Ja que el Senyor consola el seu poble i es compadeix dels seus afligits!

I Sió ha dit: “El Senyor m'ha abandonat, el meu Senyor m'ha oblidat!” ¿És que una dona pot oblidar el seu infantó, la qui està embarassada, el fill del seu ventre? Però, ni que se'n trobés una que l'oblidés, jo no t'oblidaré mai a tu, diu el Senyor totpoderós.

Per la benedicció de les aigües

Aquestes lectures d'Isaïes, prokímenon, epístola i al-leluia s'utilitzen també per l'Ofici de la benedicció de les aigües (Eucologi).

Lectura de la profecia d'Isaïes

(35, 1 - 10)

Així parla el Senyor: S'alegraran el desert i la terra àrida; l'estepa, celebrant-ho, florirà. Com el safrà, traurà flor, ho celebrarà i cridarà de joia. Li serà donada la glòria del Líban, l'esplendor del Carmel i de Saron; ells veuran la glòria del Senyor, l'esplendor del nostre Déu. Enfortiu les mans que es deixen anar, afermeu els genolls que es dobleguen. Digueu als cors atribolats: “Coratge, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu, ve acomplint la venjança; la paga de Déu arriba, és ell

mateix que us ve a salvar". Llavors es desclouran els ulls dels cecs, les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de joia. Perquè brollarà l'aigua en el desert, correran torrents a l'estepa. La terra eixarreïda es convertirà en un estany, i el país de la set, en sortidors d'aigua. Al parc de xacals i de hienes tindran el jaç els vostres ramats; la cort dels estruços es convertirà en forres de canyes i de papirus. Hi haurà allí una ruta pura, que en diran la via sacra; cap impur no hi passarà, els insensats no hi divagaran. Allí no hi haurà cap lleó, el més feroç dels animals no hi pujarà; per sobre d'ella aniran els redimits, els rescatats del Senyor tornaran. Vindran a Sió fent crits de joia, una alegria eterna coronarà els seus caps; aconseguiran goig i alegria, les penes i els gemecs hauran fugit.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(55, 1 - 13)

Així parla el Senyor: Tots els qui teniu set veniu cap a l'aigua, i el qui no té forces, que mengi! Veniu, compreu blat sense diner i, sense pagar, vi i llet! ¿Per què gasteu el vostre diner en res més que pa, el fruit dels vostres afanys en allò que no atipa? Escolteu-me i menjareu coses bones, us delectareu en plats succulents! Decanteu l'orella i veniu a mi, escolteu-me, i viureu de debò. Us atorgaré una aliança eterna, obra del meu amor fidel per David. L'he fet testimoni dels pobles, cap i legislador de les nacions. Si tu crides una gent que no coneixes, una gent que no et coneix correrà cap a tu. A causa del Senyor, el teu Déu, i del Sant d'Israel, que t'haurà fet magnífica. Busqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop! Que l'impíu abandoni el seu camí, i l'home malèfic, els seus pensaments.

Que torni al Senyor, que s'apiadarà d'ell; al nostre Déu, que perdona amb generositat. Ja que els meus pensaments no són els vostres pensaments, i els meus camins no són els vostres camins, oracle del Senyor. Tant com el cel és més alt que la terra, així els meus camins són més alts que els vostres camins, els meus pensaments, més alts que els vostres pensaments.

Així com la pluja i la neu baixen del cel i no hi tornen sense haver regat la terra, sense haver-la fecundada i feta germinar, perquè doni la llavor al sembrador i el pa que menja la gent, així la paraula que surt de la meva boca no torna a mi de buit, sense haver fet tot el que jo volia i haver reeixit en la seva missió. Ja que vosaltres sortireu amb alegria i sereu reconduïts en pau. Muntanyes i puigs ho celebraran davant vostre amb crits de joia, i tots els arbres del camp picaran de mans. En lloc d'esbarzers creixerà el xiprer, en lloc d'ortigues creixerà la murtra. Serà per al Senyor un monument, un senyal etern, infrangible.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(12, 3 - 6)

Així parla el Senyor: Tots contents pouareu aigua a les fonts de la salvació. Aquell dia direu: “Doneu gràcies al Senyor, crideu-lo pel nom, feu conèixer entre els pobles les seves gestes, recordeu que el seu nom és sublim! Canteu el Senyor, perquè ha fet coses glorioses. Que això es publiqui per tota la terra! Crideu de goig i d’alegria, habitants de Sió, perquè és gran enmig de vosaltres el Sant d’Israel”.

Després d’aquestes profecies: Prokímenon, epístola i Al-leluia:

Prokímenon, to 3 (*Salm, 26, 1*): El Senyor és la meva llum i la meva salvació, de qui tindrè por?

Verset: El Senyor és el protector de la meva vida, davant qui tremolaré?

Lectura de la primera epístola del sant apòstol Pau als Corintis

(10, 1 – 4)

Germans, vull recordar-vos que els nostres pares anaren tots sota el núvol, tots passaren la Mar Roja, i tots plegats, en el núvol i en el mar, reberen un baptisme que els incorporava a Moisès. També tots van menjar del mateix aliment miraculós; tots van beure de la mateixa beguda miraculosa; altrament dit, bevien de la roca miraculosa que els acompanyava; roca, que significa Crist.

Al-leluia, to 4 (*Salm 28, 3*): La veu del Senyor ha ressonat damunt les aigües.

Verset: El Déu de glòria ha tronat, el Senyor damunt les aigües innumbrables.

9 de Gener.- De sant Felip, metropolita de Moscou i confessor.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis: veure pàg. 125, “La memòria del just és beneïda...”

2. Lectura de la Saviesa de Salomó, veure pàgina 124, “El just, ni que mori abans d’hora, ...”

3. Lectura dels Proverbis, veure pàgina 126. “La boca del just enuncia saviesa,....”

10 de Gener.- Dels nostres venerables pares Teòfanos el reclús i Pau de Komiel o de l’Obnora.

Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

11 de Gener. Del nostre venerable Pare Teodosi, el cenobiarca. *Dels sants Monjos, pàgina 130.*

12 de Gener.- De sant Sava, primer arquebisbe de Sèrbia. *Les mateixes parèmies que per sant Felip de Moscou, veure el 9 de Gener.*

17 de Gener. Del nostre venerable Pare Antoni el gran. *Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.*

18 de Gener. Dels sants arquebisbes d’Alexandria Atanasi i Ciril. *Parèmies com el 30 de Gener.*

20 de Gener. Del nostre venerable Pare Eutimi el Gran. *Parèmies dels sants Monjos, pàgina 130.*

25 de Gener. De sant Gregori el Teòleg, arquebisbe Constantinoble. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

27 de Gener. Trasllet de les relíquies de sant Joan Crisòstom, arquebisbe de Constantinoble. *Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125.*

28 de Gener.- Del nostre venerable Pare Teodosi de Totma. *Dels sants Monjos, pàgina 127.*

30 de Gener. Sinaxi dels tres jerarques: Basili el Gran, Gregori el Teòleg i Joan Crisòstom.

Lectura del Deuteronomi

(1, 8 – 11, 15 - 17)

Moisès va dir als fills d'Israel: Us ofereixo el país que teniu davant vostre. Aneu a prendre possessió del país que el Senyor jurà de donar als vostres pares, a Abraham, a Isaac, a Jacob i a la seva descendència". Aquell temps, us vaig parlar així: "No puc portar-vos tot sol. El Senyor, el nostre Déu, us ha multiplicat de tal manera, que avui sou tants com les estrelles del cel. Que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us multipliqui mil vegades més i us beneeixi tal com us ha promès.

Aleshores vaig prendre els principals de les vostres tribus, homes savis i entesos, i els vaig constituir responsables vostres: caps de mil, de cent, de cinquanta, de deu, i magistrats de cada tribu. Aleshores, vaig manar als vostres jutges: "Escolteu els vostres germans i jutgeu segons justícia les qüestions que es presentin entre ells o amb els forasters. En el judici, no feu accepció de persones; escolteu els humils igual que els poderosos. No temeu ningú, perquè el judici és cosa de Déu."

Lectura del Deuteronomi

(10, 14 – 21)

Moisès va dir als fills d'Israel: Mira el cel i el cel dels cels, la terra i tot allò que conté. Són del Senyor, el teu Déu. Però ell només es va inclinar envers els vostres pares, els estimà i, d'entre tots els pobles, escollí la seva descendència, és a dir, vosaltres, fins al dia d'avui. Circumcideu-vos, doncs, el prepuci dels cors i no sigueu mai més rebels al jou, perquè el Senyor, el vostre Déu, és Déu dels déus i Senyor dels senyors, Déu gran, poderós i terrible, que no fa accepció de persones ni es deixa seduir per regals. Fa justícia als orfes i a les viudes, estima els forasters, i els dona pa i vestit. Vosaltres heu d'estimar els forasters, perquè també vosaltres fóreu forasters al país d'Egipte. Reverencia el Senyor, el teu Déu, dona-li culte, sigues-li fidel i jura només pel seu nom. D'ell et ve el triomf, ell és el teu Déu, l'autor d'aquestes gestes grans i prodigioses que han vist els teus ulls.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(3, 1 - 9)

Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu, i cap turment no els tocarà. Als ulls dels insensats fou com si morissin; la seva sortida fou tinguda com un mal, i la seva partença d'entre nosaltres, com una desfeta. Ells, però, estan en pau. I encara que sofrissin als ulls dels homes, tenen plena esperança d'immortalitat: després d'unes penes de no res, rebran béns immensos, perquè Déu els va provar, i els trobà dignes d'ell. Els depurà com or fos al gresol, i els acollí com les víctimes d'un holocaust. Resplendiran quan el Senyor els visitarà, i com espurnes incendiaran el rostoll; governaran nacions i dominaran sobre pobles, i el Senyor regnarà entre ells per sempre. Els qui confiaven en ell comprendran la veritat, i els creients que l'estimaven es quedaran amb ell, perquè dóna la seva gràcia i la seva bondat als elegits.

31 de Gener.- De sant Nikita, bisbe de Novgorod. *Les mateixes parèmies que per Felip de Moscou, veure el 9 de Gener.*

MES DE FEBRER

2 de Febrer.- Hipapante o Retrobament de nostre Senyor, Déu i Salvador Jesús Crist.

Lectura de l'Èxode

(12, 51 - 13, 3, 10-12, 14-16; 22, 29; Levític 12, 3-4, 6, 8; Nombres 8, 16-17)

El Senyor parlà així a Moisès el mateix dia que féu sortir del país d'Egipte els israelites: Consagra'm d'entre els israelites tot primogènit, les primícies del si matern.

Moisès va dir a tot el poble: "Recordeu-vos d'aquest dia en què heu sortit d'Egipte, de la casa d'esclavatge, ja que és amb la seva força que el Senyor us n'ha fet sortir. Observareu la seva llei. I quan Senyor t'haurà dut a la terra dels cananeus, tal com et va jurar a tu i als teus pares, i te l'haurà donada, cediràs al Senyor tota primícia del si matern i tota primícia de la part de les teves bèsties: els mascles pertanyen al Senyor.

Quan demà el teu fill et preguntí: "Què és això?", li respondràs: "Amb mà forta, el Senyor ens va fer sortir d'Egipte, de la casa d'esclavatge. Com que el Faraó s'havia obstinat a no deixar-nos marxar, el Senyor va fer morir tots els primogènits del país d'Egipte, des dels primogènits dels homes fins als primogènits de les bèsties. Per això, sacrifico al Senyor tot mascle primogènit, però rescato tot primogènit dels meus fills". Això et serà com un senyal damunt la mà i com una cinta entre els ulls; perquè així parla el Senyor totpoderós: Em donarà el primogènit dels teus fills. El dia vuitè, circumcidaran el prepuci del nen. I durant trenta-tres dies no entrarà al santuari de Déu amb el sacerdot, fins que es compleixin els dies de purificació de la seva mare.

Quan compleixi els dies de la seva purificació, la mare portarà al sacerdot, a l'entrada de la tenda de l'oracle, un anyell d'un any en holocaust i un colomí o una tórtora. Si no està al seu abast d'adquirir un anyell, prendrà dues tórtores o dos colomins. I el sacerdot farà el ritu d'expiació. Ja que em són donats sense reserva d'entre els israelites. Perquè és meu tot primogènit d'entre els israelites, sigui home o animal; el dia que vaig arrabassar tots els primogènits dels israelites, me'ls vaig consagrar, diu el Senyor, el Sant d'Israel.

Lectura de la profecia de Isaïes

(6, 1 - 12)

L'any que morí el rei Ozies, vaig veure el Senyor assegut en un tron elevat i excels, amb el ròssec del seu mantell que omplia el santuari. Uns serafins que estaven davant d'ell tenien cadascun sis ales; dues per a cobrir-se la cara, dues per a cobrir-se els peus i dues per a volar. I es cridaven l'un a l'altre aquestes paraules: "Sant, sant, sant és Senyor totpoderós, és la seva glòria que omple tota la terra".

Aleshores els muntants de les llindes oscil·laren per la veu del qui cridava, i el temple s'omplí de fum. I vaig dir: "Ai de mi, perquè haig de callar, perquè sóc un home de llavis impurs i visc enmig d'un poble de llavis impurs; perquè els meus ulls han vist el Rei, el Senyor totpoderós!"

Aleshores volà cap a mi un dels serafins, tenint a la mà una brasa que havia pres amb uns molls de sobre l'altar. Em tocà la boca i digué: "Quan això toca els teus llavis, la teva culpa és esborrada i el teu pecat queda expiat". Llavors vaig sentir la veu del Senyor que deia: "¿Qui hi enviaré, qui ens hi anirà?" Jo vaig dir: "Aquí em teniu, envieu-m'hi a mi!" Digué: "Vés, digues a aquest poble: "Escolteu bé, però sense entendre; mireu bé, però sense conèixer". Fes insensible el cor d'aquest poble, torna'l dur d'orella i tapa-li els ulls, perquè no hi vegi amb els ulls, no hi senti amb les orelles, que el seu cor no compregui, que no es converteixi i es curi!" I vaig dir: "¿Fins quan, Senyor?" Respongué: "Fins que estigui tot desert: les ciutats, sense habitants, les cases, sense cap home, les terres, fetes un erm; fins que Senyor hagi portat lluny els homes, i quedi un gran buit al país!"

Lectura de la profecia de Isaïes

(19, 1, 3-5, 12, 16, 19-21)

Mira: El Senyor, muntat sobre un núvol lleuger, ve a l'Egipte. Els ídols de l'Egipte tremolen davant d'ell i els egipcis senten defallir el seu cor. L'Egipte perdrà el cap, i faré que es begui el seny: consultaran ídols i encantadors, nigromants i endevins. Lliuraré els egipcis a les mans d'un senyor dur, i un rei despòtic els dominarà, oracle del Senyor totpoderós. L'aigua desapareixerà del mar, i el riu s'eixugarà i quedarà sec.

Així parla el Senyor: On són els teus savis? Que t'anunciïn, doncs, i que et facin conèixer allò que Senyor totpoderós ha decidit sobre l'Egipte! Aquell dia, l'Egipte serà com les dones: tremolarà ple de terror veient com s'aixeca la mà que el Senyor totpoderós agitarà contra ell. Aquell dia, al mig del país d'Egipte hi haurà un altar del Senyor, i prop de la seva frontera, una estela del Senyor. Seran, al país d'Egipte, senyals i testimonis del Senyor totpoderós. Quan clamaran al Senyor davant l'opressor, els enviarà un salvador que els defensarà i els alliberarà. El Senyor es farà conèixer als egipcis; i ells, aquell dia, reconeixent el Senyor, li donaran culte amb sacrificis i ofrenes. Faran prometes al Senyor i les compliran.

4 de Febrer.- Del benaurat príncep Jordi de Vladimír. *Parèmies d'un sant Màrtir, veure pàgina 128.*

I memòria del nostre venerable Pare, Ciril de Novo-ieziero. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

5 de Febrer.- De sant Teodosi, arquebisbe de Tchernigov. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

---

10 de Febrer.- Del sant hieromàrtir Xaralampes el Taumaturg. *Ús grec: parèmies dels sants màrtirs, veure pàgina 129.*

11 de Febrer.- Del nostre venerable Pare, Demetri de Priloutski. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

I memòria del benaurat Vsevolod-Gabriel, príncep de Pskov. *Parèmies: com per els sants Jerarques, veure pàgina 127.*

12 de Febrer.- De sant Alexis, metropolita de Moscou. *Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125.*

I trasllat de la icona de Nostra Senyora dels Ibers. *Parèmies: com el 13 d'Octubre, veure pàgina 144.*

14 de Febrer.- Del nostre venerable Pare Ciril, doctor dels eslaus. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

24 de Febrer.- Primera i segona Invenció del venerable cap del Precursor. *Parèmies del Bautista, com el 29 d'agost.*

MES DE MARÇ

2 de Març.- De sant Arseni, bisbe de Tver. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

9 de Març.- Dels quaranta Màrtirs de Sebaste. *Parèmies dels sants màrtirs, veure pàgina 129.*

11 de Març.- De sant Eutimi, arquebisbe de Novgorod. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

17 de Març.- Del nostre venerable Pare Macari de Kaliazinsk. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

25 de Març.- Anunciació de la santíssima Mare de Déu.

Es fan les parèmies de les festes de la Mare de Déu:

1

Lectura de la Gènesi

(28, 10 - 17)

Jacob deixà Beer-Sabé i se n'anà a Haran. Arribà en un cert indret i va fer-hi nit, perquè el sol ja s'havia post. Prengué una de les pedres del lloc, la féu servir de capçal i dormí en aquell lloc. Va tenir un somni: hi havia una escala apuntalada a terra i la punta tocava al cel; àngels de Déu hi pujaven i baixaven. El Senyor es trobava dret davant seu, i li deia: “Jo sóc el Senyor, el Déu del teu pare Abraham i d'Isaac. La terra on jeus, te la donaré a tu i a la teva posteritat. La teva posteritat serà com la pols de la terra. T'expandiràs cap a occident i cap a orient, cap al nord i cap al migdia. Tots els pobles del món es beneiran per tu i per la teva descendència. Jo sóc amb tu, jo et guardaré pertot arreu on vagis i et tornaré en aquest país; no t'abandonaré que no hagi acomplert tot el que t'he dit”. Jacob es desvetllà del seu somni i digué: “De debò, el Senyor és en aquest lloc, i jo no ho sabia”. I, ple de por, continuà: “Que n'és de venerable, aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel”.

2

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(43, 27 - 44, 4)

Així parla el Senyor: Del dia vuitè enllà, els sacerdots aparellaran sobre l'altar els vostres holocaustos i els vostres sacrificis pacífics: I jo us seré favorable, oracle del Senyor Déu.

Em féu anar cap a la porta exterior del santuari, que mira a l'orient. Era tancada. I el Senyor em digué: Aquesta porta estarà tancada. No l'obriran i no hi passarà ningú, perquè el Senyor, el Déu d'Israel, hi ha passat. Estarà, doncs, tancada. Però el príncep hi podrà seure per fer el seu àpat en presència del Senyor. Pel vestibul de la porta entrarà i per allà sortirà.

Em duqué per la porta septentrional, davant el temple; vaig veure que la glòria del Senyor omplia el temple del Senyor, i vaig caure de cara a terra.

3

Lectura dels Proverbis

(9, 1 - 11)

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: "Qui és simple? Que trenqui cap aquí!" Al curt de gambals ella ha dit: "Veniu, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximplesa i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència".

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impíu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odiï; reprèn el savi, i t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

Si la Anunciació s'escau un dissabte o un diumenge, ja sigui durant la Quaresma o la Setmana Santa, o bé si s'escau en un dels primers dies de la setmana de la Renovació, a les grans Vespres es fan 5 lectures de la festa.

Si, durant la Quaresma o la Setmana Santa, l'Anunciació en un dia de dejuni, de dilluns a divendres, a les grans Vespres es fan només 3 lectures de la festa, i les dues últimes lectures (4 i 5) es fan a les vespres següents, les que precedeixen la litúrgia de sant Joan Crisòstom.

Molt sovint, les lectures de la festa segueixen a les del Tríode; a les grans Vespres de Rams i de Pasqua, les precedeixen.

4

Lectura de l'Èxode

(3, 1 - 8)

Moisès arribà a la muntanya de Déu, l'Horeb. L'àngel del Senyor se li aparegué en una flama de foc enmig de la bardissa. Va mirar, i la bardissa cremava sense consumir-se. Moisès es digué: "Deixaré el camí per veure aquest espectacle grandíós, com és que no es crema la bardissa". En veure el Senyor que deixava el camí per mirar, Déu el cridà d'enmig de la bardissa: "Moisès, Moisès!" Ell va respondre: "Aquí em teniu". Digué: "No t'acostis aquí. Descalça't, que el lloc on ets

és terra santa”. I afegí: “Jo sóc el Déu del teu pare, el Déu d’Abraham, el Déu d’Isaac i el Déu de Jacob”. Moisès es cobrí la cara, perquè no gosava mirar Déu.

Llavors Déu digué: “He vist l’angoixa del meu poble a l’Egipte i he sentit el seu clam per culpa dels seus capatassos. Em faig càrrec dels seus dolors. Baixaré, doncs, per alliberar-lo de les mans dels egipcis i fer-lo pujar d’aquell país cap a una terra bona i espaiosa, una terra que regalima llet i mel.

5

Lectura dels Proverbis

(8, 22 - 30)

El Senyor em va crear com principi del seu fer, abans que comencés les seves obres, des d’aleshores. Des de l’eternitat vaig ser unguida, de bon començament, a l’origen de la terra. Quan no hi havia encara les aigües profundes vaig ser infantada; quan no hi havia fonts, ja era rica en dies. Abans que fossin enfonsades les muntanyes, primer que els puigs, vaig ser infantada, quan no hi havia encara la terra i els camps i la massa dels terrossos del món. Quan ell afirmava el cel, jo hi era. Quan traçava un cercle a la sobrefaç de l’abisme, quan condensava els núvols de dalt, quan reforçava les fonts de l’abisme, quan traçava per al mar el seu terme, de manera que l’aigua no havia de passar el seu marge, quan marcava els fonaments de la terra, era, doncs, al costat d’ell, com el mestre arquitecte, i era les seves delícies un dia i l’altre, jugant a la seva presència en tot temps.

MES D'ABRIL

1 d'Abril.- Del nostre Pare Eutimi de Souzdal. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

6 d'Abril.- De sant Metodi, arquebisbe de Moràvia. *Parèmies d'un sant Jerarca, pàgina 125.*

17 d'Abril.- Del nostre venerable Pare Zòsim de Solovietsk. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

23 d'Abril.- Del sant megalomàrtir Jordi el Victoriós. *Parèmies d'un sant Màrtir, veure pàgina 128.*

25 d'Abril.- Del sant apòstol i evangelista Marc. *Parèmies: com el 30 d'abril.*

26 d'Abril.- De sant Esteve, bisbe de Perm. *Parèmies d'un sant Jerarca, veure pàgina 125..*

30 d'Abril.- De sant i il·lustre apòstol Jaume, fill de Zebedeu.

Lectura de l'epístola catòlica de Jaume

(1, 1 – 12)

Jaume, servent de Déu i del Senyor Jesús, el Crist, a les dotze tribus de la diàspora: alegreu-vos! Topar-vos amb tota mena de temptacions, considereu-ho, germans meus, com una joia completa, sabedors que l'acendrament de la vostra fe produeix fermesa. Ara bé, que la fermesa obri a través d'una acció perfecta, per tal que sigueu perfectes i integres, sense mancar en res. Si algú de vosaltres manca de saviesa, que la demani a Déu - que dóna a tothom de bon grat i sense fer-ne retret - i la hi serà donada. Ara bé, que demani amb fe, sense dubtar gens; perquè el qui dubta s'assembla a l'onatge de la mar batut i somogut pel vent. Que no s'afiguri pas, aquest home, que rebrà res del Senyor: home d'esperit indecís, inconstant en tots els seus camins! Que el germà humil es gloriegi en el seu exalçament, però el ric en la seva humiliació, ja que es passarà com flor de fenc. El sol xardorós s'ha aixecat: ha pansit el fenc i la seva flor ha caigut, i l'esclat de la seva aparença s'ha esvaït. Així mateix es marcirà el ric en el seu pelegrinatge.

Feliç l'home que es manté ferm en la temptació, perquè, un cop n'hagi estat acendrat, rebrà la corona de la Vida que Déu ha promès als qui l'estimen.

Lectura de l'epístola catòlica de Jaume

(1, 13– 27)

Germans, ningú, en ésser temptat, no digui: És Déu qui em tempta. Que Déu no és temptable pel mal, i, d'altra banda, ell no tempta ningú. Ans cadascú és temptat per la pròpia cobejança que l'atreu i el sedueix. Després, la cobejança, així que ha concebut, engendra pecat, i el pecat un cop consumat, infanta mort. No us equivoqueu pas, germans meus estimats; tot bon obsequi i tot do perfecte és de dalt:

davalla del Pare dels astres, en qui no hi ha cap trasmudança ni ombra de variació. Ell decidí lliurement d'infantar-nos amb Paraula de veritat, a fi que nosaltres fóssim com una primícia de les seves criatures.

Germans meus estimats: que tothom sigui prompte a escoltar, lent a parlar, lent a la ira. Perquè la ira de l'home no aconsegueix la justícia de Déu. Per això, rebutjant tota immundícia i abundància de mal, acolliu amb docilitat la Paraula plantada en vosaltres, que és poderosa per a salvar les vostres ànimes.

Acompliu la Paraula, i no en sigueu tan sols oients, enganyant-vos vosaltres mateixos. Que si algú és oient de la Paraula, i no l'aconsegueix, aquest s'assembla a un home que contempla la seva fesomia en un mirall: s'hi contempla, se'n va i s'oblida tot d'una de com era. Qui s'emmiralla, en canvi, en la llei perfecta, la de la llibertat, i hi persevera, no com un oient oblidat, sinó com un qui la viu activament, aquest serà feliç tot aconseguint-la. Si algú es pensa ésser un home pietós i no refrena la llengua, sinó que suborna el seu cor, és vana la seva pietat. La pietat pura i incontaminada davant el Déu i Pare és aquesta: visitar els orfes i les vídues en la tribulació i guardar-se ell mateix incontaminat del món.

Lectura de l'epístola catòlica de Jaume

(2, 1 – 13)

Germans, no barregeu amb accepcions de persones la fe en Jesús Crist, el Senyor nostre de la glòria. Si, per exemple, entrava en la vostra assemblea un home amb un anell d'or i amb un vestit magnífic, i ensems hi entrava un pobre amb un vestit llardós; i us fixàveu en el qui duu el vestit magnífic, i li dèieu: Tu, asseu-te còmodament aquí; al pobre, en canvi, dèieu: Tu, estigues-te allí a peu dret, o bé asseu-te al peu del meu escambell, ¿no faríeu per ventura distincions entre vosaltres mateixos i esdevindríeu jutges moguts de males intencions? Escolteu, germans meus estimats: Déu, ¿no ha escollit per ventura els pobres segons el món com rics en la fe i hereus del Regne que ha promès als qui l'estimen? Vosaltres, però, heu menyspreat el pobre! ¿No són justament els rics els qui us tiranitzen i els qui us arrossegueu als tribunals? ¿No són justament ells els qui blasfemen el bell nom que ha estat invocat sobre vosaltres?

Si, doncs, acompliu la llei reial, segons l'Escriptura: "Estimaràs el proïsme com a tu mateix," obreu bellament; però, si feu accepcions de persones, cometeu pecat, convicteu per la Llei com a transgressors. Car aquell qui observa tota la Llei, però ensopega en un sol punt, esdevé reu de tots. En efecte, qui digué: "No cometràs adulteri," va dir també: "No mataràs." Encara que no cometis adulteri, si tanmateix mates, ja esdeven transgressor de la Llei. Per tant, parleu i obreu tenint en compte que heu d'ésser jutjats d'acord a una llei de llibertat. Perquè el judici serà sense misericòrdia per al qui no ha obrat misericordiosament, mentre que la misericòrdia surt ufanosa del judici.

MES DE MAIG

1 de Maig.- Del nostre venerable Pare Pafnuci de Borovsk. *Dels Sants Monjos, pàgina 130*

3 de Maig.- Del nostre venerable Pare Teodosi de les Grutes de Kiev. *Parèmies dels Sants Monjos, veure pàgina 130.*

8 de Maig.- Del sant apòstol i evangelista Joan el Teòleg. *Com el 26 de setembre, veure pàgina 139.*

9 de Maig.- Trasllat de les relíquies de sant Nicolás a Bari. *Dels sants Jerarques, pàgina 127.*

10 de Maig.- Del sant i il·lustre apòstol Simó el Zelote. *Parèmies: com el 8 de maig (26 de setembre), veure pàgina 139.*

11 de Maig.- Dels sants Ciril i Metodi, apòstols dels eslaus. *Dels sants Jerarques, pàgina 127.*

14 de Maig.- Del benaurat Isidor de Rostov. *Parèmies d'un boig en Crist, veure pàgina 130.*

15 de Maig.- De sant Isaïes , bisbe de Rostov. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

Aquest mateix 15 de Maig.- Defunció de sant Dimitri el tsarevitx. *D'un sant Màrtir, pàgina 128.*

16 de Maig.- Del nostre venerable Pare Efrem de Perekom. *Dels sants Monjos, pàgina 130.*

17 de Maig.- Del sant Atanasi, bisbe de Cristianupolis i taumaturg de Goritne. *Ús grec: parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

19 de Maig.- Del nostre venerable Pare Corneli de Komieli. *Dels sants Monjos, pàgina 130.*

20 de Maig.- Invenció de les relíquies de sant Alexis, metropolita de Moscou. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

21 de Maig.- Dels sants emperadors Constantí i Helena.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(8, 22 – 23, 27 - 30)

Salomó, es situà de cara a l'altar del Senyor, davant tot l'aplec del poble d'Israel, amb les mans esteses cap al cel, i digué: “Senyor, Déu d'Israel, no hi ha cap Déu igual a vós, ni dalt del cel ni aquí baix a la terra, vós que manteniu el pacte i l'amor als vostres servents que de tot cor caminen davant vostre.

Però, ¿és que Déu podria residir veritablement a la terra? Ni el cel, ni el cel del cel no us poden contenir: molt menys, doncs, aquest temple que he construït! Amb tot, Senyor, Déu meu, estigueu atent a la pregària i a la súplica del vostre servent, escolteu el clam i la pregària que avui el vostre servent fa davant vostre. Tingueu oberts els ulls nit i dia sobre aquest temple, sobre el lloc del qual vós heu dit: “Aquest lloc portarà el meu nom”; escolteu en aquest lloc la pregària del vostre servent. Escolteu la súplica del vostre servent i del vostre poble d'Israel quan preguin en aquest lloc. Escolteu aleshores en el lloc on teniu el tron, en el cel, escolteu i perdoneu.

Lectura de la profecia d'Isaïes

(61, 10 – 62, 5)

Tindrà un gran goig en el Senyor, la meva ànima farà festa en el meu Déu. Perquè m'haurà posat els vestits de la victòria, m'haurà embolcat amb el mantell de la deslliurança, com un nuvi se cenyeix la diadema, com la núvia s'abilla amb els seus joiells. Perquè com la terra fa sortir els seus gèrmens, com un jardí fa germinar les seves llavors, així el Senyor Déu farà germinar la deslliurança i la lloança davant totes les nacions.

Per Sió, no callaré; per Jerusalem, no estaré quiet, fins que la seva deslliurança no aparegui com una claror, i la seva victòria, com una torxa que crema. Les nacions veuran la teva deslliurança, i tots els reis, la teva glòria, i et posaran un nom nou que la boca del Senyor fixarà. Seràs una corona sumptuosa a la mà del Senyor, una tiara reial al palmell del teu Déu. A tu no et diran més “Abandonada”, ni a la teva terra, “Solitària”; sinó que t'anomenaran “El meu delit”, i la teva terra “Marinada”; ja que Senyor es delectarà en tu i la teva terra tindrà un marit. Perquè com un jove esposa una donzella, t'esposarà a tu el qui t'haurà reconstruït; i com el nuvi esta content de la núvia, el teu Déu estarà content de tu.

Lectura de la profecia de Isaïes

(60, 1 - 16)

Resplendeix, resplendeix, Jerusalem, que ve la teva llum, i la glòria del Senyor apunta per a tu! Si, les tenebres cobreixen la terra, i una fosca nuvolada, les nacions; però al teu damunt apunta el Senyor i la seva glòria apareix sobre teu! Els pagans caminen cap a la teva llum, i els reis, cap a la teva claror naixent. Alça els ulls al voltant i veges: es reuneixen tots i vénen cap a tu! Duen els teus fills de lluny i les teves filles són portades al costat. Quan ho vegis, estaràs radiant, el cor se t'eixamplarà d'emoció, ja que els tresors del mar afluiran cap a tu, les riqueses dels pagans aniran a parar a casa teva. Et cobrirà una onada de camells, dromedaris de Madian i d'Efà. Vindran tots des de Sabà, portant aromàtics i encens, i cantant les

lloances del Senyor. Tots els ramats de Quedar s'aplegaran per a tu, els moltons de Nabaiot estaran al teu servei. Pujaran per ser acceptats sobre el meu altar, per donar esclat a la meva casa magnífica.

¿Qui són aquells qui volen com un núvol, com coloms cap als seus nierons? Oh, els vaixells s'apleguen per a mi amb les naus de Tarsís al capdavant, per portar de lluny els teus fills, amb la seva plata i el seu or, al nom del Senyor, el teu Déu, al Sant d'Israel, que t'haurà fet magnífica. Gent de fora construiran les teves muralles, i els seus reis estaran al teu servei. Que en la meva indignació t'havia clavat cops, però en la meva clemència m'he apiadat de tu. I les teves portes seran sempre obertes, no les tancaran ni de dia ni de nit, per fer venir cap a tu les riqueses dels pagans amb els seus reis per a conduir-les. Perquè la gent i el regne que no et servirà deixarà d'existir, i els pagans seran ben arruïnats. La glòria del Líban vindrà cap a tu amb el xiprer, el plàtan i l'avet; sí, faré magnífic el lloc del meu santuari i honraré el lloc on s'assenten els meus peus. Cap a tu vindran, acotats, els fills dels teus opressors; se't prostraran als peus tots els qui et menyspreaven i t'anomenaran la Ciutat del Senyor, la Sió del Sant d'Israel. En comptes de ser abandonada, odiada i sense gent que hi passi, jo faré de tu un objecte d'orgull etern, un motiu de goig per als segles. Mamaràs la llet dels pagans, mamaràs els pits dels reis. I sabràs que jo, el Senyor, sóc el teu salvador, que el Fort del Senyor es el teu redemptor.

21 de Maig.- Processó de la icona miraculosa de Nostra Senyora de Vladimir, que salvà Moscou en 1521. *Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.*

22 de Maig.- De sant Joan-Vladimir, príncep de Sèrbia. *Parèmies d'un sant Màrtir, pàgina 128.*

23 de Maig.- Invenció de les relíquies de sant Leonci, bisbe de Rostov. *Parèmies dels sants jerarques, veure pàgina 127.*

25 de Maig.- Tercera invenció del venerable cap del Precursor. *Parèmies del Baptista, com el 29 d'Agost*

28 de Maig.- De sant Ignasi, bisbe de Rostov. *Parèmies dels sants Jerarques, veure pàgina 127.*

29 de Maig.- Del benaurat Joan d'Ostioug. *Parèmies d'un boig en Crist, veure pàgina 130.*

MES DE JUNY

1 de Juny.- Del nostre venerable Pare Dionís de Glouchitsa. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

2 de Juny.- Del sant màrtir Joan de Trebizonda. *Parèmies d'un sant Màrtir, veure pàgina 128.*

9 de Juny.- Del nostre venerable Pare Ciril de Bielozersk. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

11 de Juny.- Dels sants Apòstols Bartolomé i Bernabé. *Parèmies: com el 29 de juny.*

15 de Juny.- De sant Jonàs, metropolita de Moscou. *Parèmies d'un sant Jerarca, pàgina 125.*

16 de Juny.- Del nostre venerable Pare Tikhon de Kaluga. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

23 de Juny.- Processó de la icona de Nostra Senyora de Vladimir, que salvà Moscou el 1480. *Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.*

24 de Juny.- Nativitat del venerable i gloriós Profeta, Precursor i Baptista Joan.

Lectura de la Gènesi

(17, 15 – 17, 19; 18, 11 – 14; 21, 1 – 2, 4 – 8)

Déu digué a Abraham: “La teva muller Sarai, ja no li diràs més Sarai: el seu nom és Sara. Jo la beneiré i fins et donaré d’ella un fill; la beneiré, i esdevindrà nacions; reis de pobles en sortiran”. Abraham es va prosternar i es posà a riure perquè es deia interiorment: “¿A un home de cent anys, li naixerà un fill, i Sara infantarà als noranta anys?” Però Déu respongué: “No, que la teva dona Sara et donarà un fill, i li diràs Isaac. Establiré la meva aliança amb ell, com una aliança perpètua, i amb la seva descendència després d’ell.

Abraham i Sara ja eren vells, carregats d’anys, i Sara ja havia cessat de tenir el que solen les dones. Per això, Sara rigué per dins tot dient-se: “¿A les meves velleses coneixeré el plaer, quan el meu marit també és vell?” Però el Senyor digué a Abraham: “ Com és que Sara ha rigut tot dient: “Es que podré tenir un fill a les meves velleses?” ¿Hi ha res de massa prodigiós per al Senyor? El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va quedar em-

barassada i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit.

Després Abraham va circumcidar el seu fill Isaac, quan tenia vuit dies, tal com Déu li havia manat. Abraham tenia cent anys quan li va néixer el seu fill Isaac. Sara digué: “Déu m’ha fet riure; tothom qui ho sàpiga es riurà de mi”. Digué encara: “Qui ho havia de dir a Abraham, que Sara alletaria fills! I li he donat un fill a les seves velleses”. L’infant va créixer i fou desmamat. Abraham va fer un gran convit el dia que Isaac fou desmamat.

Lectura del llibre del Jutges

(13, 2 – 8, 13 – 14, 17 – 18, 21)

En aquells dies, hi havia un home de Saraà, del clan de Dan, que es deia Manuè. La seva dona era estèril, no havia tingut fills. L’àngel del Senyor es va aparèixer a la dona i li va dir: “Tu ets estèril i no has tingut mai cap fill. Vigila, doncs, de beure vi ni cap beguda fermentada, ni de menjar res d’impur. Quedaràs embarassada i tindràs un fill. Mai no li tocarà el cap la navalla, perquè serà nazir de Déu des del si matern. És ell qui començarà a salvar Israel del poder dels filisteus”. La dona va anar a contar-ho al seu marit: “M’ha vingut a veure un home de Déu. El seu aspecte era com el de l’àngel de Déu, ple de majestat. Jo no li he preguntat qui era, i ell tampoc no m’ha dit com es deia, però m’ha dit: “Mira, quedaràs embarassada i tindràs un fill. No beguis vi ni cap cosa fermentada, no mengis res d’impur, perquè el noi serà nazir de Déu, des de les entranyes de la mare fins al dia de la seva mort”.

Llavors Manuè va implorar el Senyor amb aquestes paraules: “Us prego, Senyor, que torneu a fer venir a casa nostra l’home de Déu que vau enviar, perquè ens ensenyi què hem de fer amb el noi que naixerà”. L’àngel del Senyor li va respondre: “Que la dona s’abstingui de tot allò que li vaig dir: que no begui res del que prové del raïm, que no begui vi ni cap beguda fermentada, que no mengi res d’impur. Que es guardi de tot allò que li vaig ordenar”. Llavors Manuè va dir a l’àngel del Senyor: “¿Com us dieu, per poder obsequiar-vos quan es compleixin les vostres paraules?” Però l’àngel del Senyor li va respondre: “Per què preguntes el meu nom? És meravellós”. L’àngel del Senyor va desaparèixer als ulls de Manuè i de la seva dona.

Lectura de la profecia de Isaïes

(40, 1 – 3, 9; 41, 17 – 18; 45, 8; 48, 20 -21; 54, 1)

Així parla el Senyor: Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu. Parleu amorosament a Jerusalem i digueu-li que se li ha acabat d’anar a jova, que la seva culpa és expiada, que ha rebut de la mà del Senyor el doble per tots els seus pecats. Escolta! Un que crida: “Obriu al desert el camí del Senyor, traceu una ruta dreta a l’estepa per al nostre Déu”. Tota vall serà terraplenada, totes les muntanyes i els puig seran abaixats; el terreny desigual es tornarà una recta, la garrotxa serà una plana i tot ésser de carn veurà la faç del Senyor.

Pugeu en una muntanya alta, missatgers que anuncieu a Sió la bona nova. Alceu ben forta la veu, missatgers que anuncieu la bona nova a Jerusalem. Crideu fort, sense por. Jo, el Senyor, els escoltaré, jo, el Déu d'Israel, no els abandonaré. Sobre els rasos obriré rius, i fonts al mig de les valls. Transformaré el desert en un estany, i la terra àrida, en sortidors d'aigua.

Cels, degoteu des de dalt i que l'alliberament caigui a raig fet dels núvols! Que la terra s'obri perquè floreixi la victòria, i faci germinar alhora la deslliurança. Amb crits de joia anuncieu i proclameu això, divulgueu-ho fins a la fi de la terra, digueu: "El Senyor ha redimit el seu servent Jacob!" Els ha fets anar pels deserts sense patir set; de la roca, ha fet brollar aigua per al seu poble. Crida d'alegria, estèril, que no infantaves; esclata en crits de joia, tu que no paries! Ja que són més els fills de la qui viu sola, que els fills de la maridada, diu el Senyor.

25 de Juny.- Dels benaurats i venerables prínceps de Mouron: Pere (monjo David) i Febrònia (monja Eufrosina). *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

26 de Juny.- Aparició de la icona de Nostra Senyora de Tichvine. *Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.*

28 de Juny.- Dels nostres venerables Pares Sergi i Germà de Valaam. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

29 de Juny.- Dels sants, gloriosos i il·lustres apòstols Pere i Pau.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 3 – 9)

Germans, beneït el Déu i Pare del Senyor nostre Jesús Crist, el qual, segons la seva gran misericòrdia, ens va reengendrar per la resurrecció de Jesús Crist d'entre els morts, en ordre a una esperança viva, a una herència incorruptible, incontaminada i immusteïble, que us és reservada en els cels, als qui a causa del poder de Déu sou guardats per la fe, de cara a una salvació a punt de manifestar-se a la fi dels temps. Cosa de què us alegreu, encara que de moment, com convé, sigueu entristits una mica amb diferents temptacions, per tal que el metall pur de la vostra fe, molt més preciós que no l'or corruptible, baldament provat pel foc, sigui trobat digne de lloança, glòria i honor en la revelació de Jesús Crist; el qual, sense haver vist, estimeu; en qui, sense encara veure'l però creient-hi, us alegreu amb un goig indescriptible i sobreixent de glòria, i obteniu la finalitat de la vostra fe, la salvació de les ànimes.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(1, 13 – 19)

Germans, cenyits els lloms del vostre esperit, mantenint-vos sobris, tingueu una perfecta esperança en la gràcia que us arribarà en la revelació de Jesús Crist. Com a fills d'obediència, no us emmotlleu als apetits d'abans del temps de la vostra ignorància, sinó que, així com és el Sant el qui us cridà, també vosaltres arribeu a ésser sants en tota la vostra conducta, ja que està escrit: "Sigueu sants, perquè jo ho sóc." I, si anomeneu Pare el qui sense accepció de persones jutja segons les obres de cadascú, capteui-vos amb temor tot el temps del vostre pelegrinatge, sabent que no és pas amb coses corruptibles, plata o bé or, que heu estat rescatats de la vostra absurda manera de comportar-vos, heretada dels vostres pares, sinó amb una sang preciosa, com d'un anyell irreprotxable i immaculat, Crist.

Lectura de la primera epístola catòlica de Pere

(2, 11 – 24)

Estimats, us exhorto, com a estrangers i pelegrins, a abstenir-vos dels plaers carnals que fan guerra a l'ànima; a mantenir una conducta exemplar entre els gentils, per tal que en allò mateix en què us calumnien com malfactors, en considerar les vostres obres bones, glorifiquin Déu el dia de la visitació.

Sotmeteu-vos a tota institució humana a causa del Senyor: a l'emperador com a sobirà, als governadors, com a delegats seus per a càstig dels qui obren el mal i per a lloança dels qui fan bé. Que és aquesta la voluntat de Déu: que, obrant el bé, emmordasseu la ignorància dels insensats; com a lliures i no com aquells qui fan de la llibertat tapall de malícia, sinó com a servents de Déu. Honoreu tothom, estimeu la fraternitat, "temeu Déu, honoreu l'emperador." Els servents, sigueu sotmesos amb tot respecte als amos, no solament als bondadosos i benignes, sinó també als difícils. Que és meritori que un home, per consciència de pròpia responsabilitat envers Déu, suporti afliccions que sofreix injustament. Altrament, quina és la glòria si, havent pecat, suporteu d'ésser castigats? Però si suporteu de patir a causa d'haver obrat el bé, això és agradable a Déu.

A això, en efecte, vau ésser cridats, com sigui que també Crist patí per vosaltres, i us deixà exemple per tal que li'n seguíssiu les petjades; "el qual no cometé pecat, ni li trobaren engany a la boca;" el qual ultratjat, no va respondre amb injúries; turmentat, no amenaçava, sinó que es lliurava a aquell que jutja justament; el qual, sobre la creu, portà en el seu cos els nostres pecats per tal que nosaltres, morts als pecats, visquem en la justícia; "per les nafres del qual heu estat guarits."

MES DE JULIOL

1 de Juliol.- Dels sants guaridors anargirs Cosme i Damià.

Si es festeja els anargirs, parèmies dels sants màrtirs, veure pàgina 129.

3 de Juliol.- Trasllat de les relíquies de sant Felip, metropolita de Moscou..

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis: veure pàg. 125, “La memòria del just és beneïda...”

2. Lectura de la Saviesa de Salomó, veure pàgina 124, “El just, ni que mori abans d’hora, ...”

3. Lectura dels Proverbis, veure pàgina 126. “La boca del just enuncia saviesa,...”

5 de Juliol .- Del nostre venerable Pare Atanasi el Athonita. Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

I Invenció de les relíquies del nostre venerable Pare Sergi de Radonega.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis: veure pàg. 125, “La memòria del just és beneïda...”

3. Lectura dels Proverbis, veure pàgina 126. “La boca del just enuncia saviesa...”

2. Lectura de la Saviesa de Salomó, veure pàgina 124, “Les ànimes dels justos estan a les mans de Déu ...”

8 de Juliol .- Aparició de la icona de Nostra Senyora de Kazan. Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.

Memòria del sant megalomàrtir Procopi. *Parèmies d’un sant Màrtir, veure pàgina 128.*

I del benaurat Procopi d’Ostiug. *Parèmies d’un boig en Crist, veure pàgina 130.*

10 de Juliol.- Deposició de la preciosa Túnica de Crist a la ciutat imperial de Moscou. Parèmies: com el 14 de setembre, veure pàgina 138.

I memòria del nostre venerable Pare Antoni de les Grutes de Kiev. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

11 de Juliol.- De la santa megalomàrtir Eufèmia de Calcedònia. Ús grec: si es vol, parèmies dels Màrtirs, veure pàgina 129.

13-19 de Juliol.- Diumenge dels Pares dels sis primers concilis ecumènics. Parèmies com el 11 d’Octubre, veure pàgina 114.

L’ús eslaus inscriu aquest diumenge a la data del 16 de juliol.

15 de Juliol .- Del sant igual als apòstols i gran príncep Vladimir. Parèmies: com el 21 de maig, veure pàgina 193.

19 de Juliol .- Invenció de les relíquies del nostre venerable Pare Serafí de Sarov. Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

20 de Juliol.- Del sant i gloriós profeta Elies el Tesbita.**Lectura del tercer llibre dels Reis**

(17, 1 - 24)

La paraula del Senyor se li adreçà a Elies, el profeta, que digué a Acab : “Per la vida del Senyor, Déu d’Israel, del qual sóc servent, juro que no hi haurà rosada ni pluja durant aquests anys sense el meu manament”.

I la paraula del Senyor se li adreçà en aquests termes: “Vés-te’n cap a l’orient i amaga’t al torrent de Carit, enfront del Jordà. Beu del torrent, i jo he manat als corbs que t’alimentin”. Va marxar, doncs, d’acord amb l’ordre del Senyor; se’n va anar i s’estigué al torrent de Carit, enfront del Jordà. Els corbs li duïen pa i carn al matí i al vespre, i bevia del torrent. Al cap d’un temps, el torrent s’assecà, ja que no plovia al país.

La paraula del Senyor se li adreçà en aquests termes: “Vés a Sarepta de Sidó i queda-t’hi. He manat a una viuda que et mantingui”. Ell se’n va anar a Sarepta. Quan va arribar a la porta de la població, hi havia una viuda que arreplegava llenya. La cridà i li va dir: “Per favor, porta’m un vaset d’aigua per beure”. Quan anava a portar-l’hi, la cridà des del darrera i li digué: “Porta’m també un tros de pa”. Ella respongué: “T’ho juro per la vida del Senyor, el teu Déu: no tinc gens de pa. Només tinc un grapat de farina en un pot i una mica d’oli en una gerra. Estava arreplegant uns quants branquillons, i anava a preparar-ho per a mi i per al meu fill: després de menjar-nos-ho, ens morirem”. Però Elies li digué: “No tinguis por. Vés i fes tal com has dit. Però primer fes-me un panet d’aquesta farina i porta-me’l. Acabat, en faràs per a tu i per al teu fill, perquè això diu el Senyor, Déu d’Israel: “El pot de farina no es buidarà ni la gerra d’oli disminuirà, fins al dia que el Senyor enviï la pluja a la terra”.

Ella se’n va anar i va fer tal com Elies li havia dit, i durant temps en van menjar ell i ella amb tota la seva família. El pot de farina no es va buidar ni la gerra d’oli va disminuir, segons la paraula que el Senyor havia dit per mitjà d’Elies.

Després d’això, el fill d’aquella dona, mestressa de la casa, es posà malalt, i la malaltia era tan greu, que va expirar. Ella digué a Elies: “Per què et fiques amb mi, home de Déu? ¿És que has vingut a casa per recordar a Déu les meves faltes i per fer morir el meu fill?” Ell li digué: “Dóna’m el teu fill”. Ell el va prendre dels seus braços, el pujà a la cambra alta on vivia i el va ajeure al seu llit. Després va invocar el Senyor: “Senyor, Déu meu! ¿Fins aquesta viuda que m’acull heu afligit, fent morir el seu fill?” Aleshores s’estirà tres vegades sobre l’infant i va invocar el Senyor: “Senyor, Déu meu; que torni l’ànima d’aquest infant dintre d’ell!” El Senyor va escoltar el crit d’Elies, i l’ànima de l’infant va tornar dintre d’ell, i va recobrar la vida. Elies prengué l’infant, el va baixar de la cambra a la casa, el donà a la seva mare i li digué: “Mira, el teu fill és viu!” La dona li respongué: “Ara conec que ets un home de Déu i que la paraula del Senyor que anuncia la teva boca és veritat”.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(18, 1, 17 – 46; 19, 1 – 9, 14 -16)

La paraula del Senyor s'adreçà a Elies en aquests termes: “Vés, presenta't a Acab, que vull donar pluja al país”. Així que Acab va veure Elies, li digué: “Ets ben bé el pertorbador d'Israel!” Ell li respongué: “No sóc jo el pertorbador d'Israel, sinó tu i la casa del teu pare, per haver abandonat el manament del Senyor i haver seguit els baals. Però ara aplega tot Israel vora meu a la muntanya del Carmel, juntament amb els quatre-cents cinquanta profetes de Baal i els quatre-cents profetes d'Astarté que viuen de la manutenció de Jezabel”.

Acab va convocar tots els israelites i va aplegar els profetes a la muntanya del Carmel. Elies s'acostà a tot el poble i digué: “Fins quan provareu d'anar saltant amb dues crosses? Si el Senyor és Déu, seguiu-lo; si ho és Baal, seguiu-lo”. El poble no li respongué ni una paraula. Llavors Elies digué al poble: “Jo sóc l'únic profeta del Senyor que he quedat, mentre que els profetes de Baal són quatre-cents cinquanta. Que ens donin dos vedells; que ells se'n triïn un, que el tallin a bocins i el posin sobre la llenya, però sense encendre el foc. Jo també prepararé l'altre vedell i el posaré sobre la llenya, sense encendre el foc. Després vosaltres invoqueu el nom del vostre déu i jo invocaré el nom del Senyor. El déu que respongui pel foc, és que és Déu”. Tot el poble va respondre: “Ben dit”.

Elies digué als profetes de Baal: “Trieu-vos un dels vedells i prepareu-lo primer, que vosaltres sou més gent. Després invoqueu el nom del vostre déu, però no encengueu el foc”. Prengueren, doncs, un vedell, que ell els havia donat, el van preparar i van invocar el nom de Baal des del matí fins al migdia dient: “Baal, escolteu-nos!” Però no arribava cap veu ni cap resposta. I anaven saltant entorn de l'altar que havien fet. Al migdia, Elies es burlava d'ells: “Crideu més fort, que és un déu de debò. Potser està capficat, o s'ha retirat en algun lloc, o està de viatge; potser dorm i es despertarà”. Ells cridaven tan fort com podien, i es feien incisions amb espases i llances fins a vessar sang, segons el seu costum. Passat el migdia, es posaren a delirar fins a l'hora d'oferir l'oblació. Però no venia cap veu, ni cap resposta, ni cap signe d'atenció.

Aleshores Elies digué a tot el poble: “Acosteu-vos !” Tot el poble es va acostar cap a ell. Llavors va refer l'altar del Senyor que havia estat destruït. Elies prengué dotze pedres, nombre de les tribus de Jacob, al qual havia estat adreçada la paraula del Senyor quan li deia: “El teu nom serà Israel” amb les pedres va construir un altar dedicat al nom del Senyor i féu entorn de l'altar un solc d'una cabuda de dues galledes. Acabat, preparà la llenya, tallà el vedell, el posà sobre la llenya i digué: “Ompliu quatre gerres d'aigua i vesseu-la sobre la víctima de l'holocaust i sobre la llenya”. Així ho van fer. Després va dir: “Torneu-hi”. Hi van tornar. Digué encara: “Una altra vegada”. I ho van fer una tercera vegada, tant, que l'aigua regalimava al voltant de l'altar i fins i tot el solc era ple d'aigua.

A l'hora d'ofèrir l'oblació, el profeta Elies s'acostà i va dir: "Senyor, Déu d'Abraham, d'Isaac i d'Israel, que es vegi avui que vós sou Déu a Israel, que jo sóc el vostre servent i que he fet totes aquestes coses per la vostra paraula. Escolteu-me, Senyor, escolteu-me perquè aquest poble reconegui que vós, Senyor, sou Déu i que vós sou el qui convertiu el seu cor". Aleshores va caure el foc del Senyor, va consumir la víctima de l'holocaust, la llenya, les pedres i la terra, i va eixugar l'aigua que hi havia al solc.

Tot el poble, en veure-ho es van prosternar de cara a terra i digueren: "El Senyor és Déu, el Senyor és Déu!" Elies els va dir: "Agafeu els profetes de Baal, que no se n'escapi ni un!" I els van agafar. Elies els féu baixar al torrent de Quison i allí els va degollar. Després Elies digué a Acab: "Menja i beu, que sento el so de grans pluges".

Elies va pujar al cim del Carmel, s'inclinà a terra i posà la cara entre els genolls. A poc a poc, el cel s'anà enfosquit de núvols, el vent creixia, i esclatà una gran pluja. Acab va pujar al carro i se'n va anar cap a Jezrael. La mà del Senyor s'apoderà d'Elies, s'arromangà la cintura, i va córrer davant d'Acab fins que arribà a Jezrael.

Acab va fer saber a Jezabel tot allò que Elies havia fet i com havia matat tots els profetes. Aleshores Jezabel va enviar un missatger per dir a Elies: "Que els déus em facin tal cosa i tal altra, si demà en aquesta hora no he fet de tu com un d'ells!" Elies va agafar por; i va fugir per salvar la vida. Va arribar a Beer-Sabé, que és a Judà, i va deixar allà el seu criat. Ell se'n va anar desert endins, una jornada de camí, s'assegué sota una ginestes. Es va ajeure i s'adormí sota aquella ginestes. Aleshores un àngel el tocà i li digué: "Aixeca't i menja". Va guaitar, i va veure al seu capçal un pa cuit sobre pedres calentes i un càntir d'aigua. Va menjar i beure, i s'ajagué de nou. L'àngel del Senyor tornà una altra vegada, el tocà i li digué: "Aixeca't i menja, que encara et queda un llarg camí". Es va alçar, va menjar i beure i, refet amb aquell aliment, va caminar quaranta dies i quaranta nits fins a la muntanya de Déu, l'Horeb.

Allí va entrar en una cova i va passar-hi la nit. La paraula de Déu se li adreçà així: "Surt i estigues dret dalt la muntanya davant del Senyor". Aleshores el Senyor va passar. Davant del Senyor venia un vent intens i impetuós que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques; però el Senyor no venia en el vent. Després del vent, vingué un terratrèmol; però el Senyor no venia en el terratrèmol. Després del terratrèmol, vingué un foc; però el Senyor no venia en el foc. I després del foc, vingué un vent suau, tranquil. Elies, en sentir-lo, s'embolcallà la cara amb el mantell, va sortir i s'estigué a l'entrada de la cova. El Senyor li digué: "Vés, torna-te'n pel mateix camí, cap al desert de Damasc. Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, com a profeta en lloc teu.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(19, 19 – 21; IV Reis 2, 1, 6 -14)

Elies se'n va anar d'allí i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous, menant ell mateix la dotzena parella. Elies se li avançà i li tirà el mantell al damunt. Eliseu deixà els bous, va córrer darrera Elies i li digué: “Vaig a besar el pare i la mare, i et segueixo”. Ell li respongué: “Vés i torna, que ja veus què t'he fet”. Ell se'n tornà, prengué una parella de bous, els va degollar i amb els arnesos dels bous els va coure. Convidà la gent del poble, i van menjar. Després va seguir Elies i es posà el seu servei.

Quan el Senyor va voler fer pujar Elies al cel en una torbonada, Elies i Eliseu van marxar de Galgala. Elies li digué: “Queda't aquí, que el Senyor m'envia al Jordà”. Ell li digué: “Et juro per la vida del Senyor i per la teva pròpia vida que no et deixaré”. I se'n van anar tots dos.

Cinquanta homes de la comunitat dels profetes hi anaren i s'aturaren enfront d'ells, a distància. Ells dos es van aturar al Jordà. Elies agafà el seu mantell, el va enrotllar, va donar un cop a les aigües, es van partir pel mig a banda i banda i tots dos van passar a peu eixut. Quan van haver passat, Elies digué a Eliseu: “Demana què puc fer per tu abans que sigui endut del teu costat”. Eliseu respongué: “Que vingui sobre meu una doble porció del teu esperit”. Ell li digué: “Demanes una cosa difícil. Si em veus quan seré endut del teu costat, serà com tu desitges; si no, no ho serà”. Mentre ells anaven caminant i parlant, un carro de foc amb cavalls de foc els va separar l'un de l'altre, i Elies se'n pujà al cel en la torbonada. En veure-ho Eliseu, es posà a cridar: “Pare meu, pare meu, carro d'Israel i el seu conductor!” I ja no el va veure més. Llavors agafà el seu vestit i el va esquinçar en dos trossos.

Després recollí el mantell d'Elies que li havia caigut del damunt, se'n tornà i s'aturà a la vora del Jordà. Va prendre el mantell d'Elies, que li havia caigut, i donà un cop a les aigües. Llavors digué: “On és el Déu d'Elies, on és?”, i va donar un altre cop a les aigües; les aigües es van partir pel mig a banda i banda, i Eliseu va passar.

23 de Juliol .- Aparició de la icona de Nostra Senyora de Potchaïev.

Parèmies: 1. Lectura de la Gènesi,(28, 10-17): veure pàg. 188.

2. Lectura de l'Èxode (3, 1- 8), veure pàgina 189.

3. Lectura de la profecia d'Ezequiel (43, 27- 44, 4), veure pàgina 188.

24 de Juliol .- Dels prínceps màrtirs Boris i Gleb. *Parèmies dels sants Màrtirs, veure pàgina 129.*

25 de Juliol.- Dormició de santa Anna, l'àvia del Senyor. *Si es vol (ús grec): parèmies com pels Profetes, veure pàgina 124.*

Aquest mateix 25 de Juliol .- Memòria del nostre venerable Pare Macari de l'Ounzha. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

---

27 de Juliol.- Del sant megalomàrtir i guaridor Pantaleó. *Parèmies dels sants Anargirs (o màrtirs) veure pàgina 129.*

28 de Juliol .- Aparició de la icona de Nostra Senyora de Smolensk. *Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 129.*

30 de Juliol .- Del sant màrtir Joan el soldat. *Parèmies d'un sant Màrtir, veure pàgina 128.*

MES D'AGOST

1 d'Agost .- Festa del Salvador compassiu i de la Mare de Déu.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis (3, 11-18): veure pàgina 139.

2. Lectura del profeta Isaïes (60, 11- 16), veure pàgina 139.

3. Lectura dels Proverbis (9, 1- 11), veure pàgina 138.

2 d'Agost .- Del benaurat Basili de Moscou. *Parèmies d'un boig en Crist, veure pàgina 130.*

3 d'Agost .- Del benaurat Pare Antoni el Romà. *Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.*

6 d'Agost.- Transfiguració de Nostre Senyor, Déu i Salvador Jesús Crist.

Lectura de l'Èxode

(24, 12 - 18)

El Senyor digué a Moisès: “Puja cap a mi a la muntanya i estigues-hi, que et donaré les taules de pedra, amb la llei i els manaments que he escrit per instruir-los”. Moisès i el seu ministre Josuè s'aixecaren, i Moisès pujà a la muntanya de Déu. Havia dit als ancians: “Espereu-nos aquí fins que tornem. Ja teniu Aharon i Hur amb vosaltres. Qui tingui alguna causa, que s'adreci a ells”. Moisès, doncs, pujà a la muntanya. Aleshores un núvol va cobrir la muntanya, i la glòria del Senyor s'establí damunt la muntanya del Sinaí. El núvol la va cobrir durant sis dies, i, el dia setè, el Senyor cridà Moisès d'enmig del núvol. L'aspecte de la glòria del Senyor era als ulls dels israelites com un foc abrandat al cim de la muntanya. Moisès entrà enmig del núvol i pujà a la muntanya, i estigué a la muntanya quaranta dies i quaranta nits.

Lectura de l'Èxode

(33, 11 – 23; 34, 4 – 6, 8)

El Senyor parlava amb Moisès cara a cara, com un parla amb el seu amic. Acabat, se'n tornava al campament; però el seu ministre Josuè, fill de Nun, un home jove, no es movia d'enmig de la tenda.

Moisès va dir al Senyor: “Mireu, vós em dieu: “Fes pujar aquest poble”, i no m'heu fet saber qui enviareu amb mi. Amb tot, m'heu dit: “Jo et conec pel teu nom, i has merescut el meu favor”. Doncs, si he merescut el vostre favor, us prego que em reveleu els vostres camins, perquè us conegui i mereixi el vostre favor. Considereu també que aquesta nació és el vostre poble”. El Senyor va respondre: “Jo mateix hi aniré, i, així, et donaré repòs”. Moisès li digué: “Si no veniu vós mateix, no ens tragueu d'aquí.” I, com coneixeran que he merescut el vostre favor, jo i el vostre

poble? ¿No és venint vós amb nosaltres? Així ens distingirem, jo i el vostre poble, de tots els pobles de la terra”. El Senyor respongué a Moisès: “També faré això que has dit, perquè has merescut el meu favor i et conec pel teu nom”.

Moisès li digué : “Mostreu-me, si us plau, la vostra glòria”. El Senyor va respondre: “Jo faré passar tota la meva bondat davant teu i pronunciaré davant teu el nom del Senyor. Concediré gràcia a qui la concediré, i m’apiadaré de qui m’apiadaré”. I afegí: “No em podràs veure la cara, perquè l’home no em pot veure i seguir vivint”. El Senyor continuà dient: “Mira aquí un lloc prop meu. Posa’t dalt de la roca, i quan passi la meva glòria, et ficaré dins l’esquerda de la roca i et cobriré amb la palma de la mà fins que hagi passat. Després retiraré la mà perquè em vegis d’esquena, ja que no és possible de veure la meva cara”.

De bon matí, pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. El Senyor baixà en el núvol, i Moisès s’estigué allí amb ell i va invocar el nom del Senyor. Aleshores, el Senyor va passar davant d’ell cridant: “El Senyor, el Senyor, Déu de tendresa i de pietat, pacient, molt benigne i fidel.” Moisès s’afanyà a acostar-se a terra i va adorar el Senyor.

Lectura del tercer llibre dels Reis

(19, 3 – 9, 11- 13, 15 -16)

En aquells temps, Elies va arribar a Beer-Sabé, que és a Judà, i va deixar allà el seu criat. Ell se’n va anar desert endins, una jornada de camí, s’assegué sota una ginestes. Es va ajeure i s’adormí sota aquella ginestes. Aleshores un àngel el tocà i li digué: “Aixeca’t i menja”. Va guaitar, i va veure al seu capçal un pa cuit sobre pedres calentes i un càntir d’aigua. Va menjar i beure, i s’ajagué de nou. L’àngel del Senyor tornà una altra vegada, el tocà i li digué: “Aixeca’t i menja, que encara et queda un llarg camí”. Es va alçar, va menjar i beure i, refet amb aquell aliment, va caminar quaranta dies i quaranta nits fins a la muntanya de Déu, l’Horeb.

Allí va entrar en una cova i va passar-hi la nit. La paraula de Déu se li adreçà així: “Surt i estigues dret dalt la muntanya davant del Senyor”. Aleshores el Senyor va passar. Davant del Senyor venia un vent intens i impetuós que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques; però el Senyor no venia en el vent. Després del vent, vingué un terratrèmol; però el Senyor no venia en el terratrèmol. Després del terratrèmol, vingué un foc; però el Senyor no venia en el foc. I després del foc, vingué un vent suau, tranquil. Elies, en sentir-lo, s’embolcallà la cara amb el mantell, va sortir i s’estigué a l’entrada de la cova. I el Senyor li digué: “Vés, torna-te’n pel mateix camí, cap al desert de Damasc i ungeix Eliseu, fill de Safat, com a profeta en lloc teu.

15 d'Agost.- Dormició de la santíssima Mare de Déu.

Es fan les parèmies per les festes de la Mare de Déu:

Lectura de la Gènesi

(28, 10 - 17)

Jacob deixà Beer-Sabé i se n'anà a Haran. Arribà en un cert indret i va fer-hi nit, perquè el sol ja s'havia post. Prengué una de les pedres del lloc, la féu servir de capçal i dormí en aquell lloc. Va tenir un somni: hi havia una escala apuntalada a terra i la punta tocava al cel; àngels de Déu hi pujaven i baixaven. El Senyor es trobava dret davant seu, i li deia: “Jo sóc el Senyor, el Déu del teu pare Abraham i d'Isaac. La terra on jeus, te la donaré a tu i a la teva posteritat. La teva posteritat serà com la pols de la terra. T'expandiràs cap a occident i cap a orient, cap al nord i cap al migdia. Tots els pobles del món es beneiran per tu i per la teva descendència. Jo sóc amb tu, jo et guardaré pertot arreu on vagis i et tornaré en aquest país; no t'abandonaré que no hagi acomplert tot el que t'he dit”. Jacob es desvetllà del seu somni i digué: “De debò, el Senyor és en aquest lloc, i jo no ho sabia”. I, ple de por, continuà: “Que n'és de venerable, aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel”.

Lectura de la profecia d'Ezequiel

(43, 27 – 44, 4)

Així parla el Senyor: Del dia vuitè enllà, els sacerdots aparellaran sobre l'altar els vostres holocaustos i els vostres sacrificis pacífics: I jo us seré favorable, oracle del Senyor Déu.

Em féu anar cap a la porta exterior del santuari, que mira a l'orient. Era tancada. I el Senyor em digué: Aquesta porta estarà tancada. No l'obriran i no hi passarà ningú, perquè el Senyor, el Déu d'Israel, hi ha passat. Estarà, doncs, tancada. Però el príncep hi podrà seure per fer el seu àpat en presència del Senyor. Pel vestíbul de la porta entrarà i per allà sortirà. Em dugué per la porta septentrional, davant el temple; vaig veure que la glòria del Senyor omplia el temple del Senyor, i vaig caure de cara a terra.

Lectura dels Proverbis

(9, 1 - 11)

La Saviesa s'ha edificat una casa, ha dreçat set columnes, ha matat les seves bèsties, ha tret el seu vi, ha parat també la seva taula; ha fet marxar les seves minyones, invita des d'un caire de l'acròpolis de la ciutat: “Qui és simple? Que trenqui cap aquí!” Al curt de gambals ella ha dit: “Veniu, mengeu del meu pa i beveu del vi que he tret. Abandoneu la ximpleta i viureu, aneu de dret pel camí de la intel·ligència”.

Qui corregeix un descregut encorre el deshonor i qui reprèn l'impíu encorre el propi afront. No reprenguis el descregut, perquè no t'odiï; reprèn el savi, i

t'estimarà. Dóna al savi, i es fa més savi encara; ensenya el just, i augmenta el seu saber. Començament de la saviesa és de témer el Senyor, i conèixer el Sant és intel·ligència. Perquè, per ell els teus dies es multipliquen, i t'augmenta els anys de la vida.

16 d'Agost .- Trasllat de la icona “No pintada per mà d’home”.

Parèmies: 1. Lectura del Deuteronomi, (4, 1, 6 – 7, 9 - 15): veure pàgina 121.

2. Lectura del Deuteronomi (5, 1 – 7, 9 – 10, 23 – 26; 6, 1 – 15, 13, 18), veure pàgina 122.

3. Lectura del tercer llibre dels Reis (8, 22 – 23, 27 - 30), veure el 13 de setembre, pàgina 137.

21 d'Agost .- Del nostre venerable Pare Abramios de Smolensk. Dels sants Monjos, pàgina 130.

24 d'Agost. Trasllat de les relíquies de sant Pere, metropolita de Kiev, després de Moscou, taumaturg de tota Rússia.

Parèmies: 1. Lectura dels Proverbis: veure pàg. 125, “La memòria del just és beneïda...”

2. Lectura de la Saviesa de Salomó, (4,7,16–17, 19–20;5,1-7) veure pàgina 124: “El just, ni que mori...”

3. Lectura dels Proverbis (10, 7, 6; 3,13–16;8,6,34–35 4, 12,14,17,5–9;1,23;15,4), veure pàgina 125. “La memòria del just és beneïda...”

26 d'Agost .- Processó de la icona miraculosa de Nostra Senyora de Vladimir, que salvà Moscou en 1.395. Parèmies de la Mare de Déu, veure pàgina 122.

28 d'Agost .- Invenció de les relíquies del nostre venerable Pare Job de Potchaïev. Parèmies dels sants Monjos, veure pàgina 130.

29 d'Agost.- Degollament del venerable cap de sant Joan Baptista el Precursor.

Lectura de la profecia de Isaïes

(40, 1 – 5, 9; 41, 17 – 18; 45, 8; 48, 20 -21; 54, 1)

Així parla el Senyor: Consoleu, consoleu el meu poble, diu el vostre Déu. Parleu amorosament a Jerusalem i digueu-li que se li ha acabat d'anar a jova, que la seva culpa és expiada, que ha rebut de la mà del Senyor el doble per tots els seus pecats. Escolta! Un que crida: “Obriu al desert el camí del Senyor, traceu una ruta dreta a l'estepa per al nostre Déu”. Tota vall serà terraplenada, totes les muntanyes i els puig seran abaixats; el terreny desigual es tornarà una recta, la garrotxa serà una plana i to ésser de carn veurà la faç del Senyor.

Pugeu en una muntanya alta, missatgers que anuncieu a Sió la bona nova. Alceu ben forta la veu, missatgers que anuncieu la bona nova a Jerusalem. Crideu fort, sense por. Jo, el Senyor, els escoltaré, jo, el Déu d'Israel, no els abandonaré. Sobre els

rasos obriré rius, i fonts al mig de les valls. Transformaré el desert en un estany, i la terra àrida, en sortidors d'aigua.

Cels, degoteu des de dalt i que l'alliberament caigui a raig fet dels núvols! Que la terra s'obri perquè floreixi la victòria, i faci germinar alhora la deslliurança. Amb crits de joia anuncieu i proclameu això, divulgueu-ho fins a la fi de la terra, digueu: "El Senyor ha redimit el seu servent Jacob!" Els ha fets anar pels deserts sense patir set; de la roca, ha fet brollar aigua per al seu poble.

Crida d'alegria, estèril, que no infantaves; esclata en crits de joia, tu que no paries! Ja que són més els fills de la qui viu sola, que els fills de la maridada, diu el Senyor.

Lectura de la profecia de Malaquies

(3, 1-2, 5- ; 12-7, 22-4)

Així parla el Senyor totpoderós: Mireu, jo enviaré el meu àngel perquè prepari el camí davant meu! I vindrà d'improvís al seu santuari el Senyor que reclameu, ¿Qui suportarà el dia de la seva arribada? Qui es tindrà ferm, quan farà la seva aparició? Ja que és com el foc del fonedor. Vindré a judicar-vos i seré un testimoni expeditiu contra els fetillers, els adúlter i els perjurs, contra els qui oprimeixen el jornalera, la viuda i l'orfe, o violen el dret de l'estranger, sense inquietar-se per mi, diu el Senyor totpoderós.

Jo, el Senyor, no he pas canviat, però vosaltres, fills de Jacob, no deueu deixar de comportar-vos malament. Des del temps dels vostres pares, us aparteu dels meus decrets i no els observeu. Reconcilieu-vos amb mi i jo em reconciliaré amb vosaltres, diu el Senyor totpoderós. Llavors tots els nacions us tindran per feliços i sabreu que sóc el Senyor, el que veu la diferència entre el just i el impiu, en el dia que preparo per salvar els que m'estimen.

Sapigueu-lo doncs, i recordeu-vos de la Llei de Moisès, el meu servent, a qui he prescrit, a l'Horeb, per a tot Israel, lleis i costums! Vet aquí que us enviaré el profeta Elies, abans que vingui el gran i terrible dia del Senyor. Farà tornar el cor dels pares cap als seus fills, i el cor dels fills cap als seus pares, de por que jo no vingui a colpir d'extermini el país, diu el Senyor totpoderós, el Déu sant d'Israel.

Lectura de la Saviesa de Salomó

(4, 7, 16 - 17, 19 - 20; 5, 1 - 7)

El just, ni que mori abans d'hora, trobarà el repòs. El just que mor condemna els impius que encara viuen, i una joventut estroncada de pressa, la llarga vellesa de l'injust. Contemplaran la fi del savi sense comprendre els designis del Senyor sobre ell.

Perquè el Senyor trencarà els impius. Els partirà pel mig de cap a terra, i no obriran la boca; els arrencarà, sotraguejant-los des dels fonaments, els deixarà del tot fets un ermàs; quedaran plens de dolor, i se'n perdrà el record. Vindran esporuguits,

---

quan es passi comptes dels seus pecats; els seus mancaments es plantaran davant d'ells, acusadors.

Aleshores el just estarà dret, sense cap por, davant dels qui l'oprimiren i es mofaren dels seus treballs. Només de veure'l, els trasbalsarà una por terrible; desconcertats, no se sabran avenir de la seva salvació. Es diran ells amb ells, plens de recança, i gemegant amb el cor oprimint: És aquest el qui aleshores era la nostra riota, que els nostres sarcasmes, insensats, prenien per exemple ! De la seva vida, en dèiem ximpleria, i la seva mort, la crèiem vergonyosa. ¿Com és que ha estat comptat entre els fills de Déu i li ha tocat d'estar entre els seus sants? Així, doncs, havíem perdut el camí de la veritat, no ens feia claror la llum de la justícia, ni ha sortit el sol per a nosaltres. Ens vam atipar de camins de maldat i de perdició, vam travessar deserts infranquejables; però el camí del Senyor, no el vam reconèixer!

TAULA DE REFERÈNCIES BÍBLIQUES

ANTIC TESTAMENT

GÈNESI

<u>Versets</u>	<u>Pàgina</u>
1, 1 - 13	11, 94, 164, 174
1, 14 - 23	13
1, 24 - 2, 3	15
2, 4 - 19	17
2, 20 - 3, 20	19
3, 21 - 4, 7	22
4, 8 - 15	24
4, 16 - 26	25
5, 1 - 24	27
5, 32 - 6, 8	29
6, 9 - 22	32
7, 1 - 5	34
7, 6 - 9	36
7, 11 - 8, 3	37
8, 4 - 21	39
8, 21 - 9, 7	41
9, 8 - 17	43
9, 18 - 10, 1	45
10, 32 - 11, 9	47
12, 1 - 7	49
13, 12 - 18	51
14, 14 - 20	114
15, 1 - 15	52
17, 1 - 9	54
17, 1 - 14	169
17, 15 - 17, 19	196
18, 1 - 14	134
18, 20 - 33	56
21, 1 - 2, 4 - 8	196
22, 1 - 18	- 59 -, 103
27, 1 - 41	61
28, 10 - 17	123, 144, 188, 208
31, 3 - 16	64
32, 2 - 11	178
43, 26 - 31	66
45, 1 - 16	66
46, 1 - 7	68
49, 1 - 2, 8 - 12	72
49, 33 - 50, 26	70

ÈXODE

1, 1 - 20	76
2, 5 - 10	78, 178
2, 11 - 22	80

3, 1 - 5	144
3, 1 - 8	189
12, 1 - 11	95
12, 51 - 13, 3, 10-12, 14-16	185
13, 18 - 22	144
13, 20 - 15, 19	98
14, 15 - 18, 21 - 23, 27 - 29	175
15, 22 - 16, 1	138, 175
19, 10 - 19	82
22, 29	185
24, 12 - 18	121, 206
33, 11 - 23	88
33, 11 - 23; 34, 4 - 6, 8	206
40, 1-5, 9-10, 16, 34-35	153

LEVÍTIC

12, 3-4, 6, 8	185
26, 3 - 12, 14 - 17, 19 - 20, 22, 33, 40 - 41	133

NOMBRES

8, 16-17	185
11, 16 - 17, 24 - 29	115
24, 2 - 3, 5 - 9, 17 - 18	165

DEUTERONOMI

1, 8 - 11, 15 - 17	114, 183
4, 1, 6-7, 9- 5	121
5, 1 - 7, 9 - 10, 23 - 26	122
6, 1 - 15, 13, 18	122
10, 14 - 21	114, 183

JOSUÈ

3, 7 - 8, 15 - 17	176
5, 10 - 15	98
5, 13 - 15	147

JUTGES

6, 2, 7, 11 - 24	147
6, 36 - 40	179
13, 2 - 20	135
13, 2 - 8, 13 - 14, 17 - 18, 21	197

I REIS

1, 9 - 20	136
-----------	-----

III REIS

7, 51 - 8, 1, 3 - 7, 9 - 11	153
8, 22 - 23, 27 - 30	137, 193
17, 1 - 24	201
17, 8 - 24	102
18, 1, 17 - 46	202
18, 30 - 39	179
19, 1 - 9, 14 - 16	202
19, 3 - 9, 11- 13, 15 - 16	pàg. 207
19, 19 - 21	203

IV REIS

2, 1, 6 - 14	176, 203
2, 19 - 22	180
4, 8 - 37	104
5, 9 - 14	177

JOB

1, 1 - 12	76
1, 13 - 22	78
2, 1 - 10	80
31, 31 - 34	106
38, 1 - 23, 42, 1 - 5	83
42, 12 - 17	89

PROVERBIS

1, 1 - 20	12
1, 20 - 33	14
2, 1 - 22	16
3, 1 - 18	18
3, 11 - 18	139
3, 19 - 34	137
3, 34 - 4, 22	22
5, 1 - 15	24
5, 15 - 6, 3	26, 158
5, 16 - 25	25
6, 3 - 20	28
6, 20 - 7, 1 bis	30
8, 1 - 21	32
8, 22 - 30	169, 190
8, 32 - 9, 118, 32 - 9, 11	34
9, 1 - 11	138, 123, 189, 208
9, 12 - 18	36
10, 1 - 22	38
10, 31 - 11, 12	40, 128, 160, 171
centon 10, 8, 1 15	159
centon 10, 11, 13, 8, 15, 14	170
11, 19 - 12, 6	42

12, 8 - 22.....	44
12, 23 - 13, 9.....	46
13, 19 - 14, 6.....	48
14, 15 - 26.....	49
14, 27 - 15, 4.....	51
15, 7 - 19.....	53
15, 20 - 16, 9.....	55
16, 17 - 17, 17.....	57
17, 17 - 18, 5.....	60 -
19, 16 - 25.....	63
21, 3 - 21.....	64
21, 23 - 22, 4.....	67
23, 15 - 24, 5.....	69
centon 29, 3.....	
31, 8 - 31.....	72

SAVIESA

3, 1 - 9.....	116, 119, 124, 129
.....	130, 146, 158, 184
4, 7 - 15.....	117, 129, 131
.....	134, 159, 160, 128
4, 7, 16 - 17, 19 - 20; 5, 1 - 7.124, 210	
5, 15 - 6, 3.....	117, 124, 129, 130
centon 4, 6, 7, 10, 1, 2, 15, 16.....	127
centon 6, 7, 8, 9.....	170, 126

ECLESIASTIC

8, 1.....	170
44, 1 - 15.....	118

ISAÏES

1, 1 - 20.....	10
1, 16 - 20.....	172, 178
1, 19 - 2, 3.....	12
2, 1 - 3.....	112
2, 3 - 11.....	14
3, 1 - 14.....	18
3, 19 - 34.....	20
4, 2 - 5, 7.....	21
5, 7 - 16.....	23
5, 16 - 25.....	25
6, 1 - 12.....	26
7, 1 - 14.....	29
7, 10 - 16; 8, 1 - 4, 9 - 10.....	163
8, 13 - 9, 6.....	8, 13 - 9, 6
9, 5 - 6.....	164
9, 8 - 10, 4.....	33
10, 12 - 20.....	35
11, 1 - 10.....	166
11, 10 - 12, 2.....	36
12, 3 - 6.....	173, 181
13, 2 - 13.....	39
14, 24 - 32.....	41
19, 1, 3-5, 12, 16, 19-21.....	186
25, 1 - 9.....	43
26, 21 - 27, 9.....	45
28, 14 - 22.....	46

29, 13 - 23.....	48
35, 1 - 10.....	171, 180
37, 33 - 38, 6.....	50
centon 40, 41, 48, 54.....	197, 209
41, 4 - 14.....	54
40, 18 - 31.....	52
42, 5 - 16.....	56
43, 9 - 14.....	116, 128
45, 11 - 17.....	58
48, 17 - 49, 4.....	60
49, 6 - 10.....	63
49, 8 - 15.....	118, 173
50, 4 - 11.....	83, 85
52, 13 - 54, 1.....	85, 89
55, 1 - 13.....	111
58, 1 - 11.....	65
60, 1 - 16.....	95
60, 11 - 16.....	139
61, 1 - 9.....	104, 133
61, 10 - 62, 5.....	102, 194
62, 10 - 63, 3, 7-9.....	113
63, 11 - 64, 4.....	106
63, 15 - 64, 4, 7 - 8.....	145
65, 8 - 16.....	67
66, 10 - 24.....	69

JEREMIES

2, 2 - 12.....	145
3, 36- 4, 4.....	162
11, 18 - 23.....	81, 87
12, 1 - 5, 9 - 11, 14 - 15.....	81, 87

BARUC

3, 36- 4, 4.....	162
------------------	-----

EZEQUIEL

1, 1 - 21.....	75
1, 21 - 2, 1.....	77
2, 3 - 3, 3.....	79
36, 24 - 28.....	116
37, 1 - 14.....	93
43, 27 - 44, 4.....	188, 154, 208

DANIEL

2, 31-36, 44 - 45.....	167
3, 1 - 88.....	107
10, 1-21.....	148

JOEL

2, 12 - 26.....	7
2, 23 - 32.....	115
4, 12 - 21.....	8

JONAS

1, 1 - 4, 11.....	96
-------------------	----

MIQUEES

Centon 4, 5, 6.....	111
4, 6 - 7; 5, 1 - 3.....	165
5, 1-3.....	161

SOFONIES

3, 8 - 15.....	101
3, 14 - 19.....	73

ZACARIES

8, 7 - 17.....	8
8, 19 - 23.....	9
9, 9 - 15.....	73
11, 10 - 13.....	84
14, 4, 8 - 11.....	113

MALAQUES

3, 1-2, 5- ; 12-7, 22-4.....	210
------------------------------	-----

NOU TESTAMENT

FETS DELS APOSTOLS

13, 25 - 32.....	172
19, 1 - 8.....	172

JAUME

1, 1 - 12.....	142, 191
1, 13- 27.....	191
2, 1 - 13.....	192

I PERE

1, 1-2, 10-25; 2, 1-6.....	155
1, 1 - 6.....	150
1, 3 - 9.....	198
1, 10 - 13.....	152
1, 13 - 19.....	198
1, 17 - 21.....	151
2, 11 - 18.....	164
2, 11 - 24.....	199
2, 21 - 25.....	152
2, 21 - 3, 9.....	150, 156
3, 8 - 9.....	151
4, 1 - 2.....	152

4, 1 - 11	151, 156
4, 7 - 11	4, 7 - 11

I JOAN

1, 1 - 17	142
3, 21 - 4, 6.....	139
4, 11 - 16.....	140
4, 20 - 5, 5.....	140

JUDES

1, 1 - 7, 17 - 25	1
43	

ROMANS

5, 6 - 11	85
6, 3 - 11	173

I CORINTIS

1, 18 - 31; 2, 1 - 2.....	90
5, 6 - 8.....	94
10, 1 - 4.....	182

GÀLATES

3, 13 - 14.....	94
3, 23 - 29.....	162
6, 14 - 18.....	84

TITUS

2, 11 - 14.....	174
3, 4 - 7	174

HEBREUS

1, 1 - 12.....	161
1, 10 - 14; 2, 1 - 3	163
2, 11 - 18.....	86
10, 19 - 31.....	88

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	5
TRÍODE DE QUARESMA	7
<i>Setmana de la Tirofàgia .....</i>	<i>7</i>
<i>Primera Setmana de Quaresma.....</i>	<i>10</i>
<i>Segona Setmana de Quaresma .....</i>	<i>21</i>
<i>Tercera Setmana de Quaresma .....</i>	<i>30</i>
<i>Quarta Setmana de Quaresma .....</i>	<i>41</i>
<i> Dimecres de la mitja Quaresma.....</i>	<i>43</i>
<i>Cinquena Setmana de Quaresma .....</i>	<i>50</i>
<i> Dijous del Gran Cànon .....</i>	<i>54</i>

Dissabte de l'Acatistos	- 59 -
<i>Sisena Setmana de Quaresma</i>	60
Dissabte de Llätzer	70
<i>Diumenge de Rams</i>	72
SETMANA SANTA	75
Dilluns sant	75
Dimarts Sant	77
Dimecres sant	79
Dijous sant.....	81
Divendres Sant.....	84
Hores Reials del Gran Divendres	84
Vespres de l'Enterrament	88
<i>Gran i Sant Dissabte</i>	93
Matines.(Ofici de les Mirròfores)Després de la processó.....	93
Vespres del Dissabte Sant.....	94
PENTECOSTARI	111
<i>Dimecres de la mitja Pentecosta</i>	111
<i>Dijous de l'Ascensió</i>	112
<i>Diumenge dels sants Pares del Primer Concili Ecumènic de Nicea</i>	114
<i>Diumenge de Pentecosta</i>	115
<i>Diumenge de Tots els Sants</i>	116
<i>Segon Diumenge després de Pentecosta</i>	117
COMÚ DE LES FESTES I DELS SANTS	121
<i>Per les icones del Senyor</i>	121
<i>Per les festes de la Mare de Déu</i>	122
<i>Per els sants Profetes</i>	124
<i>Per els sants Pares d'un Concili Ecumènic</i>	125
<i>Per un sant Jerarca</i>	125
<i>Per dos o varis Jerarques</i>	127
<i>Per un Màrtir</i>	128
<i>Per dos o varis Màrtirs</i>	129
<i>Per un o varis Hieromàrtirs, Osiomàrtirs o Anargirs</i>	130
<i>Per una o vàries Màrtirs, per una o vàries Osiomàrtirs</i>	130
<i>Per un o varis Monjos, per una o vàries Monges</i>	130
<i>Per els Boigs o Boges en Crist</i>	130
<i>Pels Àngels i els Arcàngels</i>	131
<i>i altres Potències Incorporals</i>	131
OFICIS DEL RITUAL	132
<i>Ofici de la Benedicció de les Aigües</i>	132
<i>Ofici de la Dedicació d'una Església</i>	132
MENOLOGI	133
<i>Mes de Setembre</i>	133
<i>Mes d'Octubre</i>	142
<i>Mes de Novembre</i>	147
<i>Mes de Desembre</i>	158
<i>Mes de Gener</i>	169
<i>Mes de Febrer</i>	185
<i>Mes de Març</i>	188
<i>Mes d'Abril</i>	191
<i>Mes de Maig</i>	193

<i>Mes de Juny</i>	196
<i>Mes de Juliol</i>	200
<i>Mes d'Agost</i>	206
TAULA DE REFERÈNCIES BÍBLIQUES	213
ÍNDIX	215